

Keypt 27/1 1906 á uppboði eptir
Jón rektor Þorkelsson

SOLILOQVIA DE PASSIONE IESV CHRISTI.

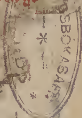
Þad er

Eintal Salarennar vid sialfa sig/ Huørsu ad huør christen Madur hafi a Daglega j Bæn + Andvarpan til Guds / ad tractera og Hugleida þa allra Haleitustu Pijnu og Dauda vars Herra Jesu Christi og þar aþ taka agiætar Kienningar og heilnæmar Hugganer/til þess ad lißa/ gudlega og deyia Christelega.

Saman teken vr Gudlegre Ritningu + Scriptis þeirra Gomlu Lærefedra/Enn vor Vyskune velgo

Af Arngrime Jons Syne.

ANNO. 1599.

Gudhræddum og Erlegum Kueñmans Personum þeim Systrum bædum/ Halldoru og Christinu/ Gudbrands Dætrum/ mijnum kiærum Systrum j Drottne/ Oska eg Nædar og Fridar af Gude fyrer Jesum Christum/ med allskonar Luku og Velferd: Lijfs og Salar/ Amen.

NAr sa Guds Madur/ hinn Heilage David (Mijnar kiæru Systur j Drottne) vill vtmæla þa Girnd og Feigenleika/ sem Christins Mans Sæl a ad hafa til Guds Orda/ og so þa Næring sem henne þar j mot veitest af Gude j hans Huggunarsama Orde/ þa lijker hañ Gude og hans Orde vid eiñ lifanda Vatsbruñ/ eñ Sælunne vid eitt Villedyr/ Hint edur Hiørt/ sim ed akaflega þyster j sagda Bruña/ Og seiger David so.

Eiñ

Eins ſem Hiörten̄ langar epter Vatsbrun̄enū/ So lāgar mijna Sæl til þijn/ Drotten̄/ Mijn Sal er þyſt til Drottins/ Ja/ til Drottins þeſs lifāda Vatsbruns/ Pſa. xlij.

Hvörium Davids Ordum til vtleggingar/ þeir hinu Lærdu taka þad ſem ſkrifad finſt vm Hiartar edur Hindarennar Nætturu/ Ad þetta Dyr fyſeſt meſt j Höggorma Kiöted (Plin: Libro: 8. Cap. 32. & Lib: 28. Cap. 9. Hiört Kiöt ad er kalldrar Nætturu) ſijnum innfæddum nætturlegum Ofhita þar a ad ſuala. Enn þo Dyrenu þike Orma kiöted kallt og vænt ætum/ þa er þad þeirrar tegundar/ ad ſa jn̄re ſteikiande Hite æſeſt þeſſ meir/ og vppkueiker obærelegan̄ Þurſt ꝛ Þoſta/ ꝛ Dyred ſæker þui ſo afergelega j Vatslæke ꝛ Brun̄a.

Þetta kalla þeir lijkt med Man̄ſins ſyndugre Nætturu/ Ad hun fyſeſt ꝛ ſæk

er epter Syndønum (er riettelega meiga eitur Ormar heita) sijnū jñfæddum Girndarbruna þar med ad suala. Eñ þo ad Madureñ hafe Lyst þar af a medan hann dryger Syndena/ þa vaknar þo Sælen z sa jñre Madureñ sijdan vid Sælareñar Eitur/ med obærelegum Þurt og Þosta til Guds Nædarbruns / ad hañ fae ad suala sier a hønū/ Quad eg tala vm christna Meñ sem læta Guds Anda vid sig rada/ þa hañ vill þeirra vitiad hafa/ eñ ecke vm forherka/ Qui ſunt reprobæ Mentis.

Um þennann Nædarbrunn talar Gud/ Esa. 55. Komed hingad til Vatsins aller sem þyster erud/ Zacharie. 13. kallar hañ open Bruñ/ sem fyrer øngvum sie byrdur/ er til hans þyster/ Jeremias 2. kallar hañ Bruñ þeß lifanda Vats/ So kallast hañ eirneñ Apocalip. 21. og 22. Þesse same Nadarbrunnureñ seigest Jesus sialfur vera/ Johañis 4. Cap. Quørs Fyrermyndan ad

an ad var sa Hellusteinen̄/af huørium Gud liet Vatslindena dasamlega wtspretta/sijnu Folke til lijfganar z næringar/ Exodi 17. Numeri 20. Cap. So sem S. Paall þad sialfur vtþyder/ 1. Cor. 10. Þui so sem Moyses vard ad slaa a Helluna epter Guds Skipan/ sadur Vatned wtrynne / Exodi 17. Numeri 20. So vard Christz fyrer vorar Synder særdur/ sleigen̄/ barenn/ og sundurmaren̄ / Esaie. 53. So ad af hønum vtflyte sa Lijfs og Naadarbrun̄uren/sem oss eilijflega endurnærer.

Nu þo ad øll Lijfssagan Herrans Jesu Christi (auk an̄arar Heilagrar Ritning*) leide oss z vijse ad þessu̅ naadar Brun̄enum/ Þa er þo sa Lijfssøguparturen̄ sem hljodar vm hn̄s Blessudu Pijnu og Dauda/sa eirna hellste og Hiartnæmaste þar til/sem bæde lætz oss kien̄a þen̄an̄ Saalar Þostan/z so vnder eins a vorar Syndum þiadar Saaler og Samuiskur dreifer og steckur þui

Lijfs og Nædar Vatnenu/ vm huørt hingad til talad er/ So sem þeir munu sialfer framar sanna/ er þennañ Bækling elska og a Hiartad leggia/ huøriñ eg þarf ei mz mørgum Ordum ad hæla edur framhallda/ þui hñ lofar sig sialfur/ sem sa fær giørst ad vita er reyner. Hañ hefur a þyska Tungu samsettañ af Heilagre Ritningu/ sem sia ma/ sæ agiæte Þion j Vijngarde Drottens/ Er Martinus Mollerus nefnist/ z hñ kallar Soliloquia Animæ Sælarennar Eintal vid Gud og sialfan sig. Kiennande þar mz/ ad christins Mans Sæla/æ alldrei jdiulans ad vera/ Helldur sem optast vid Gud og sitt eiged Hiarta ad tala/a þeñañ hætt s̄ hier kieñer/so Diofulleñ hafe þar ecke Rwm mz sijnum syndsømum Huxønum.

Eg hefe fyrer nockrum Aarum þessare Bok snued a vort Modur Mæl/ af þui eg þottest vm þetta efne ønguann Bækling hiartnæmara funded hafa.

Þad

Þad og annars/ad þesse Historiu Parturẽ/er sialldnar alment vm Hønd hafdur/helldur eñ hiñ hlute af Lijfsøguñ Herrans Christi/sem ad meira Parte ei j þeim Suñudaga og annara Hatijda-Gudspiøllum saman teken. Þañ þyska Formæla hef eg ecke vtlagt/vegna þss/ þad sama kiemur seirna fram j Bokeñe sem j hañ er spuñed. Eg hef og vijda j þessũ Bæklinge vered/ Liber Interpres. Þad er/ecke bundeñ vid Bokstafe z atkuæde/Helldur rwmlega vtlagt/z sumstadar (þo ovijda) nockud lijtted vndan teked/so sem mier hefur þott epter vorre Mælysku/ hellst til Skilnings horfa.

Enn yckur mijnar Fromu Systur j Drottne/ hef eg j ønduerdu þetta mitt litla Omak a þeim Bæklinge skeinkt z giefed/og yckur þesse Islensku Soliloquia anafnad/fyrer þann skulld/ ad þa þesse Bok kom mier fyrst fra Høndum/ reyndust mier ønguer sem hana munde so vel jdka/sem þid bædar. Hins z añ-

ars/ ad þid værud med þessare lijtille Meiningu amintar og vm bednar/ þañ æskelega vppbyriada Gudsbarna hætt frañueigis ad elska z rækia / Eg meina j þeim Skola Drottins ad elldast z aukast/ sem þid erud af yckar Gudhræddu z æruryku Forelldrū tilsettar/ vpfæddr z fræddr/ og þar vid ad lifa z deyia.

Og þo þid þurfed ecke vmbeidne ed ur Aminninga vid/ sem a þetta og allt gott erud fwsastar/ Lof Drottne. Þa sie þo þesse mijn Minning til þess/ ad læta þa Gæfu Drottins/ yckur veitta hier med asañast j þann mæta ad voru leite/ sem hinn sæle Hieronymus liet nockrum Kuennsuiptum/ reyndum ad Ment z Gudrækne/ sijn Scripta/ Skrif og Bækur dediceradar vera/ Af huorium þessar eru til nefndar/ Fabiola, Marcella, Eustochium, Romuerskar Kuiñur allar. Og þo eg spornest vid ad taka yckur til jafns vid Fabiolam, Marcellam, Eustochium, Þær Menta

kullu

fullu Kuinnur/ bæde j Ritningum og Tungumælum/ Þa tek eg mig þo enn sijdur saman vid Hieronymum. Þo er sumt leyfelegt af þeirra Gudlegum Dæmum ad vita/ ꝫ þad lijted eda mijk⸗ed af þeirra Fotsporum epter hafa/ sem Gud vill sijna Naad til giefa/ Hafande hier ad auke nog ønnur forn ꝫ ny ærleg⸗ra Gudhræddra Manna Dæme.

Og med þui yckar kiære H. Fader/ sem nu helldur a sinne Boka jdiu (hu⸗ad Gud giefe sem leingst) þessu voru Lande til eilijfs Sælargagns/ vill nu med ødru þennan Bækling prenta læta epter nockra Manna Bon og Beidslu/ sem þesse Soliloquia sier kiær hafa/ þa sie eg þad giarna/ ad sem flester mætte þessa lijtelmotlega Omaks sem eg hefe hier til lagt niotande verda/ Þar med hef eg skiled mier þ j skrifara laun/ ad Prentaren skyllde þennan litla Forma la ecke vndan skilia. Yckur Systur bad ar bid eg/ ꝫ adra þessa mijna einfallda

Meining vel fyrer mier ad virda/ Vil-
ian fyrer Verked taka/ og læta sem ad
Aast mune fylgia Aums giøfum.

Gude Fødur allrar Nadar fel eg
yckur bædar a Hende/ med Elskulegum
Fødur og Brodur/ Vinum og Vanda-
mønnum/ Sa same Lijknarfaderenn hallde
oss z øllum christnum Mønnum jafnann
vid þann skiæra Brunnen sinna Lijfkrøpt-
ugu Orda/ vorar Sæler og Hiørtu þar
med ad næra j þessa Heims og Hollds
Motlætum øllum / þar til allt hann oss
hiedan farsælega leider/ jnn i þa nyu z
eilijfu Jerusalem/ huar ed vera mun
vtle og endud þesse auma Hieruist/ Hei-
ms z Holldz Barattka/ þa ed Gud mun
þerra Tæren af vorum og allra sinna
Apoc. Vtualldra Augum/ z ecke mun framar
22 meir vera Hel nie Hrygd/ Harmur nie
Esa. 51 Anaud / Þui þetta stundlega er þa
56. 20 gleymt og vmlided.

Skrifad a Mel j Midfirde 8. dag Feb.
Anno. 1 5 9 9.
Arngrimur Jons son.

SOLILOQVIA ANIMAE.

Pad er.

Christensmans Salar Eintal/vid sialfa sig/vm Pijnu z Dauda Lausnara vors Jesu Christi/ Ad Menn hana sier til Hiartans Huggunar j öllum Motgange og Anaudum/ j Minnc hafe.

I. Capitule.

Stutt Vnderuijsan/huørnen Christinsmans Hiarta skal bwa sig vnder/ad huxa riettelega vm Pijnuna Herrans Jesu Christi:

Esaie 53. Cap.

SAnnlega bar hann vorn Siukdom/og hlod a sig vorre Angist. Enn vier hielldum hann ad vera þann/sem af Gude sleigenn plægadur og pijndur være. Enn hann er søkum vorra Misgiørda særdur/ z søkum vorra Synda lemstradr. Hegningen lá a hønum/ so vier hefdum Fridenn/ z med hans Benium erum vier heilbrigder ordner.

Salarennar Eintal vid ſialfa ſig/ vt af Þſſū Spamanſins Ordū.

JEſu Chriſte/ Drotteñ miñ ꝛ Gud miñ/ Eg aum ꝛ ſyndug Mañeſk-ia veit ad a effſta Deige villtu openberliga Heimſins aptur vit-
ſa: 50 ia/ og ognarlegur Elldur mun vndañ þier ganga / og hrædelegur Stormur mz þier koma/ Þa muntu kalla a Him-
en ꝛ Jörd/ ſo þu þa dæmer allañ Lyd.

Sia þu Drotteñ minn/ Þa hliota allar mijnar Synder og Jllgiórder fyrer ſo mórgum Þuſundum Mañа ad open-beraſt/ og aller mijner Glæper fyrer Hei-lögū Einglaſkara ad auglyſaſt/ Ei ad
Jath. eins huad eg med Verkónum/ helldur ꝛ
12. ſo eirneñ huad eg med Ordónum ꝛ Hux-
Pſal. ónum ſyndgad hefe.
6. Þeſſ vegna/ Drotteñ miñ/ er mitt
Hiarta miög Sorgbited j mijnu Lijfe/ mijn Bein ſkielfaſt/ ꝛ mijn Saala er næſta hrygg. Mijn Aſiana drypur nidur af ſtorre Hrygd/ og er elleleg orden. Þuiad eg veit ad eg er af ſyndugu Sæde gieteñ/
Pſal: og j Syndeñe tok mijn Moder vid mier.
51. Eg mzkieñe mijnar Miſgiórder/ ꝛ mijn

Synd

Synd er jafnan fyrer Augũ mier. Mitt
Höfud er krankt/mitt Hiarta er þreytt
mædt. Ja/fra Ilium vpp til Huirf-
ls er ecke heillt a mijnum Lijkama/hell
r Syndareñar Sær + Lemstur/ Allt er
ad Blodrisa og Raunum hladed. Eg
kamast mijn ad lifa/eñ hrædest ad deyia

O mijn Sæla/ þu Auartarlausa
Eik/huar eru þijner Auexter? Þu vis- Math
ada + Gagnlausa Trie/ þu ert verdug 3.
ad þu skuler vpphögguast/og j eilijfañ
Elld kastast: Huörin villtu andsuara æ
þm Deige/þegar þu ætt reikniġskap ad
gióra af öllũ þijnũ Lijfdögũ/Ja/eirnẽ
fyrer huört hid minsta Augna blik?

Þu ert sa hiñ vöde Þion/sm̃ vm tiu Math
þusũd Pund ert skylldugur/ + j mote tiu 18.
Guds Bodordum syndgad hefur so hræ
delega. Þu ert sa otrue Rædsmañ/sem Luc
sijns Herra Gotse hefur eytt. Þeink þu 16.
og huxa vm/ huörsu margar goodar
Gæfur Drottenñ hefur giefed þier/ Enn
huörsu jlla hefur þu fared med + vann-
brukad þær? Böluanen er yfer þier/þui Deut.
þu hefur ecke hallded huad j Lögmæle 27.
Drottins skrifad er. Gala.
3.
Sia þar/Dagur Drottins er fyrer Luc.

Hende/ So sem ein Snara mun hũ koma yfer þig/ og yfer alla þa sem a Jardrijke byggia. Eg villda o þriotanda Vatn være j mijnu Hófde/ og ad mijn Augu Tarabruñur være/ so ad eg Dag og Nott mætte syta og grata mijnar Synder. Græt og syt þu mijn Sæla/ Lat þijn Tar fliota og renna Dag og Nott/ so sem einn Aarstraum/ og gief ei vpp/ og þiñ Augasteiñ læte ecke af/ Þui sa allra hæste er griñur vppa þijnar Misgiórder.

Harma [...]at. 9.

Eg aum/ vesól Manneskia/ Huad hef eg giórt? Huad illa hef eg med mig fared? Awj/ Awj. O þu Grimd hins allra Hæsta/ fall þu ecke yfer mig/ O þu Grimd þess alls Megtugasta/ huór kann vid þier ad standast? O huilijk Sorg/ O huilijk Skielfing/ Huórt skal eg hafa mig a þeim Deige/ nær Drottenn allsualldande vill Domenn hallda? Huórt skal eg þa mijnum Augum reña?

Sia/ Yfer mier er Domareñ/ huórkiñ óll Fyllsn mijns Hiarta openber eru Vnder mier er Heluijte/ sem sitt Gin og Kuerk vpsperrer til ad gleypa mig. Til hægre Handar sie eg Skara þeirra Heilógu/

[...]ígu/hia huórium eingeñ saurugur vera
[...]ma. Til vjnstre Handar sie eg Diófuleñ
[...]og Flock þeirra Fordæmdu/sem j eilijf-
[...]añ Elld ganga skulu. Lijt eg til Jardar
[...]ñar/ þa er hun j einu Bæle/ og eingen
[...]ñ þar ad vera. Skode eg sialfã mig
þa fiñ eg ecke añad eñ vonda Samuisku
og nagande Orm. Huad skal eg seigia?
Huad skal eg til gióra? Mijn Hiarta-
glede hefur Enda teked/ og miñ Hlætur
er ad Harme ordeñ. Koronan er fállen
af mijnu Hófde. Gud næde ad eg hef so
illa syndgad.

Huórt a eg nu þess ad flyia/ so ad
eg ei fyrirfarest? Til þijn miñ goode Je-
su alleina/ þitt hefur dyra Bloded bætt
mitt Brot/ + mig vid þiñ Fódur sætt.

Þess vegna haf nu Huggun Sæla Matt
mijn/ Þijnar Synder eru þier fyrergief- 3
nar. Þui so hefur Gud elskad Heimeñ/ Joh:
ad hañ gaf wt siñ eingieteñ Son/ad all
er þeir sem a hañ trua fyrerfarest eige/
helldur hafe þad eilijfa Lijf.

Miñ Herra Jesu Christe/ eg true Mat
ad sóñu a þig/ Eñ hialpa þu miñe veyk- 9.
re Tru a fætur. Ja Drotteñ/eg true af
Hiartens Gruñe/ + eg veit vissuleg- ad

þu ert komeñ j þessa Verölld mier til hialprædis/ og mig aumann Syndara hiolpeñ ad giöra.

Miñ gode Gud/ eg er sañlega einn af þiñ stærstu Syndörū/O ho/Lat mig þÿna Myskun ödlast/ og lat mig jafnan j mÿnu Hiarta þad Fagnadar traust og þa kröptuga Huggun heyra/Ad allar mÿnar Synder sie med þÿnu Blode og þÿnum Dauda sannlega bættar og betaladar.

Huör vill nu klaga mÿna Sal? Hier er Gud sem mig riettlætañ giörer/ Huör vill mig fordæma? Hier er Christur sem fyrer mig er daeñ/ og þad meira er/ vpp aptur riseñ/ hann sem nu er til Födursins hægre Handar/og bidur fyrer mier. O þu Heilage lÿknsame Fader/ huörsu harla miög hefr þu mig elskad? O þu Heilage lÿknsame Skapare/ Huörsu Födurlega hefur þu minst mÿn? O þu omælālega Giæska/O þu oseiganlega Godgirnd/O þu omælelega Elska. Þiñ Son/ Ja þiñ einka Son hefur þu j Daudan giefed/ so ad þu þinn Þræl feinger endurleystañ. Gud er Madur ordeñ/ so ad eg aumm fortöpud Mañ-

af Diöfulsins Vallde friala yrde.

Ja Fader/ þiñ sæte Son liet sier þ ei ꝟægia/ ad hann sig so lijtelækkade og vort Holld j Jomfrur Lijfe a sig tæke/ helldr þar ad auke liet hꝰ sig sem añañ Spilluirkia a Krossen̄ vpp festa/ hefur hellt þar vt sijnu dyra Blode/ og deyde so fyrer mijnar Synder.

Sa nꝏduge Herra er komeñ/ Hann er komeñ med storre Giæsku + Myskuñ/ Hañ er komeñ ad giöra þad holped sem tapad var. Hann hefur leitad ad mier aumre tortyndre Saudarskiepnu/ Ja hꝰ hefur mijn leitad + funded mig/ + a sijnum Herdum til Saudahwsins hefur hꝰ mig bored/ sa goode Herra og mīn trufaste og Dygdarijkaste Hirder Jesus Christus.

Oh huilijk Elska/ Oh huilijk Giæska er þad? Huör hefur nöckurn tijma heyrt slijkt eda reynt? Huör er sa hann fagne ecke yfer slijkre Næd og Myskun? Huör er sa (Drotteñ minn) ad ecke dagst ad þiñe Elsku/ sem þu hefur til Mañanna? Þinn kiære Sonur er þad rietta flecklausa Lamb/ sem Heimsins Synder hefur burt teked/ og vorn Dauda ms

sijnum Dauda ad öngu giört/ og i sinne Vpprisu þ eilijfa Lijfid vtuegad.

Huörnenn kunnum vier hier Drottenn so mykla Velgiörninga ad endurgialld(a)/ Huada Lof edur Þackargiörd kunnum vier hier þar fyrer maklega ad fœra? Þo vier hefdum Vijsku Einglanna/ og þeirra Krapt allann/ þa giætum vier ecke vmbunad þier so stora Nad og Giæsku. Og þo huör Lidur og Limur a vorum Lijkama kynne ad tala/ þa giætum vier þad ecke noglega þackad. Þui þijn Elska og Kiærleike til vor/yfergeingur alla Vijsku og Kunnattu.

Þess vegna vil eg taka mig vpp/
Jerem. 28. O Drottenn minn Jesu / og til þinna
allra Helgustu Sara ganga. Eg vil
Lofku æde 11. flytia mig wr Borgenne og bwa j Biarg-
Esa. 2 skorum. Eg vil giöra sem Dwfan/ og
Psal: 55. hreidra mig j Jardarennar Fylsnum/ j
Hellerum og Biargskorum/ þad er/ j þijnum Blessudum Vndum minn Herra Jesu Christe/ þar vil eg mig nu innleggia/ Þar vil eg stadar nema og blijfa/ þar vil eg mitt Arfide fyrer mig taka/ þar vil eg hugleida þin Helaga Kross/ Kuöl og Pijsler þijnar.

Jæ/

Ja / þinn Heilaga Kroſſ og þÿna Pÿnu vil eg jafnan j mÿnu Hiarta og a mÿnu Hollde / og j mÿnum Muñe bera. J mÿnu Hiarta vil eg hañ bera. Þuí eg vil daglega og oaflaatanlega þar vm hu[g]ra / og laata mier þad til Hiartans ganga / ſo eg med S. Paale ſeigia meig[e] Eg veit eckert añad eñ Jeſum Chriſt- um þañ Kroſſfeſta. 1 Cor. 2.

A mÿnum Lÿkama vil eg þÿna Pÿnu ꝛ Kroſſ þiñ lÿka bera / Þuí eg vil allan Kroſſ og Motgang / vt af Kiær- leika til þÿn minn Herra Jeſu Chriſte / giarnañ bera ꝛ lÿda / So eg ſeigia mei- ge / Giøre mier eingeñ hier epter meir Gal. Onæde / Þuiad eg ber Beniar mÿns Her- ra Jeſu Chriſti a mÿnū Lÿkama: Ja / ad eg mætte verdugur vera ad ſeigia / Eg er med Chriſto kroſſfeſtur: Gal. 2.

J mÿnum Munne vil eg lÿka bera þÿna Pÿnu og Dauda / Þuiad eg vil øll um ſtundum vm þÿnar Heilögu Vnder- aan aflaats ræda / minn Herra Jeſu / og þier øllū ſtundū þar fyrer þacker giøra.

A þennann hatt ſkal þÿn Heilaga Pÿna / Drotteñ Jeſu / avallt vera bæde j Hiartanu og a Hollbenu ꝛ j Muñenum.

 Eg

Eg vil hana fyrer Augum hafa Dagle
ga/ og mier j öllu mijnu Framferde þar
epter hegda/ so eg eckert lese/eckert tale
eckert þeinke/ eckert skrife/ utan alleina
vm Jesum Christum þan̄ Krossfesta/ ✝
ad eg avallt meige skunda og flyia til
hinna Blodugra Vnda / sem fyrer mier
Esa. 2 opnar og vpplætnar standa.

J þessa Biargskoru vil eg jn̄ganga
minn Herra Jesu/ og mig fela j þijnum
Vndum/ fyrer grimdar Reide Guds alls
heriar / og fyrer hans hrædelega tijgnar
Velldе/ So eg af þessum Steinskorum
al. og Blodugum Vndum þijnum meige siu
34. ga Hunanged af Helluñe/ ✝ Vidsmiöred
af hördum Griotsteine/ og meige so sa
ed smacka/huad goodur og Nadarfull
ur þu ert Gud min̄ ✝ mitt Hialpræde.

Hugleid nu Sal mijn/huar af kan
tu þijns Drottins Kiærleika liosslegar
ad merkia/eñ af hijns Sarum? Huörnen
kuñe han̄ stærre Elsku til þijn ad hafa/
enn ad lata sitt Lijf fyrer þig? Þui vil
eg alleina a hann trua og treysta: Hier
er nægden Nadarennar/ Hier er mergd
Sætleikans / Hier eru allar Dygder og
Nlañkoster folgner.

Og

Og nu ſókum þeſſ/ miñ Herra Jeſu/ eg kañ nie orka einſkis an þijn/ j þeſſum mijnum Veykleyka/ (Joha. 15.) þa drag mig nu epter þier/ ſo eg kuñe ad fara epter Sæt leiks jlm þiña heilugmu Smyrſla/ (Canti. 1.) Þad er/ til þeirrar Huggunar ſem folgeñ er j þiñe Heilógu Pijnu/ ad eg vm hana hure Nott og Dag/ eige med kólldu/ lótu eda galauſu Hiarta/ helldur med eiñe lifande Tru/ ꝛ breñade Aaſtarelſku til þijn.

Og þa eg nu med mier hugleide/ huórnen þu varſt bundeñ/ lameñ/ ſpottadur/ fordæmdur/ Þa gief mier ad mitt Hiarta huijleſt j þijnum Sarum/ ꝛ þar ſijna Ro og Huijld hafe/ Hia þeim Nóglum ſem þijnar Bleſſudu Hendur ꝛ Fætur j giegnum ſtungu/ Hia þeirre Þyrnekoronu ſem a þitt Heilaga Hófud ſett v: Hia þui Spiotenu ſem þier j giegnum Sal og Hiarta er geinged. Uppa þad/ Drotteñ miñ/ ad mitt Hiarta ſie jafnan neglt a þiñ Heilaga Kroſſ/ og eg mier af auguó hroſe/ nema af þijnum Heilaga Kroſſe/ huar med mitt Hiarta mykt og ſigrad verde/ ſo ad þad ólldungis ſnue ſier til þijn/ miñ Herra Jeſu Christe/ annad eckert alijte/ annars ecke

leite enn alleina Þijn/ O Jeſu/ Þu ſem miña vegna varſt forracktadur/ hæddur og kroſsfeſtur.

Huórn ſem nu langar epter eilijfu Lijfe og Farſælld/ ꝛ huór ſem nu Nafned Jeſu elſkar / huór ſem girneſt j öllum Dygdum rijkur ad vera / Visdom og Hygginde ad ödlaſt/ Itiñ j Lucku ꝛ Mótgange ſtödugur ad vera/ Sa ſijna Götu vill med Frid og Spekt ganga/ hañ kome nu med mier/ vmhuxe og Rootfeſte Kröſſeñ Herrans Chriſti/ ſmacke þeñañ ſæta Bikar/ hans Heilögu Pijnu. Þuiad Pijnan Jeſu Chriſti er Þad beſta Skiol j öllum Freiſtingum / og ſu einka Lækning j mote öllum Syndum.

Allur Mañlegur Vijsdomur ver ad önguu/ allt holldlegt Riettlæte og Heilagleike er falluallt/ Aull Mannleg Forþienan er einſkis verd/ ᵃ Enn Bloded Jeſu Chriſti Guds Sonar giörer oſſ hreina af vorum Syndum. Þuiad hier a Jördune er eckert heilnæmara/ eckert dyrmætara/ til ad græda Sar minnar Samuiſku/ til ad hugga Hiarta mitt j öllum Kroſſe ꝛ Motgang:/ ſo ſem Þtta þegar eg vel ꝛ aluarlega huxa vm Þijn Sar/

ᵃ Joh. 1.

Sꜳr/ minn Liufe Lauſnare.

Þetta er vor Hroſan/ þu chriſtenn Madr/ ſem er Nafned þijns Lauſnara IESV CHRISTI / Sem er yfer ollum philip.
ødrum Nøfnum. Huór j þeſſu Nafne 2.
Bleſſadur er a Jardrijke/ hann er æfenlega Bleſſadur j Himerijke.

Lijttu vpp/ þu chriſten Madur/ og ſia til Sꜳrañ Jeſu/ ſo mun þitt ſkielft og ſundurknoſad Hiarta fa Huggun. Skoda þu Sꜳren Chriſti/ þ mun lækna Sꜳr ⁊ ſyndugar Akomur þijns Hiarta. Haf þier fyrer Augum Epterdæme Drottins Jeſu/ þa muntu Hughrauſtur vera j allra handa Motgange. Fylg þu hans Fotſporum epter/ þa fer þu ecke villt.

Kom hingad/ tefdu ecke vid/ O mijn Sꜳl. Þui hier er Froo fyrer þa aumu/ hier er Fridur fyrer þa Veſlu/ Hier er Huggun fyrer þa ſkielfdu/ og Endurnæring fyrer þau ſundurknoſudu Hiørtu/ Hier er Hialp þeim Veyku/ og Huggun fyrer þa Harmþrungnu. Lꜳt Heim æraſt/ Holldet ſpinka/ eg mū ſamt ei falla. Þui eg ſtend a einum øruggum Hellusteine/ ſem faſtlega er grundualladur. Lꜳt

Diöfulen olmast/ lat öll Heluitis Port yfa sier/ eg mũ samt stödugr blijfa / þui ad j þijnum Sarum/ miñ Herra Jesu/ vil eg fela mig.

Þetta er su retta Leid til ad þeckia Gud. Þetta er Vegureñ til Himinsins/ Þetta er Leiden til þeirrar æskelegu Vefarar/til þess eilijfa Lijfsins. Huör þ̃ss um Veige hafnar eda hañ forsmar/þ̃ss hærra sem hann annars vpstijgur/ þess dijpara hrapar hann nidur. J þessu er vor Hrosan/Hier er vor Von/vor Hiartans Glede/ sem er j þeirre heilögu Pijnu vors Herra Jesu Christi.

Og nu / miñ Herra Jesu/vil eg med þiñe Hialp + fyrer Heilags Anda Rad/ vppbyria þessa Jdiu/ sem mijna Saal epter langar/ og vil tractera + hugleida og mier hiartgrona giöra þijna Heilaga Pijnu. Eg vil mier þad allt fyrer Hendur taka/ og j giegnum skoda/og hallda Samtal þar vm vid mitt eiged Hiarta og mijna Saalu. Drotteñ minn/ lat þu mier þad vel vegna/og lat þessa mijna Jdiu vera þijnu heilaga Nafne til Lofs og Dyrdar/ og mijnu Hiarta til æfenlegrar Huggunar og Heilsubotar.

Vm

II. Cap.

Vm Personuna sem piind var fyrer oss/ z vm þa Ogudlegu Raadagiörd Phariseanna/ og vm Suikaran Judas.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joh. 11.

EN þa nalgadest su sætra Brauda hatijd sem nefndest Paskar. Og Jesus sagde til siña Lærisueina/ Pier vited ad ept' tuo Daga koma Paskar/ z Mañsins Sonur mun forradeñ verda so hañ krossfestest.

Þa toku sig saman Kiennemanna Høfdingiar z þeir Skriftlærdu z Olldungar Lydsins/ j Høllu Byskupsins sem hiet Caiphas/ og baaru siin Raad samañ huerneñ þeir mættu Jesum med Kiænsku griipa og aflijfa/ þui þeir ottudust Folked/og søgdu/ Ecke vm Hatijdena/ so ei verde vpphlaup med Folkenu.

Og þa Jesus var j Bethania j Hwse Simonis þess Lijkþra/ gieck at hønum eitt Kuiña/su hafde eiñ Baud

med ofølsud dyrmæt Nardus Smyrsl/ Og hun braut Baudkeñ/z hellte Smyrslunum yfer Høfud Jesu þar hann sat til Bords. Þa hans Lærefueinar þad sau/lijkade þeim þad midur og søgdu/ Huad skal slijk spilling? Þesse Smyrsl hefdu mætt seliast fyrer mijked/og giefast Fatækum. Og þeir møgludu vm þetta. Þa Jesus fornam þad/ sagde hañ til þeirra/Lated hana j Fride/þui amæle þier heñe? Gott Verk hefur hun giørt a mier/ Fatæka hafe þier jafnan hia ydur/og meiged þeim gott giøra þa þier vilied/enn mig hafe þier ei avallt/ Hun giørde þad hun kuñe/þui mz þessum Smyrslum hefur hun smurt miñ Lijkama til Greptrunar miñar. Sañlega seige eg ydur/Huar sẽ þetta Gudspiall er j Heimenum predikad/ þa mun seigast j hennar Minning þad sem hun nu giørt hefur.

Enn þa var Andskoteñ fareñ j Judas Jscharioth/ sem var einn af þeim

tolf.

tolf. Og hñ gieck til Kieñimaña Høfingia/ og talade vid þa/ og vid Høfuds menn Folkſins/ z ſagde/ Huad vilie þier giefa mier/ ſo ad eg ſelie hann j ydar Hendur? Þa þeir þad heyrdu vrdu þr glader vid. Og þeir budu hønum þriatiu Silfur peninga/ Og hañ tokſt þad a Hendur. Og vpp fra þui leitade hañ lægis ad ſuikia Jeſum/ ſo ad ei yrde meira Vpphlaup af.

Eintaled Sælareñar/ wt af þeſſum Gudsſpiallaña Ordum.

MErk hier fyrſt / Sæla mijn/ huada Perſonu hier ſie geingenn j Dauda og Pijnu þinna vegna. Þui fra Heimſins Vpp[illegible]iſe hefur ei ſlijkt nöckurn Tijma ſkied. Ꝺ pt hefur Gud ſijna Eingla ſent/ eitt Erende edur annad med ſtorum Daſemdum ad reka. Enn þetta Erende vm vora Endurlauſn er ſo frabærlega ſtort/ ad huörke Einglar nie adrar nöckrar Skiepnur gatu þui af ſtad komed/ helldur ſa eiñſe Guds Son Jeſus Chriſtus þinn Gud og Drotteñ/ hañ hefur þetta wt-

riett

riett sialfur / hnór sig kallar þess vegna
Dan. 7. hier Mañsins Son / þui hann er vorra
vegna natturlegur Madur ordeñ.

Ja / Herra Jesu / þu ert sa same
Guds Himneska Fódurs einka Sonur /
eilijfur og natturlegur / su óñur Person-
an þeirrar Verdugu og heilógu Þreiing-
ar / samlijkur j Makt og Dyrd Gude
Joh. 1. Fódur og Heilógum Anda.

Joh. 1. Þu ert þad ORD sem var j Vpp
hafe / Frumburdur allra Skiepna / dyrd
Col. 1. ar Geisle þijns Fódurs / og hans riettasta
Ebre. 1. Mynd. Þu leist a Eymd og Vtlegd þiñ
Psal. ar Skiepnu / þa þegar vier vorum þijn-
24. er Ovijner / Ja / þegar Daudeñ enn nu
rijkte yfer óllu Hollde / og allt Adams
Sæde var eilijfrar Fordæmingar verd-
ugt / þá leitstu nidur af þijnu Hasæte j
þeñañ Eymdardal / þu sæst a Eymd og
Neyd þijns Folks / og liest þier hana til
Hiarta ganga. Þu hafder nóckud j siñe
vid oss / sem var huxun Fridar / og eilijf-
Jerem. 19. rar Endurlausnar.

Og þo þu byver j þui skiæra Liose /
1 Tim. 6. sem eingeñ kañ ad komast til / og rad óllu
Ebr. 1 med þijnu króptuga Orde / þa komstu
samt hingad nidr / lijtelæckader þig sialf

añ /

añ/ tokst a þig Þræls Mynd/ giórdest
Madur / og ert ad hegdan fundeñ so Philipp.
sem Madur/Syndeñe frátekeñe. 2.

Ei tokstu a þig Einglaña Natturu
helldr Adams Sæde. Þu varst sa meste/ Ebre.
og þu giórdest sa minste/ Þu varst sa
rijkaste/ og þu giórdest sa Fatækaste/
Þu varst sa frijdaste/ + giórdest sa osie-
legaste. Þu varst Konungur Dyrdareñar
+ þu giórdest sa lijtelmotlegaste Þræll.
Þu varst sa allra hæste/ og þu giórdest Esai.
sa Lægste. Ja/þu varst sa allra helg- 53.
aste og saklausaste/ i huórs Muñe eingen Joh
Flærd er fundeñ/ og ei visse af nóckre
Synd/+ hefur þo mijnum Synda Saur
a þig hladed/og læted þig sem annann
Illuirkia + Illrædis mañ vpp heingia. 1 Pet

Og þo þinn Guddomur huórke lide 4.
þijnn nie Dauda/ þa giórdest þu samt
þijnum Fódur hlyden/ allt til Krossins
Dauda/+ ert daeñ epter holldenu sókum Rom
vorra Synda/ og oss til Rietlætis vpp Ebre
riseñ/ og hefur Endurlausnena afrekad
med sialfs þijns Forskulldan so vier fy- Joha
rer Truna hefdu Lijfed j þijnu Nafne. 20.

Sia þar nu Sála mijn/ huad ha- Ebre
leit Persona hefur fyrer þig pijnst/ sem
er

er ædre óllum Einglum / óllum Mónn-
Joh 1. um/óllum Skiepnum / sa hn̄ er ad sónu
Skapare allra Hluta. Þesse Personan
giórer Pijnuna meire eñ Himen + Jórd/
+ króptugre eñ allar Heimsins Synder.
Þar fyrer skalltu ecke óruilnast Sæla
mijn / Huórneñ kuña Þijnar Synder so
storar ad vera / ad Þiñ Lausnare Jesus
hafe ecke kuittad þær / huór sitt Folk
hefur med sijnu eigen Blode aptur leyst?
Acto. 20. Ja minn Herra Jesu / skyllde mijnar
Synder og allrar Veralldareñar metast
vid Þijna nædar rijku Pijnu og Dauda /
þa kæme þad ecke nær saman/eñ Aust-
red og Vestred/eda Himen og Jórd. Ver
Psal. 103. tu nu Þui glód mijn Sæla/ad Þu hefr
so Almættugañ Endurlausnara/Amen

II. Christur sagde fyrer sijna Pijnu/ + gieck viliugur j Daudañ.

SJadu og hier mijn Sæl / huør-
su viliugur Drotteñ er til ad pijn-
Joh. 12. ast. Þui þo hann visse fyrer allt
huad fram̄ vid hn̄ ætte ad koma/samt
kiemur hann sialfur til Jerusalem/ og
geingur sem þeigande Lamb til slatrun-
ar Stadarins. Þier vited (seiger hañ)
ad

ad epter tuo Daga þa eru Paskar/ og
Mañsins Son mun ofurselldur verda/
so hann sie Krossfestur.

Sia þar mijn Sæl / Mañsins Son
ur geingur þangad/so sem skrifad stend= Ma
ur/ ad hañ skyllde sitt Lijf læta mórg= 10.
um til Lausnar.

Herra Jesu/ Þad var so asett/ og Esa.
þess vegna varstu j Heimeñ komeñ/ ad 53.
giefa þinn Lijkama til Synda Fornar/ Jere.
+ þijna elskulega Sæl j Ovina Hendur. 12.
Þu visser vel/ ad þeir munde leida þig Jere.
sem Lamb til Slatrunar Becksins: Þo 11.
samt ertu hlyden/+ þeiger/ Sia/eg kiem Psal.
j Bokeñe er skrifad vm mig/ þiñ Vilia 40.
fullgióre eg giarnan miñ Gud.

Lofadur siertu Drotteñ miñ Laus=
nare/ ad þu gafst þig so viluglega j
Daudan fyrer mig. Eg prijse þig þu
Kongs Israels/þu true Þion Drottins/
ad þu giórer so vijslega/og hefur þui so Esai.
vel af stad komed. Eg þacka þier þu 53.
þad allra Helgasta Lausnar gialld/ þu
sem ert Offur Fridarins/ ad þu med þij=
num sætleiks Ilm hefur stillt þiñ Fódr:

Miñ Lausnare Jesu/ Vpp vek þu
mitt

mitt Hiarta til sannarligs þackłætes.
Lát þitt Lof jafnan j mijnum Munne
vera. Gief ad eg hrose þiñe Giæsku/ ꝛ
þijna storu Elsku prijse af Hiarta. Vñ
mier ad aller mijner Lijfdagar sie jafn-
legt þackłætis Offur/ fyrer mijkleik
þiñar Myskunar/ sem þu oss overdug-
um Þræl/ veitt ꝛ synt hefur Amen.

Truud Guds Børn meiga Motgangs vænta þessa Heims/ og læra Krossenn med Christo ad bera viluglega.

Mat. 20: Lær og hier nockud mijn Sál/ ꝛ sia
Luc. 18. til þu ganger j Fotspor þijns Her-
ra. Þui so sem Herrañ Christur
Marc. 10. sijna Pijnu visse fyrer/ ꝛ sagde þad sijn-
um Postulum/ enn gaf sig samt viluga-
lega þar til. So ꝛ mún Sála/ fyrst þu
veist þad/ ad Guds Börn hliota j giegn
um Kross og Motgang/ og ad lycktum
to. j giegnum Daudañ/ jñ j Guds Rijke ad
14. ganga/ Þa lát þig ei furda/ nær þier
Drotteñ siñ Kross a Herdar leggur. Þui
þad er eingen nyr Tilburdr/ Þeink huad
Drotteñ hefur þier fyrer sagt.

Bænen.

Hialp Drotteñ Jesu/ ad eg mig
jafnañ vid Krosse og Motgange bue.
Þui

Þui ſo er þad aſett/ ⁊ ſo þocknaſt þier/ Ad vier tökum vorn Kroſſ vppa oſſ/ ⁊ fylgium þier epter. Gief ad eg bar vm hyxe/ og þar vm tale/ og daglega til reidu ſie/ ecke alleinaſta Heimſins Motkaſt ad lijda/ helldur (ef þad er þiñ Vilie) eirneñ þinna vegna mitt Lijf ad læta/ Amen.

Vm þa Vgudlegu Rædagiørd Phariſeaña a møte Drottne. IIII.

HVad hafaſt Phariſearner ad þeſſa mille/ ⁊ þeir Skriftlærdu? Þeir hafa teked ſig ſaman (minn Gud) j møte þijnum Syne Jeſu/ huørn þu hefur ſmurt/ og ſegia/ Vier vilium ſitia vm þañ Riettlæta/ þui hñ giörer oſſ opt jllt j Gede/ og ſetur ſig vpp j møte oſſ/ og kieñer oſſ vm/ ad vier ſyndgum j møte Lögmælenu/ og kallar vort Lijferne ſyndſamlegt: Hñ lætur a ſier heyrast/ ad hañ þecke Gud/ og hroſar þui ad hñ ſie Guds Sonur/ og avijtar huad vort Hiarta yfer byr. Vier meignum hann ei fyrer Augum lijda/ Þui hans Framferde er ei ſem annara Manna/ hann helldur vora Side oſæmelega/ og fordæst

Acto. 4. Sapi. 2. Pſal. 41. pſal.

ast þa sem Andstygd / ꝛ læst vm þ tala / huad gott þeir Riettlætu eige fyrer Hóndum vm síþder / og hrosar þui ad Gud sie hans Fader.

Þui lætum sia til / huórt hann satt seiger / og reynum huada enda þetta vill hafa. Sie hann sañur Guds Son / þa mun Gud hónum hialpa wr hóndum hans Ovina. Vier vilium hñ med Kuól og Hædung heim sækia / so ad vier siaum huad goodur hann er / Vier skulum hañ til smanarlegs Dauda fordæma / Þa ma þeckia hañ af hans Ordum.

Jere. 12. Herra Jesu Christe / þyn Arfleifd er þier ordeñ sem Leon j Skoge / ꝛ grenіar j mote þier. Þeir byskast oaflætanlega / og þeirra Æde hefur ei enda. Og þo þeirra Asetningur være ad læta þetta ecke skie vm Paska Hatijdena / so ad ei yrde Upphlaup med Folkenu / Þa var þad þo ædur fyrr asett j Rææde Heilagrar Þrenningar / ad þeirra Ranglæte vid þig skyllde a þre fiólmeñu Hatijd fram koma / ꝛ vard med þui mote þyn Smæan þess stærre / Pijnan þess Hædungarmeire fyrer þeirra Augum / ꝛ þiñ Daude þess kuñugre / og openberare óllu Folke / sem

sem af fiærlægum Stødum vrdu til Pr-
rar Storhatijdar ad ferdast.

Ja miñ Herra Jesu/ Þu vtu alder
þier eirneñ þeña Daudatijma/ fyrer þa
myklu Paskahatijd/so þu þar med aud- 1 Cor. 5.
syner/ ad þu værer alleina þad rietta
Paskalamb/ sem fyrer vorar Synder
atte a Krossenum ad slatrast.

Bænen.

Heyr Almattuge Gud Himneske
Fader/ sem so dasamlega hefur læted
vpp fyllast hvad Heiløg Ritning vm þij
ns Sonar Pijnu hefur kuñgiort. Kienn
þu mier ad þeckia þitt Guddomlega
Rad sem þu hefur þier asett/ Ad þu
vilier þijna Vtvalda/ þad er/alla riett Psal. 4.
truada og lijka dasamlega leida j gieg-
num þennann Eymdardal. Eg veit ad
søñu/miñ Gud/þu hefur kallad mig og Rom. 8.
til skickad/ ad eg skyllde lijkur verda þij-
num Syne/ j þui ad ganga vnder hans
Kross og med hønum ad lijda. Ja/eg Psal. 56.
veit þu skamtar mier allañ miñ Mot-
gang/vegur mier hañ vt med þiñe Gull- Psal. 139.
vikt/og þad Augnablik hefur þu til sett
nær hñ skal til taka/hvad stor eda þüng-
ur hañ skal verda/og hvørsu leinge hañ

skule vara. Send þu mier Þolenmæde/
gief mier hlydugt Hiarta, ꝛ stödugt Siñe
ad eg giefe mig avallt vtliuglega vnder
þitt dasamlega Guddoms Rad og
Vilia/og ad eg sie þar viss vppa/ad so
sem Daude og Pijna þijns kiæra Son-
ar/mijns Lausnara/hefur Veröllduñe
Rom. þad eilijfa Lijf afrekad/so mune ꝛ mier
8. ꝛ öllum sem þitt Nafn elska aller Hlu
er ad goodu verda/ Amen.

V. Vm Konung sem Smyrslenum hellte yfer Höfud Drottins.

Joha. 11. Luc. 10.

GEf og giætur ad/ mijn Sæl/
þeirre Konu sem mijns Frelsara
Höfud smurde/ huör Kona/ ad
var Maria Syster Lazari og Martæ/ j
Bethania. Hun vtvalde jafnan þ goda
Hlutskipte/og hefur opt til Fota Jesu
seted/heyrt hans Kieñingar/ꝛ sied hans
Dasemd/ þa hañ reiste af Dauda henn-
Joha. 11. ar Brodur Lazarum. Og þui gat henn
ar Tru sier ecke leynt/ huöria hun i liose
liet/Fyrst med Packlætenu/ad hun hress
añ giörde Herrañ Christum mz Ilm þss
ara dyrmætu Smyrsla/ hũ sem þa var
af Ferdum ꝛ sifellum Predikoñ mæd-
ur/

ur tveñ + þreyttr/ huórt Smyrſlavatn ad vert hefur vered nær 37: Dala. Þar næſt auglyſte hun ſijna Tru j Jatningunne/ ad hun hræddeſt ecke Hófdingia Kieñelydſins + þeirra Hatur j mote Jeſu/og ei fordadeſt þa ad þeſſu/ Helldur auijſar med þeſſare ſinne Smurningu/ ad Jeſus af Nazareth ſie Sonur Guds utſanda/Kongur Dyrdareñar/+ ſa riette hæſte Kieñemadur/ ſem vorra Synda vegna munde deyia/ og vors Riettlætis vegna vppriiſa:

O Herra Jeſu/ Huad vel þier þocknadeſt ſlijkt Þacklæte og ſoddan Jatning/ þar þu vitnar og ſeiger/ Ad gott verk hafe hun giórt a þier. Miñ Drotteñ/ alldrei kuñe hun betur ad koma ſijnum Smyrſlum. Og huórnen gatſtu og betur glatt heñar Sal? Lattu Drotteñ mijna Sal eirneñ jata og vidurkieña allt huad þu hefur giórt vid mig/ſo ad eg þione þijnu Nafne med Þóck + Lofgiórd/ſo þier lijke. Þui fyrſt Maria var ſo þacklat fyrer ſiñ Brodur Lazarum/ huórn þu af þeim ſtundlega Dauda vpp vaked hafder/ Huad framar ætte eg ad þacka þier minn Lauſnare/ huórn þu

hefur af þeim eilijfa Dauda frelsad / og
giefed og skeinkt þad eilijfa Lijf og
Riettlæte.

Bænen.

psal. Hialpa þu mier Drotten Jesu / ad
100. eg þier þione med Fögnude / og kome
fyrer þitt Auglite med glödu Hiarta.
Gief þu eg þig prijse mz Hiarta ꝛ Munne / og Lofgiörd fære þijnu Nafne med Ordum og Giördum / Læt mig alla mijna Von a þig setia / og þig af aullu Hiarta elska. Styrk þu mig mz þijnum Heilaga Anda / ad eg jate og vidurkiene þitt Heilaga Nafn allt j Daudann / og þijn dyrdlegu verk prijse alla mijna Lijf daga / Læt mig stödugann standa / so ad huörke Lijf nie Daude slijte mig fra þier / so þu avallt siert minn Hialpar skiölldur j mote öllum mijnum Ovinum / og ad eg meige christelega deyia / og j þier eilijflega lifa / Amen.

VI. Um Suikarann Judam / ꝛ þa 30. Silfur peninga.

O þu Juda / þu leide Forrædare / Er þetta su Þöck sem þinn Lauardur a ad þier / fyrer sijna oteliannlega Velgiörninga? Sia þu mijn Sæla

Þiñ Frelsare giörest hier Joseph / huörn
hans eigen Brædur selldu / hier er hann Gene.
selldur + forradeñ vorra Synda vegna. 37.
O Herra Gud / dyrt kostade þad ad kuitt- Psal
ta vorar Synder / ad þad mætte ei min- 49.
na kosta enn þinn einka Son. Sia hier
Kaupskap / Drottenn Jesus sem er meire
eñ Himen og Jörd / + fullt gialld er fyrer
allar Heimsins Synder / hann er selldur Zach
fyrer 15. Dala virde. O ho / skal mier 11.
þikia þeir hafa meted þig dyrañ. Enn
so var þad asett / ad sa einskis þotte ver-
dur fyrer Veralldareñar Alite / skyllde so
dyrmætur j Guds Auglite vera / Ad
hñs Daude skyllde vera fullur Betaling-
ur fyrer alls Mankynsins Synder.

Bænen:

Hialpa mier Drottenn / ad eg kynne þolenmodur ad vera / þa Heimurenn metur mig litels / og mig forsmæer / Lat mig ei alleina ganga epter þeirre Virdingu sem Meñerner aleggia / helldur eirnenn til þijn hupa / huad lijtels þeir hafe þig virtañ / ad eg ei sie fundeñ med þeim / sem helldur vilia Mañaña Metord hafa / eñ hia þier / edur j þijnu Auglite. Þuiad Mañaña Metord og Vird-

lingar eru einskis verdar/ eñ sa er til Æru
settur sem þu giefur Virding. Og þo
Psal. þeir kunne ad ofsækia mig til Daudans
26: þa gief þu mier Stødugleik/ Þui Dau⸗
de þinna Heilagra er dyrmætur fyrer
þijnum Augum.

II. Vm Agirne Forrædarans:

SJm hier eirneñ (til Dæmis) miñ
Saal/ af Forrædara Drottins/
ad Brukur þeirra Ogudlegu fyll⸗
est alldrei/ Þui so giøra jafnañ þeir a⸗
giørnu/ ad einn sinjkur Lijfed af aud⸗
Prouer. rum/ þar fyrer skalltu hneigia þitt Hiar
11. ta til Bodorda Drottins/ enn ei til A⸗
girne/ Þui þeir sem Audeñ stunda/ falla
i freistingar/ Snørur/ ᛭ marga skadsa⸗
Psal. ma Fysne og darlega/ huør Mønnum
119: steyper j Glǿtun og Fordæming/ Þuiad
1. Tim. Agirne er Root til alls ills/ sem Judam
6. ᛭ fleire adra hefur sigrad/ so þeir eru fra
Trune fallner,
Syra. Margur er suiñur og adsiall/ ᛭ rak
11. ar saman med þui mote/ enn huxar so
sijdan med sier/ Nu vil eg hallda mig
kræselega ᛭ hafa gooda Daga af mijnu
Prou. Enn hañ veit ecke ad hans Daudastund
10. er so nær/ ad hañ hlytur riettur ᛭ sliett

ur fra ad ganga. Þar fyrer skalltu Dr=
ottne treysta mijn Saala/ og muntu a Syra
öngun Bref hafa. En vm tijmulausañ 33.
O bocka eru misjafnar Rædur / + er riett
giört/ Þui huad skal Audureñ einum
körgum Hunde.

Bænen.

Gief þu mier Drotteñ Jesu/ ad su
jlla Agirnd sie mier af Hiarta leid / og Luc.
mitt Hiarta þyngest ei med Sorg og A= 21.
hyggiu fyrer minne Lijfs Næring. Sö=
muleides vñ þu mier/ ad eg jafnañ kepp 1. Tim.
est epter Riettlætenu/Gudrækneñe/Kiær 6.
leikanum / Þolenmædeñe + Lijtelætenu/
og lat þitt Heilaga Ord vera mier ki= psal.
rara/enn þusundfalldar Nægter Gulls 119.
+ Silfurs Eigna + Audæfa/ Amen.

III. Capitule.

Vm Gydingaña Paskalamb

Og huad þad hafde ad þyda.

Matth: 26: Marc. 19. Luc. 22.

A Fyrsta Deige þeirra sætu Brauð aña/ þegar Paskalambenu ætte ad slatra/geingu Lærefueinar Jesu til hans + sögdu/ Huar villtu ad vier

tilreidum þier Paskalambed? Og hañ sende Petrum og Johañem/ og sagde/ Ganged j Borgena/ ꝛ siaa/ þa þid komed jnn/ mun einn Madur mæta yckur/ berande eina Vatþs skiolu / Fared epter hønum þangad sem hañ jñgeingur/ og seiged Hwsherranum / Meistareñ lætur þier so seigia/ Mijn Stund er na læg / huar er þad Herberge / j huøriu eg meige med mijnum Lærefueinum Paskalambsins neyta? Og hann mun syna yckur einn Pryddañ Sal / þar skulu þier tilreida þad. Og þeir foru af stad/og fundu so allt sem hñ hafde þm sagt/ ꝛ biuggu þar til Paskalambed.

Enn þa Kuølld var komed/ Kom Jesus/ og settest til Bords med sijnum tolf Postulum/ ꝛ sagde til þeirra/ Mig hefur af Hiarta epter langad/ med ydur þetta Paskalamb ad eta/ adur eñ eg pijnest/ Þuiad eg seige ydur/ ad hiedan af mun eg ecke af þui neyta/ þangad til þad fullkomnast j Guds Rijke. Og hañ tok

tok Kaleikeñ/ þackade og sagde/ Medtaked hañ/ og skipted hønum a mille ydar/ Þuiad eg seige ydur/ Hiedan j fra mun eg ecke drecka af vijnuidar Auexte þar til Guds Rijke kiemur.

Eintaled.

MErk hier z giæt ad mijn Sæl/ huórnen ad Herrañ Christr etur þ Gydingaña Paskalamb med Postulónum. Og skalltu hugleida ædur huórnen Moses Guds þionustu Madur hefur fyrer þui skiled/ ꝥ þad jñsett. Exo. 1

Fyrst tilsetur Moses/ huada Lamb þar skyllde til takast/ og seiger so.

A fiunda Deige þess fyrsta Manadar/ take huør Hwsfader sier Lamb/ eitt Lamb huør til sijns Heimelis. Eñ sie þad nockud Hws sem offatt Folk er til ad vpp eta Lambed j einu/ þa take hann sinn Nagraña edur so marga ad þeir giete Lambenu loked. Eñ þier skulud eitt flecklaust og Vankalaust Lamb þar til taka / eitt Lamb æirs gamallt/ af

Af Saudum eda Kydønum skulu þier velia þad/ og geyma þad til þess fiortanda Dags/ sama Manadar.

I aũañ mæta skipade Moses/ Tær/ og huõrneñ þeir skylldu sama Lamb slatra/ Og huõrneñ þr skylldu þ Matgiõra og eta

Nuør einn Noopur j Israel skal sla fra þessu Lambe mote Kuølldte/ og taka þess Blod/ og ryda þui a Dyrustafena/ z a effsta Dyratried Nwssins/ þar þeir jnne eru ad neyta Lambsins. Kioted skulu þeir þa Nott steikia/ og eta þad vid osyrdu Braude og beisku Sallte. Eige skulu þeir þad hratt eta / og ecke soded j Vatne/ helldur a Ellde bakad/ med Nøfde og Fotum/ einneñ Iñiflum/ og leyfa eckert til Morguns/ Enn ver de nøckud epter til Morguns/ þad skulu þeir j Ellde brenna.

I þridia mæta baud Moses/ huada Atþerd/ Bwnad/ Luxaner/ þeir haþa skylldu/ med/ an þeir æte Paskalambed.

Enn

Enn a þennañ hætt skulu þier þad eta. Gyrda skulu þier Lendar ydar og hafa Sko a Fotum/og Stafe i ydrum Hond.

Nondum/ og ſkulu þier þad eta/ ſo ſem þeir ed ſliotlega vilia ferdaſt/ þui þad eru Paſkar(þad er vmferdar Dagur) Drottins. Þui eg vil a þeirre ſømu Nottu fara vm Egiptaland / og alla Frumburde drepa/bæde Manna ꝫ Fienadar/ og vil audſyna mitt Straff a Godum þeirra j Egiptalande/ Eg er Drottiñ/Og Bloded a ydar Dyruſtøfum ſkal vera Merke a ydur/ So ad þa eg ſie þad/ad eg ſneide þar hia/ꝫ Plagan kome ei a ydur ſem ydur fordiarfe/ þa eg ſlæ Egiptaland.

Merking og Vtþyding Paſkalambſins.

SJaa nu mijn Saal/ ad epter Gydinga Plagſid/ hefur þim Lauſnare Paſkalambed eted med ſijnum Læreſueinum. Oh huad agiæter ꝫ Heilager Meñ hafa þar til samans vered. Þar ſtendur Hirdereñ a mille ſiña Sauda. Þar ſtendur þ þolenmoda Lamb Guds a mille annara
Eſai. 8. Lamba. Þar er Fadereñ hia ſijnum Børnum/ huør Gud hafde hønum giefed.

ed. Miñ Herra Jesu þar eru þijn Börn Psal 128
sem Vidsmiörs Vidarkuister vid þitt
Bord.

Anni miñ Lausnare/ huad feigen eg villde mijn Sal hefde þar vered/ þier og þijnum Lærefueinum mætt þiona/ Og þo eg hefde ei vered/nema Molaña sem önnur Hundtijk vpp ad tijna. Ja/ mier hefde þad fullt dugad/ hefde eg þitt Heilaga Andlit feinged ad sia + þijna Heilögu Rædu ad heyra.

Enn þui ertu hrygg mijn Sal/ og Psal
þui er þier so opolt? Sia/ Vier höf 42.
um og eitt Paskalamb/ sem er Christur 1 Cor
Drottenn/ fyrer oss offradur. Hier af 15. Psal
skulu þeir Hungrudu eta og sediast/ so 22.
ad þeir j hallæris Tijdeñe önguañ Brest hafe. Miñ goode Herra Jesu/ so sem þig af Hiarta langade epter ad neyta Paskalambsins med þijnum Lærefueinsum/ so langar mijna Sal epter þier/ mijnu heilnæma Paskalambe/ og epter þinne Huggun.

Bænen.

Gief þad Herra Jesu/ad mijn Sal
neyte/og med riettre Tru þiñar Nadar Psal
niote/ So ad eg saddur verde af rijkug 36.
legū

legum Giædum þijns Hwss. Drecka þu mig med þinn: Vellysting/ so sem med Vatsstraume/ þui hia þier er sa lifande Lijfsins Bruñur/ Amen.

I. Paskalambed/ Sem var eitt Arwtlamb/ merker Jesum Christū sem er vort rietta Paskalamb.

Herra Jesu Christe/ Þu ert þad Lamb Guds/ þad sanna Paskalambed/ eim Kallmadur. Þu ert sa Madur epter
Act. 13. Hiarta þijns Fódurs/ sem allann hans Vilia hefur fullgiórt. Þu ert sa Mad-
Gen. 4. ur og Drottenn/epter huóriū vorer fyrstu Forelldrar vonudu. Þu ert sa Madr er
Zach. 6. nefnest Zemach/ Þui vnder þier hefur vaxed / og þu vpp bygger Musterе Drottins.

Bænen.

Minn Herra Jesu/sem ert sa riette Madur og Meistare til ad hialpa/Hialp og eirnen mier/ og gief ad mitt Hiarta (þui þad er Musterе Drottins) vaxe lijka vnder þier/og aukest j riettre Tru og Kiærleika/ og þijnu Nafne til Lofs og Dyrdar vpp byggt verde/Amen.

Christ

Christur vort Paskalamb er Lytlaus og Flecklaus. II.

HUert minn Herra Jesu flecklaus
Lytalaus/ Þui þu hefur önguum Esai.
Oriett giört/ og eingen Flærd er j 53.
þinn Munn komen/ huör kann þier vm
nöckra Synd ad kienna? Og þo þu viss- Joha.
er ecke af nöckre Synd/ þa hefr þo Gud 8.
þinn Fader/ giört þig ad Synd vorra 2. Cor.
vegna. Soddan Paskalamb/ Jæ sodd- 5.
an Erchibyskup/ + edla Kiennemann hlutu
vær ad hafa / sem heilagur Saklaus + Ebre.
Flecklaus være/ hærre en Himnarner/ + 7.
huör ei þyrfte fyrer siinar eigen Synder
ad offra/ helldur sialfan sig/ sem þad
rietta Paskalamb/ fyrer vorar Synder j
Forn færde.

Bænen.

Herra Jesu Christe/ þu heilaga Lamb Guds/ Giör mig heilagann og hreinann af öllum mijnum Syndum Amen.

Paskalambed var af Sauda-hiördunne valid. III

SO varstu Drottenn Jesu af Mann-
kynenu öllu hier til vtvalenn/ Þui
þu tokst a þig Þræls Mynd/ og Phil. 2.

giördest sem añar Madur/ og ert j allre
Manlegre Hegdan fundeñ sem Madur/
Ebr. ad fra tekeñe Syndeñe. Ei hefr þu Eing
2. lasta/ helldr Abrahams Sæde þier sam
teingt/og vppa þig teked. Og so sem
þau Baurn sem þinn Fader þier gaf
Holld og Blod hafa/ eins hefur þu
og eirneñ.

Minn Herra Jesu/ Þu hid sanna
Paskalamb/sem so virtest ad lükiast oss
aumum Möñum/j Holldenu/Gief mier
ad verda þier lükur j þui eilüfa Lüfe/
Amen.

IIII. Paskalambed var teked vt af/4. Døg-
um adur enn þui var slatrad/ Christi
ur og eirnen.

HV varst og eirneñ/ miñ Herra Jesu
so sem vt af tekeñ og vandlega vard-
ueittur/ so þu Fyrder vort Paskalamb/
Þuiad þu varst ecke ad eins af Gude þiñ
Hebr. num Födur skickadur til ad vera þ riet-
7. ta Paskalamb/ og varst fra skileñ öll-
um ödrum Syndugum/ Helldur skömu
fyrer þinn Dauda/ þa toku Kieñemaña
Psal. Höfdingiarner Rad med Judas/ huörn-
41. en þeir kynne ad taka þig af Dögum.

Bæn

Bænen.

Hialpa nu mier Drottē/ad eg eirnen hallde mier fra Syndum þessarar Veralldar/ Halltu mÿnum Fotum a þīne Gótu/ + greid Fætur mÿnar a Veg Fridarins.

Paskalambenu var slatrad/Christus var og so Lÿflætē. V.

ÞU varst lÿka Lÿflætē minn Herra Jesu/ þu sanna og saklausa Lamb Guds/Pad var so fyrerhugad/ad Christ skyllde vpprættur verda. Og so villder Dani. 9.
þu þitt Lÿf til Synda offurs giefa/og Esa. 53.
þig sem annad Lamb til Slatrunar læta leida/ Þu varst medal þeirra Framñ- Psal. 88.
lidnu yfergiefeñ/lÿka sīn þeir ed j Grófonum liggia.

O. þu Lamb Guds fyrer oss Lÿflated/sem oss med þÿnu Blode hefur ap- Apoc. 5.
tur leyst/ Lat þÿna saklausu Pÿnu og þiñ Dauda jafnan vera mÿna Hiartans Huggun j ollum Raunum + Motgange.

Paskalambenu var slatrad j mote Kuóllde. VI.

SO liestu þig einnen minn Lausnare mote Kuóllde Lÿflæta/ Pad er/ j

mote Heimsins Enda. Þui þu hefur
2 Reg. Hwse Dauids löngu adur okomna Hlute
7. Esai. fyrer sagt / ad a seinustu Dögum skyllde
2. þad Fiall / a huöriu stæde Hws Drott-
Jere. ins stödugt giörast / og hærra verda enn
30. öñur Fiöll. Af seinustum Tijmum höfū
vier þetta reynt.

Eg þacka þier þu Heilaga Lamb Guds / ad þu hefur a þessum seinöstum Dögum kient mier ad þeckia þetta / og hefur giefed mier Hlutdeilld i þijnu Heilaga Paska Offre / Hialpa þu mier / ad eg sie ecke sa seinaste / Helldur med þeim fyrstu i Truñe / Kiærleikanum / Vonenne til Æfeloka stödugur stande / Amen.

VII. Paskalambed var a Ellde steikt og bakad.

Lijka so varstu minn Herra Jesu / a Ellde steiktr. Þui þijns Födurs Reide hun kramde þig + þreyngde ad þier mz
Psal. ollum sijnum straumum / Þitt Hiarta
88. var i þijnu Lijfe siñ kramed (brætt) var
Psal. Þinn Mattur var so þurr orden sem
22. Leirkier / og þijn Tunga lodde vid þinn
Goom.

O Jesu Christe / þu Heilaga Lamb Guds / sem af breñande Elsku til vor /

gieckst

gle:kst j þad logande Bæl grimdar og
Reide þijns Fódurs og hañ blijdkader/
Hialpa þu ꝛ bid fyrer oss/ ad þiñ Fad
er sie vor Fader/og þiñ Gud vor Gud/
so vier af Hiarta seigia meigum/ Abba
Hiartkiære Fader/Amen.

Lambsins Bein matte eingen briota. VIII

EJ var helldur neitt þitt Bien broted miñ Lausnare/so ad þss gala Paska=lambsins Þydingen lijk være eirnen j þessu/ þiñe Þijnu.

O Drotteñ miñ/ þu saña Paskala= Psal.
mb/ vernda þu ꝛ lijka óll mijn Bein og 24.
Lidamot/ Lát ei mitt Hófud hár af Luc.
falla/ꝛ ónguan Motgang lijda án þijns 21.
Vilia/ Amen.

Paskalambed var eted. IX.

SO er og Christur vor Sælar fæda/
huórs vier eigum ad neyta med tru= Joh.
udu Hiarta. Þitt Holld Herra Jesu er 6.
su rietta Fæda/ og þitt Blod sa riette Dryck: fyrer vora Sæl. Huór þitt Holld etur/ꝛ þitt Blod dreckur/ sa lifer j þier ꝛ þu j hónum/ꝛ hañ hefr þ eilijfa Lijf.

Herra Jesu/ þu Heilaga Lamb Guds/ sem kallar ꝛ seiger/ Komed ꝛ eted

mitt Braud / og drecked þad Vijn sem eg
peruer skeinke. Lꝏttu mig giörast reidubwen/
9. ad eg meige þiñ Gieſtur vera alla mijna
Æfe/ ſo mijn Sꝏl endurnærest og mitt
hiarta mz eilijfre Huggū vpfylleſt Amen

X. Gydingar mattu eckert af Paſka- lambenu leyfa.

SO eigum vier ad taka allan Chriſt
um vort Paſkalamb til vor/ þad er/
ad þeckia hañ riettelega. Legg þu eirn-
en kapp a Sꝏl mijn/ ad þu þitt Paſka
lamb Chriſtum allan til þijn taker/ og
af Hiarta truer þui/ ad Drotteñ ſie ſañ
Madur/ og ſañur Gud/ j eirnre oſlijtan-
1 Joh. 4. legre Perſonu. Þui huör ſa Ande ſem mz
kienner a d Jeſus Chriſtus ſie j Holldenu
komen/ hañ er af Gude/ Eñ ſa þad ei
medkieñer/ hañ er ei af Gude.

Lꝏttu mig Drotteñ af Hiarta med
Rom. 2. kieña/ og med Muñenum jꝏta/ ad þu all
eina ſiert Chriſtur Drotteñ/ ſem fꝏddur
ert af Sꝏde Dauids epter Holldenu/ og
ert openberadur Sonur Guds epter And
Joh. 20. anum/ ſo eg fyrer Truna ödleſt Lijfed j
þijnu Nafne Amen.

Paſk-

Paskalambed matte ei siodast j Vatne/ So ma Truen a Christum öngua Mañaña Setninga lyda. XI.

VAkta þig eirnen mijn Sæl/ so ad
þitt Paskalamb sie j önguan mata
j Vatne soded. Þui þu skallt huörke va= Deut.
na þad sem Drotteñ þiñ baud þier/ og 4.
ei þar vid auka. Þuiad til onytis er þ/ Marc.
ad vilia þiona Gude med þeim Kieñing 7.
um/ sem ei eru nema Mañaña Bod og Esai.
Setningar. 29.

Biuara þu mig Drotteñ alla tijma
fyrer añarlegum Lærdome/ ad eg ecke
Meistara leite añara enn þijn/ Helldur
þier j Truñe æfenliga þione Amen.

Blodenu Lambsins var brugded a Dyrustafena. XII.

SO audkieñer Blcded Jesu vor Niør
tu/ og hlijfer oss fyrer Fordiarfara=
num. So hefur þu Drotteñ Jesus yfer Esai.
marga Heidna stöckt sijnu Blode. Þui 13.
þitt Blod er þad adreifingar Blod/ sem Ebre.
betra hefr ad seigia eñ Abels Blod. Þui 12.
ad þitt Blod hropar j Hiörtum Truada=
ra/ þijna skiæra Nad og Syndaña fyr=
ergiefning.

Drotteñ Jesu/ stöcktu eirnen þÿnu
Blode a mÿna Sal/so hun hrein verde.
Psal. Þuo mig so eg snio hvÿtur verde. Aud-
51. kieñ mig þÿnu Blode j mitt Eñe/ og jñ-
Open. sigla mig þiñ Þion þier til Handa/ so
7. mÿn Sal frelsest fra Glataranū Amen.

XIII Osyrdra Brauda var neytt med
paskalambenu.

Sia þu eirnen so til Sal mÿn/ ad
1 Cor. þu burt hreinser þ gamla Surdeig/
5. so þu nytt Deig verder. Lat af jllu og
lær gott ad giöra. Vert Heilög/ Þui Dr-
Esa 1 otteñ Gud þiñ er Heilagur. Lat Synd
Rom. ena ei drottna j þÿnum daudlegum Lÿ-
6. kama so þu hlyd heñe epter heñar girn-
Rom. dum/ Þui vier erū skulldbundner/ecke vid
8. Holldet/ ad vier epter þui lifū. Þui ef
þu lifer epter Holldenu/ þa muntu deyia
Eñ ef þu deyder med Andanū Holldsins
Giörder/ þa muntu lifa.

Hialp mier Drotteñ miñ/ þu verd-
uga haleita Paskalamb/ ad eg öllum
stundū strÿde Mañlega/ + Truñe + god-
re Samuisku verde halldande allt til
Endadags/ Amen.

XIIII Gydingarner atu beyskar Surtur
vid sÿnu paskalambe.

GLeym þu ecke helldur mijn Sal þijsu
Beiska Sallte/sem er j Krossburde ꝛ Mat.
Motgange faled/Tak helldr a þig Herr 11.
ans Ok ꝛ fylg honum epter. Þui sa er Luc.
ei so giörer/ hn̄ kan̄ hans Lærefuein̄ ecke 14.
ad vera. Heyr þ mijn Sal/Drotten̄ vill
ad christner Men̄ skule bera sin̄ Kross/
Gydingar bera han̄ ecke/ Tyrkiar bera
hn̄ ecke/ þui þeir þeckia ecke hn̄s Nafn.
O Herra Jesu Christe/ huad heilnæmur Esai.
er þin̄ Kross/ Þui þa Hörmung er fyrer 26.
Höndum/ þa leita Men̄ þijn/ ꝛ þa þu Apoc
hirter oss þa köllum vier gratande til 5.
þijn. Þa þu hirter/þa elskar þu/ ꝛ þa
þu lijtelæckar/ þa vpp hefur þu.

O þu Þolenmoda Lamb Guds/sin̄
j Kross ꝛ Pijnu vndan oss ert geingen/ ꝛ
med storre Hoguærd ꝛ Lijtelæte oss Dæ-
me giefed hefur/ Gief mier vnder þitt
Ok avallt vilingur ad ganga/ ꝛ þier mz
allre Hlydne epter ad fylgia.

Vorar Lendar skulu vera vmgyrt-ar/ Daglega. XV

SO skalltu lijka mijn Sal vmgyrda Eph.
þijnar Lendar mz San̄leika. Riett- 6.
læted sie Bellte þin̄a Lenda/ ꝛ Truen Lin Esai. 11.

de þlma Nyrna.

O Drotten̄ Jesu/Gyrd þu mig fast
med Bellte þijns Riettlætis/ ꝛ styr mier
med Anda San̄leiksins/ so ad eg kunne
jafnan læta asiast mijna kostgiæfne/ þi=
er aluarlega ꝛ strafflaust ad þiona/ j mij
2 Tim. nu Kalle ꝛ Embætte/ad eg þig j Nlin̄e
2 hafe/og sem einn godur Strijds madur
stande/ Læt mig fordæst Aſkun̄ar Vel=
lysting/ ꝛ sækia epter Riettlætenu Trun̄e
Kiærleikanum/ og Fridnum. Læt mig
avallt þ eina girnast sem þier vel þock=
2 Pet. nast/ og j þan̄ mæta syne ꝛ stadfeste/ ad
1. þu hafer mig kallad og vtualed til þess
eilijfa Lijfs.

XVI. Gydingar toku a sig sijna Sko
edur Stiguel.

SO eigum vier ætijd ad vera Skofat=
Ephe. ader. Vertu lijka skoklædd til þinna
6. Fota mijn Sæl/ ꝛ til reidu ad reka Er=
Gal 4. inde Drottins/ ꝛ giora hn̄s skipū. Gack
forsialega hia þeim sem þar fyrer vtan
eru. Huad sannarlegt er / Ærlegt/
Riettlatt/Loflegt/ Agiætt/ Huad vel
fer/ sie þar Dygd nockur j/ sie þar lof=
legt nockud / hyxa þu þar epter.

Gief mier mijn̄ Herra Gud/ad eg so
ende

ende mitt Skeid/ ad eg riettlætesins Ko-
ronu ødlest/ sem þu Drottenn riettlætur
Domare mier giefa munt a þeim Deige
Amen.

Stafurenn skal j Hende vera/ Þad XVI.
merker Guds Ord fyrer Augũ ad hafa.

Haf eirnen Stafenn j þiñe Hende/ miñ 1. Tim
Sæl/ þad er/ haf Guds Ord fyrer 1.
Augum/ halltu jafnan a Fyrermyndan
þess Hialprædis ords/ sem þu heyrt hef-
ur/ af Truñe a Jesum Christũ. Auk þar
ecke vid/ tak þar ecke af. Þui øll hans Ordsk
Ord eru forklarud/ og er eiñ Skiølldur 30.
sterkur þeim sem a hann trua. Þui þo Luc.
Himen + Jørd forgange/ þa muntu hiñs 21.
Ordum samt hallda/ Þui Ord Drott- Esai.
ins varer eilijflega/ + aller þeir sig vid 40.
þad hallda / + þar epter giøra.

Hialpa þu mier Drottenn/ ad ei læte
eg velkia mier med ymislegum añarlegũ
Kieñingum/ Helldur lat þitt Ord rijkug Colo.
lega byggia + bwa j mijnu Hiarta/ so þ 3.
auallt sie Lios miña Fota/ og Lykt a Psal.
mijnum Veige/ lat þad vera miñ Staf 119.
+ mijna Stod/ vid hvøria eg mig styd- Psal.
ie Æfe alla Amen. 24

Gyd-

XVIII. Gydingar ætu sitt Paskalamb standande/ og eins ✝ þeir Ferdbwner være.

SJæ þu eirnen so til Sæl mijn/ ad þu huørn tijma siert so Ferdbwen/ sem
Psal. þu ætter snógglega ad fara af stad hied
119. an/ og j þad eilijfa Fódurland. Læt ei
1 Pet. villa þig nie hindra a þijnu Hlaupe/ Og
2. vtuel þier Veg Sañleikans/ Fylg Orde
Esai. Drottins/ ✝ Fotsporum þijns Lausnara
30. Jesu Christi. Þui þetta er su rietta Leid
Añarstadar skalltu huórge vijkia til vinstre eda hægre Handar. Jæ mijn Sæl/
Ebre. Vier hófum hier ónguan languarande
11. Samastad edur Vist. Þar fyrer leita þijr
okomna Stadar/ ✝ vit ad vor Vmgeing
Phil. ne vort Heimele er j Himnenum/ huadan
3. vier væntum Frelsarans Jesu Christi/
sem er Drotteñ/ huór ed vora lijtelmotlega Lijkame mun forklara/ og samlijka gióra sijnum forklarodum Lijkama.

Miñ Gud og Herra Jesu Christe/
Mar. hialpa þu mier/ so ad eg jafnan vake
13. ✝ bidie/ þui eg veit ei nær tijmen er kom
Apoc. en/ Gief mier trulyndum ad vera allt til
2. Dauda/ so eg Koronu Lijfsins audlest.

Miñ

Miñ Lausnare/ eg girnest laus ad vera
hiedan/ og vera hia þier. Nær mun eg Phil.
fa mijna Holldlega Byrde af ad leggia/ 2.
j þiñ Fögnud jñganga/ ꝛ þa riettu Huiñ
lld ad ödlast? Nær skal eg ferdast jnn j Ebre.
þijna Dyrdlega og eilijfu Borg? Nær a 4.
eg ad nalgast þiñ Heilaga Eingla Koor/ Hebre.
so eg prijse þitt Heilaga Nafn? 13.

Miñ Frelsare/ lat mig til þyn koma/ ꝛ þitt Auglit skoda/ hia þier vera og þyna Dyrd lyta. Vnn mier ad eg sie kuittur vm allt jllt/ ꝛ Daudans Skielfing ei hitte/ Helldur med Abraham Jsaach Jacob/ Ja med þier sialfum ꝛ öllum Heilögum til Bords sitie/ og þess rietta Paskalambs neyta meige/ Amen.

IIII Capitule.
Vm þa Haleitu Kuölldmaltijd Drottens Jesu Christi.

OG sem þeir til Bords satu/ a þeirre sömu Nottu sem Jesus var suiken/ Tok hñ Braudid/ þackade/ braut þad/ gaf þad sijnum Lærisueinum og sagde/ Taked ꝛ

eted/

eted/Þad er miñ Lijkame sem fyrer ydur verdur giefeñ/ Giøred þad j mijna Minning.

Søinp-

Sømuleidis tok hañ Kaleikeñ/ epter Kuølldmaaltijdena/ þackade/ gaf þm hñ ꝛ sagde/ Drecked aller hier af/ Þesse Kaleikur er þad nyia Testament j mijnu Blode/ sem fyrer ydur og marga vthellest til fyrergiefningar Syndaña/ Þetta giøred/ so opt þier þad drecked/ j mijna Minning. Og þeir drucku aller þar af.

Einfaled.

DRottins Kuølldmaaltijd er visselegt Naadarmerke þess nyia Testamentesins/ oss giefed j staden þess gamla Paskalambsins/ j huórre Maaltijd Christus Jesus oss sedur med sijnum sóñum Lijkama ꝛ Blode.

Huad dyrleg Kuólldmaaltijd er þra? Huad agiætlegt er þangad ad hnra? Eg kañ ei nogu frekt ad dadst ad slijku Rijkdæme þiñar Naadar/ Drotteñ Jesu/ Ad þu oss j þui nyia Testamente/ edur þeim nyia Sattmaala/ ad auk þijns Ords vm vora Endurlausn/ soddan Naadarennar Teikn ꝛ Stadfeste giefed hefur/ ꝛ so dyrmætum Fiesiod med oss skipter? Huad

kunner þu framar ad giöra? Hu Fri matter þu vor Hiörtu framar hu[illegible] ga? Miñ Gud/Oh/huad kostulegt Te[illegible] ament hefur þu giört/Huad stor Gods hefur þu skeinkt ꝛ epter þig lated?

Adrer Höfdingiar nær þr deyia [illegible] læta þeir epter Slót og Borger/ [illegible] Gersemar. Opt byggia þr stor kostuleg Hws og prydelega Legstade og Leide/ til siñar Miñingar/ sem þo er allt forgeingelegt.

Eñ þu Drotteñ Jesu/þu hefur oss i þýna Miñing þig sialfan ꝛ þitt Holld ꝛ Blod til Testamentis giefed/ ꝛ til Fæ-
du skickad. Ja Herra Jesu/ þad er þýn
Mæltýd/sem þu hefur iñsett sialfur fyr
Psal. er þýna Truada. Þetta er þad veglega
23. Jóha. Bord/sem þu hefr þýnum Bórnum fyr
5. erbwed/ þar af þu oss sialfur fedur med
Cor. þýnum Heilaga Lýkama/ ꝛ sialfr nær-
10. er oss med þýnu saňarlegu Blode.
Act. Sæl ertu mýn Sal/sem til þeirrar
19. Lambsins Brudllomaltýdar ert kölllud/
Apoc. sem Drotteñ Zebaoth þiñ Herra tilreidt
19. Esai. hefur/a sýnu Heilaga Fialle/ fyrer óllu
25. Folke. Skunda og kom mýn Sal/ þui
Luc. ad allt er þar til reidubwed. Kaup ꝛ et
14.

kom + kaup án Peninga / + fyrer eckert / Esa.
Bæde Vijn + Miolk. Þui eyde þier Pen- 55.
ingum / þar sirñ eckert Braud er til kau-
ps? Sia hier er Drottēn / þad sañа Lijf Joan.
sins Braud / huór til hans kiemur mun ei 6.
hungra / + huór a hañ truer / þann mun
ei þysta.

Miñ Herra Jesu Christe / Lát mijna Sál riettelega langa epter þinne Máltijd / + mitt Hiarta aluarlegt Hungur og Þosta hafa / epter þessare Himnesku Fædu.

Þu lifanda Braud af Himnum kom- Psal.
ed / sed þu mijna hūgrada Sál mz þiñe 107.
Huggan / + fyll hana mz þijnum Goda
so eg j þijnu Auglite saddur og Glede-
fullur life / Amen.

Vm Verdugra og overdugra Berg-ing Máltijdar Drottins. II.

EN fimdu til mijn Sál / ad þu 1 Cor.
ecke overdug / þad er / án iettrar 11.
Jdranar / eter af þessu Braude.
Vakta þig / ad þu ei mz vantruudu Hiarta af Kaleik Drottens drecker. Þui huer þar af etur overdugur edur dreckur / hañ etur og dreckur sialfum sier Domsafelle j þui hañ giórer ei Greinarmun a mille

Lijkama Drottins + aňarrar Fædu/ Ja
Cor. 10. myn Sal/ Þu kant ecke vnder eins ad dr=
ecka Kaleik Drottins/ + Dioffulsins/ Og
ecke vnder eins ad bergia af Borde Dr=
ottins og Dioffulsins.

Þar fyrer bw þig til m3 einum hrei=
Apoc. 19 num og fögrum Silkeklædum/ sem er
Riettlæte þeirra Heilögu. Þetta er þad
rietta Hatijdar Klæde/ sem er Truen a
Christum med goodre Samuisku. Reyn
þig sialfa/ + kom til þessarar Naltijd=
ar med saňre Jdran. Dæm þig sialf so
verdur þu ecke af Drottne dæmd.

Miň Herra Jesu/ eg medkieňe mij=
Jere. 30 nar Synder/ + mig angrar þær j mijnu
Hiarta. Eg sie ad mijnar Skiemder eru
Zach. 1. jllar/ + mijnar Akomur banuænar. Þui
sny eg mier til þijn miň Gud/ Snu þu
lijka þier til mijn/ med þinne Huggan.
Eg true a þitt Nafn/ Styrk þu mig m3
þiňe Nad/ + læt mig so af þessu Brau=
de eta + af þessum Kaleik drecka/ ad eg
m3 riettre Jdran sie Verölldune frasnuē/
+ þier j allre Eilijfd samtengdur verde.

Minn Saluhialpare/ Eg veit ad
þijn Myskun er stærre eň miň Overdug=
leike/ + þijn Giæska meire enn mijn Ve=
rölld.

sölld. Þess veykare sem eg verd + aumre
þess framar þarf eg þinar Nädar/ Þar
fyrer gief þu mier Drottenn/ ad eg til þin=
ns Bords gange med stödugu Trauste/ +
þar af berge med Heilögu Hiarta/ So Joha.
eg blyfe j þier og þu j mier/ + eg alldrei 6.
fra þier skilen verde ad eilijfu. Gief fram
veigis þinn Heilaga Anda j mitt Hiarta/
og giör mig ad soddan Manneskiu/ sem j
þynum Bodordum gange/ + þijna Do= Ezech.
ma (þad er/ huad þu dæmer riett ad 36.
vera) hallde + fullgiöre.

Nytsemd og Gagn Kuølld=maltydar Drottins. III.

SO opt sem þu etur af þessu Braude/
mijn Sæl/ edur dreckur af þessu Ka=
leik/ þa skalltu kunngióra Dauda Drott=
ins þijns/ þar til hann kiemur.

1 Ja minn Herra Jesu Christe/ Þesse
þijn Heilaga Kuólldmaltijd er mier ör=
uggur Vitnisburdur/ ad þu hefer ei Eing 1 Cor.
lana/ helldur Mannana Holld + Nätt= 10.
uru vpp a þig teked/ minna vegna/ og Ebre.
munt hanne æfenlega hallda: 2.

Gief mier minn Lausnare/ ad eg ad
þessum leyndar Dome jafnan dæest/
og af Hiarta mig gledie þar af/ ad þu

hefr þig so nært + natuæmlega samtein-
gt þig vid mig vesala Mañeskiu.

2 Drotteñ minn Jesu / þÿn Kuølld-
Rom. mæltijd er mier eirnen oraskanlegt Inn-
4. sigle / med huørin þu mier reiknar + eig-
1 Cor. nar þitt Riettlæte / sem þu mier med þij-
10. nu Blode afrekad hefr / Styrk þu mÿna
Tru / ad eg avallt + eflaust true / + stad-
fastlega vite / ad eg sie viss + obrigdan-
legr Erfinge allra þiña Giæda + þiñar
Nadar / Amen.

3 Drotteñ minn Jesu / þÿn Kuølld-
mæltijd er mier og eirnen Nadarennar
Merke / giører mig fullvissañ + eflaus-
2 Pet. 1. an / vm þad / ad eg sie hier samteingdur
Col 1. so sem Limerner vid þiñ Lykama. Sia
þu ert Vÿntried / eñ eg er Kuisturen.
Hialpa þu mier / so ad eg jafnan
stødugur + stadfastur blÿfe vid þig / fae
Krapt + Matt af þier / + gooda Avøx-
Joh 15 tu føre. Þu ert Høfuded / eñ eg er þiñ Li-
mur / Gief ad eg avallt af þier Lÿf og
Rom 8 Anda þigge / so ad mig huørke komner
nie okomner Hluter fra þier skilie.

4 Drotteñ Jesu / þÿn Kuølldmæltijd er
mier øruggr Vitnisburdur / ad þu fram-
vegis vilier i mÿnu Hiarta byggia / og
mier

mier med þijnu̅ Heilaga Anda kröptug-
lega stijra.
Lꝍat mig eirnen þijna Huggun j mij- 2 Cor
nu Hiarta finna/ad eg blijfa kuñe j sam- 13.
fielagskap þijns Heilaga Anda/ + ad hu̅ Rom.
Vitnisburd giefe mijnum Anda/ad eg sie 8.
Guds Barn/ Amen.
5 Herra Jesu/ þijn Kuölldmaltijd er
mier sön Bivijsing + Merke/ad þu vilier 1 Cor
til Heimsins enda þijna Christne a Jörd- 11.
unne hafa/ sem þijna Maltijd j þijna
Minning hallda skule/ þig lofa/ þinn
Dauda kunngiöra skule/ þangad til þu
kiemur.
Miñ Herra Jesu/ Halld mier + ödr- 1 Cor
rum j riettre Meiningu + medferd þiñar 10.
Maltijdar/ Lꝍat mig verda riettan Lim Eph.
þiñar Christne/ og einn Saud j þijnum Psal.
Haga/ hvörn eingen kañ wr þiñe Hende 74.
ad slijta/ Amen. Joan
10.
6 Miñ Herra Jesu/ Þijn Kuölldmal
tijd er mier + einn obrigdanlegur Pantur
minnar Vpprisu a Doms deige/ Þviad Ephe
fyrst þu fæder mig med þijnu Heilaga 2.
Hollde + Blode/+ mig þier so samtein-
ger/ þa muntu ecke yfergiefa mitt Holld Phil
j Daudanum (þui þad er eiñ þiñ Limr) 3.
 hellðr

helldur muntu vppuekia þad ✝ þijnum
Phil.3 dyrdarlega Lijkama samlijkt giöra/
Amen.

Esa 8 7 Miñ Herra og miñ Gud/ jnsigla
þu þessar Hugganer j mijnu Hiarta/ og
1 Cor. gief ad eg mier jafnan til þijns Bords
11 hallde/ So ad mijn Tru til þijn þroest/
og Elskan til þijn vaxe/ mijn Þolenmæ
de vnder allra Handa Motgange aukest/
og minn Stödugleike j öllu goodu/ þui
loflegr/ mier gagnlegur verde/ Amen.

Akad Gagn Kuølldmaaltijdar/ er hiartanlegt Packlæte/ fyrer alla Velgiörninga Drottins.

Deut. Vertu nu glöd Saal mijn vid Bord þij-
12. ns Drottins/ ✝ prijsa þiñ Frelsara/
Luc 1. sem so dyrlega Hlute hefr giört vid þig.
Ephe. Hañ sem þiña vegna er Madur ordeñ/ ✝
1. j smanarlegã Krossins Dauda giefeñ er.
Psal. Hañ sem þig hefur ad sijnu Barne giört
23. fader ✝ endurnærer þig so sem Faderen
sijn Börn vid sitt Bord.

Eg þacka þier Drotteñ af aullu
Hiarta/ j Raade þeirra Gudhrædda ✝ j
psal: þeirra Samkundum: Mijkel eru Verk
111. Drottins/ Huör ad þeim gaer/ sa hefur
Glede af þeim: Huad helldst hañ skickar
þad

Þad er loflegt og veglegt/ ⁊ hans Riettlæte varer eilijflega. Hañ hefur jnnsett Miñing siña Dasemda/ sa Nadugi og Mijskunsame Herra. Hann giefur þeim Fædu sem hañ ottast/ hañ hugar æfenlega epter sijnum Sattmala/ Hañ sender Endurlausn sijnu Folke so hans Sattmale vare æfenlega.

Mijskunsamur ⁊ nadugur er Drotteñ/ þolenmodur og næsta goodsamur. psal 103. Hañ hondlar ecke vid oss epter vorum Syndum/og endurgielldur oss ecke epter vorum Misgiórningum. Þui so hætt sem Himeneñ er fra Jórduñe/ so lætur hñ sijna Nad mykla vera yfer þeim sim hañ ottast. So langt sem Austred er fra Vestre/ so langt lætur hañ vorar Synder fra oss. So sem einn Fader aumkar sig yfer sijnum Bórnum/so myskunar sig Drotteñ yfer þeim sem hñ ottast. Nijskun Drottins varer fra Eilijfd til Eilijfdar/ yfer þeim hañ ottast/ ⁊ hans Riettlæte er yfer þeirra Barna Bórnum sem hans Sattmala hallda/ og epter hans Bodordum hyxa/ ad þr life epter þm. Lofadur sie Drotteñ mijns Hialpræðis/ sem so vel til mijn giórer Amen.

36b.

Pad pridia Gagn/ er Stadfest
Truarennar Jatning.

Marc. HAf Huxun par æ mijn Sæl/ ad þu
8. optlega neyter af Bordum þijns Dr-
Luc. ottins/ ꝛ med þui openberlega jater/ j
10. mote Dioflenum ꝛ ollum Heluijtes Borg
arhlidum/ad þu Christo til heyrer/ꝛ æ
hans Nafn truer.

Lættu mig Drottenn ei vera j Ræde
Psal. þeirra Ogudlegu/ꝛ ecke sitia j hia þeim
8. Dramblætu/ Helldur so sem hlyded Ba-
rn/ verä vid þitt Bord/ꝛ med þier(sem
ert minn Fader)nædarennar Næltijd hall
Rom. da. Læt mig a þitt Nafn af Hiarta
10. trua/so eg riettlætur verde/Lat mig þig
med Munnennm jata/ so eg holpen ver-
de/ Amen.

Fiorda Gagn er/ Aminning
til Brodurlegs Kiærleika.

LEgg þad eirnen j Minne mijn Sæl/a
1 Cor. þesse Kuölldmæltijd er þeim Trund
10. eitt Kiærleiks merke jnnbyrdis. Þui so sē
Eph. vier aller af einu Braude etum/ so erum
5. vier aller eitt Lijkame/ huörs Hofud a
er Christur/ sem j oss sijnum Limun
kroptugur er.

Herra Jesu Christe/ vthell þijnum
hei-

Heilaga Anda yfer þau Baurn sem til þijns Bords sitia/ so ad vier aller med Kiærleiksins bande samteingiust/ j Elsku og Fride fyrer þier lifum/ + þitt Heilaga Nafn samhuga lofa kynnum ad eilijfu/ Amen.

Fimte Capitule.

Um Fotaþotten/ Þar um skrifar S. Johañes/ 13. Cap.

ENN fyrer Paskahatijdena (þ var affanga Dags Kuøllded) þa Jesus visse ad hans Stund var komen/ ad skiliast vid þessa Verølldu/ z fara til Fødursins/ so sem hañ hafde elskad sijna sem j Heimenum voru/ so elskade hañ þa allt til Enda.

Og epter Kuølldmaaltijdena/ þa ed Andskoteñ hafde Judas Jschariotþ Simons Syne j Hiarta blased/ ad hñ forriede Jesum/ visse Jesus ad Fadereñ hafde allt j hans Hendur giefed/ og ad hañ af Gude være komeñ/ og til Guds

fære hañ/Pa stod hañ vpp fra Kuølld mæltydeñe/lagde af siin Klæde/tok liin dwk og batt vm sig. Par epter steypte hañ

hn̄ Vathne j Muñlaug/z tok til ad þuo Fæturnar a sijnum Læresueinum/z þurkade þa med þeim Lijndwke sem hn̄ hafde vm sig bunded.

Þa kom han̄ ad Simone Petro/ og han̄ sagde til Jesum/ Skalltu þuo mijnar Fætur? Jesus suarade og sagde/ Huad eg nu giøre veistu ei/ En̄ seirna muntu vita þad. Þa sagde Petur til hans/ Alldrei skalltu mijnar Fætr þuo. Jesus andsuarade hønum/ Ef eg þuæ þig ecke/ þa hefur þu ecke neitt Hlutskipte med mier.

Simon Petr sagde til hans/ Herra/ Ei ad eins Fæturnar/ helldur og eirnen Høfud og Hendur. Jesus andsuarade hønum/ Huør þueigen er/ han̄ þarf ei ad þuo nema Fæturnar/ helldur er han̄ allur hrein̄. Og þier erud hreiner / enn ecke aller. Þui han̄ visse vel/ huør hann munde forrada/ þui sagde han̄/ Þier erud ecke aller hreiner.

En̄ sem han̄ hafde nu þeirra Fæt-

ur

ur þueiged/tok hañ ſijn Klæde/ſetteſt niður aptur/ꝛ ſagde til þeirra/ Vite þier huad eg hefe giørt ydur? Þier kalled mig Meiſtara og Herra/þier taled þad ꝛ rett/þui eg er þ/Og ef eg ydar Meiſtare hef nu ydar Fætꝛ þueiged/þa ſkulu þier og þuo hnør añars Fætur. Eitt Epterdæme hef eg giefed ydur/ ad þier giøred ſo ſem eg hefe ydur giørt. Sañlega ſeige eg ydur/ Þionen er ecke yfer ſijnum Meiſtara/og ecke Sendemadur eñ yfer þeim hañ ſende.

Fyrſt þier nu ſlijkt vited/þa eru þier ſæler ef þier þad giøred. Eg ſeige þad ecke vm ydur alla/ eg veit huøria eg vtualed hefe/helldur ſo ad Ritningen vpp fylleſt/Sa mitt Brauð etur/hañ tredur mig med Footum. Nu ſeige eg ydur þ fyrer/adur eñ þad ſkiedur/ ſo ad þa þad er ſkied/ ad þier þa trued/ ad eg ſie ſa ſame. Sañlega ſañlega ſeige eg ydur/ huør ſem medtekur þañ eg ſende/ſa medtekur mig/ Enn huør mig medtekur/ ſa med-

medtekur þañ sem mig sent hefur.

Eintaled.

Vm Elsku Herrans Christi til sinna Lærefueina. I.

Legg hier fyrst a Hiartad/ Sal mijn/ Elsku + brēñande Kiærleika þijns Lausnara til Postulanna/ og til allra hans sem j Veróllduñe eru. En þeir eru hans/ sem hans Födurs Vilia giöra þess sem a Himnum er. Ja/ þeir sem Guds Ord heyra/ og breyta þar epter/ + af soddan oseiganlegre Elsku sem hañ hafde til þeirra/ tekur hñ þad til Bragds/ ad þuo þeirra Fætur sialfur. Matt. 12. Luc. 8.

Mijn Sal/ hugleid + legg slijkt a Hiarta/ Huad mijkel ad er Aast + Elska þijns Lausnara/ vid oss aumar vesalar Mañeskiur. Huad er þad hñ hefur epter skilid eda ogiört læted? Minn Herra/ minn Lausnare/ Huad höfum vier þier ad endurgiallda? Huörnen eigum vier ad hegda oss vid þig?

Huörnen kuñum vier þier maklaga ad þacka/ Drotteñ Jesu. Lat mig j stad en elska þig æfenlega. Lat mig j þier einum mijñ Fögnud + mijna Glede hafa/

ad

ad eg af þeirre Elsku syngie og segie/
Esa 5. Af Hiarta Kiæran hafe eg þig Drott-
Psal. 18. enn/mitt Biarg/mijn Borg/ minn Frelſ-
are/minn Gud/minn Styrkur/a huorn
Joha 21. eg treyste. Ja minn Drottenn/ þu veist ad
eg elska þig/ Þu minn Elskulege veist ad
Cant 1. mijn Sæl hefur þig kiæran/ ⁊ mitt Hiar
ta hefr avallt Glede ⁊ Huggan hia þier.

O þu Elskulege Herra / o goode Jesu/ mijn Elska og minn Gud/ lattu mig brenna af þinne Elsku/ þijnum Kiærleika/ þijnum Sætleika Fögnude ⁊ Glede/ so þ þriote alldrei j mijnu Hiarta ⁊ Minne. Lat mig þig elska af Sæl/ ⁊ af öllum Mætte þig hafa j Hiarta ⁊ Minne/ ⁊ fyrer mijnum Augum/ so ad eingen oheyreleg Aast nie Elska finnest nie stad hafe j mijnu Hiarta.

II. Þad mykla Lijtelæte Drottins j Fotaþuottenum.

Gleym þu ecke mijn Sæl/ þui mykla Lijtelæte þijns Drottins Jesu. Sia þu/ hann stendur vpp fra Bord enn/ leggur af sier sitt yfer Klæde/ bindur vm sig Lijndwk/ heller Vathne j Munnlög/ ⁊ tekur til ad þuo og þurka Fætur

sijna

sinna Lærefueina.

O þu Drotten Jesu/ þu rietta Lijtelæte/ þu hefur allt þetta giört sialfur. Þu hefder ad sönnu einhuörium þinna Lærefueina mætt skipa þad. Enn þu hneygder þig sialfz/ ⁊ laust ad þra Fotum/ þuoder ⁊ þurkader þa med þijnum eigen Höndum. J huörn Mata kunne nöckur Þræll eda Þienare auðmiukare ad vera?

Læt þier mijn Sal/ til Hiarta ganga soddan Audmykt/ sem ⁊ Petrus giörde/ þa hönum þotte þetta vm Of/ og sagde/ Drotten/ alldrei skalltu mijna Fætur þuo.

O hvílijk Audmykt og fadæmelegt
Lijtelæte er þetta? Enn huör er þo so Psal.
stor sem Drotten vor Gud? Sem sig hef- 113.
ur so hætt settan/ enn sier þo þad sem
lagt er / bæde a Himnum ⁊ a Jördunne.
Ja/ Hætt sitiande er Drotten/ enn lijtur Psal.
þo þad sem lagt er/og þecker þa Stoll- 131.
tu af Fiærlægd. Hann stendur a mot Dra- 1 Pet.
mblætum/enn þeim Lijtelætu giefur hann 5.
Nad. Hann hrinder þeim Volldugu af Luc 1.
Stole/ enn vpphefur Lijtelæta.

Hialpa þu mier Drotten minn/ so ad

eg

eg meige Hiartans Lijtelæte ódlast/ Lát
mitt Hiarta ecke dramba/ ꝛ mijn Augu
Psal. ecke Stollt verda. Þuiad Dramblæted
131. er ecke gott/ og kiemur alldrei nema jllu
Syra. af stad. Minn góde Jesu/ send þu mier
3. Nad/ ad eg mig lijtelæcke vnder þijna
1 Pet. volldugu Hónd/ so þu vpphefier mig
5. þa tijme kiemur. Minn sæte Jesu sigra
þu minn Opstopa med þinne Hogværd/ ꝛ
afmá mijna Drambseme med þijnu Lij
telæte/ Amen.

III. Drottenn hreinsar Postulana med Fota þuottenum/ Og vijger þa til Predikunar Embættis.

SO sem Aaron og hans Syner þuodu
Hendur sijnar og Fætur/ þa þeir j
Vitnisburdar Tialldbwdena geingu/ so
giórde og Drottenn vid sijna Læresueina.
Mal. Hann þuode þeirra Fætur/ ꝛ hreina giór
3. de Sonu Levi/ þa hann þeim Predikunar
Embætte a hendr bifalade/ ꝛ þa vt vm
Heimenn sende/ til ad kienna. Skoda þar
Esa. fyrer/ mijn Sál/ huad elskuleger eru a
52. Fiallenu Fætr þeirra sem Friden boda/
og þeirra sem þad Gooda kunngióra/ og
af Hialprædenu kienna/ ꝛ seigia til Syon/
Þinn Gud er Kongur. Þar fyrer skalltu
peck-

þeckia þa sin þiña vegna arfuida/ t þier forstódu veita j Drottne/ t þig amiña haf þa þess kiærare þeirra Arfidis vegna. Medtak þa so sin Eingel Drottins Ja/ so sem Christum sialfan/ þui þeir eru Sendebodar j Christi stad: Gala. 4.

Hialpa mier þar til Drotteñ/ ed eg hlyde mijnum Kieñefódur/ þui hañ vaker yfer miñe Salu/ so sem sa er þar skal Reikningskap af standa. Gief ad eg j heidre hafe þiña Ordsins Þienara/ og þa Aulldunga sem goda Forstódu hafa tuefalldrar Æru verduga hallde/ einkum þa sem erfida j Ordsins Kieñingu. Ebre. 13. Phi 2. 1 Tim. 5.

Fotaþuottureñ þyder og merker eirnen Hreinsun vorra Synda/ fyrer Blod ed Jesu Christi. IIII.

Heyr lijka þad mijn Sal/ huad Drotteñ seiger til Petrum/ Þuoe eg þig ecke/ þa hefur þu öngua Hlutdeilld med mier. Drotteñ miñ/ all er erum vier ohreiner/ t allt vort Riettlæte er sem saurugt Klæde. Huad er Madureñ þess/ ad hann kuñe hreiñ ad vera? eda ad sa kuñe Riettlætur ad vera sem af Kuiñu er boreñ? Sia Drotteñ/ Esa. 64. Job. 15. Job 4.

Job. 25. eñ/af öllum þijnum Þionum er þar ecke
eirn flecklaus/ Þu hefur eirnen hia Eing
lunum Ranglæte funded/ + j þijnu Aug-
lijte eru Stiörnurnar ecke hreinar.

Enn þu ert vort Hialpræde/ þu sem
Esa 4. Syons Saurinde af þuær/ + Blodskulld
Jerusalem tekur af heñe. Þu hefur sial
Ebre 1. fur afmad vorar Synder. Þu hefr mig
Apoc 1. elskad + mig hreinsad af Syndöum mz
1 Joh. 1. þijnu Blode.

Ad vijsu/ þitt Blod Drotteñ Jesu,
1 Joh. 1. þuær og hreinsar mig af aullum mijn-
um Syndum. Vert mier nädugur/ minn
Frelsare/ epter þiñe Giæsku/ og afma
psal. 51. mijnar Synder epter þiñe mijkelle Miys-
unseme. Þuo vel af mier mijnar Synd
er/ + hreinsa mig af mijnum Misgiörn
ingum. Skapa þu Drotteñ j mier hrein
Hiarta/ + gief mier eiñ nyañ stöduga
Anda/ þuo mijna Sal af mijnum Mis-
giörningum/ huar med eg hefe þig styg-
dan/ so sem þu hefur mier fyrerheited +
Ezech. 36. tilsagt: Eg vil þa hreina giöra/ og
þeir skulu mitt Folk vera/ Eg vil þei-
ra Gud vera/ z c.

Fofe

Fotapuottureñ þyder eirnen Endurny-ung Lijfdaganna / ad Madur þuoe sig sialþur / Pad er / Take sig vara þyrer Syndenne. V.

NV vegna þess / mijn Sæl / þu ert
þueigen og hreinsud j þijnu Hiar-
ta / fyrer Tru rietta / so þuo nu x
lijka þijna Fætur / Þui huor þueigenn
er (seiger Drotteñ) hañ þarf ecke meira
ad þuo eñ Fæturnar / Þui hañ er allur
hreiñ: Og eckert er fordæmelegt a þiñ Rom 8.
sem j Jesu Christo eru / hüörier ecke ept-
er Holldenu / helldur epter Andanum ga
nga· Þar fyrer mijn Sæl þuo þu Fæt-
ur a þijnum Lærestetnum / þad er / þitt
skilningar Stiñe / þiñ Vilia / þiñ Hug x
Þanka / x alla þijna Lime. Þui j sañ-
leika eru þetta þijns Hiarta Þeinarar
og Þrælar / sem þijna Skipun giöra /
þeir þijns Hollds Vilia / avallt giört ha- Psal.
fa. Sia / eingiñ Madur veit huad opt 19.
hañ fellur / Þui sa hinn Riettlæte fellur Pro.
siö sinnum / x rijs vpp aptur. Þar fyrer 24.
skalltu þuo þa / So ad þeir vpp hiedan
j Andanum gange / so sem þeir hafa hiñ- Rom 6
gad til Holldenu þionad. Þui hafer þu
lidt adur þijna Limu og Lidu / til ad

þiona Ohreinleikanum / fra eiñe Synd
j adra / þa gief þu nu og lia til ad þio-
na Riettlætenu / so þr Helger verde.

Hiarta Hialpa mier Drotteñ / ad eg mitt
Jer 4. Hiarta þuoe af allre Jllsku / so eg holp-
Rom. en verde. Lát mig hata þad vonda / eñ
12. hallast til þess Gooda.

Vñ mier + lijka mijn Augu ad þuo /
Augu ad eg þau geyme / so þau skygnist ecke
Psal. epter añarlegum onytū Lærdome / hell-
119. dur ad eg þeim vpp til þijn reñe / þu
sem a Himnum situr. Ja / so sem þion-
Psal. arner sia a Hendur sinna Drottna / og
124. Ambáttaña Augu a Hendur siña Mæd-
ra / sier þadan Biargar + Næringar væn-
tande / so lát mijn Augu avallt sia og
horfa a þig miñ Drotteñ / þangad til
þu hialpar mier.

Eyru Drotteñ / hneig þu lijka mijn Eyru /
Prov. so ad þau heyre Ord þeirra Hyggnu /
22. Þui þad Eyra sem Vmuondunene hlyd-
er / mun byggia a medal þeirra Hyggnu.

Hendur Gief mier eirnen ad eg mijnar Hen-
Jac 4. dr þuoe / + med Sakleyse hreinar halde /
Psal. Lát mig þær breida wt fyrer þa Fa-
24. tæku / + þær rietta ad þeim Þurftugu.

Fætur Lát mig asamt og mijnar Fætur
þuo

þuo / ꝛ venia þa a Veg Fridarins / Lat Luc 2.
mig ecke sitia j Rꜳde þeirra Ogudlegu / Psal 1.
og ecke ganga a Veige þeirra Jdranarlausu.

Fotaþuotturenn þyder eirnen Brodurlegan Kiærleika / sem hylur fiölda Syndanna. VI.

HAf þu og vakt þar a / mijn Sꜳl / ad 1 Pet 2
Drottenn hefur þetta þier til Fyrer-
myndar giört / so þu skyllder hans Fot-
sporum fylgia epter. Þier kalled mig
Meistara og Herra (seiger hann) Og þi-
er seiged þad riett / þui eg er hann. Og ef
eg ydar Meistare og Herra hef þuoged
ydar Fætur / þa skulu þier ꝛ eirnenn / þuo
huör annars Fætur. Þetta Epterdæme
hef eg ydur giefed.

Sæl ertu mijn Sꜳl / sem þetta veist 1 Tim. 5.
ef þu þad giörer. Sia þar fyrer til / ad
þu þuoer Fætur Heilagra ꝛ nænest Naud Rom. 12
þurfter þrra. Lꜳt þijna Elsku vera o-
falska / ꝛ Kiærleikan hiartgroenn

Tak vaktan a þessum sijdustum Dög- Mat. 24.
um / Sem nu eru yfer oss komner / og
þeink / huad Drottenn sagt hefr / Ad a sij-
dustum Dögum munde Ranglæted yfer-

gnæfa/ ⁊ Kiærleiken̄ vtslókna j margra
Hiórtum. Sia þu/ vier erum þeir/ yfer
huória þessa Heims ende komen̄ er/ þuí
Eph 5. fylg nu þýnum Drottne epter/ so sem
astvdlegt Barn/ og gack fram̄ j Kiæra
leikanum.

Lattu mig Drotten̄ Jesu ecke launa
jllt med jllu/ helldur Syndanna fiólda
Rom. hylia med Kiærleikanum. Lat mig óll-
12. um stúdum heyrelega Virding syna huer
1 Pet. ium Man̄e/ ⁊ fyrre til Vilia vera ódrū.
4.
Ephe. Lat mig hafa allt Kapp a ád hafa sam
4. hellde ⁊ eining Andans/ fyrer Band Frid
arins/ m3 allre Hoguærd ⁊ Lýtelæte.

Siøtte Capitule.

Huørnen Drotten̄ giører sin̄ Forædara opēnberan. Giórer Petro Amin̄ing vm sitt Oftrauſt a sialfum sier/ Og þa adra Læresueina agiætlega huggar/ og þeim kienner.

Matt. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joh. 14.

OG þa nu Jesus hafde þetta sagt/ vard hn̄ hrelldr j Anda/ vitnade og sagde. Sanlega san̄lega seig eg ydur/ ad einn

af yðr ſem mz mier fær Mat / mun mig forrada/ Sia ad Hønd þeſſ er mig ſuikur tekur j Fat med mier. Og Læreſuein arner vrdu hrygguer/ z huør leit til añars/og þeir voru huxande/ vm huern hñ þad ſagde. Og þeir toku til ad ſpyriaſt fyrer ſiin a mille/ huør þad munde vera/ og ſagde til Jeſum eiñ epter añañ/ Herra er ecke þad? Eñ hañ ſuarade/ eirn af þeim tolf/ ſem Hendeñe j Fated med mier tekr/ mun mig forrada. Manſins Sonur mun ad ſoñu fara/ ſo ſem ſkrifad er vm hañ/ Eñ vei þeim Mañe/ fyr er huørn Manſins Son verdur ſuiken. Betra være hønum ad ſa Madur hefde alldrei fæddr vered. Þa ſuarade Judas (ſa ed ſueik hañ) og ſagde/ Er eg þad nøckud Rabbi? Hann ſagde til hans/ Þu ſagder þad.

Eñ þar var eiñ af hans Læreſueinum/ ſem ſat til Bordſins/ huørn ed Jeſus elſkade/ hønum bente Sinmon Petrus/ad hñ ſpyrde Jeſū ad/ huør ſa være

vm huørn hañ hefde talad / af þui hañ la þa a Brioste Jesu. Og hañ sagde til Jesu/ Herra huør er sa. Jesus suarade/ Sa er hann/ ad huørium eg riette vøkuadañ Braudbita/ Og þa hñ vøkuade Braudeð/gaf hñ þad Judase Simons Syne Jschárioth/ Og epter þañ Bita for Andskotēn j hañ.

Þa sagde Jesus til hans/ Huad þu giører/þa giør þad snart. Enn einger af þeim sem til Bordsins satu/ vissu til huørs hañ talade: Sumer ætludu þad af þui ad Judas hafde Fiepyngiuna/ ad Jesus munde seigia hønū/ kaup þad þss er Þørf til Hatīdardagsins/ eda ad hann giæfe nøckud Fatækum. Og þe hañ hafde Bitan teked / gieck hñ stra vt/og þa var Nott. Eñ þa hann va vtgeingen/ þa hofst vpp Þræta þra mille/huør þeirra munde mestr hallde verda. Eñ hañ sagde til þeirra/ Ver alldleger Kongar drottna / og huørie Yfermaktena hafa þr kallast Nædug.

ar/ Herrar / Eñ þier skulud ei so/ Helld ur sa sem mestur er ydar a mille/ vere hñ so sem minst e/ og hiñ ædste sem annar Þienare/ þui huør er meire sa sem til Bordsins situr/ eda sa sem þionar? Er ecke so/ ad hann sem vid Borded situr? Eg em a millum ydar sem sa er þionade eñ þier erud þr/ huorier hia mier voru j mijnum Freistingum/ og eg vil tileinka ydur Rijke/ so sem miñ Fader hefr mier þad einkad/ so þier skulud eta og drecka yfer mitt Bord j mijnu Rijke/ og sitia a Stolū/ dæmande xij Kynkuijsler Israels.

Eñ þa sagde Jesus/ Nu er Mansins Sonur auglystur/ og Gud er auglystur med honū/ Er nu Gud auglystur med honum/ þa mun Gud auglysa hañ j sialfum sier/ og snarlega mun hann auglysa hañ.

Sona korn mijn/ eg em litla stūd hia ydr/ þier leited mijn/ z lijka sem eg sagde Gydingum/ Huørt eg fer/ þangad kuñe þier ei ad komast. Og nu seige eg ydur/

Eitt nytt Bodord þa gief eg ydur/ ad þier elsked huør annan̄/ lijka so sem eg elska ydur/so skulu þier elskast jnnbyrdes. Og af þui þeckia aller/ad þier erud mijner Lære sueinar/ef þier hafed Kiærleikan ydar a mille.

Simon Petrus seiger til hans/Herra huørt fer þu? Jesus suarade hønu̅/ þangad sem eg fer mattu nu ad sinne ecke fylgia mier/en̄ seirrna meir þa mu̅tu fylgia mier. Petur seiger til hans/ Herra/þui ma eg ecke nu fylgia þier/eg vil setia mitt Lijf vt fyrer þig. Jesus suarade hønum/Huad muntu setia þitt Lijf wt fyrer mig? Simon/ Simon/ Sia þu/Andskoten hefur girnst/ad hu̅ mætte sællda ydur sem Hueite / Enn eg bad fyrer þier/ ad þijn Trua þrotnade ecke. Og þa þegar þu snyst aptur/ þa styrk þu Brædur þijna. En̄ han̄ sagde til hans/ Herra/ reidubwen er eg med þier j Fiøtr ꝛ Dauda ad gāga. En̄ hu̅ sagde/Petre/ Eg seige þier/ ad j Dag

gielr Hanë ecke tuisuar/ædr eñ þu hefr þrisuar afneitad þui ad þu þecker mig.

Og hañ sagde til þeirra/ Þa eg sende ydur wt an Pungs eda Tøsku eda Skofata/ huørt brast ydur þa nøckud? Enn þeir søgdu/ alls eckert. Þa sagde hañ til þeirra/ Enn nu/ huør ed Pung hefur sa take hñ/ lÿka og eirnen Tøskuna/ og sa er ei hefur/ selie hann Kyrtel siñ og kaupe Suerd/ Þuiad eg seige/ þ hlytur a mier ad fullkomnast huad skrifad er. Hañ er medal Illuirkia reiknadur/ Þui huad af mier skrifad er/ hefur nu Enda. Eñ þeir søgdu/ Herra/ sia tuø Suerd eru hier/ Hann sagde þa til þeirra/ Þad er nog.

Eintaled.

Drottenn er Hiartaña Ransakare z veit allt fyrer/ Bæde huad Petrus og Judas mundu giöra hönum. I.

Hygg ad mijn Sal/ huad þiñ Launsnare talar med hrelldu Hiarta/ Eiñ af ydur mun suikia mig. O miñ Herra

ra

ra Jesu/huad illt mun þijnum Læresuei-
num hafa orded vid þessa Rædu / Huad
sorgbitner munu þeir hafa lited huór til
añars? Miñ Lausnare/þu ert sa sem sier
Mat. huad huled er/ og þecker vor Hiórtu i
6. giengum / Þu fornemur vorar Huxaner/
Psal. ⁊ veist alla Hlute fyrr eñ þeir verda. Þui
139. þu ecke ad eins visser fra Upphafe huór
þig müde forrada/Helldr ⁊ eirnen sastu
fyrer þad hryggelega Fall Petri/⁊ sagd
er hónum fyrer/ad hañ munde þrisuar
afneita þier

Þanneñ ransakar þu ⁊ þecker eirnen
Psal. miñ Gud/ huórt eg sit eda stend vpp/
139. þa veistu þad. Þu sier huad eg huxa
allt af Hiærlægd/ Huórt eg geing eda
ligg/ þa ertu vmhuerfis mig/⁊ sier alla
mijna Vegu. Þuiad sia/Ecke er so eitt
Ord a miñe Tungu/ ad þu viter þ ecke
Drotteñ allt saman. Þijn Augu sau mig
adur eñ eg var skapadur/og aller mijn-
er Dagar voru þa i þiñe Bok skrifader
siñ koma attu/þa/þegar eg var eingeñ

Eg bid þig miñ Gud/ kieñ þu mier
Psal. auallt ad giora þad huad þier þockn-
143. ast/ Þui þu ert miñ Gud/og þiñ Ande
fører mig a riettan Veg/Vijsa mier huór
sa

a Götu eg skal ganga / ꝛ leid mig jafn an med þijnum Augum. Styr þu ꝛ stior mijnu Hiarta / ꝛ lꝍt mig ecke Villusijgu rꝍsa. Minn Gud ꝛ Frelsare / rānsaka mig ꝛ reyn mitt Hiarta / Profa mig og reyn huad eg meina / og huad eg horfe / og huört eg er a illum Veige / ꝛ leid mig a Stijg Eilijfs Lijfs / Amen. Psal. 139.

Vm þann Lꝍresuein sem Jesus Elskade. II.

HJef gaum ad / Sꝍl mijn / þeim Lꝍresueine sem vm Kuölldmꝍlstijdena lꝍ a Brioste Jesu / sinn var Johannes Gudspialla Madur / huörn Jesus hafde so kiꝍrann / ad hann sagde hönum huör sinn Forrꝍdare munde vera.

Sia þu til / mijn Sꝍl / ad þu siert riettur Lꝍresueinn þijns Lausnara / Tru þu a hans Nafn / og elska hann af Hiarta / Þa muntu eirnen a hans Brioste huijla / og j hans Fadme sofna. Þu munt j hans Elsku stödugur blijfa / ꝛ hans Hönd mun þitt skiol auallt vera.

Drottenn Jesu / Lꝍt þijna Elsku resa sem eitt Tialld yfer mier / Legg þijna vinstre Hönd vnder mitt Höfud / ꝛ fadma mig med þinne hꝍgre Hende / Vmgyr- Cant. 2. Psa 3? 5.

tu mig med þiñe Giæsku / og krijn mig
Jac 2. med þinne Næd so sem ödrum Skillo..
Læt mig ei hallda Vinskap vid Veröll-
Jac 4. ena/ Helldur vid þig/ þui Veralldareñ-
ar Vinskapur er Guds Fiandskapur/Og
huör Veralldareñar Vin giörest/ sa giö-
rest Guds Ovinur.

Herra Jesu/ miñ allra Beste Vinur/
Can 2. þu ert miñ og eg er þiñ/ Læt mig jafn-
an sitia vnder Skugga og Skiole þinn-
ar hægre Handar/ og læt þitt Ord og
þijnar Hugganer vera Sætleik mijns
Hiarta.

Um þad nyia Bodord Drottins.

III.

Gleym þu og ecke mijn Sæl þui nyia Bodorde þijns Lausnara/ sem hñ sijnū Læresueinū giefr/ so þu þ riett aluarlega halld/ so seiger hñ/ Eitt nytt Bodord gief eg ydur/ad þier ydur iñbijrdis so elsket/ sm̃ eg ydur elskad hefe/ Þar af munu Meñ vita/z c.

Sia þu mijn Sæl/ Þar eru aull
1 Joh. 3. Bodord þess Nyiatestamentis/ ad vier
skulum elska huör annañ jnnbyrdis/ Ei
so sem Cain/ sem af þ m̃ Hreckuijsa eiñ
var

var/ og drap siñ Brodur. Huör siñ Bro-
dur elskar ecke/ sa blijfr j Daudanum/ ✝
huör siñ Brodur hatar er eiñ Mañdrap- 1 Joh.
are. Og þo nöckur kuñe ad seigia/ Eg 4.
elska Gud/ Og hañ hatar siñ Naunga
sa er eiñ Liugare. Þui huör siñ Brodur
elskar ecke/ þañ hañ sier/ huörnen kann
sa Gud ad elska huörn hñ sier ecke? Eñ
Kiærleikureñ hefur j sier iñefaldar allar 1 Cor.
Dygder/ Ja/ hañ er Lögmalsins Upp- 13.
fylling/ þuiad Kiærleikeñ er Bidlundar-
goodur ✝ vingiarnlegr/ er ecke meinbægen
nie jllgiarn/ upphrokast ecke/ er ecke o-
tierlegur/ leitar ecke sijns eigenlegs Gag-
ns/ verdur ecke upp ertur/ huxar ecke jllt/
fagnar ecke yfer Ranglætenu/ safagnar
Riettuijseñe/ umlijdur allt/ truer öllu/
vonar allt/ lijdr allt/ ✝ hefur ecke enda.

Hialpa oss Drotteñ Jesu/ ad vier
ecke jñbyrdis reitum huör añann/ so vier Gal. 6
ei verdum fortærder vor a mille/ Helld-
ur veit oss ad viet elskum huörn annañ/
so vier blijfum j þier/ ✝ þijn Elska sie
fullkomen j oss/ Lat oss eirnen vorn
Kiærleika audsyna/ ei med Ordum edur
Tunguñe eirne/ helldur ✝ so med Verk-
unum/ og j Raun og Sañleika/ so vort
Lio-

Lios lyse fyrer Mönnonum / og ad huör Madur skilie/ad vier sieum þijner Læresueinar.

IIII. Vm Andskotans Flærdar List/huorn Drotten sigrad hefur/og oss mote hönum stadfest/og brynlad.

SKoda hier Sal mijn/sniduga Flærd þijns Ovinar Dioful sins/og heyr huad Drotten seiger til Petrum / Andskotanum hefur vered hugur a þier/ad hann mætte sikta þig sem annad Hueite/En eg hef beded fyrer þier/ so þijn Tru bilade ecke.

Jaa Saal mijn/Andskotenn er Mann-
Joh 8. drapare allt fra Vpphafe/ og hefur ei stad
fastr staded j Sanleikanum/ Af þui/ad
Sannynde eru ecke j hönum. Þa hann lyg-
ur/ talar hann af sialfum sier/ Þui hann er
einn Lygare og Lygennar Fader. Hann er
þinn Sakarabere og Motstandare/ og
1 Pet. geingur j kring sem grenianda Leon/leit-
5. ande ad þeim hann suelge: Hann lætur sim
Iob 1. hann sie Liossins Eingell/og gagngeing-
Apoc. ur Veröllдena: Hann viller Heimsins kring
12.
Luc 8. lu alla. Hann tekr Guds Ord vr Mannana
Mat. Hiörtum/ og saer sijnu illu Sæde þar
13. j stad-

j ſtaden aptur.

Þar fyrer mijn Sæl/vert vakande
og vör vm þig/þui þu hefr ecke einaſta 2. Pet.
vid Holld og Blod ad beriaſt/ helldur 5.
vid maktar Höfdingia Veralldarennar/ Eph.
ſem er vid þa jllſku Anda j Loptenu/ ꝛ 6.
þa ſiñ j Verallldareñar Myrkrum drott
na. Þar fyrer ſkalltu jklædaſt Herſkruda
Drottens/ ſo þu ſtãdeſt Diöfulſins Ara-
ſer ſlægar. Stattu hönum ſtödug a mo- 1. Pet.
te j Truñe/ſo flyr hañ fra þier. Drott- 5.
eñ ſtraffe þig Sathan/ Drotteñ ſtraffe Jac. 4.
þig/ſem þar til hefur ſig openberad/ad Jac. 3.
hñ þitt Ryke ꝛ þijn Verk nidur briote. 1. Joh.
3.

Enn vertu med glödu Hiarta mijn
Sæl/og ottaſt ecke/ Þui hañ er vtſkuf- Apoc.
adur ſem þig aklagade Nott og Dag/ 12.
Sia/ Drotteñ Jeſus hefr fyrer þier bed
ed/ ad þijn Tru ſkyllde ecke bila. Drott Rom. 8.
eñ hefur hñ yferuñed/ ꝛ ſkienkt þier Sig-
ureñ. Sa ſame Drotteñ er eñ nu til Gu-
ds hægre Handar/ꝛ bidr fyrer þier.

Herra Jeſu Chriſte/ ſem ert minn Pſal.
Gud æfenlega/Eg true ad ſöñu a þig/ 48.
eñ hialpa þu minne Vantru/ Læt þann Mar.
riukanda Hör ecke j mier ſlockna/ ꝛ þañ Eſa.
veyka Reyrlegg ecke brotna. Medtak þu 42.

Psal. mig Veyktruadañ/ + leid mig sem Vng-
48. Barn/ + styrk þu myña Tru/ + haf ei þy-
Luc. na Hönd af mier/ Sadfestu mig hia þier
17. so eingen næe mier wr þynū Höndū. Miñ
Psal. Frelsare/ þu munt (eg veit visselega) þ
27. 2 Tim. vardueita/ sem þu hefur mier til truad/
1. allt til þess Dags/ Þui þ er Vilie þy-
ns Födurs/ ad þu ecke misser neiñ af þiñ
hann þier giefed hefur. Styrk þu mig
Joan. Gud miñ/ og vernda jafnan fyrer þeim
17. vonda Diöfle/ ad hñ fyrer önguan Stig
nie Götu nae til myn/ + önguum synum
1 Pet. Vilia edur Ofbellde fram vid mig ko-
2. me. Þu ert mattugur þa Gudhræddu
fra Freystinguñe ad leysa.

Drotteñ miñ Jesus/ sem trur + sañ
1 Cor. ordur ert/ og lætur öngua freistast yfer
10. sitt Megn fram/ Læt mynar Freisting-
ar ecke þyngre verda/ enn þad þu giefer
mier Krapt vnder þeim ad rysa Amen.

Siöunde Capitule.

Stutt Yferferd þess 14. 15. z 16. Capitula S. Johañis/ sem var Herrans Jesu predikun næsta merkeleg/ þyrer hñs Lærisueinum hööd/adur hñ gieck til Fiallsins Oliueti.

G

OG hañ sagde til sinna Læresueina/ Hryggest ecke j ydar Hiarta/ True þier a Gud/ þa true þier a mig. J mijns Fødurs Hwse eru margar Vistarverur / Eñ ef ei so være/ þa segda eg/ ad eg færa ad til bwa ydur Stad. Og ef eg fer hiedan/ ad tilbwa ydur Stad/ þa vil eg þo aptur koma og taka ydur til mijn sialfs/ so þier sieud þar sem eg er/ og huørt eg fer þ vite þier/ z Veigen vite þier.

Thomas sagde til hans/ Herra vier vitum ei huørt þu fer/ og huørnen meig um vier þa Veigen vita. Jesus sagde til hans/ Eg em Veguren Sañleikuren og Lijfed. Eingen kiemst til Fødursins nema fyrer mig. Ef þier þecked mig þa þeckte þier og minn Fødur. Og nu hiedan j fra þa þeckie þier hañ / og hafed sied hañ.

Philippus sagde til hans/ Herra Syn oss Fødureñ/ þa næger oss. Jesus sagde til hans/ So leinge er eg hia ydur

ur/ z þu þecker mig eige? Philippe/ huør mig sier/ sa sier z Fødureñ/ z huørn en seiger þu þa? Syn oss Fødureñ. Truer þu eige ad eg em mz Fødurnum og Faderen med mier? Þau Ord eg tala til ydar/ þau tala eg ei af sialfū mier. Fadereñ sa sīm med mier byr/ hñ giører þau Verk. Trued mier/ ad eg er mz Fødurnum og Fadereñ er med mier/ Ef ei añars/ þa trued mier þo fyrer Verkanna saker.

Sañlega sañlega seige eg ydur/ Nu ør hañ truer a mig/ sa mun giøra þau Verk sem eg giøre/ hañ mun og giøra þessum meire/ Þuiad eg fer til mijns Føðurs. Og huørs þier bidied Fødureñ j mijnu Nafne/ þ vil eg giøra/ so ad Fadereñ dyrkest j Synenum

Ef þier elsked mig/ þa hallded mijn Bodord/ Og eg mun bidia Fødureñ/ ad hañ giefe ydur añañ Huggara/ þañ er blijfur med ydur æfenlega/ þann sannleiks Anda/ huørn Heimureñ fær ecki

mz

medfeked/ Þui hañ ſier hañ eige/ z þeck er hañ eige. Eñ þier þecked hann/ þui hañ er hia ydur. Eg mun vera med ydur/ Eige læt eg ydur Fødurlauſa/ Eg kiem til ydar.

Innan ſkams tijma þa mun Heimureñ ecke ſia mig/ eñ þier ſkulud ſia mig þuiad eg life/ og þier munud z lifa. A þeim Deige kienne þier/ ad eg er med Fødurnum/ og Fadereñ med mier/ og eg med ydur.

Huør hañ hefur mijn Bodord/ og helldur þau/ hann er ſa ſem mig elſkar. Og huør hañ elſkar mig/ hañ elſkaſt af mijnum Fødur/ og eg mun elſka hañ/ z eg mun openbera mig fyrer hm̃.

Þa ſagde Judas(ecke Iſchareot) til hans/ Herra/ Huad er þad/ ad þu villt openbera þig fyrer oſſ eñ ecke fyrer Heimenum? Jeſus ſuarade z ſagde til hñz/ Huør hñ elſkar mig ſa vardueiter mijn Ord/ og miñ Fader mun elſka hann/ og vid munum til hans koma/ z j hia hon-

um viſtar Veru giøra. Eñ huør hann elſkar eige mig/ ſa vardueiter eige myn Ord. Og þad Ord þier heyred/ er ei mitt / helldur Fødurſins þeſſ ſem mig ſende. Þetta ſagda eg ydur/ med þui eg var hia ydur. Eñ Huggareñ hinn Heilage Ande/ þann er miñ Fader mun ſenda ydur j mijnu Nafne/ hañ ſialfur mũ kieña ydur alla Hlute/ z amiña ydur a allt huad eg ſagda ydur.

Minn Frid læt eg hia ydur/ miñ Frid gief eg ydur. Ei ſo ſem Heimuren giefur þa gief eg ydur. Ydart Hiarta hryggeſt ei nie ſkielfeſt. Þier heyrdud þ eg ſagda ydur/ Eg fer burt og kiem til ydar aptur. Ef þier elſkudud mig/ þa gleddiſt þier vid þad/ ad eg ſagda/ Eg fer til Fødurſins/ Þuiad Faderen er mier meire. Og nu ſagda eg ydur þad fyr enn þad ſkier/ ſo ad þier trued þa þad er ſkied.

Hier epter mun eg ei tala margt til ydar/ Þui Høfdinge heſſa Heims kiemur/

ur/og med mig hefur hañ eckert. Hell-
dur þad ad Heimuren vite/ þad eg elſka
Fødureñ/og þad eg giøre/ſo ſem Fader
eñ hefur mier boded/ Stondum vpp/og
gongum hiedan.

Eg em ſannur Vijnuidur/og minn Joh. 15.
Fader er Vijngards Madureñ. Huern
Kuiſt a mier ſ̄ ad ei færer Auøx/mū hn̄
afkuiſta. Og huørn þañ ſem Auøxt
færer/mun hn̄ hreinſa/ ſo ad hann fære
meire Auøxt. Þier erud nu hreiñ fyrer
ſaker þeſſ Ords ſem eg talade vid ydur.
Blijfed j mier/z eg med ydur. Lijka ſim̄
Vijnkuiſturen fær ecke fært Auøxt af
ſialfum ſier/nema hañ ſie a Vijnuidar
trienu/ So eige helldur þier/ nema þier
blijfed a mier.

Eg em Vijnuidartried/ eñ þier Vijn
uidarkuiſterner. Huør hann blijfur j mi
er/og eg mz hønum/ſa færer mijken A-
uøxt. Þuiad an mijn fae þier eckert gi
ørt. Huør ſa ei blijfur j mier/ hann er
vt kaſtadur ſem annar Vijnkuiſtur/ og

vppþornar/ og þeir saman lesa þa/ ꝛ kasta a Elld og brenna. Nu ef þier blijfed j mier/og mijn Ord blijfa j ydur/bidied þa huers þier vilied/og þad skal ydur veitast/ Þar med verdur minn Fader dyrkadur / ad þier færed mijken Auoxt/ꝛ vered mijner Læresueinar.

So sem elskade mig minn Fader/lijka so elska eg ydur/ Blijfed j minne astsemd. Ef þier vardueited mijn Bodord þa blijfe þier j minne Astsemd/lijka sem eg vardueite mijns Fodurs Bodord/ og eg blijf j hans astsemd. Þetta tala eg þui til ydar/ ad minn Føgnudur blijfe hia ydur/ og ydar Føgnudur vppfyllest. Þad er mitt Bodord/ ad þier elskest ydar a millum/ so sem eg elskade ydr.

Eingen hefur meire Aastsemd enn so ad hann setur sitt Lijf vt fyrer sijna Vine. Þier erud mijner Viner/ef þier giored þad eg byd ydur. Hedan af kalla eg ydur ecke Þienara/ Þuiad Þionenn veit ei af þui/huad Herran giorer. Enn ydur

ur seige eg Vine. Huiad allt huad eg heyrda af mijnū Fødr/ þad hef eg kungiört ydur. Eige vtuøldu þier mig/ helldur hef eg vtualed ydur/ og eg stickade ydur ad þier ganged og fared Auoxt/so ad ydar Auoxtur blijfe til þes: ad huors þier bidied Fødurenn j mijnu Nafne/þ giefe hann ydur.

Þad byd eg ydur/ad þier elsked huor annan. Ef Heimuren hatar ydur/ þa vited/hann hefur mig fyrre hatad eñ ydur. Ef þier værud af þessum Heime/ þa elskade Heimuren huad hans være Enn med þui þier erud ecke af þessum Heime/ helldur vtualda eg ydur af Heimenum/ fyrer þad hatar ydr Heimuren. Minnest a mijn Ord er eg sagda/Þion en er ecke meire sijnum Herra. Ef þeir hafa ofsokt mig/þa munu þeir ydur o sækia eirnen/ Hafe þr geymt mijn Ord Þa munu þeir z geyma ydar Ord.

Enn allt þetta munu þeir giora yd fyrer mijns Nafns saker/þui þeir þeck

ia ecke hann þann er mig sende. Ef eg
være ei komen og hefde ei sagt þeim þ/
þa hefdu þeir øngua Synd/ Nu hafa
þeir ecke huar þeir vernde sijna Synd
med. Huør sem mig hatar sa hatar og
minn Fødur. Ef eg hefde ei giørt þau
Verk a medal þeirra sem eingen hefur
annar giørt/ þa hefdu þeir øngua Syn-
nd/ Enn nu hafa þeir sied þau/ z hata
þo bæde mig og minn Fødur/ Helldur
þad su Mals grein sem skrifud er j þeir
ra Løgmaale vppfylleſt / Fyrer eckert
høfdu þeir mig ad hatre.

Enn þa sa Huggaren kiemur sem
eg mun senda ydur af mijnum Fødur/
sem er sannleiks Ande/huør af Fødur-
num framgeingur/ hañ mun bera Vit-
ne af mier/ Þui þier hafed j Vpphafe
hia mier vered.

Joh. 15. Enn allt þetta hef eg talad til
ydar/ so ad þier hneyxleſt ecke. Þuiad þr
munu forboda ydur. Og sa tijme kiemur
ad huør ydur Lijflætur/ hann meinar
sig

sig giøra þagt Verk Gude. Og þetta giøra þr ydur/ þuiad þeir þeckia huerke Fødurenn nie mig. Enn þetta tala eg þui til ydar/ ad nær su stund kiemur þa skulu þier minnast þar a/ad eg sagda ydur þad. Enn þetta sagda eg ydur ecke j Upphafe/þui eg var hia ydur.

Og nu fer eg til hans sem mig sende/ꝛ eingen ydar spyr mig ad/ huørt fer þu? Helldur af þui eg talade þetta til ydar / þa uppfyllest ydar Hiarta af Hrygd. Enn eg seige ydur þo Sannleikenn / Þad batar ydur ad eg fare hiedan/ Þui ef ad eg fer ecke j burtu/ þa kiemur ei Huggaren til ydar/ Enn ef eg fer hiedan/þa mun eg senda hann til ydar. Og þa hann kiemur/ straffar hann Heimen fyrer Syndena/og fyrer Riettlæted/ ꝛ fyrer Domen. Fyrer Syndena/þui þeir trua ecke a mig/ Eñ fyrer Riettlæted/ þui eg fer til Fødursins/ og þadan af sie þier mig ei. Eñ fyrer Domen/ Þuiad þessa Heims Høfdinge er dæmdur. Eg

Eg hefe margt ad seigia ydur/ enn þier faed ei allt ad siñe þad bored. Nær ad kiemr sa sanleiks Ande/ þa mun hñ kieña ydur allan Sanleik/þuiad ei tekur hañ af sialfum sier/ Helldur huad hñ heyrde/þad talar hañ/ og huad okomed er þad kuñgiører hañ ydur. Hañ same mun auglysa mig/þuiad af mijnu mun hañ þad taka z kuñgiøra ydur.

Vm lijten Tijma munu þier ei sia mig/ Og eñ aptr vm lijten Tijma mũu þier sia mig/ Þuiad eg fer til Fødursins. Þa søgdu hans Lærisueinar sijn a mille/ Huad er þad hañ sagde oss/ Vm lijten Tijma þa munu þier ei sia mig/ z enn apfur vm lijten Tijma munu þier sia mig/ þuiad eg fer til Fødursins/ Huad er þad hañ seiger/ Innan lijtils Tijma/ Vær vitum ei huad hñ seiger? Þa fornam Jesus/ad þeir villdu spyria hñ ad/z sagde til þeirra / Þier spyried ad þui ydur a mille/ad eg sagda/Vm lijten Tijma þa munu þier ei sia mig/

og

og þa enn aptur vm lijten Tijma munu þier sia mig. Sañlega sañlega seige eg ydur/ Þier munud grata og syrgia/enn Heimuren mun fagna. Þier verded hrygguer/enn ydar Hrygd mun snuast j Føgnud.

Konan nær hun skal fæda þa hefur hun Hrygd/þuiad heñar Stund er komen/ Eñ þa hun hefur Barned fætt/miñest hun ecke þss Harmkuælis leingur/ fyrer Fagnadar sakar/þuiad Madur er j Heimen boren. Þier hafed nu Hrygd/ eñ eg skal sia ydur aptur/og ydart Hiarta skal fagna/og ydar Føgnud skal eingen af ydur taka/ Og a þeim Deige munu þier mig einskes spyria.

Sañlega sañlega seige eg ydur/ Huørs þier bidied Fødurenn j mijnu Nafne þad mun hann giefa ydur/ Hingad til hafe þier einskis beded j mijnu Nafne/ Bidied þa munu þier medtaka/so ad ydar Føgnudr fullkomnest.

Þetta hef eg talad j Ordskuidum til

ydar

ydar. Sa Tijme kiemur/ ad eg tala ei j Ordskuidum til ydar/helldur kũgiore eg ydur berlega af mijnum Fødur. A þeim Tijma munu þier bidia j mijnu Nafne. Og ei seige eg ydur/ ad eg mũe bidia Fødurenn fyrer ydur/þuiad sialfur Faderen elskar ydur/af þui þier elskud-ud mig/og trudud þad eg sie af Gude vt geingen. Eg em af Fødurnum vtgein-gen/og kom j þennan Heim/z eg forlæt aptr þeñan Heim/z fer til Fødursins.

Hans Lærisueinar seigia þa til hũs Sie/nu talar þu berlega og mæler øng ua Ordskuidu/Nu vitum vier ad þu ve-ist alla Hlute/z þarft ei þs̃ vid ad nøc kur spyrie þig/Fyrer þad truum vier/ad þu sierk af Gude vtgeingen.

Jesus suarade þm̃/Nu true þier. Siaed/Su Stund kiemur/ og er nu þegar komen/ad þier tuistrist j sundur/huør til siña/og læted mig einsaman/ Eñ eg er þo ei einsaman/ þuiad Faderẽ er med mier. Þetta tala eg þui til ydar/ad þier hefd-

hefdud Frid j mier. J Heimenum hafe
þier Þørmung/eñ vered þo Hughrauſt
er/þuiad eg hef yfer vñed Heimeñ.

Eintalcd.

S Koda nu Sal mijn/allt huad hi- Rom.
er er ſkrifad/ Þuiad allt er þad 15.
ſkrifad oſſ til Lærdoms + Aminn-
ingar/Ad vier fyrer Þolenmæde + Hug-
gun Ritningañа hefdum Vonena.

O þu allra kiæraſte Herra Jeſu Chr- Joan.
iſte/ſañlega eru þijn Ord (ſem þu hefur 6.
talad) Ande og Sañleikur. Þad ſieck S.
Petur ad ſkynia þa hañ ſagde/ Þu hef
ur Ord Eilijfs Lijfs. Slijkt hid ſama
medkieñdu þeir Þionar Hófdingiaña ſiñ
ſender voru til ad fanga þig/ þa þeir
ſógdu/ Alldrei hefur nockur Madur ſo Joha.
talad/ ſem þeſſe Madur. 7.

Minn Gud/ þu agiætaſte Mælſku Pſal.
Meiſtare/þijn Ræda er hrein/ Þijn Ord 19.
eru ſætare eñ Hunang þeim ſem þig el-
ſka. Þijnar Varer eru ſem driupãde Hũ-
angs ſeimur. Hunang og Miolk er vnd Can 4.
er þijnum Tungurotum. Þijn Predikun
er ſætare eñ Hunang/+ þijnar Varer ſæ-

tare

Syr. tare eñ Hunangs seimur. Huór smackar
24. þar af/ hañ þyster þar eprer jafnan.
Vidurkieñ þu mijn Sal/Nad þijns
Frelsara/sem sijn Ord so rijkuglega gief
Psal. ur med fiólda þeirra sem þau framflyt-
58. ia. Ecke er þad Tungumal/j huórlu ei
Psal. heyrest hans Raust. Hans Ord vtbreid-
19. est vm óll Lónd/ ⁊ hans Ræda til Heim
sins Enda. Ja Sal mijn/þad er Raust
Cant. þijns Vinar sem kallar ⁊ seiger/ Statt
2. vpp Vnnosta/ mijn agiæta/ kom hier.
Ja/Drotteñ Jesu/ Þad er þijn Raust/
Luc. vm huória þu hefr sagt/ huór ydur hey
10. rer hañ heyrer mig. Drotten miñ Gud/
Hier er eg/⁊ eg hef med Maria þ Goo-
da ad mier teked/og sit til þiña Fota/⁊
hlyde a þijna Rædu. Miñ Frelsare/op-
Esai. na þu mijn Eyru/ ad eg heyre og skilie.
50. Lat mig ei ohlyden vera / nie til Ba-
ka ad ganga: Gief mier hlyded Hiarta/
og vppuek mijn Eyru/ ad eg heyre til ⁊
hluste sem godur Læresueiñ. Miñ Frels-
are/ tilbw þu mitt Hiarta med Heilóg-
um Anda þijnum/ so þad goodur Akur
giórest/ j huórium þad heilsusama Sæ-
de þijns Ords stadar neme/ og Avórt
gooden fære.

So sia nu til/mijn Sal/ad þu hall 1 Tim.
der fast a þui heilsusama Orde/siñ þu 1.
hefur af Drottne feinged/ og fordast
Fals Lærdoma/ sem ecke eru añad enn Math
Mannasetningar. Fordast þu þa sem 15.
sialfer smijda sier Kieñingar/sinna Eyr- 2 Tim.
um fra Sañleikanum/ + snuast ad logn- 4.
um Dæmesögum. Samlaga þig ecke Ezech.
þeim sem sitia fyrer sijnum Kieñefedrũ j 33.
Samkundu sem Guds Folk/heyra Guds
Ord/ eñ breyta þar ecke epter/ helldur
blystra epter þeim/og dara þa j mörgu
+ lifa samt j siñe Agirnd/ huöria Gud
mun straffa a sijnum Tijma/ + þeim mz
Hræsnörum Laun giefa.

Drotten miñ Jesu Christe/Lát mig
auallt heyra þijna Raust/ Þui hun er
harla fögur. Lát mig vera Saudar-
kind j þijnu Haglende/ Þuiad þ er mijn
Huggun j miñe efstu Neyd/ad þitt Ord
mune næra mitt Hiarta. Ja/hefde þitt Psal.
Heilaga Ord ecke mijn Huggun vered/ 119.
þa være eg nu forgeingen j minne Neyd
+ Angist. Tak ei þitt sannleiks Ord wr
mijnum Muñe/þuiad þitt Ord er mijn-
um Muñe sætara eñ Hunang. Lat þijna
hægre Hönd leida mig j mijnu Hwse/+

H. ad

ad eg mig jafnan reide vppa þitt Heila ga Ord/og ad eg þad vardueite j mynu Hiarta/ so eg syndge ecke j mote þier. Drotten myñ/eg gledst + fagna yfer þy nu Orde/sem yfer myklu Herfange goo=du. Þui Ord Drottins er ecke vtan San=
Psal. 130. leikuren. Vona þu a þyñ Ord/myn Sal
Luc 21 þui þad er obrigdullt/ + huad hañ lof=
Psal. 35. ar þad helldur hañ. Jä/Himen + Jörd munu forganga/ enn hans Ord for=ganga eige.

Drotten Jesu/vpp luk þu mitt Hiar=
Act. 16. ta/ so sem þu giörder þeirre Kuiñu Ly=dis/ þa Paulus heñe a heyrande predik=ade/ so eg þ heyre/skilie og Rotfeste/+
Syr. 21. þar epter Breyte. Lat mitt Hiarta eck vera sem lekan Pott/ sem ei kañ Lærdo
Jac 1. menum ad hallda. Lat mig ei vera sñ galausan Tilheyrenda Ordsins/ helldu ad eg mætte eirnen þar epter lifa + Bre=ta: Vthell yfer mig Anda Sañleiksins, og luk vpp mynum Skilninge/so eg þitt Ord heyre/ Rootfeste og Auoxten fær
Luc 2 j Þolenmæde.

Attunde Capitule:

Vn

Um þa Huggunarſ:nu og Hiart-næmelegu Bæn Drottins.

ENN þetta talade Jeſus/ Og hcof vpp ſijn Augu til Himens/og ſagde/Fader/Stunden er komen/ad þu auglyſer Son þiñ/ſo ad þinn Sonur auglyſe og þig. So ſem þu gafſt hønũ Vallo yfer øllu Hollde/ad hñ giefe þeim øllum / er þu gafſt hønũ / eilijft Lijf. Eñ þad er eilijft Lijf/ad þeir vite þig einañ ſamann Gud vera/ og þañ þu vtſender Jeſum Chriſtum.

Eg auglyſte þig a Jørdu/z fullkomnade þad Verk ſem þu fieckſt mier ad giøra. Og nu auglys mig Fader/ hia ſialfum þier/ medur þeirre Dyrd er eg hafde hia þier/ adur eñ Heimuren var. Eg hefe openberad Nafn þitt hia Mønønum/þeim er þu gafſt mier af Heimenum. Þeir voru þijner/og þu gafſt mier þa/og þeir geymdu þijn Ord. Nu vita þr ad allt huad þu gafſt mier

H ij. ſie

ſia af þier/ Þui þau Ord er þu gafſt mier/ þa gaf eg þeim/ og þeir hafa þau medtekeð/ og ſañlega vidurkient/ það eg er af þier vtgeingen / og þeir trua þui ad þu ſender mig.

Eg bid fyrer þeim/ Eige bid eg fyrer Heimenum/ helldur fyrer þeim huøria þu gafſt mier/ þui þeir eru þijner. Allt huad mitt er/ það er þitt/ og huad þitt er/ það er mitt/ ⁊ j þeim er eg auglyſtur. Og eg er ei nu meir j Heimenum / eñ þeir eru j Heimenum. Og eg kiem til þijn/ Heilagur Fader/ geym þa j þijnu Nafne/ huøria þu gafſt mier/ ad þeir ſieu eitt/ ſo ſem vid. A medan eg var hia þeim j Heimenũ/ þa geymde eg þa j þijnu Nafne. Og huøria þu gafſt mier/ þa vardueitte eg/ og eingen af þm̃ er glatadur/ nema ſa eiñ Gløtunar Sonur/ So ad Ritningen vppfylleſt.

Eñ eg kiem til þijn/ og þetta tala eg j Heimenum/ ſo ad þr hafe þiñ fullan Føgnud/ med ſialfum ſier. Eg gaf

þeim þijn Ord/ og Heimuren hatar þa/ þuiad þeir eru ecke af Heimenum. Eg bid ecke ad þu taker þa af Heimenum/ Helldur ad þu geymer þa fra jllu. Þeir eru ei af Heimenum/ so sem eg er ei af Heimenum/ Helga þu þa j þijnū Sañ leik. Þijn Ord eru Sañleikur. Lijka sm̄ þu sender mig j Heimen/ so sende eg þa j Heimen/ Fyrer þa Helga eg sialfan mig/ so ad þeir sieu og Heilager j Sañleikanum.

Eg bid ei einasta fyrer þeim/ hellder ur jafnuel fyrer þeim sem trua munu a mig fyrer þeirra Ord/ so ad þeir sieu all er eitt/ So sem þu Fader ert medur mier/ og eg medur þier/ ad þeir sieu z eitt medur ockur/ so ad Heimuren true þad þu sender mig. Og þa Dyrd sem þu gafst mier/ þa gief eg þeim/ ad þeir sieu og eitt so sem vid erum og eitt/ z eg nız þeim og þu medur mier/ so ad þeir sieu fullkomner j eitt/ og þad ad Heimuren kienne ad þu sender mig/ og þad þu elsk

ader þa ſo ſem þu elſkader mig.

Fader/ huoria er þu gafſt mier/ þa vil eg ad huar ſem eg er/ þa ſieu þeir mz mier/ ſo þeir ſiae mijna Dyrd þa þu gafſt mier/ Þuiad þu elſkader mig fyrr eñ Heimureñ var ſkapadur. Riettuyſe Fader/ Heimuren kieñer þig eige/ enn eg þecke þig / og þeſſer vita þad þu ſender mig/ z þitt Nafn giørda eg þeim kuñugt/ ſo ad ſu Aſtſemd/ med huørre þu elſkader mig/ ſie j þeim z medz þeim.

Einfaled.

Ebr 5. SJa þar mijn Sæl/ þad er ſu Bæn og Hiartans Anduarpan/ ſem Drotten þinn Frelſare hefur a Deige ſijns Holldz/ med ſterku Kalle og Tarum/ fyrer þig Gude offrad / og fyrer alla ſem hñs Fader hønum giefed hafde. Og Gud hefur hañ hier vm Bænheyrt. Þui þeſſe hans Bæn er ei ad eins Kiærleiksans Verk/ ſo ſem þa einn Chriſten Bidur fyrer ødrum / helldr er hñ eirnen ſu riætta Fornfæring/ og einn Partur af þui Frid þægiligar Offre/ ſem Guds Reide

ſtillt

stillt hefur/ og oss vid Gud forlÿkad/ huórja Bæn Jesus j Paradis byriade/ og a Fiallenu Oliueti framfærde/ enn a Krossenum endade/ og med huórre hann framme fyrer oss framestendur hia Fódurnum enn j Dag. Hier bidur ecke einsamall Mandomuren/ helldur og einnen Guddomuren/ sem er su rietta Persona Jesus/ vor Medalgangare Gud og Madr/sem hefur lagt sig a millum Guds ✝ vor syndugra Manna/ Þess vegna nær so langt ✝ vÿdt Kraptur þessarar Bænar/ sem Verólden er vÿd.

Lát þad nu vera þÿna Huggun (mÿn Sál) Ad Jesus Christur er til Guds hægre Handar/ og bidur fyrer þier/ Rom 8
Hann er vor Tulkur hia Fódurnum/ og sa riette Kiennemadur sem eilÿfur er/ Og 1 Joh 2.
þui er hans Kiennemans skapur eilÿfur/ Huar af hann hólpna giórer þa sem mz Ebr 7
hans Fulltinge til Guds komast. Vert nu glód af Hiarta mÿn Sál/ j þÿnum Drottne/ þui hann hefur so vel beded fyrer þier/ sem fyrer sÿnum Postulum þa nalægum/ og so fyrer óllum þeim sem fyrer Postulanna Ord og Kienningar a hann trua.

Drotten Jesu / eg true fastlega a þijn
Ord / þad veistu / og eg efast ecke / ad þu
muner Bænheyrdur verda / Huar fyrer eg
true / ad Gud mune mier vid Sannleiken
halda / so eg blijfe j þier / og þu j mier
og ad Faderen hafe þa Elsku a mier /
Rom 8. sem hn̄ hafde a þier fyrer Heimsins vpp
haf / fra huórre Elsku eingen kann mig
slijta:

Han̄ hefur lijka giefed mier rijkug-
Joa 4. lega af sijnum Anda / sem han̄ hefur
Psal. yferfliotanlega vthellt yfer þig / þad er
45. Pantur min̄ar Arfleifdar / og ber Vitne
Eph 1. mijnum Anda / ad eg sie Guds Barn.
Rom 8. Ja / eg veit eirnen / ad eg mun æfen-
lega vera þar sem þu ert / mun + sia þij
na Dyrd sem þier þin̄ Fader giefed hefr
O Drotten Jesu / innsigla þu þessa
Samuiskunnar stóduga Huggun j mijnu
Mat. Hiarta / med Krapte þijns Heilaga An-
24. da / ad eg stódugt þar vid blijfe / allt til
enda so ad eg æfenlega holpen verde.

Þui kiem eg nu daglega fyrer þitt
Auglit / Drotten min̄ Himneske Fader /
Joan. og akalla þitt Nafn / j Nafne þijns kiæ
16. ra Sonar mijns Frelsara / sem er minn
æfenlegur Medalgangare og ærnadar
Madr

Madur. Bænheyr þu mig fyrer saker
Elsku þyns kiæra Sonar/og fyrer hans
Bænastad. Þui hañ er sa þu jafnan bæn Joan.
heyrer/ Hann er sa sem þu hefur giefed 12.
Heidingiana j sijna Arfleifd + Veralld= Psal.
arenar Enda til Eignar: Hañ er sa þu 2.
hefur skipad oss ad hlyda. Eñ hañ seig Math
er vid oss. Sañlega sañlega seige eg 17.
ydur/ Huors þier bidied Fóduren j mij= Joan.
nu Nafne/þad mun hañ veita ydr. 16.

J þessu Nafne kiem eg nu til þijn/
+ stend hier/ + bid þig fyrer saker þijns
eingietna Sonar og þier samlijka Son
ar. J hþs Nafne Drotten bænheyr mig.
O Drotten vert mier lijknsamur. Eg Dan 9.
bid þig vegna Fyrerbonar þijns Hiart=
ans kiæra Sonar/ sem til þiñar hægre
Handar situr/ Hneig þu þitt Eyra til
mijn og heyr/ Lat vpp þitt Auga og
sia/ Heyr þu mijna Bæn og Anduarp=
an/sia og alijt mig nadarsamlega j mij
ns Frelsara Nafne Amen.

Niunde Capitule.

Huor=

Huornen Drotten Jesus epter Lofsongen / gieck til Vidsmiörs Fiallsins / og huad hann a Veigenum talade vid sijna Læresueina.

OG sem þeir høfdu Lofsøngen sunged / gieck Jesus wt epter vana / yfer vm Læken Cedron / til Fiallsins Oliueti. Enn hans Læresueinar foru med hønum. Hann sagde þa til þeirra / A þessare Nottu munu þier aller hneyxlast a mier / þuiad skrifad stendur / Eg mun sla Hirderen / og Sauder Hiardarennar munu tuistrast. Enn þa eg er vpprisen / vil eg ganga vndan ydur j Galileam. Enn Petur andsuarade z sagde til hans / Þo aller hneyxlest a þier / þa vil eg þo ecke hneyxlast a þier. Jesus sagde til hans / A þessare Nottu ædur enn Hanen galar tuisuar / muntu afneita mier þrysuar. Petur hann talade þa enn frekar / Ja / þo eg ætte ad deyia med þier / skyllde eg ecke afneita þier / Og slijkt hid sama søgdu

alle

aller Lærisueinarner.

Þa kom Jesus j þañ Stad mz þm̃ sem kallast Gethsemane/ Þar var einn Grasgardur/ huar jñ ad Jesus gieck og hans Lærisueinar. Eñ Judas sem hañ forried visse vel af þeim sama Stad/ Þui Jesus hafde opt vered þár mz sijnum Lærisueinum. Þa sagde Jesus til þeirra/ Setied ydur hier nidur/ medan eg geing burt þangad/ z bidst fyrer.

Eintaled.

Drottenn kieñer oss/ ad vera þacklatum/ þegar ad vier hőfum medteked Guds Laan og Gafur. I.

Hlusta þu til/ og legg j Miñe mijn Sal/ huőren þinn Lausnare/ ad Kuőlldmaltijdeñe endadre/ giőrer þacker og Lof seiger sijnum Himneska Fődur. Eñ þesser Lofsőnguar voru sa 113. 114. 115. 116. 117. 118: Psal. huőria ser Psalma Gydingarner voru vaner ad lesa huőrn epter annañ/ vm Paska tijmañ/ Einkum þa þeir hőfdu Paskalam.

skalamBed eted.

Skoda nu mijn Sal hid mykla Lijt
læte þijns Drottins/ Þui þo hañ være
Herra yfer allre Skiepnu/ liet hann sier
ecke minkun þikia med sijnum Lærefuein-
um Bordpsalmen ad lesa/* Maten eda
Mæltijdena* ad þacka· Og hier med
1 Pet. 2. hefur hñ þier Epterdæme giefed/ad þu
skuler hans Fotsporum fylgia. Þess veg
na/ Huórt sem þu etur eda dreckur/ eda
huad þu giórer med Ord og Verk/ þa
1 Cor. 10. giór þad allt j Nafne Drottins Jesu/
til Dyrdar Gude/ og þacka Gude Föd-
ur fyrer hañ.

Og so opt sem þu yfer þijnum Bord
um villt Lof gióra Gude/ þa þeink a
þetta Epterdæme Drottins/ og muntu
þess Hiartanlegar þad gióra. Bid þu *
þacka Gude an Aflæts/* hallt kostgiæ-
fliga til Bænareñar öllum þeim j þijnu
Joa 5. Huse eru/ so sem Drotten giórde vid sij-
na Lærefueina· Þui eingen tekur þad hó
num er ecke giefed/ þui huad hefur þu þ
1 Cor. 4. þu hafer ei þeiged? Eñ hafer þu þad
þeiged/ þui villtu þier hrosa/ so sem þu
hefder þad af sialfum þier til?

Miñ Himneske Fader/ Þu ert ad sön
nu sa

nu ſa ſem vor Hiörtu vppfyller med ſiñe Act.
Fædſlu/og med Glede/ Allra Skiepna 14.
Augu vona a þig Drotten/ og þu gief- Pſal.
ur þeim þeirra Fædſlu i hæfeligan tij- 145.
ma/ Þu vpplætur þijna millda Hond/
z ſedr allar lifande Skiepnur mz þiñe
Bleſſan/ Nær þu giefur/ þa ſafna þær pſal.
og nær þu þijna Hönd vpp lætur / þa 104.
verda þær mettar. Bleſſa þu og metta
mig eirnen o Drotten miñ/og alla þa i
mijnum Hwſum eru/ Þa vil eg æfenlega
færa þier Offur miña Vara/ og þacka
þier fyrer allt þad þu hefr giefed mier.
Eg vil þitt Nafn lofa og prijſa/ þad Syr.
frekaſt eg kañ og ma/ þo ertu eñ meire 14.
og ædre/ Eg vil prijſa þig af aullum
Mætte/ og ei vpp giefa/ z þo fæ eg ei
vpp taled til fulls þijna Giæſku/ſo er
hun omælanleg Amen.

Drotten tekur ſijnum Lærerſueinum III.
vara pyrer þeirre Hneyxlan/ ap
hans Pijnu.

J Þeſſare Nott (ſagder þu) muu þier
aller hneyxlaſt a mier. Þui þu viſſ
er vel (Drotten) ad Petr munde þier
af-

afneita/ og aller Læreſueinar þig for-
Esa 8. lata. Þui þu varſt ſett i Zion/ til eins
Hyrningar hornſteins/ og til hneyxlunar
Rom. Hellu/til Snöru ꝛ Falls Jeruſalēborg-
9. farinn / Og marger af þm hafa reked
ſig a þig/eru i ſundur fallner/i Snör-
une faſter og fangner ordner. Þui þu va
Esai. rſt næſta oſynelegur a ad lijta/hia ödru
53. Folke/ og þu varſt ſa forſmædaſte/og
meſt ovirtur/ fullur Sorgar ꝛ Sukklei-
ka. Þu varſt ſo foraktadur/ ad Menn
byrgdu ſig fyrer þier/þui hafa þeir ecke
ſint þier.

Ja/Drottenn Jeſu/ſo hneykſlaſt mar
gur a þier eñ i Dag/ ſo ad þu ert þad
Luc 2. Teikn/ ſem miög er i mote mællt/ af öll
um þeim þitt Nafn þeckia ecke. Þeir
hneyxlaſt a þiñe Perſonu/ꝛ mæla a mo
te þijnum Kieñingum/ þeir hneyxla ſig a
þiñe Pijnu/ꝛ ſteyta ſig a þijnum Dauda
Eñ þu ert ſañur Gud og ſañur Madr
i eiñe Perſonu/ þui gieta þeir ei truad.
Þu bodar ꝛ veiter Syndaña Fyrergiefn
ing af þiñe ſkiærre Nad/ enn þeir vilia
hana med ſinne Forþienuſtu hafa: Þu
villt þeir ſkule þitt Ok ꝛ þiñ Kroſſ ep-
ter þier bera / Eñ þeir fylgia vellyſt-
ingum

ngum þessarar Veralldar/ og forsaka
o þitt sæta Ok.

Enn mier ertu riettur ⁊ sañur Grũd Esai.
ǫ́lllds Steiñ/ Drotten miñ Jesu/ einn 28.
kǫ́dugur hyrningar Steiñ siñ auallt riet- Rom.
tur er/ A þig truer mijn Sǫl/ ⁊ treyster 9.
j Lijfenu ⁊ Daudanum. Þar fyrer mun
eg alldrei til Skamar verda. Gief mier
þig riett ad þeckia/ sañan Gud og sañ-
añ Mañ/ þig ad prijsa/ þijn Ord ad læ-
ra/ skilia/ og mier til Sǫluhialpar ad
færa/ og mig af þinne Pijnu ad hugga Mat
alla tijma/ og þitt Ok viliuglega ad 11.
draga/ þui sæll er sa sem ecke hneyxl-
ast a þier Amen.

Sa riette Hirder Christus var sleig- II
en sinnar Hiardar vegna.

HVarst ad søkiu sa goode Hirder/ Joa
Drotten Jesu/ sa einka og ædste 10.
Hirder/ sa vollduge Hirder/ sem Ez
þijnum Saudũ Beiter/ ⁊ þa Bæler sialf- 34
ur/ sem leitar þeirra ef vantar/ ⁊ hefur El
þa vpp siñ villast/ þu siñ þa særu læk- 13.
nar/ ⁊ giæter þeirra veyku/ verndar þa
mettu ⁊ kǫ́sku/ og hefur riettelega Vm-
hyggiu fyrer þeim.

Eñ

Níunde Capítule.

Zach. Enn huada Sárum eru þad/ miñ
13. agiæte Hirder/ j þynum Hondum? So
ertu særdur j Hwsū þeirra sem þigelsk-
udu/ ⁊ þu hefur fyrer þyna Saude þitt
Joan. 10. Lijf lated. So hefur Drotten þiñ Gud
Esai. plagad þig/ med Suikdome/ og allra
53. vorra Syndum a þig hladed.
Zach. Þu Suerd/giør þig reidubwed (seig
13.7. er Drotten Zebaoth) yfer miñ Hirder/ ⁊
yfer þañ Mañ mier nakomnastr er/ Slæ
þu Hirderen/ so mun Hiørden tuistrast.
O miñ Drotten ⁊ miñ Hirder/ Huad
kiærar hefur þu þynar Saudakindur?
Þu þolder Suerd þijns Fødurs/ ⁊ leidst
þau Slög sem vier høfdum forþient/
Esaie. Med þynum Benium erum vier Lækn-
53. ader/ Hegningen liggur a þier/ so vier
hefdum Friden.
Miñ Drotten Jesu Christe/ beit þu
mier jafnan j þynu græna Haglende/
þiña Heilögu Orda/ ⁊ læt mig næ feskū
Vatne þinnar Huggunar. Leita þu ad
mier þa eg villest j burtu/ og græd þu
mig þa eg fæ Akomur/ Læt mig avallt
vera eiñ af Saudum þyns Haglendis/ ⁊
þig miñ gooda Hirder riett ad þeckia/ ⁊
þijne Röddu ad hlyda/ frelsa þu mig af
þiñ

þeim Heluijska Ulfe / Endurnær þu og
æfenliga vernda mijna Sal og mitt Lijf
til eilijfs Lijfs Amen.

Um Tuistran og Ofsokn Saudaña Drottins. IIII.

MInn Herra Jesu / so sem þijner
Lærefueinar tuistrudust og flrodu /
þa þu fangen varst og bûden / sin
þu þeim ædur sagt hafder / So eru enn
i Dag þeir sem a þig trua / halldner sin 3 Reg. 22
Sauder / sem aungan Hirder hafa. Vier 2 Cor.
erum so nær a oss komner / sem þr min- 4.
stu / og Daudanum vndergiefnu / Vier eru
Verólldunne ad Sionar speigle ordner /
Einglónum lijka og Mónnónum / Vier
erum Dærar halldner þiña vegna / Vier
erum jafnan so sem Bóluan Veralldar- Psal.
eñar / og Landhreinsunar Offur óllu Fol- 44.
ke. Þiña vegna er oss slatrad Dagen vt Rom 8.
og erum halldner slátrunar Fie.

O Drotten miñ Gud og Fader / þu
munt ad sónnu þijnu Folke ecke vtskufa
og þijna Arfleifd ecke forlata / þess bid- Psa 5.
iũ vier Drotten. Hirtu oss ecke i þiñe Ra- Jer.
de / og ei plaga oss i þiñe Grimd / so þit 10.
þitt Folk ecke eydelegger. Vthell þiñe Psal.
J Reide 79.

Reide yfer Heidingiana/ sin̄ þig ecke þeckia/ ⁊ yfer þær Rykuijsler sem þitt Zach. 11. Nafn ecke akalla. En̄ myskuna þu oss sin̄ erum Sauder þijns Haglendis. Þui Jero. 31. þu verndar Slatrunar Fied/ sökum hinna vesalings Saudan̄a/ Þo þu tuistrer þin̄e Samkundu/ þa gietur þu hafft hana saman aptur/ ⁊ munt hana biuara/ so sem Hirderen sijna Hiörd/ so ad þijn Hiörd verdur talen wt ⁊ jn̄. O ho/ fagned nu Saudakorn Hirdarans (Jesu Christi) og vered glader/ þuiad þier hafed dygguan Hirder/ Han̄ kan̄ ad deyda og ad lijfga aptur. Hann kann ad særa og græda aptur. J sin̄e Reide særer han̄/ en̄ j sin̄e Nad myskunar han̄ sig yfer þa.

O Drotten Jesu/ Þu allra Truaste Hirder/ hamla Ulfenum/ sem þijna Hiörd vill sundur slijta/ og beit þinne Hiörd j nædum/ Hallt oss saman/ ⁊ vernda oss sin̄ þin̄ Augastein/ Og tak oss þijna Hiörd vr Utlegd þessare/ jnn j þad eilijfa Saudahws Amen.

V. Um Gang Drottins yfer um Læken Cedron.

Þesse

HEsse Lækur hañ reñur j mille Jerusalem og Fiallsins Oliueti / ofan epter einum Dal / hefur Nafn feinged af Myrkre / og sem liklegt er af diñu Vatne / eda vegna þess hañ hefur runned j diupum Dal / og med Skoge vöxnum tueim meigen.

Hier hlytur þu Sæl mijn ad lijta a Bak aptur j þad gamla Testamented / til Kong Davids / huör ed var Fyrermyndan Herrans Christi / þa hñ af Achitophel sijnu ædsta Raadgiafa og kiærasta Vin / forraden og suiken var / og af sijnum eigen Syne fra Lande ꝛ Lydum vtrekeñ / þa gieck hañ eirnen med sijnum Vinum og Fotgangande Þienörum yfer vm þeñan myrkua eda suarta Læk Cedron / til þess Vidsmiörs vidar Fialls sem alment nefnest Olíueti. Hann gieck med allskonar Pijnu ꝛ Hrygd / med skyldu Andlite / griet sarlega / og bar vpp sijnar Nauð fyrer Gude / Bad ꝛ j möte Achitophel / eñ gaf sig þo audmiuklega vnder Guds nadugan Vilia / þolde Bölvan og Hadyrde Semei / huör David gryta villde / og Blodhund kallade / ꝛ eiñ trulausan Mañ / vid huörium hañ þag-

2 Reg. 15.

de sem annad Lamb.

Sia mijn Sal/ hann sama Gang geingur hier þiñ Frelsare sa riette Jsraels Kongur/ og sa elsku Madur Drottins/ ⁊ fullkomnar þessa Forermyndan j allan mata/ Þar hann af sijnum Lærefueine suiken var/og af sialfs sijns Folke til Dauda dreigen. Nu þu þig Sal mijn/gleym ecke þssum hrygdar Gange Dauids og Herrans Christi/ Þui Christur er vndan geingen/ þui hlytur þu ad fylgia hönum epter.

O þu Myskunsame Jesu Christe/ huad margan Hrygdargang a Madur christen fyrer Höndum j giegnum Freistingar og Krossburd/Sotter ⁊ Vesöllo/ Hungur og Anaud/ Sman og Spott/ Ja/j giegnum Neyd og Dauda/ fyrr eñ
Esa 5. hñ komest þeñan Eymdar dal Heimsins
Joh 5. a enda/ sem so næsta diñr ⁊ þraũgr er.

Hialpa þu mier Drotteñ Jesu Christe/ad eg þolenmodr sie a mijnum Veige ⁊ j Lijtelætenu þier fylge/ so sem þijner
Psal. Læresueinar. Og þa eg geig j Myrkraña
23. Mich. dal/ lat mier lysa Geisla þiñar Huggũ
7. ar/ Fær mig þa aptr j Liosed/so eg mijna lyst meige æfelega hafa a þiñe Nad.

Drott-

Drottenn avijtar Petur fyrer Offrauſt VI. ſem hañ hefur a ſialfum ſier/og ſei= ger hönum pyrer ſitt hryggelega Fall.

HJer ſkalltu adgiæta/ mȳn Sæl/ huad miög S. Petr/ og adrer treyſtu vppa ſig/ Sia hier huad Holld og Blod giörer. Þui þa Drotten liet a ſier heyra/ huörſu ad aller þeir mundu a ſier hneyxlaſt/ ꝛ yfergiefa ſig/ þa læ þad S. Petre þungt/ lȳka ſem Jeſus tryde hönum ſo lȳtt/ Bydſt þar fyrer til/ ad hann vilie fyrer þa alla Herranum Chriſto/ lȳka vel j Daudanum fylgia/ Og ſlȳkt ſama ſögdu aller Læreſueinarnner. Enn litlu ſijdar þa adfrañ kom/ þa reynduſt þeir j Neydeñe ſo ſem Hieren reyniſt ſijnum Vngum.

Þar af ſier þu Sæl mȳn/ huad miög vier meigum treyſta vppa vort Holld og Blod. Sañlega er Manſins Hiarta ſtollt/ eñ þo blautt og hrætt/ huör kañ þar vm ad hyxa? Ier.c. 17. Stollt er þad a medan vel geingur/ þui þad er ecke hægt ad temia eda ſtilla/ þad fylger ſijnum eigen Vilia/ ꝛ lætur ſier ecke ſeigaſt/ Eñ ragt og blautt er þad þa jlla geingur/ j þui er ecke annad eñ Vijl ꝛ Volgur/ þa temiā

Þad fyrer einn þiotande Laufblade/ og
Joa 2. ef mögulegt være j giegnū einn Jarnmur.

Enn þu Drottenn Jesu/ert sa sem vor
Jere. Hiörtu grundar/ og vor Nyru ransakar
17. þu þecker oss alla / þu þarft ei Vit-
na ad leita vm neinn. Eingen þecker sial-
fan sig/ enn fyrer þier erum vier aller o-
dulder. Þu þecker minn Götustig/ + veist
huad eg mun lata giört edr ogiört/allt
til Endadags. Greid þu Götu mijna
epter þijnu Orde/ og lat eckert Rang-
læte drottna yfer mier/ leid mig j þijnu
Psal. 119. Riettlæte/og lat mig ecke falla j Synd
a Synd ofan. Tak fra mier huad mier
skadlegt er/ og gief mier þad sem mig
bata kann. Gief mier þad Hiarta sem
þig ottest/þad Sinne þig elske/þad Vit
og Skyn/ sem vm þig huxe/ þau Eyru
sem þier hlyde/ þau Augu sem jafnan
a þig horfe. Eg bifel þier a Hende j
Dag + alla Tijma mijna Sal og Lijf/
Syn + Heyrn/og öll Skilningar vit/ og
alla Salarennar Krapta/Ord og Giör-
der/allt huad eg hefe jnra + ytra/Minne
Sinne/ Tru og Traust/og alla Lijfs og
Salar Stadfeste/ fel eg j þijna mægt-
uga millda Hönd/ vernda þu þ + vard

veit

veit Dag + Nott/ huórn tijma + Augna Blik/ hiedan j fra ad eilijfu/ Amen.

Vm þañ Grasgard Gethsemane/ VII.
sem þydest Vidsmiörs Pressa.

I Þessum suifum/ kom Jesus med sijnum Læresueinum til Vidsmiörs Pressuñar, Gethsemane/ j þañ Alldengard sem þar var/ eige þad hū villde fordast sijna Pijnu/ Helldur ad þeir skylldu þess snarar finna hann. Þui bæde Judas + nalega huór Madur visse/ ad hañ var vanur optlega ad vera j þessū Grasgarde/ j huórium hañ eflaust opt hefur bedest fyrer/ og sig til sinnar Pijnu bwed.

Hier skaltu athuga/ Sæl mijn/ ad þad er eingen Markleysa/ ad Herran Christur er med sijnum Læresueinum til Vidarsmiörs Pressunnar geingen/ Þui Esai.
þar med avijsar Christur/ ad hañ eine 63.
hafe Vijnþrugūna troded/ og eingen af Folkenu medur hónum. Þar var hann pressadur med Guds Reide/ og so fergdur vnder Byrde vorra Synda/ ad hann sueittest Blodenu.

O Drotten Jesu/ þu ert ad sónnu Apoc.
Kongur allra Konga/ og Drotten allra 19.

Drottna/ enn þu hefur þo troded Vijnþrugu þeirrar hrædelegu grimdar Reide Guds Födurs. Þu ert sa riette Vijnuidar klase/sem Josua og Caleb af þui fyrer-
Num. 13. heitna Lande vtbaru/ ⁊ so varstu pressadur ⁊ fergdur/ad Vatn ⁊ Blod rañ af þijnum Lijkama. Þetta er sa edla Vijkne/sem vor Hiórtu endurnærer ⁊ lijfgar. Endurnær þu mig Drotten med þijnum Vókua/ og dreif hönū a mijna mæddu
Joa. 1. Sal/⁊ lijfga hana med Lijfsins Vatne ⁊ hreinsa mig med þijnu Blode.

Eñ skalltu hier athuga/mijn Sal/ ad so sem Drotten leidde sijna Lærefueina til Vidsmiórs Pressunnar / so leider hañ opt ⁊ osialldan sijn Börn til Motlætis Pressu/Kross ⁊ Motgangs/vnder huórre Pressu þau so fergiast/ad Tæra Lækerner ospart glóra ad reña·

Þar fyrer skalltu mijn Sal hlyden vera/nær sem Drotten setur þig j þessa Pressuna/⁊ leggr þig vnder þetta Motgangs Farg/epter sijnum nadugum Vilia/Þui þad mattu vita/ad þad er þier fyrer bestu. Ja/Drotten Jesu/So krester þu vt mijnar Anduarpaner/og kieñ er mier ad bidia/ So læt þu mi er leid-

ast.

aſt þetta forgeingelega Lyf/ og langa epter þui eilyffa.

Gief þu mier Drottenn vnder þynu Farge + þiñe preſſu þolenmodū ad vera/ + þitt Ok viliuglega ad Bera. Kieñ Jahā.
þu mier ad þeckia ad vier j Verölldūñe 15.
Angiſt hliotum ad hafa/ + giegnū marg= Acto.
hattadar Hörmungar hliotum vier j 14.
Guds Ryke ad ganga. Eñ þo þu mier Psal.
Byrde a Herdar legger/ þa hialpar þu 68.
mier ad Bera hana Amen.

Vm þañ Grasgard/ j huørium Drotten vard þangen. VIII.

HVørt er nu þiñ Vnnuſte geingen Sæla myn? Vid vilium leita ad hönum. Miñ kiæraſte hañ er nu geingen vt j ſiñ Grasgard/ Ja/ j eiñ Alldengard er hann geingen/ ad hann ſkiemte ſier j Grasgardenum + plocke Liliurnar. Sia hier myn Saal/ Eina + þyn Eymd vpp hofſt j Alldengardenum Paradyſſar/ So lykade Drottne ſyna Pynu j Graſgardenum ad vpp Byria/ ſo hañ med ſynum Blodugum Sueita afrekade þier Rwm og Viſt j Paradyſs. Can 5.

Pad er + ſimra Meining/ ad Kieñe=

mem Gydinga hafe att þeñan Grasgard/ og hier læted geyma sitt slatrunar Fie/ til Daglegra Fornfæringa. O Jesu Guds Son saña Guds Lamb/ Huórsu vilinglega þu nalæger þig ódrũ slatrunar og fornfæringar Saudum? Þu villder ecke vanda þad ódru vijs/ eñ læta sækia þig þangad j Grasgarden. Þesse þiñ Hrygdar gardur er mier fagur Alldengardur/og j þijnum Angistargarde gledur sig mijn Sal/huar ad hũ safnar huggunar Blomstrum og Lilium Fagnadarins.

Haf þig til Vegar mijn Sal/ og fylg þijnum Vñusta/ Gack med þijnum Vñusta til Vidarsmiórs Fiallsins/med þijnu Hiarta/ ⁊ arka j hans Alldengarde/Hugga þig med hans Angist/ ⁊ gled þig med hans Hrygd/ þui hans Hrygd færer hier eilijfa Glede/og hans Angist eilijft Riettlæte.

Lattu Drotten miñ Sælu mijna j þijnũ Vidarsmiórs Garde optlega miñast/ og hura vm þijna hrædelega heliar Pijnu ⁊ þitt Daudastrijd/ sier þar inne j Lijfe ⁊ Dauda ad hugsuala/Amen.

Drott-

Drotten blijfer þeim veyku Lærefuein- IX.
um / eñ tok med sier þria þa Hell-
stu / j sinne Angist:

HEffer þrijr voru / Petur / Johañes
+ Jacob / þeir sem ædur a Fiall-
enu Tabor höfdu sied þa Himnesku
Dyrd Herrans Christi / og hans dyrdar-
lega Vellde / + þa hañ Jairi Dotter af Mat.
Dauda vakte. Þesser voru þeir hellstu 17.
Lærefueinar / Petr sa hellste / Johañes sa Marc.
kiæraste / sem med sijnum Brodur Jacob, 5.
naut Bonar siñar Modur Salome / ad Mat.
þeir mættu ganga næst Herranum Chri- 20.
sto / enn ecke j Veralldareñar Hauegum
sem þeir meintu / helldur j Pijnunne /
Ecke j Stundlegre Vellysting / helldur j
Krosse og Motgange / so þeir sig med
Skijrn Drottins skijra liete / + hñs Ka-
leik drycke / hans Daudans Angist + mañ-
legan Veykleik sæe / Eñ hina þa veykare
voru af sier / liet Drotten hia Gethse-
mane bijda og huijlast / þui þeir voru eñ
þa veyker / Sorgbitner + suefnþurfande

O Drotten Jesu / þu kallast med Esa 9.
riettu dasamlegur / Þui öll þijn Verk eru Apo 5.
furduleg / + þu ser furdulega med þijna
Hei-

1 Pet. 4. Heilaga. Þa þu elskar þa agar þu/ Og Domuren byriast a þijnu Hwse. Þess Helagre sem þijner eru/ þess meire er Motgangur. Þess sterkare sem Truen er þess öflugre er Freistingen. Þess kiærare þeir eru Christo/ þess meire er Sorgen. Þui þijner Heilögustu eru þijner Strijds Kappar og christner Riddarar/ þu setur þa j öndverdre Fylkingu/ og leggur vppa þa þau hellstu Þyngsl af þijnum Krosse. Ad sönu Drotten Jesu/ þad er þiñ Vilie/ ad þeir skule lijda med þier/ og med þier til Vegsemdareñar vpphafder verda/ ad þeir næst þier berjest/ og med þier þa dyrdareñar Koronu ödlest.

Ó Drotteñ minn Jesu/ þu þecker Psal. 139. mig allra best/ og veist miñ Vanmætt. Ef leggur þu mijked vppa mig/ þa ert þu trur og bregst ecke/ og þu hialpar mier ad bera þad, Legger þu mier lijted vppa/ þa veistu samt/ ad an þinnar Hialpar kann eg ecke bera þad. Minn Gud/ læt mig ei freistast yfer Megn frañ/ + ecke framar eñ þijn Millde mier hialpar vnder ad rijsa Amen.

Vm

Tiunde Capitule.

Vm þad Kualafulla Daudans stríjd Christi / hans gratlega Bæn / og Blodugan Sueita / a Vidsmiörs Fiallenu.

OG Jesus tok til sijn Petrum / Johañem / Jacobum / þa tuo Sonu Zebedei / z tok til ad verda hryggur / skialfa og hrædelega ad kueliast / og sagde til þeirra / Mijn Sæl er hrygg allt j Daudan / Vered hier / og vaked med mier / Bidied so ad þier falled ecke j Freistne.

Og hañ gieck fra þeim / so sem vm eitt Steinsnar / fiell fram̄ a sijna Asiønu nidur a Jørdu / og bad / ef møgulegt være / ad su Stund mætte hia lijda / Og sagde / Abba kiære Fader / Allt er þiemøgulegt / Tak fra mier þennañ Kaleik / Þo ecke huad eg vil / helldur huad þu villt. Og hañ kom aptur til siña Lærisueina og fañ þa sofande / z sagde til

Pet-

Peturs/ Simon sefur þu/ Gatstu ecke vakad eina Stund med mier/ Vaked z bidied/ so ad þier falled ecke j Freistne/

And

Anden er reidubwen/ eñ Holdeð er veyke

J añad siñ gieck Jesus j burt/ badst fyrer og sagde/ Fader miñ/ sie þad ecke møgulegt/ ad þesse Kalcikur lijde fra mier/ nema eg drecke hañ/ þa verde þinn Vilie. Og hñ fañ þa eñ sofande/ Og þeirra Augu voru hladen af Suefne/ og vissu ecke huøriu þeir suørudu hønum. Og hañ liet þa vera/ gieck burt og bad j þridia sinn sømu Ord sem fyrr/ Fad᷑ vilier þu so/ þa tak þña Kaleik fra mier/ Eñ þo verde ecke miñ Vilie/ helldur þiñ. Eñ hønum birtest Eingell af Himne sa ed styrkte hann. Og þar kom ad hañ striijdde vid Daudan/ og bad aakaflegar. Enn hans Sueite var sem Bloddropar/ z fiellu a Jørdena.

Og hañ stod vpp fra Bæneñe/ kom til siña Læresueina og fann þa sofande fyrer Hrijgdar saker/ z sagde til þeirra/ Vilie þier sofa nu og huijlast? Þui sofe þier? Þad nægest/ Sioed su Stund er komen

komen ad Mansins Son mun seliast j syndugra Hendur/ Standed vpp z latum oss fara heidan. Siaed/ sa ed mig suikur hañ er nærre/ Enn bidie þier/ so ad þier falled ecke j Freistne.

Eintaled.

I. Huada Merke sie til þess/ ad Drotten hafe vid Daudan og Heluijtis kuól barest j Grasgardenum.

Tren 1. Heyred til allar Þioder(seiger Drotten j siñe Angist)og skoded mijna Hrelling þier sem fram hia ganged/ z athuged/huórt nóckr Kuól er slijkt sim mijn Kuól/su sem mig spent hefur. Awuñ Drotten Jesu/ þu mæte hialpar Mañ/Huada Mañe være nu sa/siñ þijn Beiska Pijna geingr ecke til Hiarta? Ja/mijn Sal/þad er vel satt/ad þijns Frelsara Kuól og Angist sem hann hafde a Vidsmiórs Fiallenu/kañ eingen riettelega ad hugleida/ auk helldur med Ord ad hafa. En þo vill hañ/ og þui hefur hñ lated hana vppskrifa/ ad vier skulum þad lesa og þar vm huxa. Þar fyrer

ſyrer/Saal mijn/ giör þig reiduBwna/ les þetta med Gaumgiæfue/ z lat þier til Hiarta ganga hans Lijfsögu/ z þier j Mine ſetier þau Audkiene/ ſem hans Kuöl og Angiſt audſyna/ huöria hann leid a þui Vidſiniörs Fialle/ og eg vil nu vpp telia:

1 Þad fyrſta Audkiene/edr Mark til hns Hiartans Angiſtar/ eru þau hrygge-legu Ord Gudſpiallamanana/ mz huör ſum þeir villdu hns bitru Hiartans Pij-nu vtmæla/og ſeigia. Og han(Jeſus) tok til ad verda hryggr/titra z kueliaſt. Þar verdur ei med Ordum nær komeſt. Þui þungt er hrygguum ad vera/Þyng-ra ad ſkialfa og titra/ Þad þyngſt ad kueliaſt j Hug og Hiarta. Drotten minn Jeſu/ Huad hryggur varſtu mina Syn-da vegna? Huörſu titrader þu fyrer Bre-re grimu Daudans Angiſt/ Og huörſu kualdeſt þu j Huga z a þine Saalu/ fyr-er grimdar Reide þijns Fødurs?

2 Þad annad Mark og Audkiene til hans Hiartans Pijnu/voru Þſſe hns eig-en Ord. Mijn Saala er hrygg allt j Pſal. Daudan. Ach Drotten min Jeſus/ Hel-

K. uqtis

uÿtis Bönd lau a þier/ + Fiótrar Dauds ans hafa Ulágt feinged yfer þier.

3 Pad þridia Mark og Audkienne hier til/er pad hörmulega Kall og su sargrætelega Bæn sem hūn hafde/ j prisar reisur/ seigande/ Abba miñ Fader/ allt er þier mögulegt/tak þeñañ Kaleik fra mier/þo ei sem eg vil/helldur sem þu villt. O Drottenn Jesu/ Huad vmhugsunarsamleg eru þesse þijn Ord/þar þu oskader og badst/sókum þess hrædelega Kuijda / ad þiñ Himneske Fader villde med ódru móte Mañkyned endurleysa/ so þier hlÿft yrde. O þu allra Helgasta Asiana/ huória aller Einglar tilbidia/Huórsu lagder þu þig nidur a Jördena/ Huórsu fólnader þu af Kuól og Angist? J huada Eymd ratader þu?

4. Pad fiorda Mark og Audkiénne hier til/er pad/Hañ stod so opt vpp af Bæneñe/ gieck so fra og til sinna Lærisueina/med storre Angist + Sorgarvijle vitande ei huad hañ skyllde giöra/gieck aptur + fram fyrer Harme/gieck vpp + nidur/ langt + þuert vm Grasgarden/ j Suartnættenu/ þotte gott ad Lære-

sucin-

ſueinarner ſkylldu ſkrafa nockud / & villde þar med Huggunar leita a ſiñe hrædelegre Kuól & Angiſt/og ſkipade þeim ad vaka & Bidia/Bar ſig ſo hörmulega/og leitade Huylldar/ſo ſem eim Daudſiukur Madur leitar ſier tiu eda tolf Hægindа a einum Deige/ edr eiñe Stundu.

5 Þad fimta Mark og Audkienne er þad/ Ad eiñ Eingell af Himne kom nid ur og ſtyrkte hañ. O ho/Sia þar myn Sal/huörſu Drotten hefur ſig lytelæckad/ Skaparen þiggur Styrk af Skiepnuñe/Herran af ſynum Þienara. Ad vyſu þa ertu nu minne hættar orden eñ Einglarner: Og þyn hiartans Angiſt var ſo ſtor/ ad þu gatſt ei leingur æn Huggunar og Styrks vnder heñeſtadeſt. Psal. 8. Ebr. 2.

6 Þad ſietta Mark & Audkieñe hyns Angiſtar er þetta/ ſem ſkrifad ſtendur/ Hann hafe ſtrydt vid Daudan. Drotten Jesu/ þu ert ſu Hind ſem ſnemendis var epter ruñed/& þeir Helvyſku Hundar flyktuſt vtan vm þig/Dioffullen med ſynu Spiote/Dauden med ſynum Brodde/& Lögmaled med ſiñe Bólvan/ þeſſer ſokt tu ad þier/ og Helviyte villde ſuelgia þig j ſig. Psal. 42 22.

7 Þad ſiöunda Mark og Audkienne
hns Angiſtar er/ ad hns Sueite var ſem
Bloddropar fallande a Jördena: Heyr
þad ✝ athuga mijn Sal/ Soddan Dæ-
me eru ecke ſkied fra Heimſins Upphafe.
Þar var Hrygd yfer allt fram/ Angiſt ✝
Hiartans Kuöl ovmrædeleg/ langt yfer
allan menſkan edur Einglanna Krapt ✝
Matt. J þeſſum hans Sueita/ hefur
Psal. allur hans Naattur og Meigen ſliteſt/
22. hiadnad og þornad ſo ſem þurt Leir-
kier/ og hans Tunga hefur klemd vered
vid hans Gom.

Eg helld ad ſönnu/ mijn Sal/ ad
þetta ſie nog Mark ✝ Audkienne til hans
hrædelegu Hiartans Kualar/ ſem hann j
Grasgardenum þolde fyrer oſſ. Bölua-
der hliota þeir fortöpudu Villumenn ad
vera/ fyrer huörra Munn Diöfullen hef-
ur þijnu þijns Lauſnara ſpottad/ ✝ ſeig-
ia læted/ hn hafe ecke vered nema ad Af-
eruarpe/ enn eingen Aluara. Ef einum
krönkum Manne ſuijdur/ þa nöckur miſ-
trygger/ ✝ eige vorkyner hans Veykleika/
Mun þad þa ecke ſuijda þier Drotten
minn Jeſu/ ad ſlijkt þier nöckr giöra ſkule
þu ſem þad hrædelega Helunſka Blod-

Bad saklaus þolder fyrer oss.

O Drotten minn Jesu/ minn liufe Lausnare/ huad stor var þijn Hrygd? Huad hrædeleg var þijn Titran og þijn Angist? Huad ognunarsamleg var þijn Hiartans Kuól? O gode Herra Gud Huad Ecka fullur varstu? Huad þung var þijn Pijna? Huad sarer voru þijner Harmar? Huad hórmulegar voru þijnar Pijsler? Ja/allt þetta var meir og frekara enn nóckur kunne þad riett ad hugsa/eñ sijdur ad tala þar vm.

Søk og Efne til slijkrar Hrygdar Angistar og Harmkuølingar Drottins. II.

HBad hafder þu þad giørt/Drotten Jesu/ad þu þyrfter so ad bera þig? Huad hrædest þu? Huadan kom þijn mykla Hrygd? Hrædest þu Daudan? Kuider þu vid Pijnuñe? Varstu ecke til þess i Heimen komeñ? Hafder þu ecke þess vegna teked vort Holld a þig/ ad þu med þijnum Dauda skyllder yfervinna vorn Dauda/og giøra þad holped sem tapad var? Huad hefde oss stodad þijn Holldgan/ef ad Endurlausnen sem med þijnu Blode orden er/ hefde ecke þar

med fylgt? Hefder þu ecke Drotten sinackad þessa Daudans Kuøl og Heluijtis Angist/ ꝛ þolad þetta Blodbad/ Huór hefde þa oss wr Heluijte frelsad? Hefder þu ecke Daudan lided/ Huór hefde þa leyst þa sem þu elskader so freckt. Langade þig ecke epter þijnum Dauda? Þu sagder vid þañ sem þig sueik/ Huad þu ætlar ad giöra / þad giör snart: Þui skielfdest þu nu so miög? Ja/ Herra Jesu/ miög ertu oliijkur þijnum Heilögum Pijslarvottum/ sem m3 storre Glede hafa geinged til sijns Dauda/ ꝛ so sem hlæande sitt Lijf lated. Eg bid þig Drottenn minn/ seigdu og syn þu mier Søk og Efne til þessa/ ad þu varst so fadæma hryggur og Hiartakualen/ Lat þiñ Helga Anda kieña mier þad ad skynia og i Minne leggia.

1 Su fyrsta Søk til þeirrar hrædelegu Angistar/ Drotten miñ Lausnare/ hefur vered su edlelega Skielfing/ vid Daudanum/ sem Mañlegre Natturu er medfædd/ hueria Skielfing þu eirnen(þo ad Syndlausu) i þijnu Hiarta fornumed hefur. Þui þu hefur vort Holld sannlega a þig teked/ med öllum nattúrlegum

um Veykleika/ ödrum eñ Syndeñe. Og so sem nu Guddomuren/ um stund þessarar Kualar/ villde sam þyckia slijka oumrædelega Hlydne/ og lijda ad soddan Skielfing/ Otte/ Angist + Kuöl skyllde yder Nañdomen ganga/ Þa er ecke furdanda/ þo þitt Holld hafe ecke haft Girnd til Daudãs. Þui þ er Natturuñar Edle/ ad þikia mijked fyrer ad skilia vid þetta Lijf/ þui fordast Natturan Daudan/ þui hun er i Upphafe sköpud til Lijfsins/ eñ ecke til Daudans/ Huer ad er Skiemd og Spilling Natturunnar. Þar fyrer kualdest þu i þijnu Hiarta/ ad Daudans Skielfing var yfer þig falleñ. Psal. 55.

Drotten Jesu/ gief þu mier þijna Nad/ + styrk mig i miñe Daudans Neyd ad eg skilie viliuglega hier vid/ og deye fwslega. Eñ af þui ad slijkt er ecke i minne Hende/ eda under mijnu Hollde + Blode komed/ þa bid eg þig/ ad verka þad i mier/ med þijnum Heilaga Anda/ sa mier kienne ad leggia mig med Lijfe og Sælu þier einu i Valld æfenlega Amen.

2 Añnur Sok til þinnar hryggelegu Angistar/ Drotten miñ Jesu/ var su hrædelega og þunga Byrde vorra og alls

Heimsins Synda / huðriar Gud Fader a
þig lagt hafde. Þui þo þu værer óng=
rar Syndar valldur/þa hefur þo samt
Gud Fader allar vorar Synder/ꝛ vora
andstyggelega Glæpe/þier til reiknad/
Þu barst vorn Sinkdom/ꝛ vorum Hór=
Esai. mum blodsiu a þig. Þu hefur söckt þier
53. nidur j þann diupa Saur vorra Synda
Psal. sem Botnlaus er/Þu varst staddur j þm
69. diupum Vótnum/ og Vatsfalled villde
drecka þier.

Gen 4. Cain hafde ecke n:ma siinar sialfs
Synder ad bera/ꝛ var þo Radlaus mz
óllu/og sagde/Miin Synd er stærre en
hun verde fyrergiefen. Achitophel ꝛ Ju=
2 Reg. das óruilnudust/ecke nema af þui ad þra
17. eigen Synd vakna. En a þig Drotten
Jesu/var óllum vorum Syndum safn=
ad/ þær lau þier a Halse/og þui hefur
þu vered so Harmþrungen.

Sia hier miin Sal/ Huad þeir
Vondu hófdu forþient/ hlaut sa Sak=
lause ad lyda/Vid þui sin Þrællen haf=
de tilvñed/hlaut Herran ad taka/Huad
Madurenn hafde broted/þad hlaut Gud
sialfur ad bitala og bæta. Drotten Je=
su/eg hef ad sónu syndgad/en þu tokst
vid

vid Refsingunne/ Eg hefe broted/ en þu gallst þess/ Eg er drambsamur/ enn þu giördest Lytelætur/ Eg var hrædds vm mig/ en þu tokst vid Pijnune/ Eg var o hlyden/ enn med þinne Hlydne hefur þu bætt mijna Ohlydne.

3 Þridia Sök og Efne til þinnar hrædelegu Neydar/ Kualar + Angistar/ Drotten minn/ var su brennande ognar Reide þijns Födurs a Himnum/ sem hann hafde a öllum Heimsins Syndum. Þeirre sinne Reide hefur hann allre vt yfer þig aused/ þar þu til þess eins komst j Hold denn/ ad taka a þig þa Pijnu og þad Synda Straff/ sem oss Mönnunum yfer Höfde hieck. Hann lypte vpp sinne Hende/ sem þyngre var enn allt Veralldarennar Jarn og Bly/ og slo/ knosade + kramde og þiade þig/ so þu Blodenn sueittest.

O h Herra Gud/ þungt læ þad vorum Forfödur Jacob/ þa Gud glijmde vid hann og liest vera reidur. Huad aumlega bar David sig/ þa Gud ad eins liet hann finna nöckud til sinnar Reide? Enn þu Drotten Jesu/ hafder allar Heimsins Synder/ + alla Guds grimdar Reide ad bera. Þijn Augu Tarfelldu/ Enn sa var Gene. 22. Psa. 51. 22. 88. Treni 1.

ei nær sem þig skillde hugga. Drotten giörde þig so fullan Eymdar a sijnum reidennar Deige.

Huad vndarlegur wrskurdur/ huad diupur Leyndardomur er þetta? ad sa Ranglæte syndgar/ en̄ sa Riettlæte tekur vid Refsingunne/ Sa Ogudlege fremur jllt/ en̄ sa Heilage fær afellis Dom̄ þar fyrer.

4 Su fiorda Søk og Efne til þijns bloduga Sueita/ Drotten Jesu/ var su hrædelega Aras Astrijda og Angist sem Diöfullen og hans Aarar þier veittu. Psa 8. Huiad Gud þinn Fader yfergaf þig vm stundar saker/ og kastade þier j Heluijtis Angist/ Hn̄ hefur yfergiefed þig j allra Ovina Hendur/ So ad þeir plagödu og slæe þig sökum vorra Synda.

Þui hafde Diöfullen allt j fram̄e/ þui han̄ kun̄e ꝛ neytte sin̄ar þusundfölldu Flærdar þier j mote: Lögmalsins Böluan dunde fyrer þijnum Eyrum/ og Psal. 88. Daudans Broddur er j giegnum þijna Saal geingen. Heluijte villde suelgia þig og eingen var sem þijna Saal huggade. Ja mijn Saal/ þar fyrer ber han̄ sig so hryggelega/ og er lijkur þeim sem fara

til

til Heluijtis / ⁊ hialp öngua hafa. Hans Yferbragd er hrygelegt af Angist/han er vesall og vanmegna / af þui han er wt-skwfadur/og han lijdur soddan Skielf-ing/ad hönum liggur vid ad auruilnast.

Drotten Jesu/þu varst harmþrungen/ Tren. 2.
en þar var einge sem þig huggade. Aller
þijner Ovuner heyrdu þad og glöddust. Psal. 55 18.
Otte ⁊ Skielfing Ogn ⁊ Hrædsla voru
yfer þier. Bönd Daudans lau a þier/og
Læker Belials skielfdu þig. Þad giörde
allt saman Drotten Gud þin/sem vor-
um Syndum hafde a þig hladed ⁊ þig
hafde sellt j þuilijka Pijnu.

5 Hier ad auk kiemr nu su fimta Sök ⁊ Efne/min Lausnare/sem þijna Sal og Hiarta so kvalde/ sem var þetta. Þu visser og sast þad fyrer/ ad þesse þijn ovmrædelega Kvöl og Blodsueite munde mörgum otelianlegum Lyd/ til einskis gagns koma/ huörier þitt Blod munde med Fotum troda/og þijnu E-uangelio ecke trua. Þeir renna huör epter Psal. 16.
ödrum/⁊ þad mun þeim Sorger efla/
Þeir vilia ecke taka þig fyrer sin Lausn- Joh 2.
ara/ þui munu þeir i sijnum Syndum deyia. Ef jardneskum Manne þiker mijk-ed/

ed/þa hañ vill nǫckrum gott giöra / og sa same kañ ecke ad þeckiast þad / Huad mun þier þa þikia minn Lausnare/ vm þa/sem þijna Velgiörninga Tru og Hiastod ecke acta/nie a þig trua vilia.

Gief Naad Lausnare miñ/ + hialpa ad þijn Pijna vijdfrægest til Veralldar-
psal. eñar enda/ so sier til þijn snue/+ þig til
22. Bidie allar Þioder Jardarenar: Læt
þier epter verda nǫckud Sæde sem þier þione/ + lattu þa kuñgiöra vt af þier/ huörn einn sijnum Epterkomendum / so þeir kome og vm þitt Riettlæte kienne. O Drotten/vert mier aumum Syndara nadigur/og læt þijna hrædelega Daudans Kuól ecke verda mier Gagnlausa.

III. Huør Mismunur sie a mille Þijnu Guds Sonar/+ añara Þijslaruotta/sem glader hafa geinged til sijns Dauda.

Sæl mijn/ þar sier þu/ af þui sem nu er vpp taled/ad añara Þijslar uotta Kualer eru ecke saman takande vid Pijnu þijns Lausnara/Þui þijn Pijna Drotten Jesu/ var þad rietta Synda Offur/ + forlijkunar Offur vid Gud

Gud Almattugan. Enn Pijſler þeirra Heilögu eru ecke añad eñ Packlætis offr/ fyrer þijna Velgiörninga/ til ad prijſa þitt Nafn. Þu Drotten Jeſu varſt ſo ſem Böluadur/og af Gude forliten/enn þeir eru jafnan j Guds Fögnude Næd og Fride. Yfer þig gieck þad hrædelega Flod Syndaña og Guds Reide/Eñ þr höfdu Guds Vingan og Fögnud j ſijnu Hiarta/og þui ganga þeir ſo glader til ſiña Pijſla.

Þu barſt þa hrædelegu Bryde allra vorra Synda/eñ þr eru med þiñe Pijnu Synda frij/ og ſiña önguan Syndanna Þunga. Þig kualde Lögmalſins Bölvan/ Enn þa hefur þu giört kuitta af heñe. Þu mætter hrædelegum Freiſtingum Diöfulſins/Eñ þeir hafa huggunar Anda Nædareñar/og fulla Hiartans Glede. Þu ſmackader Gall og beiſkleika Daudans/Enn þeir ſmacka Sætleika þijns Heilaga Nafns. Þu varſt kualen bæde j Sælu + Lijkama/ Eñ þr ecke nema a Lijkamanum. Þu ſmackader Heluijtis Angiſt/ og eilijfa Fordæmning/ eñ þeir hafa Smeck eilijfs Lijfs.

Huad

IIII. Hvad Christum þvingade til þess/ ad han̄ villde lijda soddan Kvöl Pijnu og Angist.

HVad dro þig nu til þess/ miñ Lausnare/ og þui sǫ́ckter þu hier so viliuglega j þessa hrædelega Kvöl ꝛ Angist?

1 Pad giórde fyrst þijn Sonarleg Hlydne vid þiñ Himneska Fódur/ þui hans Vilia giórer þu giarnan og seiger/ Psal. 40.16. Eg hefe sagt til Drottins/ Þu ert ad sönu Drotten/ Eg hlyt epter þijnum Vilia ad pijnast.

2 Þar næst var þijn omæleleg Elska og Kiærleike til vor aumra Manna/ j þui þu hefur elskad oss allt j Daudan/ ꝛ sagt/ Vegna þeirra Heilogu sem a Psal. 6. Jordune eru/ ꝛ vegna þra Somasálegu/ a þeim hef eg alla mijna þocknan.

Þar fyrer hefur þu Mañlega strijtt og hǫ́fdinglegan Sigur vñed. Þad var vtgiórt med mig/ og eg var so sem j Burtu/ Eñ þu sellder sialfan þig mijnna vegna/ so þu feinger mig leystan/ þu elskad mig so freckt/ ad þu gafst þitt eiged Blod mier til Lausnar ꝛ elskad mig meir eñ sialfan þig/ þar þu gafst þig j Daudan

an fyrer mig.

Lausnare minn/ huórnen kann eg þier Psal. ad endurgiallda/ þ þu hefr mier so frek 126. lega til gooda giört?

Nu koma agiætar Kieñingar ꝛ Huggunar Greiner/ sem vier skulum taka og oss til Lærdóms af þessu Daudans stryde Christi. Og þar næst/ Huad þógur Alldin vier meigum plocka vr þessum Alldengardenum Herrans Jesu Christi Pijnu og Angistar. III.

NYrst er þetta Daudans Angur Christi óss eiñ Speigell/ j huóriñ I. vier lærum ad skoda Syndena/og Guds Reide j giegn Syndeñe.

So talar Drottenn minn Lausnare/ Esai. Mier hefur þu Armædu giørt mz þijn- 43. um Syndum/ ꝛ hefur mier Mædu auked med þijnum Misgiørningum. Eg er hañ sem afmaaer þijnar Ofertrodslur/ søkum mijn/ og minnest ecke a þijnar Synder.

Heyr þu hier mijn Sæl/ ꝛ lat þier ganga til Hiartans þesse Ord Drottins. Jnta a þig þijnar Synder og jdrást

þrra

þeirra af Hiarta. Sia/Drotten seiger þier þad lioslega/✝ dregur þad ecke fyrer þier/ ad þu hafer hönum þessa Daudans Angist bakad med þijnum Syndū/ ✝ þetta Blodbad med þijnum Misgiörningum til riedt.

Ad sönnu Drotten Jesu/ Eg hefe þier þessa Armædu auked/Eg var Sök og Efne til þinnar Hrygdar/ Aull þijn Kvöl og Pijna kom af mier til.

Nu sie eg þad/ Drotten minn/ og Lausnare minn/ huad þolenmodur þu hefur vered vid mig/allt til þessa Dags ad þu ei hefur refsad mier epter mijnum Verkum: Awuij Drotten minn Jesu/ Huad opt hefur þu mætt med riettu diupt j Helvijtis Afgrun mier nidur steypa/og hefur ecke viliad? Þu hefur mier so næsta nædugur og lijknsamur vered.
Psal. 32. Min Lausnare/Eg jata þier allar mijnar Synder/✝ dyl ecke mijnar Misgiörd er fyrer þier/ med þeim eg hefe þig til Reide reitt/✝ þijna Grimd vdskulldad.

Nu sie eg vm sijder/ huad stor og mijkel ad er vor Synd/ Nu skynia eg
Gen. 22. huad alvarlega Gud reidest vorū Syndum/ Þui sijnum eigen Syne hefur hann ei

ei hlÿft/ helldur hañ fyrer oss j Daudan giefed. Rom 8.

Drottenn miñ Jesu/ þad være eingen vndur/ þo mitt Hiarta spryngie sundur af Harme og Jdran/ þa eg vm slÿkt hura. Heluijtes Pÿna kann ecke so stor ad vera/ ad eg hafe ei stærre forþient med mÿnum Jllgiördum. Eg er ei verdugur ad kallast þÿn Skiepna/ Eg er ei verdugur ad Jörden hallde mier vppe/ ꝛ mier Næring giefe. Eingen Vndur være þott allar Skiepnur Guds a Himne og Jördu hefnde þessa a mier/ sem eg hefe þier a mote giört med mÿnum Syndū.

Jæ/ad söñu mÿn Sæl/So sem þiñ Lausnare j Grasgardenum hafde stundlega Hrygd Hrædslu ꝛ Kualaña Angist/ Eins hliota allar jdranarlausu Mañesk: iur j Heluijte ad hafa æfenliga Hrygd/ æfenlega Hræslu/æfenlega Kuöl Pÿnu ꝛ Angist/Jæ/ad vÿsu vm Alldur og Æfe fa þr alldrei neina Froo nie Roo a sinne Angist.

Eins sem Drottenn hropade ꝛ sagde/ Mÿn Sæl er hrygg allt j Daudan/ So munu þeir Ogudlegu og Jdranar- Luc
lausu eilÿflega hroopa ꝛ hrÿna seigan- 16.

de/ Eg lijd hrædelega Pijnu j þessum Loga. Þeir munu leita ad Daudanum
Apo 9. og hañ ecke fiña/ þeir munu feigen vilia deyia/ + Dauden mun flyia fra þeim.

Eins sem Lausnaren bad nakuæmlega/ og vard þo ei j þad siñ bænheyrdur af sijnum Himneska Födur/ so müu þeir Ogudlegu æfenliga yla og æpa/ + þo alldrei huggader verda. Aull Naad og Myskun er þar vte og a enda komen/ þeir eru eilijflega iñeluckter j sijnum Kuölum.

Eins sem Lausnaren bardest vid Daudan med Hrelling og Angist/ gieck aptur og fram/ hingad + þangad/ hafande önguа Roo nie Froa a siñe Hiartans Kuöl og Sorg. So munu þeir Ogudlegu eilijflega Angist bera/ ad Huijld
Es 14. leita + fiña hana ecke/ Eiturpöddurnar munu þeirra Vnderdyna vera/ og Ormarner þeirra Abreida.

Jæ/ eins + Lausnaren j sijnu harda Daudans strijde sueittest blodugum Sueita/ so munu aller Vantruader j Heluijsku Blodbade sueitast eilijflega æn enda j ovmrædelegum Kuölum og Pijslum Andar og Lijkama. Þeir munu ei añad

finna

Pijna eñ Angist + Hrædslu / Ei añad heyra eñ Vach + vei / Oop og Ylbran / Ei añad sia eñ þañ grimma Diöful / + Elldebranda þeirra Ogudlegu / Ei añad lykta þefa eda smacka nema Brælu + Brenesteins Aldu og O þeckt. Þeirra Ormur mun ei deyia / og þeirra Elldur ecke slokna. Esa. 66. Guds Reide er yfer þeim. Joh. 3. Synden þrycker þeim nidur / Dauden naggar þa / Diöfullen pijner þa / Samuiskan bijtur þa. Lögmalsins Böluan hræder og skielfer þa / Og Heluijte suelger þa eilijflega fyrer vtan enda.

O Jesu Chreste / o þu Trufaste Hialpare / o þu goode Herra / o miñ Lausnare / og miñ Saluhialpare / Lattu mig ecke deyia j mijnum Syndum / leingdu Alldur miñ / og hialpa mier til sanrar aluarlegrar Jdranar / so þijn dyrmæta og bitra Daudans Kuol og Pijna kome mier til hialpar / eñ ecke til Glötunar.

Þu hid harda Steinhiarta / huönær ætlar þu ad vakna? Þu Jarnhiarta / Lat þijns Lausnara Hörmung + hans Angist / sem hañ leid pijna vegna / ganga þier til Hiarta. Ef kñer þu ecke til þijna Synda / þa gack til Vidsmiörs Fiallsins

og skoda þar þinn Lausnara / huôrnen han̄ sueitest vnder þijnum Syndū. Þike þier Synden liett ꝛ lijtels verd / þa gack til Oliueti Fialls. Og sia þar þad dyrmæta Lausnargialld fyrer þijna Ohlydne / sem er Blodet Herrans Jesu Christi. Hygg ad og sia / þar er eingen Synd so lytil til / ad hun hafe ei forskulldad eilijfar Heluijtis Kualer / sem þier ad vijsu eru fyrerbunar og ætladar / vtan þu j tijma jdrest þin̄a Synda og Misgiórda af Hiarta / ꝛ giórer Yferbot.

II. Daudans Angist Herrans Christi / er vor hugguunar Speigell / j huôrium vier meigum skoda Guds Elsku og Giæsku til vor / og þar med ad þa Syndan̄a Fyrergiefning.

ENN fagna þu mijn Sæl / ꝛ verk
Luc 2. gløð vid. Þuiad þinn Lausnare
hefur frelsad þig af þijnū Ovinum / ꝛ af Hende þeirra sem þig hótudu.
Drotten er þad san̄a Leon af Kyne
Apo 5. Juda / ꝛ hefr Siguren vn̄ed a þui grenjande Leone Dióflenum / sem þijna Sæl
villde giarnan suelgia. So hefr vor san̄e
1 Reg. 15. Dauid / CHRISTVS / þan̄ ognarliga
Goliath ad Velle lagt. So hefur Drott-

en

en ſa riette Michael yferſtýged þiñ gam- Apoc.
la Dreka. So hefur hañ hreinſad þýn- 12.
ar Synder mz ſialfs ſýns Blode/ ⁊ ſtillt
þýns Fódurs Reide. So hefur hañ af- Ebr 1.
teked Lógmalſins Bólvan/ og þig leyſt- Zach.
vr þeim Heluijſka Pytte þar ſem eingen 9.
Huggun var.

O Jeſu/ þu eilijfe Guds Sonur/
Huad brenande er þiñ Kiærleike til vor?
Huad rýk er þýn Naad? Huad omæleleg
er þýn Giæſka? Huad ſtor er þýn Vin-
atta? Huad Vegleg er þýn Trufeſte?
Ja/ miñ Drotten Jeſu/ Þu giecſt j bor-
gun fyrer oſſ/ og lofader þýnum Fódur
ad bitala fyrer oſſ/ ⁊ bæta vora Synda
ſkulld. Þar fyrer ſellder þu ſialfan þig
j Daudañ fyrer oſſ/ ⁊ bitalader med þý-
nu dyra Blode fyrer vorar Synder/ Ja/ 1 Joh.
ecke eins fyrer vorar Synder/ helldr fyr- 2.
er alls Heimſins Synder. Daudan ⁊ Di- Ebr 2.
ófulen hefur þu ſiñe Magt ſuipt. Oſe 13.

Vert med goodu Giede/ mijn Sal/
þuiad þu hefur órugga Hialp. Drott-
en er ſialfur komen ad hialpa þier/ og Gen 3.
Kuinnunnar Sæde hefur Hóggormſins
Hófud ſundur knoſad/ Som Guds þitt- 1 Joh.
Hialpræde hefur openberad ſig/ og hef- 3.

ar Diöfulsins Verk nidur broted.

Drotten miñ Jesu Christe/ sem so miög varst hrelldur vnder minne Synda Byrde/ forda mier þre eilijfu hrellingu j Heluijte/ + lꝏt mijna stundlega Hörmung snuast j eilijfan Fögnud/ Þui þijn Hrygd hefr mier eilijfa Glede vtuegad. Drotten Jesu/ sem hrædeliga titrad og skolfed hefur vnder grimdar Reide þijns Födurs/ forda mier þeim eilijfa Skialfta/ Hugga þu mijna skielfda Samuitsku/ Lꝏt mig j Hiartanu fiña/ ad eg hef nu Frid vid Gud þiñ Födur fyrer þig/ þui þijn Hrædsla frelsade mig af þeirre eilijfu Hrædslu.

Drotten Jesu/ sem so hrædeliga kualdest j þijnu Hiarta/ Þa Heluijte reif vpp sitt Gin/ til ad suelgia þig vegna miña Synda/ Forda þu mier þeirre eilijfu Kuöl og Pijnu/ Fyll mitt Hiarta med lifande Huggan/ so eg alldrei j Aurnilnan falle. Þui þijn Hiarta Kuöl og Pijna hialpar mier af allre Aurvænting og Astrijdu?

Drottin Jesu/ sem vnder grimdar Reide þijns Födurs miña Synda vegna Blodenu sueittest/ so allur þiñ Nattur

og Meigen var j burt/ Styrk þu mig j allre miñe Anaud/ Hugga mig j allre miñe Angist/ og lækna öll myn Hrygdar Sær. Þui þinn hrygdar Sueite frelsar mig af eilyfre Hrygd + Angist.

Drotten Jesus/ Þu sem þijna Blod dropa/ liest falla a Jórdena/ Lattu þijns Ords Krapt falla j mitt Hiarta/ siñ lijka er Molld + Jórd/ so eg auallt þijna sætu Huggun smacke/ ad allt sie nu Col. 2. kuitt + satt fyrer þitt Blessada Blod.

Drotten Jesu/ sem vegna minna Synda giórdest hryggur allt j Daudan/ Gief þu mier stódugа Huggan allt til minna Æfeloka/ Læt mig med Glede j burt sofna/ og Daudan ei smacka/ + fyrer þijna Naad til Lijfsins j Himnana jnnganga.

Drotten Jesus/ sem bardest vid Daudan/ + miña vegna hefur smackad hiñs Brodd/ Hialpa þu mier/ so ad eg manlega strijde/ og ad eg giegnum Daudan komest til Lijfsins. Þui med þijnū Bardaga hefur þu mier Siguriñ feinged og afrekad.

Drotten Jesu/ þu siñ j þinū Daudans Bardaga so badst akaflega fyrer/ +

alvarlega / Fyll þu mitt Hiarta med Bænareñar Anda / so ad eg æn Aflats Bidie þig millde Lausnare/ vm gooda ꝛ gledeliga Heimfór/ So eg ǒldest goodan ꝛ christelegan Afgang af þessum Heime. Og þa mijn Daudestund er fyrer Hende þa vnn þu mier ad eg þig af Hiarta akalle/ ꝛ þig med Munnenum jate/ So mitt Lijf endest med Truareñat Anduarpan/ ꝛ Sælen j þinna Eingla Höndum boren vde j þitt Himneska Rijke Amen.

III. Daudans Christi Angist kienner oss/ ad Medalgangaren sie sannur Gud og sannur Madur:

HJer skalltu læra mijn Sæl/ad þiñ Medalgangare ꝛ Lausnare sie bæde sañur Natturlegur Madur/ og sañur Natturlegr Gud/ j eiñe osundurskilianlegre Persónu. Pad hañ sie sañur Madur/ þad sier þu af Otta ꝛ natturlegum Kuijda sem hñ hafde fyrer Daudanum/ ꝛ af þeim stora Veykleika sem hans blodugre Sueite a hóñū andsynde. Ad hañ sie og lijka eiñ eilijfur Gud/ þ kantu þar af ad vita/ ad hañ af slijkre Helmijtis Angist/og oseiganlegre Astrijdu

vard

vard ei yferstijgen/ helldur stod hū þ af sier/yferuañ þessa Astrijdu/ og afrekade storan fagnadar Sigur:

Jæ mijn Sæl/Slijkan Almættugan Medalgangara hlutum vier aller ad hafa/ sem bæde være Gud og Madur/ El legar hefdū vier eilijflega j Syndeñe daed. Madur hlaut hañ ad vera/ so ad Guds Riettlæte yrde fullnægia giörd. Þuiad sökum þess ad Madr hafde syndgad/ þa hlaut sa Madur ad vera/ siñ þar fyrer skyllde lijda. Eñ sa same hlaut ⁊ lijka Gud ad vera/ Þuiad eingen ein fölld Skiepna/ huörke a Himne nie a Jördu kuñe Guds grimdar Reide ad bera/ Syndena burt ad taka/ Diöfulen ad sigra/ Daudan ad yferstijga/ Heluijte nidur ad briota/ og þar j mot Guds Födurs Reide ad stilla/ eilijft Riettlæte aptur ad giefa/ vid Gud ad tala/ til hans hægre Handar ad sitia/ þann Heilaga Anda ad senda/ þad eilijfa Lijf ad giefa/ Truadra Bæner og Anduarpaner ad heyra/ Mannanna Hiörtu ad ransaka/ christelegr: Kirkiu ad safna/ hana ad vernda ⁊ Saluholpna ad giöra eilijflega

Og þo nu slijkur Kuijde ⁊ Angist/

Hrygd og Blodsueite eigenliga til heyre þeirre enn Mañlegu Natturuñe/ huiad hun, ein kann ad lijda / enn Guddomleg Nattura ecke/ þa hefur þo samt Guddomuren/eda su guddomlega Natturan sier þ sama tillagt og eignad/ Huiad a angistar ꝛ hrygdareñar Tijmanū/ huijldest hū/þad er/ giördest so freckt viliug/ ꝛ hlyden/ ad hun liet slijka Hrygd ꝛ Pijnu koma yfer Mañdomenn / edur yfer þa mañlegu Natturu Christi/ Og vnder huilijkre þungre Byrde studde og vidhialpade guddomleg Nattura mañlegre Natturu/ so hū geinge ecke til gruns. So er nu vor Endurlausn allre Personunne/ þad er/ bæde Gude ꝛ Mañe Jesu Christo/ ad þacka.

Lofadur sertu Drottenn Jesu/ sañur Gud ꝛ sañur Madur/ sem þig j Daudan fyrer oss hefur giefed/ ꝛ oss eilijft Hialpræde hefur afrekad/ Amen.

IIII. Daudastrijded Christi er Speigell allra Truadra/ huórier sijna Æfe langa verda einnen ad strijda/og skulu med Christi Hialp Siguren vinna.

Mijn

Mijn Sal/ So sem vor Lausnare hiellt Strijd a Vidsmiörs Fiallenn vid alla sijna Ovine/ mz store Hrygd/ Aludru og Atburdū. So skalltu vita mijn Sal/ ad þu hlytur ad strijda þijna æfe langa j mote þijnum Ovinum/ Þui hafe Synden setst ad þijnum Drottne/ þa lætur hun þig ei hlutlausan. Hafe Guds Reide þuingad hā/ þa kiemur hū fram̄ vid þig. Hafe Diöfullen freistad hans/ Þa mun hañ ecke hlijfa þier. Hafe Dauden hrellt þiñ Lausnara/ þa mun hañ og hrella þig. Hafe Heluijte viliad suelgia hañ/ þa mun þad og vilia gleypa þig. Hafe þiñ Lausnare Kross og Motgang lided/ hier a Jördunne/ þa ættu þad eirnen fyrer Höndum. Hafe Holld og Blod þijns Lausnara haft Kuijda og Hrelling j hans hrædelega þungu Daudans Strijde/ þa muntu eirnen til þijns Veykleika siña verda.

Sia þar mijn Sal/ Aller þsser eru þijner opēberer Fiandmeñ og Oviner/ sm̄ Daglega vid þig Holmgöngu hallda/ og a þig strijda.

O Jesu/ sañlega hef eg ecke ad eins vid Holld og Blod ad berjast/ helldr vid Epl

stor

ſtorhöfdingia þa ſem j Heimſins Myrk-
rum rijkia / Ja / vid þa jllſku Anda vnd-
Reg. er Himnenum. Eñ þu Drotten miñ Frel-
14. ſare ert ſa riette Jonatas ſem Philiſthe-
is hefur Slag veitt / eg er ad eins þiñ
Skialldſueiñ / Hialpa mier ſo ad eg bru-
ke riettelega þijn Vopn / og Mannlega
fylge þier. Þu ert miñ riette Meiſtare /
vnn mier ad eg lære Strijds atferdena
af þier / og med þiñe Hialp mijna Ouuin-
er yferuiñe. Jklæd þu mig þijnum Her-
Eph 6. ſkrúda / og ſtyrk mig ſo eg giete ſtadeſt /
þa Oſtunden ad Höndum kiemr / og ad eg
kome öllu vel til leidar / og Holmenum
hallde.

V. Huada Vopn og Veriur Herrā Chriſt-
ur hafe haft / þa hañ bardeſt vid Daud-
añ / Diöfulen og Syndena / Guds Reide og Hel-
uijte / Og huöria Atferd hann hafde ad
koma Vopnum fyrer ſig / ſem vier
ſkulum af hönum læra.

I. Strax ſem Oruſtunne tok / þa
tekur hañ til ad bidia.

LEgg þu vel a Hiarta / mijn Sál /
ad ef þu ratar j nöckra aſtrijdu / þa
kalla þu a Drotten. Drag ecke vn-
dan

þan þijna Bæn/ og vert ecke sofande j Joh 1
þiñe Neyd/ Stattu vpp + kalla a Gud Psa 18
þiñ/ þa mun Drotten þier ad goodu At- Psal.
huarfe verda. Akalla hñ j þiñe Neyd/ 50.
og mun hañ frelsa þig: Þuiad Bæn Þr- Syr.
ra Naudstöddu + Aumu smygur j gieg- 35.
num Skyen/ og nemur ei stadar fyrre eñ
sa Hæste alijtur hana.

O Drotten Jesu/ Vthell yfer mig Zach.
þijnum Anda/ Anda Nadareñar + Bæ- 12.
narennar/ so ad eg Daglega beyge mijn
Knie fyrer þijnum + mijnum Födur/ sa Eph 3
sem kallast hinn riette Faderen yfer öll-
um þeim sem Baurn kallast a Himne +
Jördu. Lat mig fyrer hönum beygia 1 Tim 2.
Knie mijns Hiarta j allre miñe Neyd +
Naudþurt/ og Heilögum Höndum til
Himna hallda añ Reide og Nöglunar/
med stödugu Trauste + þrre Tru/ ad all-
ar mijnar Bæner verde af þijnum Födur
bænheyrdar j þijnu Nafne Amen.

Hann giørde sijna Bæn af-sydis alleina.

HAñ skilde vid sijna Læresueina/ og
gieck fra þeim/ so sem eitt steinkast/
kraup þar nidur + fiell til Jardar a sij-
nu

na Aſianu / og badſt fyrer. So ſkalltu giöra / mijn Saal / þa þu bidr til Guds Matt. 6. j þiñe Neyd / far þu ecke ſem Hræſnarar / huörium giarnt er ad ſtanda ⁊ bidia j Samkundum ⁊ a Gatnamootum / ſo adrer ſiae þeirra Heilagleik. Eñ þa þu villt bidiaſt fyrer / gagtu j þitt leyndar Herberge / ⁊ laat Dyrnar aptur epter þier ⁊ akalla ſo þiñ Födur j Leyndum ſtad / og þinn Fader ſem ſier þad j Leyne er / mun þier vmbuna openberliga.

Nañ bad med faam Ordum / enn þo miög Hiartgronum.

EJ var þinn Lauſnare margtaladur j ſiñe Bæn / mijn Saal: So ſkalltu og giöra / Þa þu biöſt fyrer / ſkalltu ecke Mat. 6. ſlapra margt ſem þeir Heidnu / Þui þr meina þa ſie þeirra Bæn veitt / ef þeir eru margorder / Þeſſ vegna ſkalltu ecke lijkiaſt þeim / þui þiñ Fader veit huörs þu þarft / fyrr eñ þu tekr til ad bidia.

Drotten hiellt a ſiñe Bæn / So ad hann bad þryſuar.

Læer þad mijn Saal af honum / a þiñe Bæn ad hallda / og a Hialp Drottins ad vona. Sem þiñ Lauſnare badſt fyrer

þrysuar/med sömu Bæn/og þess leing-
ur han bad/ þess akaflegar bad hann.
Hialp mier Drotten Jesu/ ad eg a mine Col 4.
Bæn hallde/og ei aflæte. Sia/eg bid: Mat 8:
Drotten Jesu/lat mig ödlast/Sia/eg
klappa a Dyrnar Drotten Jesu/ lættu
vpp fyrer mier/ þui þu hefur ad sönnu
sagt/Huör sem bidur mun ödlast/Huör
sem leitar mun finna/ Fyrer þeim sem a
knyr mun vpp loked verda.

Herran Christur vænte og beid epter syns Födurs Hialp.

HO þier þike Hialp Drottins fre-
sta/ mijn Sæl/ þa skalltu samt Aba 2
vona hennar/ þui hun mun eflaust
koma. Þui sia þu hier/ Þo Gud Al-
mattugur Fader hefde so asett/ og sinn
Son j slijka Daudans Angist koma læt-
ed/ þa sende hann samt sinn Eingel af
Himne/til ad styrkia han: Þui skalltu a-
vallt hafa slijka Von til Drottins/ Ver psal
drugg og okuijden/og væntu Drottins/ 27.
og slepp þu hönum ecke þangad til han Gene
blessar þig. Kalla þu efunarlaust/þan 32.
gad til han snyst vid þier. ok frelsar þig. psal
Han er nalægur öllum þeim han akalla 14

han

hañ giórer huad þeir Gudhræddu vmbidia/og heyrer þeirra Kall/og hilpar þeim.

Frelse hñ þig ecke so snart sem þu villt/ þa sender hañ þier samt einhuórja Huggū. Þui hñs Einglar eru j kringum þig þegar þu giórer þijna Bæn/ so sem þeir voru j kringum Herran Christum/og færa þijna Bæn fram fyrer hñ/ Tobi. 12. so sem Eingellen sagde til Tobiam/ Eg bar þijna Bæn fram fyrer Drottenn.

Ó Drotten miñ Jesu/ lát þijna heilaga Eingla mier alla tijma nálæga vera/so þeir styrke mig og mijna Bæn fyrer þig bere/ og mig varduite á mijnum Vegum. Psal. 91.

Annad Vopned var Truin.

J añan máta setur hañ allt sitt Traust til sijns Fódurs/ og von ar alleina vppa hann.

Hygg ad þui eirnen mijn Sáal/ huórsu fasta Tru Herran j siñe Barattu hafde til sijns Fódurs/ Varduett tu mig Drotten (seiger hñ) þui eg treyste á þig. Psal. 16. Þar fyrer hefur Gud frelsad hañ wr Angistenne:

O Mijn Sál/ Forlát þu þig med
sama móte vppa Drotten/ af öllu Hiar- Pro 3.
ta/ og forlat þig ecke vppa þijna Vits-
mune/ Þuiad gott er ad treystá Drottne/ Psa 18.
og ecke Mönnunum/ Ja/ ad forláta sig
vppa Drotten eñ ei vppa Höfdingiana.
Drotten er sem eitt Biarg/ hans Verk eru Deut.
ostraffanleg/ þui allt er þad riett huad 32.
hann giörer/ Trufastur er Gud/ og ecke
er jllt til hia hönum.

Skoda Dæme þeirra gömlu/ Huör Syr 2.
hefur nöckurn tijma til Skamar orded/
af þeim sem a Drotten hefur vonad.
Vei þeim sem mistreysta Drottne/ og
ecke eru stadfaster vid hn̄. Vei þeim O-
gudlega sem hingad ⁊ þangad veyklast/
Vei þeim sem öruænta / þui þeir trua
ecke/ ⁊ þui fa þeir eckert Verndarskiol.

Gief mier Lausnare miñ/ ad eg set-
te alla mijna Von a þitt Nafn/ Lát
mig ei reida mig vppa Meñena/ þui þr
bregdast j Neydeñe/ og ecke vppa sialfan
mig/ þui Holld og Blod er til einskis/
Helldr ad eg forláte migölldungis vpp 1 Cor.
a þig/ þu sem kant þa Daudu ad lijfga. 1.
Þitt Nafn er sem ovinnanlegt Slot/ Pro 18.
Mijn Sál flyr þangad/ og hefur þar

drygt Athuarf.

N lijn Sal/ vona a han/ fra einum Norne til anars/ Vona a Drottenn (seige eg) þui hia hönum er Nad og Endurlausn margfalldleg Amen.

Christur vtriefte vel allt þad sem Faderen hafde hönum bifalad/ og var hans Vilia hlyden.

DRottenn Jesu/ huad hlyden þu giördest þijns Födurs Vilia? O Fader (sagd þu) Eige sem eg vil helldur sem þu villt. Þu varst hönum hlyden allt j Dauda/ ja/ allt j Krossins Dauda/ Og þui hefur hann vpp hafed þig/ + þier Nafn giefed/ sin er yfer öllum Nöfnum.

Lærdu hier af Sal mijn/ og legg þar Kapp a/ ad þu briotest ecke þijns Himneska Födurs Vilia a mote/ helldur fuslega ganger vnder hann. Sia/ þu ferdast j giegnum han Eymdardal/ og att mörgum + megtugum Ovinum ad mæta a badar Hendur/ sem vm þig vilia villa/ + af Götu Drottins leida. Fyrer þier situr Synden sem lockar þig til Illgiörda/ A Bake þier er Andskoten sem

sem þig eggiar ad læta Syndena rædæ
vid þig. A hægre Hlid er Veróllden mz
sijn vond Epterdæme. A vinstre Sijdu
er Holld og Blod med óllum sijnum
Breyskleika.

Huórnen villtu nu mijn Sal/kom-
ast j giegnum þeñañ Eymdardal/so þu
villest ecke? Eg vil (Drotten Jesu) avallt
hafa þitt Heilaga Ord mier fyrer Aug- Psa 11
um/ + jafnan þiñ Vilia giöra. Syndena
og syndsamlegar Tilteygingar vil eg
fordast/Dióflenum vil eg j Truñe A lot-
stödu veita/ + þig vm þiñ Heilags An-
da Styrk Bidia/ Veróllduñe vil eg haf- 1 Cor
na/ Holld og Blod vil eg med þiñe Hi- 9.
alp vnderleggia/ þui eg veit ad ecke er Rom
gott j þui.

Drotten Jesu miñ Lausnare/ Gief
mier jafnan hlyded Hiarta/ sem þijnu
Lógmæle ecke gleyme/ helldr þijn Bod-
ord hallde. Pad þiker huórium sem
hañ sie a riettum Veige. Enn þu Drott
en giörer Hiörtun oesud/ Kienn mier ad 1 Re
vita/ad Hlydnen er betre enn Offur/og 15
Saumgiæfne betre eñ pad feita af Off-
renn/Leid mig mz þiñe hægre Hende/+
slepp mier ecke fyrr enn þu hefur komed

mker j þañ eilijfa Fógnud Amen.

J fiorda mata þa gleymde Christur ecke Kiærlakanum/j þui hañ liet sitt Lyf fyrer oss.

Psal. Ó Herra Jesu Christe/ Allt hefr þu
16. þetta giórt vt af Hiartans Ast og
Fiorda Elsku/vid oss auñar Maneskiu/fyr-
vopn er er þa Heilógu sem eru a Jórduñe/+ fyrer
Eiskan þa dyrlegu/a þeim hefur þu alla þijna
Þocknan. Þu hefur framar elskad oss
eñ þig sialfan/þar fyrer hefur þu gief-
ed þig j þessa bitru Daudans Barættu
og hefur hana yferstaded.

Fylg eirnen þessum hans Fotspor-
um epter/ mijn Sæl/ sem oss hefur so
frekt elskad/ þa vier vorum eñ hans O-
Rom. viner/Og læt þad vonda ecke yferstijga
12. þig/ Helldur sigra þu þad Vonda med
Goodu: Gialld ecke Jllt fyrer Jllt/ ei
Pet. Lastyrde fyrer Lastyrde/ Helldur blessa
3. þu j staden/ þui so skipar Drottenn. El-
Mat 5. sked ydar Ovine/Blessed þa ydr bólua/
Gióred þeim gott sem ydur hata/Bid-
ied fyrer þeim sem ydur jllt gióra og
ofsækia/so þier sieud Bórn ydars Fód-
urs a Himnum/þui hañ lætur sijna Sol
skijna

ſkyna yfer illa Meñ og gooda / ꝛ giefur ſyna Dögg yfer Ranglæta ſem Riettlæta. Pyſte þinn Ovin/gief hönum ad drecka/ nær þu þad giörer/ muntu hönum Elldsglod yfer höfud ſafna/ ꝛ Drotten mun vmbuna þier þ. Lættu mig Drotten miñ þeſſu þijnu Dæme fylgia/ og þar epter breyta. Rom. 12.

J fimtu Grein/ þa giefur Chriſtur ſig med öllu j ſijns Födurs Hendur/ ꝛ yfervinnur alla Angiſt og Pijnu med Polenmæde.

OHerra Jeſu Chriſte/ Huørſu þolenmodlega barſtu þijna Kuöl og lieſt þiñ Födur rada/. Eins og Lambed ſem leitt er a Blodvöllen: Hñ hefur vm litla ſtund læted þig af Gude yfergiefen vera, Eñ med Dyrd og Heidre hefur hañ þig Koronad.

Esa 53. Fimta Vorn er Polenmæde. Psa 8.

Hier ſkalltu læra/mijn Sal/Ad þu ecke ad eins truer a þiñ Lauſnara/helldur eirnen/ ef ſo kann ſkie/ ad þu lijdur hans vegna/huad ſem vppa kañ ad koma. Vilier þu Gude þiona/ þa mattu bwaſt vid Motgange. Hallt þig vid Gud og vert þolenmodur j öllum Motgange Syr 2.

Gange/ Þui ſo ſem Gull er j Ellde klarad og reynt/ ſo verda þeir ſem Gude þiona j motgangſins + anaudaña Ellde profader og reynder. Enn ſtattu ſtödug j Þolenmædeñe/ þui hun þocknaſt Gude. Gief þig ölldungis j Guds Vilia/ + tak vid þui ſem ad Höndum kiemur/ Þui þ giöra goder Kappar/ ad þeir ganga vnder Höggen + taka vid þeim/ og vinna þar med Sigur.

Drotten Jeſu Chriſte/ ſiñ alla þyna Ovine hefur med Þolenmæde yferuñed/ og med þijnum Kroſſe + Dauda þa ſigrad/ vardueit mitt Hiarta fyrer Oþolenmæde/ ſo ad eg ecke framar þig til Reide reite/ og mier Olucku ſtofne. Lat mig giefeſt þier viliuglega j Vallð med Þolenmæde/ j allre miñe Aſtrijdu/ Veit mier Styrk + Hiaſtod med þijnum Heilaga Anda/ ad eg vm ſijder mz þier Sigrenum hallde Amen.

J Sijdaſta Mata er hier ad merkia huörſu trulega Herran Jeſus hañ aminer ſyna Lærefueina/ ſo ad þr ſkule vaka og bidia/ ad þeir falle ecke j Freiſtne.

Gleym

SLeym ecke þeirre jn̄elegre Amin̄-
ingu þijns Lausnara/ mijn Sæl/
ad han̄ prysuar sin̄um tekur til
Ords/ og seger/ Vaked ꝛ bidied/ so þier
falled ecke j Freistne/ Anden er reidubw-
en/ enn Holdded er veykt ꝛ ct. Awui mijn
Sæl/ Villtu nu sofa og huijla? Þui sef-
ur þu. Sia/ su sijdasta Stund er komen/
vm huória þinn Lausnare hefur fyrer 1 Joh. 2.
spad og sagt/ ad a hen̄e skule stor Hörm- Mat. 24.
ung koma/ Sia/ Andstoten er laus/ olm-
ur og galen/ og veit þad ad hu̅ a skamt Apoc. 12.
epter. Verólldén er full af Prettum/ og
lockar þig til Syndan̄a/ og ad þu fall-
er fra Gude. Holld og Blod er veykt/ ꝛ
fysest jafnan a mote Andanum.

Vakna af þijnum Suefne/ Statt
vpp af þijnum Dauda/ og hegda þier Eph 5.
vijslega epter þessare Aulld/ þui þetta
er vond Aulld/ Vert ecke galaus/ helldur
lær ad skilia/ huad ad sie Drottins Vilie.

Þiona Gude m3 Vókum/ ꝛ Bænum Luc 2.
Dag og Nott/ og vert buen vid Freistin-
gum/ Lijd þolenmodleza allt þad sem
ad Hóndum kiemur/ ꝛ skeika ecke/ so þu Syr 2.
ꝛ sterkare ꝛ stódugre verder. Strijd kall-

manlega ꝛ kiepst epter Sigrenum / miñ Sæl / medan þu ert hier. Hier er Hlaup ad þreyta / eñ añars Heims er Koronan. Hier stendur Bardagen / enn þar takast Launen. Hallt þig þar fyrer hofsamlega j ollu / og athugasama / sem goodur Guds Kappe / Vak og haf granduarlegan Anda. Sia til þu þockñest Gude / huôriñ þu þionar. Þijn Skijrn sie þier sem eiñ Skiölldur / þijn Tru sem Hialmur / Elskan edur Kiærleiken sem Gladiel / Þolenmæde sem Brynia.

Hialp mier med þiñe Naad Drotten Jesu / ad eg læte þijna aluarlega Aminning mier til Hiarta ganga / Gief mier Krapt þijns Anda / ad eg auallt stödugur sie j Truñe / Voneñe / Bæneñe / mz öllum Athuga og Anduara / so Freistingarnar yferstijge mig ecke / stattu mier hia / og hialpa / ad eg Diöfulen yferuiñe med

Pet. 5. Truñe / eñ Verölldena mz Þolenmædeñe / Holld og Blod med Þianing og riettre

Cor. 9. Agan / Gief mier þa Stadfeste / ad eg j þiñe Þionustu stande stödugur til Afeløka / so eg æfenlega Sæluholpen verde / ꝛ þeirre Lijfsins Koronu hallde Amen.

Ellefte

Ellefte Capitule.

Huørnen Drotten var forraden j Grasgardenum/ Og huad pleira þar vid bar.

OG sem hañ var ad tala þetta/ Sia þu/ Judas einn af þeim tolf/ sm̄ nu hafde til sijn teked Flock z þienara Kieñemaña og Phariseaña z Olldungaña z skriftlærdra/ kom/ og gieck vndan Skaranum med Logbrondum/ Skridbyttum Suerdum og Stongum.

Og Forrædaren hafde giefed þeim eitt Teikn og sagt/ Huørn eg kyssi/ sa er þad/ Grijped hañ og leided varlega. Og sem Jesus vissi nu allt huad fram vid hañ atte ad koma/ gieck hañ a mote þeim og sagde til þeirra/ Ad huørium leite þier? Þeir andsuorudu honum/ Ad Jesu af Nazareth. Jesus sagde til þeirra/ Eg em hann.

Og Judas sa sem hañ forried/ stod

og hia þeim/ Enn sem Jesus sagde til
þeirra/ Eg em hañ/ hørfudu þeir ap=
tur a bak/og fiellu a Jørdu nidur. Þa
spurde

spurde hañ þa ad aptur/ Ad huørium leite þier? Eñ þeir sǫgdu / Ad Jesu af Nazareth. Jesus sagde/ Eg sagda ydur þad/ ad eg være sa same. Ef þier leited ad mier/ þa læted þessa j burtu ganga. So þ Ord vppfyllest er seiger/ Eg hef ønguñ tynt af þm̃ sm̃ þu gafst mier.

Eñ Judas hafde sig ad Jesu/ so hñ giætte kyst hañ/ og jafnsnart gieck hañ ad hønum og sagde/ Sæll vertu Rabbi/ z kyste hañ. Jesus sagde til hñs/ Vinur/ til huørs ertu komen? Juda/ forrædur þu Mañsins Sō mz Kosse? Þa geingu þeir hiner ad/ logdu Hendur a Jesum og gripu hañ.

Eñ þa ed þeir sæu þad er med hønum voru huad verda villde/ sǫgdu þeir til hans/ Herra/ skulum vier ecke slaa fram med Suerde? Þa hafde Simon Petur eitt Suerd/ dro þad vt/ og slo til Þienara Kieñemaña Høfdingians/ og hio af hønum hid hægra Eyrad/ og sa Þienare hiet Malchus.

Og

Og Jesus andsuarade/ Laat þa giøra huad þeir villa. Og hann sagde til Petrum/ Slijdra þitt Suerd/ Þui huør Suerd tekur/ skal med Suerde fynast/ Eda meinar þu/ ad eg kuñe ecke ad bidia miñ Fødr ad senda mier meir eñ tolf Legiones Eingla? Skal eg ecke dreckа þañ Kaleik sem mier hefur giefed minn Fader? Huørnen skal ella Skriften vpp fyllast? Þad hlytur so ad skie. Og hañ ahrærde hans Eyra/ z læknade þ.

A þeirre Stundu sagde Jesus til Kieñemaña z Høfdingia Musterésins og Ølldunga sem yfer hañ voru komner/ Þier erud komner so sem til eins Illuirkia med Suerdum og Støngum ad handtaka mig/ Daglega hef eg seted hia ydur/ z hefe kient j Musterenu/ og þier hafed ecke lagt Hendur a mig. Eñ þetta er ydar Stund z Myrkraña Vellde/ so Ritningen vppfyllest. Og þa forlietu hñ aller Læresueinarn' z fludu.

Eñ þar var eitt Vngmeñe sem fylg

de

de Hønum epter/ ſa hafde eitt Lijnklæde yfer bert Hørund/ Og aaur Vngmeñe gripu hañ/enn hañ ſlepte Lijnklædenu/ og flyde naken fra þeim.

Eintaled.

Vm Flærd Suikarans Judas/ og hans Ogudlega Tiltæke. I

HEyrdu/ Saal mijn/huad Judas er ad hafaſt ad. A medan þinn Lauſnare var j ſinne hrædelegre Angiſt og Daudans Strijde/ vnder þim þunga blooduga Sueita/ þa tekr Judas til ſijn Flock Maña og Þienara Kieñemaña hőfdingianna og Phariſeanna/ Aulldungaña og þeirra Skriftlærdu/ geingur vndan þeim ſem eiñ Sporhundur/ til ad hafa vppe a Sporonum þa hind Drottins (ſem er minn Lauſnare Chriſtus) ſo hun yrde j Syndugra Hendur reken og ellt.

Eñ ſőkum þſſ/ad eiñ af Poſtulonum ſem var Jacob hiñ yngre/var miøg ſuipadur Herranum Chriſto ad Andlits falle/ huőrs vegna hñ ſierdeilis var kalladr Chriſti Broder/ Þa hafde nu Suik-

aren Judas giefed sijnum Fielógum og
Fylgiurum þad til merkis/ad huórn hñ
Luc. kyste þad være Jesus/ þañ skylldu þeir
16. grijpa og leida forsialega.
Sia/ huad kyndúger eru þessarar
Verrolldar Syner j sinne Kynslod/ Þui
Joh 8. þeir vissu ad Jesus hafde optsinnis wr
þeirra Höndum komest ædur/ þui hur-
udu þeir ad þr skylldu ecke taka villt til.
O Juda/ Huad giórer þu? Þu for-
liest Drottenn Himens + Jardar/ sem þi-
Joh. er kuñe þad eilijfa Lijf ad giefa/ + hef-
10. ur giefed þig til Diófulsins/ sem þier
alla þijna Framestódu mz þeim Heluij-
ska Ellds loga vmbwnar. Þu hefur
hafnad Fielage Heilagra/ sem sitia mūu
Luc. a Stólum/ + dœma tolf Kynkuijsler Js-
22. raels/ og hefur giefed þig j Rad þeirra
Ogudlegu/ huória Gud mun med þier
æfinlega til Heluijtis dæma. Fra þijnum
Lausnara ertu horfen/ sm̄ hefur Ord ei-
Joh 6 lijfs Lijfs/ eñ hefz samlagad þig Kieñ-
Mat. emaña Höfdingiunum/ sem Daudans +
22. gudlastanar Ord höfdu/ + hefz mz þm
hlauped Stijg Fordiórfuñareñar.
Eñ þu mijn Sala/ Vakta þig vid
Samlage þeirra Ogudlegu/ og Stall-

Brædra

Brædraskap þra sem Gud hræda. Skeyt ecke vm þeirra Makt / og ackta ecke þo þeir nóckra stund hafe gott Geinge. Þui Syr. 25. so seiger Drotten. Selskapur þeirra ogudlegu er so sem annar Ellds matur / Pro 3. 10. þeirra Aar munu styttast / og Bøluan Drottins er j þeirra Nwsum / So sem Gras munu þeir visna. Psal. 37. Eg sa eiñ Ogudlegan sem var stolltur / ꝛ þande sig sem Laurberia Trie / Eñ sem þar var ad hóñ spurt / þa var hñ allz j burt / eg spurde epter hónum / þa fanst hañ huórge.

Hallast avallt mijn Saal / ad þeim Syr. 37 Gudlegu / sem þu veist ad Ord Drottins og hans Bodord hallda / haf Gud fyrer Augum og þier j Hiarta alla þijna Æfe / Tob 4. og fordast / ad þu vijsuitande stygger þiñ Gud med nóckre Synd. Þacka jafnan Gude / ꝛ bid ad hñ vilie styra þier / og stiorna / so þu j óllu þijnu Athæfe / ꝛ vpptektum / hans Orde fylger.

Drotten Jesu / Vernda þu mig fra Act 1. Dióful sins Bórnum / sem full eru Flærdar og Pretta / enn svarner Oviner allz hins gooda / j huórium Andskotan er krøptugur / 1 Cor. 11. skinande sem Liosins Eingell /

so

so hann glete komest fyrer mig/ so sem
Prol. Ormuren sueik Euam. Einfalldleike og
26. Riettlæte geyme mig þui eg vona a þig
Drotten/ Amen.

II. Vm Falsarā Judas/ og hn̄s Suikræde/ sem porried sinn Herra med Kosse.

DHuilijk skiemdar Flærd/ sm̄ snyr
Elskuñar Merke til Hreckuijse. O
þu Guds Lamb saklausa/ Huad
hafder þu med þessa Vlfa? Huor Mök
hefur minn Drotten Jesus vid Belial?
Arwuij. Huad fraleitt er slijkt? Ad Sañ-
leiksins Muñur skyllde af hreckuijsinnar
Muñe verda kystur.

Drotten miñ Jesu/ forda þu miñe
Sælu þui/ ad hun biode þier Hreckuijs-
iñar Koss/ Læt mig bæde med Ordum
Joa 3. og Giordum audsyna þijna Elsku. Lat
Mat. mig ecke vera j þeirra tölu sem þier nal-
15. gast med sijnum Vörum/ eñ þeirra Hiar-
Mat 7 ta er langt fra þier.

Vakta þig/ Sæl mijn/ ad þijn Guds-
Syr 1. rækne sie eingen Hræsne/ og þiona ecke
Drottne med fölsku Hiarta. Hygg ad/
huad þu truer/ talar og giörer/ so þu
faller ecke j Snara. Villtu þiona Gude/
þa

Þa lat þier þad Aluðru vera / so þu fre- Syr. 18.
eister ecke Drottins. Statt vpp og gief
þijnum Lausnara Koss Truarennar og Psal 2.
Elskunnar/ so hann reidest ecke/ z þu fyr-
erfarest ecke a þijnum Veige/ Þui sa er
Bölvaðr sem Drotten Jesum ecke elskar.

O Herra Jesu/ þu veist ad eg true a þig/ þu veist ad mijn Sæl elskar þig. Þui fell eg þier til Fota/ og kysse þijnar Fætr/ so sem su margsynduga Maria Magdalena/ Eg vil feigen syta og æpa mijnar Synder/ z idrast þeirra af Hiarta.

Drotten Jesu/gief þu mier og þinn
Koss/ og endurnær mijna barm þrungna
Sæl med þinne Nadar huggun. Tala vin- Can 1.
giarnlega vid mijna Sæl/ og mun eg
hlyda þijnum Munne/ og þitt Ord skal
mijns Hiarta Glede vera. Ja Drotten
Jesu/ Eg vil eirnen kyssa þijnar Hendur
þier æfenlega þacka þijna Giæsku/ og
þier Lof syngia fyrer alla þijna Vel- Psal.
giörninga. Og Aruna vil eg ecke giefa 115.
mier/ helldur þijnu Nafne ad eilijfu/
Amen.

Drotten Jesus tiede sig vingiarnlegan vid sinn Sukara. III

EJ skuggader þu vid þijnum Suik-
ara/ Drottenn minn/ helldr sagder ad
eins/ Vinur/ huar til ertu komenn? Ja/
Drotten/ þu giörder hönum enn þa aminn-
ing/ hefde hann viliad gaa ad sier/ og sag-
Eze 33. der. Juda/ suikr þu Mannsins Son med
Kosse: Þui þig langade ecke epter hans
Mat 5. Glötun/ helldur villder þu ad hann hefde
snuest og mætt lifa.

Hier med hefur þu Drotten Jesu/
Epterdæme giefed/ ad eg elske lijka mijn-
na Ouine/ og þar med safne Ellds glæd-
um yfer Höfud þeim/ So sem þu og eir-
Luc 6. nen giörder vid Malchus/ þa þu læknad-
er hans Eyra.

2 Tim. 2. Gief mier Drotten/ ad eg sie ei kijf-
samur/ helldur giæfur og goodsamur/
vid huörn Mann/ Gief ad eg lijde þa
Vondu med Polenmæde/ og avijte þa
hardhnöckudu. Gief þeim lijka/ Drott-
en minn/ sanna idran og Sannleikans kynn-
ing/ Slijt þa wr Diöfulsins Snörum hu-
ar þeir eru inne fangner Amen.

IIII. Drotten Jesus visse allt huad framm
vid hann atte ad koma.

ALLa Hlute veistu/ Drottenn/ ꝑui ꝑu
ert sañur Gud/ med Födurnum og
Heilögum Anda/ og visser vel allt
huad yfer ꝑig skyllde koma. ꝑier var
ecke ad eins kuñugt/ huad alyktad var j
Rade Heilagrar ꝑrenningar/ vm ꝑig/
Helldur eru öll Mañaña Verk + Giörd- Syr.
er fyrer ꝑier augliosar/ eins og Solen. 17.
Og ꝑijn Augu siaa allra Maña Athæfe. Syr.
ꝑu sier alla Hlute fra Heimsins Vpphaf- 40.
fe/ og til Enda/ + fyrer ꝑier er ecke neitt
nytt. ꝑu alleina ransakar Vnderdiupen/
og Mañaña Hiörtu/ og veist huad ꝑau
hugsa. ꝑu veist alla Hlute + sier a huör- Syr.
ium tijma huör Hlutur skule skie. 43.
So skalltu og vita mijn Sæl/ ad
ꝑiñ Frelsare/ veit fyrer og sier allt hu-
ad fram vid ꝑig a ad koma. Alla ꝑijna
Luckfu og Oluckfu hefur hañ taled og af
skamtad/ og huad ꝑu skuler sökum hñs
lijda: Hugsa ecke so/ Drotten gaer ecke Syr.
ad mier/ Huör er a Himnum sem hirder 16.
vm mig? Medal so margra/ gæer Gud
ecke ad mier. ꝑui huad er eg hia öllum Sap.
Heime? ꝑui Ritningen seiger/ ꝑeir Hei- 4.
lögu Drottins eru j Naad og Myskun/ +
Drotten hefr gæt a sijnum Vtuöldum.

O Drotten Jesu/ eg gief og fel mig
med Lijfe + Salu j þijnar Hendur/ Oll-
dungis/ Styr mier og stiorna a mijnum
Veige alla Æfe/ + snu þu allre mijne O-
Psal. lucku mier til gooda. Blessa þu minn
121. Jñgang + Vtgang/ nu hiedan af og ad
eilijfu Amen.

V. Drotten geingur j mote sijn-
um Dauda:

DRotten Jesu/ þu saklausa Lamb
Guds/ Huörsu viluglega + hlyd-
den gieckstu til þijns Dauda? Huer-
su feigen giörder þu þijns Fødurs Vil-
ia? Þuiad þegar þu sast þa koma/ gie-
ckstu heim j mote. O minn Lausnare/
Huörsu reidubwen varstu ad giefa þitt
Lijf wt/ oss til Endurlausnar?

Ja Herra Jesu/ þo þu værer So-
nur Guds/ þa hefr þu þo lært ad lijda.
Ebr 5. Og þar med ertu orden Søk + Efne til
eilijfrar Saluhialpar/ øllum þeim sem
þier eru hlydner. Þuiad so sem fyrer
Rom 5. eins Mans O hlydne eru aller Menn Syn-
darar orðner/ so verda + fyrer þijna Hl-
ydne/ Drottenn/ marger Riettlater.

Drotten Jesu/ veit mier ad eg sie
viliug-

viliugur og hlyden j miñe Knól og lijde
þolenmodlega allt þad sem þu vppa
mig leggur. Still þu mijna Ohlydne
med þiñe Hlydne / + med þijnum liufum
Vilia bæt þu mitt Vilialeyse. Veit þu
mier ad eg kunne ad gióra epter Ordum
þijnum / þar þu sagder. Taked a ydur Mat.
mitt Ok/og læred af mier/ Þuiad eg er 11.
hoguær og af Hiarta lijtelatur.

Christus fellde Strijds skaran/med VI.
sijnu einu Orde/til Jardar:

HV liest minn Lausnare þijna Of
soknara/ sia þitt Almætte/ so þr
visse/ad þu værer DROTTEN.
Þui þa þu sagder/ Eg em hañ/Duttu
þeir aptur a bak til Jardar. Þu steypter Exo:
Otta + Hrædslu yfer þa m3 þiñe mætt= 15.
ugu Hende/ so þeir stirnudu vpp sem Es 30
Steinar/ og titrudu fyrer þiñe Rædu. Psal.
Þeir vrdu hrædder sem ein Jodsiuk Ko= 67.
na/ þeirra Hiarta skielfdist vr mata Job.
fram/ + Ogn var a badar sijdur. Huór 31.
datt yfer añan fram/siñ þr være hógg= Jere.
ner nidur med Sverdum/ + ellte þa eing= 46.
en. Þuiad hia þier er Magten + Skielf= Ezech. 26.

Job. ingen. Þu ert ognarlegur/ Huör kann ad
25. standast fyrer þier nær þu reidest. Enn
Psal. þessu olle þad / mijn Sal / ad þeir
76. voru brender j þeirra Samuiskum / og
Tit. þeirra eigen Hiarta fordæmde þa. Þeir
4. vissu alla þa Hreckuijse sem j þeirra
3 Reg. Hiarta var folgen/ Vöd Samuiska kañ
2. ei añars vænta eñ jlls.

Hialp Drotten Jesu/ad eg ottest þitt
Deut. dyrdarlega og ognarlega Nafn/Þui þu
38. ert miñ Drotten og Herra/Gud yfer öll=
um Gudum/og Drotten yfer allra Dr=
Acto. ottna/Volldugur og hrædelegur/sem ei
24. fer ad Mañuirdingu/ Læt mig jafnan
hafa gooda Samuisku / bæde fyrer
þier + Möñunum/so þa ad nöckud kie=
Psal. mur ad Höndum/ad eg giete stadest/og
122 hafe Vonena fasta til þijn/Drotten miñ
Amen.

VII. Drotten Jesus lætur sijna Lærisueina hafa þrij burtfarar Leyfe.

psa 33. HUgleid þad mijn Sal/ Huörsu Augu Drottins hafa gæt a þeim sem hann ottast. Ef þier leited ad mier (seiger hñ) þa lated þessa j burtu fara. Ja/So var til ætlad/Drotten Jesu/ad þu

þu

þu einſamall ſkylldr Vÿnþrwguna tro Eſa 63
da / og ad eingen þiña Læreſueina ſkyll-
de j Dandan med þier ganga. Þar fyr-
er audſyner þu þitt Almætte / ad vegna
þiña Orda gætu þeir ecke hamlad þÿn-
um Læreſueinum j burt ad flyia.

Sæll er ſa / Drotten / huor ad j þÿ-
nu Leyſe ſer / og ad huorium þu villt a
hűs Veige giæta. Hn mæter önguo illu /
᷊ eingen Plaaga mun hans Hws nalgaſt. Pſa 91.
Huör hn ſnertr / ſa kiemr vid þiñ Auga Zach 8.
ſtein Drotten. Þuiad þiña Heilagra Sæ- pſal.
ler vardueiter þu / og hialpar þeim af 127.
Hende þeirra Ogudlegu.

Drotten ſem ert minn Hirder / Lat Pſa 31.
þitt Andlite eiñen lyſa yfer mig þiñ Þr- Joan.
æl / ſo mig eingen ſlÿte af þiñe Hende / 10.
vardueit mig ſem þiñ Augaſtein / ᷊ ſkyl Pſa 17.
mier vnder Skugga þiña Vængia fyrer
þeim Ogudlegu ſem mig giarnan ofsæk-
ia og mier Mein giöra / fyrer mÿnum O-
vinum ſem mÿna Sal og Lÿf vmkring- Pſa 39.
ia. Ja Drotten minn / huör ſkal annar 40.
hugga mig? Eg vona a þig. Eg er ad Pſal.
ſönu aumur og fatækur / enn þu hurar 105.
fyrer mier og ſeiger / Lated kyrra mÿna

 Smurda

Smurda/ og angred ecke mÿna Pro-
pheta.

VIII. Drotten vill ei læta med Suerde veria sig.

Læresueinarner villdu veria sin̄ La-
uard med Suerde/ Po. spurdu Pr
Pad ædur/ huórt pad være ecke hñs
Vilie. So skalltu og giǿra mÿn Sæl/
Huad þu villt giǿra edur aforma/ þa
tak þier ræd/ so þu jdrest ecke þar epter.
Syr 33. Ja/ tak Ræd hia Gude þÿnum/ og lat
hñs vitnisburde vera þÿna Rædgiafa/
Psal. Lat þier seigast af hans Orde/ þad mū
119. þig giǿra goodan/ Þui sia/ hier straffar
Sap 6. Christur Petrum/ ad han̄ hefde hǿnum
Rom. ospurdum til Suerdsins teked. Sie þier
12. giǿrdur Oriettur/ mÿn Sæl/ þa hefn
þÿn ecke sialf/ Helldur gief rūm Reide
Deut. Drottins/ Þui skrifad stendur/ Mÿn er
32, 20 Hefnden (seiger Drotten) eg vil endur-
gialld a. Drotten er sa Hefnare sin̄ ei fer
ad Mānmirdingu/ Huǿr sem hefner nu
sialfur/ á þeim vill Drotten hefna sÿn/
Syr 35. og hǿnum þa Synd til reikna/ ad hann
Rom. villde taka Hefndena fra Drottne.
13. Nu er Verslldlegt Valld j Guds

Þion-

Pionustu til þess / ad hefna og refsa þm 2 Cor.
sin̄ illa giöra / En̄ Kien̄evallded skal ecke 10.
lijkālega Hegning edr Straff a leggia
þui þra Vopn + Veriur eru ecke Holld-
legar / helldur Andlegar / kröptugar fyrer Syr 18.
Gude / so sem Moses Guds Madr haf-
de sijns Embættis Vopn og Veriur / sem
voru Bænen / Forlijkunen / Reykelsed /
þar mz hn̄ stod j mot Reiden̄e / + giörde
enda a Nydenne.

Drottne Jesu gafu hans Ovíner IX. ecKert giört / fyrr en̄ hans Tij-me var komen.

LAtfu þa giøra til þad þeir vilia /
seiger Jesus til Petrum / Þui Jesus
hafde Dagliga hia þeim seted og kient
j Musterenu / og þeir höfdu ei lagt Hen-
dur a han̄ / þui hans Tijme var þa ei
komen / En̄ nu var þra Stund + Magt
Myrkran̄a / so Ritningen vppfylldest.

So þecker Gud (Sæla mijn) Daga
og Stunder þeirra Gudlegu / og þeir eru Psa 37
aller vpp j hans Bok skrifader sem ko- 139.
mande eru / og þa þegar ædur nöckur
þeirra vard. Han̄ ber Hugun fyrer þier
huört Augnablik / og þo þier nöckur

Haske ad Hondū kome / þa kañ hañ ad
senda þier meir eñ tolf Legiones Eing-
Ebr. 1. la / sem aller eru þionustusamer Andar /
vtsender til ad þiona þeim sem Himna-
rijkis Arfar eiga ad vera. Ja / Hñ hef
Psa 91. ur sijnum Einglum boded vm þig / ad
þeir vardveite þig a óllum þijnum Veg
um / ad þeir bere þig a Hóndum sier / so
þu steyter ecke þijnū Fæte vid Steine.

Drotten Jesu / Þu ert eirnen sialfur
alla tijma mier nalægur / ad þu hialper
mier / Huad kuña Meñerner giora mier?
Þui er eg rósamur / bijd + vona til þijn /
eg læt þa giora hid frekasta / þangad til
Job. þu seiger so vid þa / Hingad skalltu ko-
38. mast / + hier skulu læcka sig þijnar stoll-
Psa 31. tar Bylgiur. Drotten Jesu / mijn Stūd
og miñ Tijme er j þiñe Hende / frels mig
af mijnum Ovinum / og þeim sem mig
ofsækia / Amen.

X. Vm Flottañ Lærersuein-
aña Christi.

NV sem Hirderen er fangen / þa
flyia og tuistrast Sauderner / so
Joh. 16. þar vpp fyllest Ord Jesu / Sia /
Su Stund mun koma / og er sem kom-
en /

en/ þad þier munud tuiſtraſt huør til
ſÿns ſialfs/ og mig einan epter lata.
Herra Jeſu Chriſte/ þu ert alleina þ
Lauſnargialld fyrer vorar Synder. Þar
fyrer flyia fra þier aller þÿner Vÿner/ Pſa 38
vegna þiñar Eymdar. Þier verdur gle-
ymt ſo ſem þm Framlidna. Þu ert a-
lÿka orden ſem brotid Kier/ ſem eingen
ackrar meir. Eñ þu miñ Jeſu/ varſt ecke
einſamall/ þuiad þinn Fader var hia
þier. Þÿner Ovíner hefdu vel lated þig
kyrran/ hefder þu ecke ſialfur giefed þig
viliuglega j þeirra Hendur.

Sal mijn/ Huad völlt er Mañaña
Hialp j Neydeñe/ huar fyrer ad Drotten
ſeiger/ Bölvadur ſie ſa ſem ſig forlætur Jere.
vppa Meñena/ + lætur Hollded vera ſiñ 17.
Styrk/ og vÿkur ſÿnu Hiarta fra Dr-
ottne. Hann mun verda ſem Aurœfe a
Eydemörkuñe/ og mun ecke ſia þa kom-
ande Huggun/ Helldur mun hañ blÿfa j
ſÿnu Vatsleyſe a Eydemörkuñe/ j þui
Auartarlauſa Lande ſem önguer bwa.
Eñ Bleſſadur er ſa Madr ſem a Drott-
en vonar/ og allt Trauſt hefur til hans/ Pſa 1.
Hañ er ſem eitt Trie þad ſem vex j hia
Vatnaböckonum/ þui þott Hite kome/

ottast hañ ecke/ helldur eru hans Lauf-
Blód siygrøn/og hañ er ecke Hugsiukr fy-
rer ofur Herrernum/ helldr ber hñ Auoxt
oaflatanlega.

Hialpa þu mier Drotten Jesu/ so
eg avallt vone a þig eiñ/ ꝛ þier af ollu
Pro 3. Hiarta treyste/og af þier Lucku ꝛ Far-
Syr 33. sælldar vænte/til alls þess eg a ad giora
ꝛ aforma/ þui þu bregdst alldrei Drott
Sap 13. en þeim þier treysta.

Tolfte Capitule:

Huørnen þeir binda Jesum/ og huada
Dom hañ fieck af Kieñemaña Hofd-
ingionum/ og huilykar Smaner hañ
atte ad lyda af þra Þienorum.

ENN Skaren ꝛ Yershofding-
en/og þeir Þienarar Gydinga
gripu Jesum/og bundu hann/
færdu hañ fyrst til Nañas sm̃
var Caiphæ Magr/huør ed var Bysk-
up a þui Aare. Þad var sa Caiphas
sm̃ Gydingū hafde giefed Rꝛad/ ad bet-
ra være ad eiñ Madr dæe fyrer Folked.
Og

Og þeir færdu han til Caipha[s]
Byskups/þad er til Hofdingia Prest[]
ana/ huar aller Kienemen og Skript[]
lærde[]

lærder med Olldungum voru samann komner. Eñ Simon Petrus fylgde Jesu langt a epter/og eiñ añar Lærisveiñ/ allt til Byskups Hallareñar. Sa same Lærisveiñ var kuñugur Byskupenum/ꝛ gieck med Jesu jñ j Høllena/enn Petur stod vte fyrer Dyronum.

Þa gieck vt sa annar Lærisveiñ sem Byskupsins kuñinge var/ og talade vid Dyrauørdslu konuna/ꝛ kom Petro jñ. Eñ þar stodu Þienarar og høfdu Kolaelld/a Hallargolfenu/þui kallt var/ꝛ vermdu sig. Petur stod hia þeim/ꝛ ornade sier/so hann sæe huad verda villde. Eñ Ambatt Byskupsins sem Dyrnar geymde/sa Petrum vid Ellden/þar hñ ornade sier/starde a hañ og sagde/ Og þu varst med Jesu af Galilea/ Ertu ecke eiñ af hans Lærisveinum? Eñ hñ neitade þar fyrer øllum ꝛ sagde/ Kona ecke er eg þad/eg þecke hañ ecke/eg veit ecke huad þu seiger.

Eñ Byskupen spurde Jesum vm sij-

na

na Lærefueina/ og um hans Kienning. Jeſus ſuarade. Eg hefe openberlega talad fyrer Heimenum/ Eg hefe aallt kient j Samkundum/ j Muſterinu/ þar ſem aller Gydingar hafa tilamans vered/ og hefe eckert j Leyndum talad. Þui ſpyr þu mig þar ad? Spyr þu þa ad/ ſem heyrt hafa huad eg hefe talad til þeirra/ ſiaa þad þeir ſømu vita þad/ huad eg ſagt hefe. Eñ ſem hñ ſagde þetta/ þa gaf hønum eiñ af Þienørunum ſem þar ſtodu Kiñheſt/ z ſagde/ Skalltu ſo ſuara Kieñiaña høfdinganum? Jeſus ſuarade/ Hafe eg jlla talad/ þa biuññſa þ/ ad þ ſie rangt/ eñ hafe eg riett talad/ þui ſlær þu mig? Hañas ſende hñ bunden til Caiphas.

Eñ Simon Petrus ſtod og vermde ſig. Og ſkomu epter þa fyrſtu afneitan/ ſem hañ gieck vt epter Forſalnum/ gool Hanen. Og oñur Ambatt ſa hñ/ z tok til ad ſeigia vid þa ſem þar ſtodu/ Þeſſe var og med Jeſu af Nazareth.

Þa ſøgdu þeir vid hañ/ Ertu ecke eiñ af hñs Lærefueinum? Og adrer ſøgdu/ Þu ert eiñ af þeim. Eñ hann neitade aptur/ z ſoor ſig ofan a/ z ſagde/ Madur/ eg er þad ecke/ og eg þecke ecke þañ Mann. Og litlu þar epter/ ſo ſem vm eina ſtund/ hiellt eiñ a þui med þeim er þar ſtodu og ſagde/ Sañlega ertu einn af þeim/ þui þu ert eiñ Galileare/ þitt Maal opinberar þig. Þa ſagde Sueiñ Byſkupſins Frænde þeſſ ſem Petur hio af Eyrad/ Sa eg þig ecke j Graſgardenum med hønum? Þa tok Petur til ad formæla ſier og ſuerta ſig/ ſeigande/ Eg þecke ecke þañ Mañ vm huørn þier taled. Og jafnſnart ſem hann var ad tala þetta/ þa gool Hanen j añad ſinn. Og Drottenn ſnere ſier vid/ z leit til Peturs/ Þa miñteſt Petur Orda Jeſu ſem hañ hafde ſagt vid hann/ Fyrr enn Hanen galar tuiſuar/ muntu afneyta mier þryſuar. Og hñ gieck vt/ z griet beiſklega. Enn Kieñemanna Høfdingiar og

ſkript-

Skriftlærder og allt þra Rad/ leitudu Falsuitna j mote Jesu/so þeir giæte aflijfad hañ/ z þeir fundu eingen/ Og þo þar kiæme marger Liuguottar fram/þa bar þeim þo ecke saman. Vm sijder stodu vpp og geingu fram ad tueir Falsuottar/og baru liuguitne j mote hønum/ seigande/Vid høfum heyrt hañ seigia/ Eg kann og vil nidurbriota Mustere Guds/sem med Høndum er giørt / og a þremur Døgum annad vpp byggia/ sem mz Høndum er ecke giørt. Eñ þeirra Vitnisburder vrdu ecke eñ þa samhlioda.

Og Kiennemanna Høfdingen stod vpp/og spurde Jesum/seigande/Suarar þu ønguu til þess sem þeir bera mote þier? Eñ Jesus þagde/ og andsuarade ønguu.

Þa spurde Kieñemanna høfdingen hann aptur/og sagde/ Ertu Christus/ Sonur þess Blessada? Eg sære þig vid lifanda Gud/ad þu seiger oss/ef þu ert

Chriſtus Sonur Guds? Jeſus ſagde/ Þu ſeiger þad/ Eg er hañ/ Þo ſeige eg ydur/ vpp fra þeſſu mun þad ſkie / ad þier ſiæed Mañſins Son ſitia til Kraptarins hægre Handar/og koma j Skyum Himens. Þa reif Byſkupen ſijn Klæde j ſundur/ ꝛ ſagde/ Hañ Gudlaſtar/ Huad þurfum vier nu framar Vitnaña vid? Sia/nu heyrdu þier hñs Gudlaſtan/ Huad lijſt ydur? Eñ þeir fordæmdu hañ aller/og ſøgdu/ Hñ er Dauda verdur. Enn þeir Menn ſem hielldu Jeſu ſpottudu hañ/ ꝛ hræktu j hans Aſiænu/ og børdu hañ med Hnefum. Eñ ſumer byrgdu hans Aſionu / og ſlou hann j Andlited / einkanlega Þienarañer/ og ſøgdu/ Spæ þu oſſ Chriſte/ Huør er ſa ſem þig ſlo? Og margt añad tøludu þi hønum til Hædungar.

Eintaled.

I. Vm Bønden Lauſnarans Jeſu.

Si

SJa hier/ mÿn Saal/ huørsu sa
Smurde Drottins/ og vor einka
Huggun vard fangen. Þuiad hier Tren
beriast su ytre Pÿnan og Kuől þÿns La- 4.
usnara a hÿs allra Heilagasta Lÿkama/
og hier vppfylleſt huad Forfaderen Ja-
cob fyrerspade/ seigande. Simeon & Le-
ui/ þra Suerd eru Mordiarn. Saal mÿn
vert ecke j þeirra Raadum/ & mÿn Æra
vert ecke j þra Samkundu/ Þui j sinne Gen
Reide hafa þeir þañ Mañ veiged. 49

Saala mÿn/ huad grimlega & hard-
lega yferfalla þeir þiñ Lausnara? Huad
omyskunsamlega fooru þeir med hann.
Eiñ rycker hõnū hingad/ añar þangad.
Eiñ þiakade hõnum hier/ annar þar.
Eiñ rÿfur j Haared/ añar j Halsen. Eiñ j
Hendurnar/ annar j Faaturnar. Eingen
Vægd var a ferdum. Eckert lietu þeir o-
giört/ þar er eingen Vægd/ Þr hafa ecke
lÿted j siñe/ Þeir voru hrædder hañ mū-
de komast wr þeirra Hõndum. Þeir kõst-
udu hõnum Band vm Hals/ og bundu
saman hans Heilögu Hendur.

O Herra Jesu/ Hundar hafa sokt Psal
ad þier/ og Ogudlegra Raad hefur vm- 86.
kringt þig/ Þeir Stolltu toku sig vppa

mote þier / ⁊ fiölde grim̃ra Man̄a vmsatu þijna Sal / og höfdu Gud ei fyrer Augum.

Eñ haf þu / Sal mijn / alla Huggū af Böndum ⁊ Fangelse þijns Lausnara / Þui hann liet sig fanga / so þu saklaus vrder af þui eilijfa Fangelse. Hann liet fiötra sig / so ad hñ slite af þier Diöfulsins Fiötra / sem a þier lau / og þier j Daudanum hielldu. Hans Fangelse er þijn eilijf Lausn / Hans Fiötur þitt eilijft Frelse. Lofadur siertu Drotten / sim
Psal. 124. ei gafst oss fangna vnder Diofulsins Teñur. Vor Sal er þadan sloppen sem Fugl af Snörūne / Snaran er brosten / eñ vier erum frij ⁊ frialser eilijflega.

Ver nu kostgiæfin og legg þar Astūdan a / mijn Sal / ad þu ecke vppa nytt faller j Sathans Snöru. Hañ situr vm þig / og hañ leggur sijnar Snorur fyrer þig a alla vegu / j Fatækt ⁊ Rijkedæme / j Mat og Dryck / j Hrygd ⁊ Glede / Ordum og Verkum / Voku og Suefne / ja allt til Lijfs enda / ad hañ giete veitt þig aptur / ⁊ fellt / Bid þar fyrer oaflatanlega ⁊ hropa til Drottins / sem þig hefur endurleyst af hans Snörum / ad hañ

eñ framneigis vernde þig fra þiñ. Utbreid þu Drotten þijna Vænge yfer mig og vert mitt Skiol fyrer þeim grima Dreka / Amen.

Huørsu omyskunsamlega Høfud-prestarner höndla vid Herran Jesum bunden. II

HA Þienararner høfdu nu bunded Lausnaran / þa førdu þr hañ fyrst til Hañas Prests / sem var Caiphæ Magi / þessū gamla Blodhūde hugdust þr fyrst skylldu fagnadar Tijdinde føra Ad nu være su Hinden fangen sem þeir sneña Dags foru ad veida. Þañen glödust þeir yfer Jesu / so sem þeir hefde vel veitt. Eñ Hañas sende hann fra sier til Caipham / Huar aller Skriptlærder og Aulldungarner voru til samans komner / þar bidu þr siñ hūgrad Ulfar epter þui saklausa Lambe Guds / j huørs Blod þa þyste.

Eñ fyrer sökum þss þeir fundu hönum öngua Dauda sök / þa tok Kienneñaña Höfdingen til ad spyria hañ um hans Læresueina + hūs Lærdom / so hūn giæte spuñed nöckud wr Ordū eda Andsuare

ſuórũ Herrans Chriſti. Avui/ huad ranglega höndla þeir vid Lausnaran? Hier hafa þeir hañ fangen ⁊ Bunden/ ⁊ vita ei fyrer huórta Sök/ Þeir vilia hann til Dauda dæma/ og gleta þo eckert funded hỹ til Brots/ þ Dauda ſie verdugt.

Drotten miñ Jeſu/ ſem miña vegna varſt Bunden/ ⁊ ſem eiñ Spottfugl leiddur fra einum til añars/ Lat mig feigenſamlega allt Had og Spott Veralldareñar þinna vegna lÿda/ ſo ad eg verde ecke af Dióflenum hæddur og ſpottadur eilÿflega.

Drotten minn Jeſu/ ſem hefur þig miña vegna j þeſſara Blodhunda Teñur giefed/ Frelſa mÿna Sal/ ſo ad Heluÿte ſuelge hana ecke mz ſÿnu Gine.

Drotten Jeſu/ ſem varſt fangen og Bunden fraiñe fyrer Radſtefnu Þrra Ogudlegu/ og ſoddan Oriett hefur minna vegna lidid/ Vardueit þu mÿna Sal fra Rade og Samtókum þeirra Ogudlegu/ og lat mig ecke verda af þeim vnder Fotum troden.

Drotten minn Jeſu/ þu ſem greitt Andſuar gafſt vm þiñ Lifnad og Lardom/ þa þig Kiennemanna Höfdingen ſpurde

spurde/Gief þu mier Vijsdomsins Anda
so ad eg m3 glede vidurkieñe þitt Nafn
og meige avallt med goodre Samuisku/
miña Giörda og Framferdes vel Bijkien-
bur verda.

Vm þañ þunga Kiñhest/sem Bysk- III.
ups Þienaren gaf Herranum Jesu.

ÞA Drotten andsuarade so greitt og
greinelega þeim Kieñemaña Höfding-
ia/ þa gieck fram ad eiñ hans Þienare/
og gaf Jesu næsta hardan Kiñhest/ so
hönum ried vid/ lijka sem hañ hefde o-
hæfilega suarad Byskupenum/ Og Þtta
skal Malchus hafa vered/ sem Christus
læknade a Eyrad j Grasgardenum.

O þu vonde Nijdingur/ Giefur þu
þijnum Lækner slijk Lañ? O þu vesala
Leirkier/ slær þu þinn Meistara? O þu
þurftuga Skiepna/ huad giörer þu þij-
num Skapara? O þu vonde Þræll/
Hafder þu Velgiörning Drottins so sn-
art vr Miñe þier lijda lated? Var þier
ecke maklegt/ ad þijn Hönd hefde þier
vpp visnad/ so sem Jeroboam Kongs/ 3 Reg.
er ei giörde nema greip til Spamañsins/ 3.
Eda þu hefder a vörmu Spore Spitel- xiii.

ſkur orded/ſo ſem Maria Moſis Syſter/ þa hun ſette ſig vpp a mote Moſi/ Num. 16. Eingen Vndur hefde vered/ þo Jörden hefde ſuelgt þig j ſig/ og þu hefder lifande til Heluijtis ſocked/ ſem Corach Datam og Abiram.

Enn Lauſnaren leid þad med Þolinmæde/ anſade þier hoguærlega + aminte þig goodgiarnlega.

Ja Drotten minn Jeſu/þu hefur latted ſlä þig ſaklauſan ſo eg ſie frij/ og ecke verde eilijflega ſleigen. Þu tokſt Kinheſt a þinn Vanga/ ſo Gud minn Himneſke Fader giefe mier ſinn Födurleg a Koſſ og gange vid mier ſem ſijnu Elſkulegu Barne/fyrer þinnar Forþienuſtu ſaker.

Kienn mier Drotten minn af þier Dæme ad taka/ ſo eg endurgiallde ecke jllt 1. Pet. 2. med jllu/Ecke laſte þo eg ſie laſtadur/ Ecke hoote þo eg lijde/Eige ſlæe þo eg ſie ſleigen/Helldr ſetie þad allt til þijn/ ſem allt riett dæmer/ Amen.

III. Vm Liuguottana ſem gafu Herranum lognar Saker.

Heyr

HEyr nu Saal mijn/ huørnen þeir Syndugu med ymeslegum Atburdum/ med Lygum + Skrókuottum/ þustu jnn a þiñ Lausnara/ so sem grenjande Leon a einn meinlausann Saud. Falsvitne stodu vpp/ og baru þig þui sem þu varst ecke valldur af. Psa 39 Þeir gulldu þier jllt fyrer gott/ so ad þeir giørde þier þad mesta Hiartans Angur. Psa 21 Ljugvottarner skömuđust sijn ecke ad ljuga a þig/ so þeir kiæme þier j Daudan/ enn fundu þo öngua Sök.

O þu sæte Jesu/ ad sönnu hafder þu öngua Ohæfu giört/ + öngua Skulld hafder þu til þess sem þeir giørdu þier. Enn þijn mykla Elska til mijn/ hun þuingade þig til ad lijda þetta. Eg eñ sami er sa sem þier hefur slijkt vnderbakad og bred. Eg er vondur og Syndafullur/ enn þu þijndest og varst þo Sökenne boren. Eg er sakadur og hefe broted/ Þu saklaus og fieckst þo afellis Dom. Eg er Ogudlegur + hefe Kualernar forþient/ þu riettlatur/ og varst þo fordæmdur.

Lofadur vertu Drotten miñ Frelsare/ sem vid Skulldeñe tokst fyrer mig/

og barst mijna Byrde/ Festu þessa Hugg
vm j mijnu Hiarta/ so eg sie obræddur
fyrer Dióflenum/ og fyrer Lógmalsins
Bólvan.

V. Drottenn þagde vid
Liúguottunum.

Vid øllum þeirra Aaustre & Lyg-
um þagder þu Frelsare min/ sem
Esa 53 einn Saudur þeiger vnder þess
Hóndum hann klypper.

Enn þar med gafstu mijne Sæl Ep-
Pro. 26. terdæme/ ad eg ei andæpte Dærum epter
þeirra Heimsku/ so eg þeim ei samlijkur
verde. Sæl ertu/ mijn Sæl/ þa Menn
Mat 5 minka þig þijns Frelsara vegna/ & ta-
la allt jllt vm þig og liuga vppa þig/
Vert glód/ j Himnarijke muntu þar fy-
rer Laun taka:

Hialpa mier Drotten Jesu/ ad eg
fridsamur sie/ so eg Hialp ódlest. Lat
Esa 30 mig eflaust a þig vona/ so eg veykest ecke.
Tren 1. Drottenn/ huad prydeleg er fyrer þijnum
Augum Þolenmæden/ & ad vona til þin
ar Giæsku.

VI. Vm þa Agiætlegu Jatning Drott-
ins/ fyrer Kiennemanna Hófd-
ingiunum.

Hug-

HUgleid nu/ Sal myn/ þyns Frelsara loflega Jatning / fyrer Byskupenum Caiphas + þeim Skriftlærdu/ Þui þa Caiphas spurde hañ vpp a hỹs Eid og Sañinde/ huórt hañ være sannlega Christur Son: Þss hæsta/ Þa þagde hañ ecke/ helldur ansade og sagde/ Þu sagder þad/ Þui sañlega er eg Guds lifanda Sonur/ sañur Gud af allre Eilijfd / samnætturlegur mijnum Fódur / + er sa riette Messias sem Gud hefur skickad/ smurt og sent Verólldenne til Hialprædis/ Og þo hañ mig ad sinne epter sijnu guddomlega Rade ydur j Hendur seliast læte/ og mier j þessa Vesólld nidur sóckue/ þa mun hann samt vpphefia mig þar epter/ og þier munud sa ad reyna ad eg sie/ og Rijkenu hallde/ til hægre Handar Dyrdar mijns Fódurs/ og munud sia mig j Skyenu aptur koma til ad dæma Lifendur + Dauda.

Soddan Jatning/ Drottenn miñ Jesu/ villdu þeir fordæmdu Gydingar ecke medtaka / helld: kólludu slijkt hina mestu Gudlastan/ og dæmdu þig þar fyrer til Dauda / Huórs vegna þeir eru j Hel-

vijte

nijte eilijflega Byrgder/ Þui huör ecke tru
Joh 3. er Synenum / mun ecke sia Lijfed / Hell-
dur er Guds Reide yfer hönum.

Eñ mijn Sal (Drotten Jesu) er j
Raun og Sañleika ad þui komen/ ad
Joh 6. þu siert Christ Son þss lifanda Guds
1 Tim. sem j þeñañ Heim ert komen Synduga
1. Saluholpna ad giöra. Þui vm þig vot
Act. ta aller Spamenn / Ad fyrer þitt Nafn
10. ödlest aller þeir sem a þig trua Synd-
Ps 49. aña fyrergiefning. Ei kuñe einn Broder
ad frelsa annañ/ þad hefde orded vid ad
bijda eilijflega. Eñ þu ert þess lifanda
Guds Födurs eingieten Son/ Þu ert
Christus Drotten/ sa riett kallade Af-
reks kappe/ og sa sem j giegnum Diöful
og Dauda ert geingeñ/ Þu ert Drotten
Ps 24. sterkur & megtugur/ eiñ volldugur strijds
Herra. Þu ert þad Kuiñuñar Sæde/ sim
Gen 3. þ gamla Höggorms Diöfuls Höfud he-
Joh 1. fur sundur broted/ & hans Verk ad öng-
uo giört. Og þo þu stæder aumur & for
liten j þeim Gydinga Flocke/ & yrder ad
smacka af þim beiska hrygdar Læk/ þa
Ps 110. hefur þu samt aptur a nytt/ þijnu höf-
de vpp lypt/ og situr nu til Födursins
hægre Handar j Himnenum / þangad til

ad

ad aller þijner Ovíner eru lagder vnder Skör þiña Fota. Þuiad so sem Moses Joh 3. vpp hoof Höggormen a Eydemörku/ so atter þu eirnen vpp hafen ad verda/ so aller þeir a þig tryde fyrerfarest ecke/ helldur hefdu þad eilijfa Lijf.

Drotten miñ Jesu/ Þu veist ad eg Mar 9 sañlega öllu þessu true/ og a þig einn vona/ Enn hialpa þu mijnum Veyklei-ka/ Amen.

Quada Sinan Christus atte ad lijda af þeim Þrælum sem hönum hielldu. VII

NV sem þeir. Meñ er hielldu Jesu/ heyrdu ad Aulldungarner og Skriftlærder-kölludu hañ Dauda verdan/ þa lietu þeir ecke af þa alla Nott/ ad sla og beria/ hæda og spotta Herran Christum. Þeir hrækia j hans Helgustu Asiant/ huöria aller Guds Einglar girnast ad sia. Þeir beria hañ med Hnefum. Þeir byrgia hans Andlit/ og sla hañ/ seigande/ Spadu oss Christe huor er sa þig slo? Soddan + margar adrar Hadungar / höfdu þeir j Frañe vid hann.

Ja/ miñ Herra Jesu/ þu hiellst þij-

nnn

num Hrygg ad þeim sem þig slou/ og
Es 50. þijnum Vongum ad þeim sem þig Haar-
togudu. Þu baudst fram þitt Blessada
Andlit/ so sem þñ Stein sem hvör Ma-
dur hrækir a/ og byrger þad ecke fyrer
Hædungu og Hrakūm. Soddan Sman
giörer þier Hiartans Sorg/ og Kreinker
Ps 69. þig/ Þu vonar ad einhvör mune sia aū-
ur a þier/ enn sa er eingen/ þu vonar ad
einhvör mune hugga þig/ eñ hñ finst ecke.

Mijn Sal/ grat þu og vert gröm
þijnum Syndum/ Þui med þeim hefur
Tren 3. þu Drottne þssa Sman bruggad/ + þi-
na Misgiörninga saker leid hann þetta
allt. Med þessum hætte afmæde hann
þijnar Illgiörder/ og so blaut hann ad
bitala þad hañ hafde ecke teked. Hann
leid Sman og Hædung fyrer oss/ so ad
vier yrdum af þeirre eilijfu Sman frij
og frialser.

Lof + Dyrd sie þier Drotten Jesu/
Þad Spott og su Sman sem þu leidst/
giefur mier Dyrdareñar Koronu. Þinn
Ofridur sem þu ætter giefur mier þann
eilijfa Frid. O þu saklausa Lamb Gu-
ds / sem varst mitt j þeim Blodhunda
Kranse/ Lat þijna Hædung vera mier
eilijfa

Ellÿfa Hiartans Huggun.

O þu þoleinmodá Lamb Guds/ sin̄ þar varst mille hǽdgiórnu Rualara frelsa mÿna Sal fra Heluñte/ so Dióflarner ecke a hana hræke + spyte eilÿflega.

O þu hogværa Lamb Guds/ sem so varst lamen jlla/ og Baren/ frels mig fra Andskotans Eingle/ ad hn̄ ecke mig med sÿnum Hnefū lemie.

O þu liufa Lamb Drottins/ sem þeigande tokst vid óllum þeirra Hædūgum + Pÿslum/ Vardveit þu mig fra Oþolenmæde alla mÿna Lÿfdaga/ Gief mier ad þeigia og þola/ þo eg Veralldareñar Atkast hliote þÿns Nafns saker ad lÿda/ Amen.

Þrettande Capitule.

Vm þad hryggelega Fall S. Peturs/ og hans Hiartans aluarlega Jdran.

Hier vm stendur j næst þyrr skrifudum Gudspiallaña Tertia/ og ma þar lesa.

Eintaled.

Amiñing/ vm þad hrædelega Fall S. Peturs.

HAd veistu/ Sæl mijn/ ad Simon
Petrus var hellstur af öllum Herr
ans Læresueinum. Þu hefur heyrt
þuilijkur. Heilags Anda Geisle liomade
j hans Hiarta/ þa hñ giörde sijna Jat-
Joh 6. ning vm Christum seigande/ Vier vitum
Mat. 16. og hofum reynt/ ad þu ert Christus
Mat. 17. þess lifanda Guds Son/. Og þui seig-
er Drotten Jesus S. Petrum harla sæl-
an/ vegna slijkrar Truarjátningar.

Auk þess/ sa Petur Forklaring og Dyrd Herrans Christi a Fiallenu/ þa Moses og Elias töludu þar vid hann. Hura og huörsu Petur hefur og Drotten elskad/ og huad hugadur hañ var/ ad fylgia hönum j Daudan. Þetta audsyner hann med Verkenu j Grasgardenum/ þar hañ rykte Suerde/ ꝛ villde veria siñ Herra. Og þa hiner flydu/ fylgde hañ epter/ ꝛ villde sia huad af Christo yrde. Huör hefde truad þui/ ad so hugadr ꝛ hraustr Madr munde fara so mz sig?

Sia/ þegar hañ sier nu Haskan og huad þad vill gillda/ þa lætur hañ eina Ambatt skielfa sig/ so ad hñ forsoor siñ Herra. Medan Drotten var eñ hia hö-
num

um þa bilade ecke hans Hugur og Hreyſte. Eñ nu ſem Drotten var fra hönum
og fangen/ ⁊ af þeim Höfdingium Preſtaña til Dauda dæmdr/ þa huarf Petro
Mod og Dugur/ſo ad hañ afſagde klarlega Drotten. Og ſökum þeſſ ad hans
Hiarta til Chriſtum var kallt orded hid jnnra/ þa fer hañ ad kola Elldenum/ ⁊
vermer ſig hid ytra.

Hier ſkalltu læra/Sæl myn/ad þu hafer eckert Oſtrauſt a þier/ ſem Petr/
þo þier vel gange/ So þu faller ſijdur/ þa þier geingur a mote. Hugsa ei med
þier þa þier geingur vel/ Eg mun ei hiedan af ſkeika / ſo þu ſkielfeſt ecke/
nær Drotten byrger ſitt Andlit vm ſtūdar ſaker/ þad er/ tekur ſijna Hönd fra Psa 30
þier. Haf ei Samhalld nie Rædagiörd Gal 1.
vid Holld ⁊ Blod/ helldur medkieñ þiñ vanmætt/ ⁊ treyſt ecke vppa þyna myklu
Hughreyſte/ Þui Holld og Blod erfer ecke Guds Rijke/ og er fallualt og fanytt j Neydeñe.

Vijk ecke vt af þijnu Embætte/ 1 Cor.
ſem Petur giörde/ huörium Chriſti baud 15.
med ſijnum Læreſueinum ödrū burt ad ganga ⁊ forda ſier/ſtrax hñ vard fang-

en/ enn Petur fylgde Christo epter/ sem
hönum var ad þui siñe ecke bifalad.

Þar fyrer/ Sæl mijn/ vakta þijns
Lausnara Ord avallt/ og blijf vid þitt
Kall og Embætte/ og fast ecke vid þad
sem ecke kiemur þier vid/ Þa vill Drott
Psa 91 en skipa sijnum Einglū ad geyma þig/
a öllum þijnum Vegum. Siaa þu/ sa
Luc 27 vondur Diöfull er slægur/ vill giarnañ
sikta þig sem Hveite. Oho/ vak og bid
öllum stundum/ so þu faller ecke i Freist-
Mat. 26. ne/ Anden er reidubwen/ enn Hollded er
veykt. Vona a Drotten/ so mūtu ei falla
Rom 8. Hans Ande mun styrkia þig/ þui skalltu
hafa hans Ord fyrer Augum/ + hñ mū
þier Hiastod veita.

Drotten miñ Jesu/ miñ Hialpare/
skyl þu mier æfenlega vnder Skugga
Esa 51 þiña Handa/ og vernda mig med þijn-
um Heilögum Einglum. Leide mig þijn
Hönd i mijnu Embætte/ og forde mier
villtum Veige. Þu sem situr til þijns
Födurs hægre Handar + bidur fyrer oss/
bid þu fyrer mier/ ad mijn Tru veykest
ecke nie linest/ so eg skeike ecke af þijnum
Fotsporum/ þui Þu þecker miñ Veyklei-
ka/ og veist huad snart eg mun annars
falla

falla. Þu ſier allar Diófulſins Pijlur ſiñ
hañ ſetur a mig / og huórnen Veróllden
vmſitur mig. O ho / forlæt mig ecke Dr- Psa 27 71.
otten minn Lauſnare / og tak ecke Þijna
Hönd fra mier. Þuiad ſañlega ertu mitt
Trauſt Drotten / Drottiñ mijn Von fra
Vngdomenum / allt fra Modur Lijfenu
mijnu hef eg forlated mig vpp a þig /
Forlæt þu mig ecke þa eg veykiunſt.

Vm Hana Hlioded / og þad Nadarfulla Tillit Drottins / ſem Petrum minte a ſijna Jdran. II.

ÞO Drotten Jeſus hafe nu nog ſialfur ad lijda / af þeim Ogudlegu Gydingum / þa leid hönum þo S. Petur ecke wr Minne. Þui jafnſnart ſem Hanen gool j añad ſiñ / ſnere hañ ſier vid j Hölluñe / og leit til Petrum / ſem villde hñ þa ſagt hafá / Petur / villtu nu ſaña / þ eg ſagde þier ædur fyrer? Miñ Son / miſtreyſt þu ecke / Hugga þig þar vid / ad eg hefe Beded fyrer þier / ad þijn Tru ſkyllde ecke vtſlockna. Vid þetta Tillit Drottins minteſt Petur hans Orda / og gieck vt og grier beiſklega.

O Drotten Jeſu / Þijn Augu eru

1146 sem Ellds loge/ Huad snart gieta þau vermt eitt freded Mans Hiarta? Huad snart kuña þau eitt myrkra fullt Hiarta ad vpp lysa/ so þad sÿnar Synder sinæ og vidurkieñe:

Þike þier nu/ Sæl mijn/ þad mÿked og helldur þu þad stora Synd vera/ ad S. Petur afneitade Christo + forsoor siñ Lausnara og Skapara / So hyxa med þier/ huad opt þu hefr þad giört. Huad opt hefur Andskoten hankad þig. Huad opt hefur Veröllden bleckt þig? Huad opt hefur þitt eiged Holld + Blod hrætt og skielft þig / so ad þu hefur afneitad þijnum Lausnara med illum Hugreñing um / ochristeligum Ordum/ syndsamlegum Giördum.

Gen 6. Med illum Hugreñingum/ Þuiad
Mañsins Hiarta og Huxaner eru illar
allt fra Barnæsku. Med ochristeligum
Mat. 12. Huxönum/ Þuiad af Nægd Hiartans
mæler Munnureñ: Med syndsamlegum
Ecle 1 Giördum/ Þui eingen er a Jördunne
Madur/ sa gott giöre + ecke syndge/ Og
huör ma so seigia? Eg er hreiñ i Hiarta
Syr 13. mijnu + Syndlaus. Ja/ þo huör og eiñ
giörde sitt besta/ þa er þad ecke nema

Vpp-

Vpphaf/ + þa hañ meinar hñ hafe vel
forkostulega giört/ þa vantar hñ eñ þo
formyked.

Heyrdu mier/ Sæl myn/ Er Drotten
þiñ Skapare/ Nær hefur þu dyrkad hñ
af Hiarta? Er hañ ecke þiñ Fader/ nær
hefur þu hañ af Hiarta elskad? Er hañ
ecke þiñ Herra? Nær hefur þu hann af
Hiarta ottast og hönum þionad? Er hñ
ecke Almattugur + Godgiarn? Nær hef-
ur þu riettelega treyst a hañ? Gaf hañ
ecke sinn Son j Daudan fyrer þig? Nær
hefur þu hönum af Hiarta þackad þar Deu 6.
fyrer? Hefur hann ecke Sattmala giört
vid þig j Skyrneñe? Nær hefur þu hañ
fyllelega halldeð? Hefur hañ ecke skipad Matt.
þu skyllder hañ elska af öllu Hiarta/ all 22.
re Sæl/ öllum Kröptum/ og þinn Na-
unga sem sialfañ þig/ nær hefur þu þe-
ta giört sem þu ætter?

Ja/ myn Sæl/ med Muñenum seig-
est þu christen vera/ eñ Lifnaduren er O-
gudlegum lykare. Ja/ þu ert ad sönnu
med þeim sem Gud nalgast m3 Vörum Mat.
synum/ eñ Hiartad er langt j burt. Þu 15.
dregur þig langt epter Christo/ sem Pe-
tur giörde/ + þa nöckud kiemur vppa/

þa hopar þu.

Þess vegna giór nu Jdran/ mijn Sæl/
Syr 17. snu þier til Drottins/ og læt af Vondu/
halld þier til þins Hæsta/ og drag ecke
Syr 12. þijna Jdran vndan. Giór Jdran medan
þu ert heill a hoofe/ Enn ef þu villt dra-
ga hana vndan/ þangad til þu gietur ei
leingur syndgad/ þa giefur þu ecke vpp
ad syndga/ helldur yfergiefur Synden
þig. O ho/ huad opt hefr Gud þinn kall
ad þig? Huad optlega hefur hann til þijn
lited/ og þier bent so nædarlega? Sæla
Syr 5. mijn/ lijt þu aptur til hans/ og læt ecke
vndan dragtast ad þu snuer þier ecke til
hans/ Fresta ecke þinne Jdran Dag fra
Deige/ þui grimdar Reide Drottins kiem-
mur hastarlega/ Ja/ huónar hellst þu
heyrer Hanan gala/ þa þeink a þijna
Jdran. So opt þu til Himens lijtur/ þa
giór Jdran/ so Heluijte suelgie þig ecke.
So opt sem þu til Jardar lijtr/ snu þier
fra Syndunum til Drottins/ og þeink ad
þu ætt aptur ad Jórdu og Molldu ad
verda. Vp þu/ Sæl mijn/ og græt
beisklega yfer þijnum Syndum/ so sem
S. Petur giórde/ Lat þijn Taraflod
renna/ sem Maria Magdalena giórde.

Enn

Æn hyra vm þad/ ad S. Petur villde
eckeleingur vera hia þm OgudlegaSyd-
inga Selskap/ helldur gieck wt/ þui hia Psa 18.
Illum er jllt/ Þui skalltu skilia vid þa
Ogudlegu/ Sack wt af Sodoma so sem
Loth giórde/ + legg þu lag þitt vid þa Syr 18.
Goodu og Fromu/ sem eins eru til Sūñ-
is og þu/ þui hia þeim Heilógu ert þu
Heilóg/ og hia Goodum ertu goodur/ + Psa 18.
hia Hreinum hreiñ. Jata fyrer Drottne
þijnar Synder/ og dyl ecke þijnar Mis- Psa 31.
giórder. Þui huór sem dregur dulur a
sijnar Synder/ þa luckast þad ecke. Enn
huór vid þeim geingur/ + lætur af þm/
sa mun Myskun ódlast.

O þu Almattuge Herra Gud/ med
þui ad þu ert Gud Riettlatra/ þa hef-
ur þu ecke Jdranena sett þeim Riettlatu
Abraham Jsaach og Jacob/ sem ecke
syndgud u a mote þier. Æn eg hefe synd-
gad/ + mijnar Synder eru fleire eñ Sand
korn a Siafar Botne/ og eg hefe óngua
Roo/ þuiad eg hefe vpp vaked þijna
Reide/ og giórt mióg jlla j þijn uAug-
lite. Huórt skal eg aumur hafa mig?
Huar skal eg stadar nema?
Drotten miñ Jesu/ miñ Lausnare/

eg kiem til þijn/ og beyge Knie mijns
Hiarta nidr fyrer þier/ i bid vm Nægd
i Myskun. Awuŋ Drotten/eg hefe synd-
gad/Eg hefe syndgad/og eg medkieñe
mijnar Misgiörder. Eg bid gratande/eg
bid Drotten/ Fyrergief þu mier Drotten
fyrergief þu mier þad/Læt mig ei deyia
j mijnum Syndum. Forsmædu ecke Dr-
otten sundurknosad Hiarta þijns Þræls.
Þu ert til þess j Veröllldena komen/ ad
hialpa Syndugum. Þu hropar og seig-
Mat. 11. er/Komed hingad til mijn aller þier sim̃
erud þreytter og þiader/ eg vil ydur en-
durnæra. Sia nu/ eg kiem eirnen til
þijn/ Mijn einka Von i Huggun/ mysk-
una þu mier/ Þu sætaste Jesu Guds
Son/lijkna þu mier: O þu miñ sætaste
Lausnare/ endurnær þu mig med þijnu
Blode/ sem fyrer mijnar Synder er wt-
Psa. helltt. Kom mier a Fætur aptur þui eg
146. er nu vm koll fallen/þui þu ert sa volld-
uge Herra sem vidrietter og vpp reiser
þa sem nidur eru slegner/ Og ef þu reis-
er mig ecke vpp/ þa giet eg ecke vpp ap-
tur staded.

Læt mig heyra Fagnad i Glede/ so
Psa 51 þau Bein gledjest sem eru Hrygdarfull.

Snu þÿnum Augum fra mÿnum Synd-
um / ꝛ afma allar mÿnar Misgiörder.
Skapa j mier nytt Hiarta / ꝛ gief mier
endurnyadan Anda. Kasta mier ecke fra
þine Asianu / ꝛ tak þin Helga Anda ecke
fra mier. Hugga mig aptur med þinne
Hialp / ꝛ Gledennar Ande styrke mig.

Drotten minn Jesu Christe / alÿt mig
auman Syndara med þÿnum nadar Aug-
um / sem þu leist til Peturs j Byskups
Hölluñe / og med hvörium þu aleist þa
Hrygdarfullu Mariam Magdalenam / ꝛ
Ræningian a Krossenu / Gief mier Nad
þar til / ad eg syrge ꝛ grate Synder mÿ-
nar / sem S. Petur giörde. Lat mig af
Hiarta hafa þig kiæran sem Maria
Magdalena / og lat mig med Ræning-
ianum j riettre Tru til þÿn koma / og
þitt Auglite æfinlega sia j Paradis.

Fagna nu og gled þig / mÿn Sal / Psa 6.
þui þinn Harmagrat heyrer Drotten / hann Exo.
heyrer þÿna Gratbeidne ꝛ vill þier hial 34.
pa. Nadugur og Myskunsamur er Dr- Sap.
otten / Þolenmodur ꝛ Giæskufullur / vil- 12.
iande Jdran hafa j staden Syndanna. O
huad stor er Myskunseme Drottins / ad Syr 18.
hann lætur sig so nadugan finna / af þeim

sem sier til hans snua / og þa sem Batnande fara / Syr 17 lætur hañ Náð ödlast / og þa sem mæðder eru huggar hñ / so þeir örvilnest ecke. Lofadur sie Gud Fader / siñ mijna Sal medteked hefur: Lofadur sie Jesus Christus / siñ mijna Sal frelsad hefur. Lofadur sie sa Heilage Ande / siñ mijna Sal so vel huggad hef: / Amen

III. Vm nyia Hlydne / Jdran og Yferboot S. Peturs.

SO er skrifad vm hinn Heilaga S. Petur Postula / ad so opt sem hann þadan j fra heyrde Hanan gala / eda hñ med ödru mote minntest a sitt sargrætelega Fall / þa hafe hañ ecke gietad bündest Tara / + so opt sem hañ minntest a siñ Veykleika þa hafe Taren ruñed ofan epter hñs Kiñbeinum / so ad Daglega hafe hñ haft Sueitadwk lijten ad þurka þar med sijn Tar. Med þessu mote hefur hñ lifad j Guds Otta / og vaktad sig fyrer Syndeñe: Og sem hann var nu j Sætt komen vid Gud / tok hñ til ad hughreyna og hugga sijna Brædur / adra christneñar Lime med Kieñingum + Aminningum / so sem hm̃ Drotten bifalad hafde.

J sama

J ſama mata ſkalltu/ mÿn Sæl/
þiña Synda jdraſt/ og vm Fyrergiefn= Syr 21.
ing jafnan Bidia/ + þar med vel + chriſt=
eliga ſtrÿda/ Halldande faſt Trunne og 1 Tim.
goodre Samuiſku. Fordaſt Syndena 1.
ſem Höggorm/ Þui komer þu henne of= Syr 35.
nærre þa ſærer hun þig/ Heñar Tennur
eru ſem Leons Teñur/ + bÿta til Dauda.
Huör ein minſta Synd er huaſt Suerd/
ſem ſo ſærer ad eingen Madur kañ læk= Syr 31.
na. Þui ſkalltu ottaſt Gud/mÿn Sæl/
Lat af ad ſyndga/ þui þad er þad riet=
ta forlÿkunar Offur/ og ſu þægeliga
Þionuſta.

Drotten miñ Jeſu/lat þitt Heilaga Pſ. 119.
Ord leida Fætur mÿnar a Veg Fridar= 86.
ins/ ſo þad ſie mitt Lios/ ad ecke rÿke
Ranglæte yfer mier. Vÿſa mier þÿna
Vegu/ad eg gange j Sañleikanum. Hall
tu mÿnu Hiarta j Einingu þÿns Fridar/
ſo eg þitt haleita Nafn otteſt og elſke/
Amen.

Fiortande Capitule.

Huørnen ad Kiennemañа Høfdingiar dæmdu Christum til Dauda/og huad þr gærþu hönum ad Skulld þyrer Pilato. Judas örvilnast. Drotten giörer sijna Jatning ad nyiu/ hans Saklcyse audsynest enn þramar.

ENN ad Morne toku sig saman aller Kieñemaña Høfdingiar Skriptlærder og Ølldungar Lydsins/ & høfdu Rad vm Jesum/ad þeir Lijflietu hn̄. Og þeir leiddu hann þangad sem þeir satu j Rade og spurdu hañ ad/ Ertu Christus/seig þu oss þad? Eñ hann sagde til þeirra/ Þo eg seige ydur þad/þa true þier mier ecke. Og þo eg spyrie ydur / þa suare þier mier ecke/ og ecke helldur lated mig lausan. Þar fyrer/Fra þssu mun Mañ sins Son sitia til Kraptar Guds hægre Handar. Þa søgdu þeir aller/ Ertu þa Guds Son? Eñ hñ sagde til þrra/ Þier seiged þad/þui eg em hañ. Eñ þr søgdu/ Huad þurfum vier nu framar

Vit'

Vitnaña vid? Vier høfū ſialfer heyrt
þad af hans Muñe.

Og allur ſa Skare ſtod vpp/ bundu
Jeſum og leiddu hañ fra Caiphas vpp
j Þinghwſed/ og feingu hañ j Hendur-
Lands Domaranum Pontio Pilato/ z
þad var eñ ſneṁa Dags.

Enn þa Judas ſaa þad (ſa ed hann
hafde forraded) ad hañ var til Dauda
dæmdur / jdradeſt hañ epter/ og ſkilade
aptur Kiennemaña Høfdingiunum og
Volldungunum þeim þriatiger Silfur
peningum/ z ſagde/ Eg hefe jlla giørt/
ad eg hefe forraded ſaklauſt Blod.
Þeir ſøgdu/ Hvad kiemur þad vid oſſ?
Sia þu þar fyrer. Og hñ kaſtade Sil-
fur peningonum j Muſterid/ hafde ſig
þadan z heingde ſig ſialfur/ og hñ braſt
ſundr j midiu/ ſo ad hñs Jñifle fiellu vt.

Eñ Kiennemanna Høfdingiarner
toku vpp Silfurpeningana og ſøgdu/
Ei er leyfeligt ad kaſta þeim j Guds
Kiſtuna/ þui þad er Blods verd.

Og

Og þeir toku Rad saman/ ꝛ keyptu
med þeim þriatige Silfur peningum/
þeim Launum ranglætis/eins Leirpotta
smids Akur/ Pilagrimum til greptrun-
ar. Og þad er kuñugt ordeð øllum þeim
sem bwa til Jerusalem/ so ad sa same
Akur er kalladur Acheldama/þad er/
Blodakr/allt til þessa Dags/So ad vpp
fylleſt sem Jeremias spade seigande/
10 Þeir toku þa þriatige Silfurpeninga/
med huerium bitaladur var sa þr keyp-
tu ad Israels Sonum/ og þeir gafu þa
fyrer eiñ Leirpotta smids Akur/ so sem
Drottenn bifalade mier.

Enn Gydingarner geingu ecke iñ j
Þinghwsed/so þr skylldu ecke saurgast/
helldr ad þr mættu eta þa Paskalamb-
ed. Þa gieck Pilatus vt til þeirra/ og
sagde/Quada Akiæru hafe þier a mote
þessū Mañe? Þeir andsuorudu ꝛ søg-
du til hans/ Være þesse ecke Illrædis
madur/þa hefdum vier ecke seinged þier
hñ j Hendur. Þa sagde Pilatus/Tak-
ed

ed hañ þa z dœmed hñ epter ydar Log-
um. Þa ſøgdu Gydingarner/Oſſ leyfeſt
ecke

120b ecke ad Lijflaata nockurn/ so ad Ord Je-
su vppfyllteſt/ huort hañ ſagde/ avijſan-
de med huoriū Dauda hñ mūde deyia.

Þa toku Kiennemaña Høfdingiar-
ner til og Ølldungar Lydſins hñ hard-
lega ad aklaga/ og ſøgdu/ Med þeſſum
ſiñum vier/ ad hañ ſnyr Folkenu/ z bañ-
ar ad giefa Keiſaranum Skatt/ z ſeig-
er ſig ad vera Kongen Chriſtum. Þa
gieck Pilatus jnn aptur j Þinghwſed/
kallade a Jeſum/ ſpurde hñ ad z ſagde/
Ertu Kongur Gydinga? Jeſus ſtod
frame fyrer hønum/ og andſuarade/
Talar þu þad af ſialfum þier til/ eda
hafa adrer ſagt þier þad vm mig? Pi-
latus andſuarade/ Er eg nøckud Gyd-
ingur? Þitt Folk og Kieñemaña Høf-
dingiañer hafa mier þig j Hendur fein-
ged/ Huad hefur þu giørt? Jeſus ſuar-
ade. Mitt Rijke er ecke af þeſſum Hei-
me/ Være mitt Rijke af þeſſum Heime/
þa mundu mijner Þienarar ſtrijda med
mier/ ſo eg være ecke Gydingonū j Hen-
dur

dur selldur/ Enn nu er mitt Rijke ecke af þessum Heime. Þa sagde Pilatus vid hann/ Þa ertu samt eitt Kongur? Jesus suarade/ Þu sagder þad/ Eg er og eitt Kongur/ Þar til er eg fæddur og j Heimen komen/ ad eg bere Sannleikanum vitne/ Huør sem er af Sannleikanum/ hann heyrer mijna Rødd. Pilatus sagde þa/ Huad er Sannleikurenn?

Og þa hann hafde þad sagt/gieck hann vt aptur til Gydinga/ og sagde vid þa/ Eg finn ongua Søk med hønum. Og þa hann var aklagadur af Kiennemanna Høfdingium og Olldungum/ andsuarade hann onguu. Enn Pilatus spurde hann enn aptr/ z sagde/ Andsuarar þu onguu? Sia huad hardlega þeir aklaga þig/ heyrer þu þad ecke? Og hann andsuarade hønum onguu Orde/ so Lands Domarann vndrade þad storlega.

Enn þeir voru akafer/og søgdu/ Hann hefur vpp vaked Folked/med þui/hann hefur kient hingad og þangad j aullu

Ω. Gyd-

Gydinga Lande/ vpp byriande j Gali⸗
lea/ allt hingad.

Enn þa Pilatus heyrde Galileam
nefnda

nefnda/spurde hañ ad huørt/ hañ være af Galilea. Og sem hñ fornam/ ad hñ være wr Herodis Vmdæme/ sende hann Jesum til Herodem/huør ed a þm̃ Nafñdar Døgũ var staddr j Jerusalem.

Eñ þa Herodes sa Jesum/gladdest hñ vid/þui hønum hafde leinge hugur vered ad sia Jesũ/ ⁊ hafde margt heyrt vm hañ/og vænte epter/ad hann munde sia nøckurt Teikn af hønum/ og hann spurde hañ ad mørgu. Eñ Jesus andsuarade hønum ønguu. Kiennemanna Høfdingiar og þeir Skriftlærdu/stodu og akløgudu hañ hardlega. Og Herodes med sijnũ Hirdmøñum forarktade og gabbade hann/ og lagde huijtt Fat yfer hann/ og sende hañ aptur til Pilatum. A þeim Deige vrdu Pilatus og Herodes goder Viner/ þui ædur høfdu þeir Oviner vered.

Pilatus kallade þa Kiennemanna Høfdingiañ/Yfermeñena og Folked til samans/og sagde til þeirra/ Þier hafed

feinged mier þeñañ Mañ j Nedr/ eins z hñ være sa sem Folked afuega leidde. Eg hefe ransakad hñ j ydar Naueru/ z fiñ þa ønguа Søk mz þessum Mañe sem þier hønũ giefed/ Herodis ecke helld ur/ þui eg senda ydur med hañ til Herodem/ og siæd/ Eingen hefur sannad vppa hañ nøckud þad Dauda sie vert/ Þui vil eg refsa hønum/og lata hañ so lausan.

Einfaled.

I. Christus var hafdur aptur fyrer Raded þeirra Skriptlærdu/og giörde þar eñ syna Jatning.

AD Morne Dags Snemendes/ funduſt aptur þeir Skriptlærdu/ og Kiennemanna Hõfdingiar med Aulldungum Lydsins / og þingudu j añad siñ vm Jesum / so þeir giætu komed hõnum af Dõgum.

Siæ þar/ myn Sæl/ þeir Ogudlegu hielldu syna Þingstefnu/ og Drotten vard ad koma bunden fyrer þa. Þeir Synd-

Syndugu satu j Dome/og Drottenn Himens og Jardar hlaut ad standa framme fyrer þeim/ Og Spekenn sialf hlaut ad riettlætast af sijnum Sonum. Mat. 11.

Eñ þu Drotten minn Jesu/ sem ei langar til neins Mans Glótũar/Hyriader enn þa jdrunar Predikun fyrer þeim/ j huórre þu avijsader þeim/ad þeir være so forherter j sijnum Asetninge/ ad ei mũde hier tia/ad seigia þiñ eda spyria þa margs/Og eñ þo þeir framfylgde Blindleik sijns Hiarta/ og tæke af hier Lijfed/ þa munder þu samt j giegnum Daudan jñganga j þijna Dyrd/ og einn Herra + Kongur yfer þiñe Christne vera/ Þa munde og þad auglioſt verda fyrer þeirra Augum huad þeir nu giórde/og ad sijdustu fyrer þeim vitnader þu/ ad þu værer ecke einsamall Madur/ helldur eilijfur sañ lifande Guds Son.

Sia hier/mijn Sal/þa hrædeliga Villu og Blindleik Gydingaña/og huórsu þeir læta slijka Jatning Christi sier ecke til Hiarta ganga. Þeir vissu vel ad Christus ætte ad koma j Heimen/+ hófdu leinge vænt epter hónum/ og þeirra Forfedur. Eñ nu sem þeir hielldu a hó- Esa 35.

num / villdu þeir ecke trua hönum nie
hans Jatningu / helldur dæma þeir hañ
til Dauda / þess vegna / ad hañ medkieñ
Dan 9. er sig ad vera Christum. Eñ þad var so
fyrerspad / ad Christr skyllde vpprætast·
Ja / þad var og skrifad ad hañ skyllde
giefa sinn Lijkama til Synda Offurs / +
verda burt sliten af Lande lifande Man
na / og verda pijndur venga Synda sijns
Folks..

Þar fyrer ertu Drotten / mitt stad-
fast Traust / Von mijn + Sæluhialp / Þui
eckert Nafn er Mönnunum giefed annad /
Act 4. j huöriu vier holpner verdũ / vtan þitt
13. sæta Nafn o Jesu. Og þo þitt eiged
Folk hafe vanrækt og foraktad þig / þa
ertu nu oss Heidingium giefen / til ad lysa
vorum Sælum / ad þu siert vort Hialp-
Esa. rad allt til Heimsins enda. Þijn Pijna
49. vtuegar mier eilijfa Glede. Þitt Doms
afelle veiter mier eilijfa Endurlausn. Þiñ
Dande giefur mier eilijft Lijf.

Þu ert Christr sa smurde Drottins /
og liest þig j þui Nafne til Dauda dæ-
ma / Veit mier / ad Sæl mijn vite + vid-
urkienne / þad þu ert þad einka lijknar
Offur + Forlijkun fyrer mijnar Synder.

Þu ert Drotten Himens og Jardar/ + liest þig þo til Dauda dæma/ Hialpa mine Salu so ad hun stadfastlega true/ ad enn þijn og fyrer vtan þig/ er eingen Hialp/ huorke a Himne nie a Jordu.

Þu ert eilijfur Guds Sonur/ + hefur teked a þig mitt Holld og Blod/ og j þui Nafne lætr þu giefa þig Daudann j Valld/ Gief þu ad Sal mijn lære og true/ ad alleina vegna þijns ærnadar Ords og Forþienustu verd eg og blijfe Guds Barn ad eilijfu Amen.

Judas skilar aptur þeim þriatige Silfurpeningum/ + őruilnadest j synum Syndum. II

AF Forrædaranum Judas skallt tu hier merkia/ mijn Sal/ ad þr fals Suikarar og Blodgyrugu/ Psa 1
komast ecke a mitt Skeid sina Lijfdaga/ Þuiad Judas do j synum Syndum/ Matt
so sem Drotten hafde sagt hőnum/ 26.
Vei þeim Manne sem forrædur Mannsins Son/ þarfara være þm Manne/ ad hann være alldrei fæddur.

En þu/ Sal mijn/ þo þu kunner ad falla j nockra Synd/ þa őruilnast ecke

so sem Judas/ og ei skalltu seigia sem
Gen 4. Cain/ Mijn Synd er stærre eñ hun verde
fyrergiefen. Þad lo Cain/ Þuiad Guds
myskū er meire eñ allar heimsins Synder

Þad var ad vijsu/ Sæl mijn/ stor
Synd/ ad Judas sellde so sinn Lavard &
sveik siñ Herra/ og þad var stor Synd/
þa Cain j Hel slo siñ Broder Abel/ eñ su
var Synden langt vm meire/ ad þeir ör-
væntu sier Guds Nadar. Þui þo vier
1 Joh. 2. syndgum/ þa höfum vier eiñ Tulk & ær-
nadar Mañ hia Födurnum/ Jesū Chri-
stum hiñ Riettlata/ sa sem er Forlijkun
fyrer vorar Synder.

Eñ Judas villde Bölvanena hafa/
Psal. 109. og þui er hun yfer hañ komen/ Blessū-
ena villde hañ ecke/ þui er hun langt fra
hönum. Bölvaneñe jklæddest hñ sem öd-
ru hafnar Fate/ Hū er vt j hñ ruñeñ siñ
Vatn/ og j hans Bein sem Vidsmiör/
Hun er hönum sem añar Kyrtell/ og sem
eitt Bellte þad hñ bindur vm sig. Slijkt
fa þeir af Drottne/ sem hñ hafa ecke fy-
rer Augum.

Enn þa sem Gud hafa sier fyrer
Psa 14. Augum blessar hañ/ bæde sma og stora:
Drotten blesse þig æ meir og meir/ mijn
Sæl

...ℓal/ Drotten blesse þig og vardveite
...ig/ Drotten late sijna Asiónu lysa yfer
...ig/ og sie þier myskunsamur/ Drotten
...nue sijnu milldo Auglite til þijn/ og
...iefe þier Frid/ So skiedr þa sem Drott-
...n ottast/ og hann fyrer Augum hafa.

Þeir færdu Jesum bunden fyrer Lands Domaran hann Heidna Pilatum. III.

SEm Afellisdomuren var nu geingen/ ad hann være Dauda verdugur/ stodu þeir vpp og færdu hann Pilato. Þu ert sa riette Samson/ Drotten/ sem hans Folk batt/ og Philisteis j Hendur selldo. Jud. 15

Enn þu Herra Jesu varst selldr minna Synda vegna/ so eg kuittur yrde fra Dióflenum/ þu varst bunden/ mier til Lausnar/ j Syndugra Omilldum Hondum/ so eg komest j þijns Himnesska Faudurs Hendur.

Herra Himneske fader/ gack ecke j Dom med mig vm mijnar Synder/ þui þinn Sonur minn Lausnare gieck vnder Dom þrra Syndugu minna vegna. Snu þijnu Auglite til mijn/ og seig mig lausan

125b an vid þan̄ eilijfa ſtranga Dom/ vegna þeſſa eilijfa einka Medalgangara vors Herra Jeſu Christi Amen.

IIII. Vm Phariſeanna Hræſne.

ENN Phariſearner villdu ecke ganga in̄ j Þinghwſid/ſo þr ſaur gudust ecke. So blinder voru þeir Darar/og ſo darlega voru þeir blinder. Þeir hlijfduſt vid ad koma inn j þ Heidna Þinghws Pilati/ ſo þeir ecke ohreiner yrde. En̄ þann Riettlata til Dauda ad fordæma/þar hlijfduſt þr ecke vid/ og þeſſ ſköm̄uduſt þeir ſijn ecke. Þeir voru lijka oradner j þui/ ad leggia þa þriatige Silfur peningia j Guds Kiſtu/ ſem Judas ſkilade aptur/ En̄ ad rada af Dögum þann ſaklauſa/hikudu þeir ecke vid. Þannenn ſijudu þeir Myflug-
Mat. una/en̄ gleyptu Ulfalldan.
23. Hialpa þu mier Drottenn/min̄ Frelſare/ fra allre Hræſne/ ad eg ecke þione
Syr 1. þier med fölſku Hiarta/ Læt mijna Sal
Mat. fraſkilda va þra Töln ſem nalgaſt þig
15. mz Munne/en̄ Hiartad er langt fra þier.
Ai in̄ Gud/ forda Sælu minne þrre von-

du

du Art/sem þikest fullhrein/en er þo øll-Proudungis oþueigen og saurug. 30.

Þeir kløgudu Drotten fyrer Pilato sem einn Spilluirkia. V.

ENN nu søkum þess/ ad Pilatus þecker vel þeirra vana/ ad þeir ecke lietust meiga koma j Þinghwsed/ þa gieck hañ vt til þeirra/ og spurde huad þr giæfe Jesu ad sök. Eñ þeir höfdu önguа rietta Adferd Malaña j Andsuörronum helldur suara þeir Pilato wt af Forse/ og seigia/ Være hann ecke einn Jllrædis Madr/ þa mundum vier ecke hafa þier hañ j Hendur feinged.

O þier Lygarar/sem ecke kuñed ydar ad skamast/ huad falsliga kiærdu þier til mijns Lausnara. Huada Jllræde hafde hañ þa giört? Huad hafde hann þess ad hafst? Spyried þa blindu sem hañ gaf Sionena/ og læted þa herma fra. Spyried Diöfuloda sem hañ læknade. Spyried Hallta sem hñ giörde heilfætta. Spyried þa daufu sem hañ liet heyra/ þa Blindu sem hañ gaf Syn/ þa Mallausu sem hañ liet tala/ þa Vesölu sem hañ gaf Huggun/ þa Daudu sem

hañ

hañ giörde lifande. Þesser aller munu votta og seigia/ ad hñ sie Drotten Gud Esa 39 vor/ oss til Hialpar hingad komē. Hefur ecke Esaias vm hann spad/ ad hann munde Blindū giefa Syn/ Daufum Heyrn/ og ad a hans Dögum munde þeir Hölltu kuitklæter verda siñ añar Skögarhiörtur/ og Mallaus Tunga munde þa Gude Lof syngia.

O Jesu þu Riettlæte og Heilage Herra/ sem minna vegna varst fyrer Illræde klagadur/ Gief þu mier þitt Riettlæte/ og lat mig j þra tölu vera sem þu hefr af Synd + öllu illu frelsad Amen.

VI. Huada saker þeir gafu Christo fyrer Pilato.

OG sem Pilatus liet sier ecke þeirra Reying nægia/ helldur badst epter ad meiga vita hans Dauda sök/ Sia/ þa setia þeir fram þriar Sakargipter.

1 Ad hñ sem añar Villumadur/ telde ranga Tru fyrer Folkenu.

2 Ad hann sem annar Vpphlaups Madr/ Bañade ad giefa Keisaranū skatt.

3 Ad hñ þyrde ad seigia þad/ ad hñ

være

være Kongurenñ Christus.
O þier fölsku Tungur/ og oblinger
Lygemunnar/ Nær villde hañ villa tru
fyrer Folkenu? Kieñer hñ ecke bæde Jd-
ran og Yfirboot + Syndañá fyrergief-
ning öllum riettruudum? Kiende hñ ecke Luc.
rietta Guds Gótu j Sañleikanum? og 24.
greidde ydar Fætur a Veg Fridarins. Luc 1.
Nær fyrerbaud hann Skatt ad giallda
Keisaranum? Sagde hañ ecke so vid yd Mat.
ur/ Giefed þad Keisaranum huad Keis- 22.
arans er/ og Gude huad Guds er. Og
ad hañ öngum Mañe til Hneyxlunar ed-
ur jlls Epterdæmis være/ liet hñ Petrum Mat.
giefa Skattpeningen fyrer þa bada til 17.
Capernaum. Nær synde hñ sig j þui ad
leggiast epter Verallðlegu Ryke + Kong-
legre Stiett? Hafde hañ sig icke vndan Joh 6.
+ flyde/ þa Landsfolked j Galilea vill-
de hañ til Kongs taka.

Eñ samt og ædur er hañ sañarle-
ga eiñ Kongur/ sem er sa Dyrdarennar Psa.
Kongr vm huörn skrifad er/ Fagna þu 24.
Dotter Zion/ og vertu glöd Dotter Jer- Zach.
usalem / Sia þinn Kongur kiemur til 9.
þijn/ Riettlætur og Hoguær/ Fatækur/
rijdande eine Asnu og Fola klifbærar

127b Ausnu. Þetta sæu þier Gydingar allt saman

Drotten Jesu/ Lausnare miñ/ þeir
vppluku sijnum ogudlega Muñe a mote
Psal. 109. þier/ og töludu eiturlega med sijnū föl-
skū Tungū/ ofsækiande þig an saka. Og
þo þu værer Riettlætur og einskis ills
valldur/ þagder þu þo samt/ + ansader
er þeim önguu. Þu varst sem daufur og
Psa 38. Mallaus/ sa eingen motmæle hefur j sij-
Psa 98 num Muñe.

Skoda hier/ Sæl mijn/ huörnen
þeir hafa fared med þinn Lausnara/
Merk og legg j Miñe/ ad þetta var eiñ
Speigell vm hñs Christne/ Þui aller þr
sem gudlega lifa vilia j Christo Jesu/
1 Tim. 5. hliota eirnen Offsokn + Motgang ad lij-
Mat. 10. da: Læresueiñen er ei yfer Meistara sijn-
um/ og Þionen ecke yfer sijnum Herra.
Þad ma duga/ þo Læresueiñen sie so siñ
hans Meistare/ + Þienareñ so sem hans
Herra.

Sæl mijn/ hafe Diöfullen + Heim-
ureñ ofsokt þiñ Lausnara/ þui mættu
lijka vid Ofride og Ofsokn buast.

Kom mier til hialpar/ Drotten Je-
su/ ad eg jafnan andsyne mig/ eg sie þiñ
riettur

riettur og ſañur Þion/ j Þolenmæde og allra Handa Neyd og Angiſt/ j Kroſſe og Motgange/ j Vǒkum og Fǒſtum/ j Skyrlyfe og Vidurkieñingu/ j Langlund argiede/ Hoguære/ j Heilǒgum Anda/ j ofǒlſudum Kiærleika/ j Orde Sannleikans/ j Krapte Drottins/ med Herklædum Riettlæteſins til hægre og vinſtre Handar/ j Heidre og Vanheidran/ j goodu Ryckte og Vanryckte/ ꝛc. So ſem Fatæker/ eñ þo marga audgande/ eins ꝛ Snauder/ eñ þo a ǒllu Nægd hafande/ So ſem þr ed eckert hafa eñ eignaſt þo alla Hlute. 2 Cor. 6.

Hialpa þu mier Drotten J:ſu/ ad eg avallt ſie til reidu ad lijda med þier/ ſo eg æfenlega verde j þijnu Rijke Amen. Rom

Um þa Dyrdlegu Jatning Christi þyrer Pilato. VII

Athuga þeſſa Jatning/ Sæl mijn/ þa Pilatus ſpottade og ſpurde ad/ huǒrt hañ være Kongur Gydinga/ þa ſagde hann et leingur/ helldur ſagde/ Mitt Rijke er ecke af þeſſum Heime/ Være mitt Rijke af þeſſum Heime/ þa munde

mīdu mīner Þienar" ſtrijda fyrer mig ſo eg ecke j Hendur ſelldeſt Gydingum/ Enn nu er mitt Rijke ecke af þeſſum Heime. Og ſem Pilatus framar dar⸗adeſt ad/ og ſpurde/ Pa heyre eg þo/ ad þu þikeſt Kongur vera/ Sem villde hīn ſeigia/ Veſlings Madr/ Huada Ohamingia kom ad þier/ ad þu tæker til Bra⸗gds ad læta þig Kōgs Nafnekalla ꝛct. Pa giórde Chriſtur greinarmun a mille þeſſa Heims Kongsrijkia og ſijns Andlega Rijkis/ og ſagde/ Eg er ad ſønnu einn Kongur/ og er þar til boren/ og j Heimī komen/ ad eg vitne bere vm Sañleikan/ Huør nu er af Sannleikanum hañ heyrer mijña Rauſt.

Ad ſóñu/ Drotten miñ Jeſu/ varſtu ſa Dyrdareñar Kongur/ þo Heimureñ foraktade þig/ Þu varſt ſa Afrekſkapp⸗
Psa 24 en ſem vtſendur varſt af Gude ad hial⸗
89. pa. Þu ert ſa Vtualde Drottins/ huórn Gud hia ódrum Mónnum til Hefdar ſette/ ꝛ ſmurde/ med ſijnu Heilaga Vidſmióre. Þu ert ſa Kuiſtur Dauids/ ſem ert eiñ vel rijkiande Kongur/ gióranđe

Dom

Dom og Riettlæte a Jórdune. Jer 29
Nu þott Heimenn lyteſt ecke a þitt
Ryke/þad kiem: ſo til/ ad þad er and=
legt enn ecke veralldlegt/ Þu ſem ert vor
Kongur ſitiande til þyns Fódurs hægre
Handar j Dyrd Himnanna/ ſafnar þier
Vnderſatum j þinne chriſteligre Kirkiu
hier a Jardryke/med Orde Sannleikſins
+ vtdeller med þynn Vtuóldum Riett=
læte + Syndanna fyrergiefningu/ Heilóg=
um Anda/+ þui eilűfa Lyfe:
1 Jardneſker Kongar rykia/+ feſta ſitt
Ryke med Stryđsmagt + Mykelmenſku. Luc.
Enn þu ert Drotten Kong: Sannleikſins/ 22.
Þu ſender þitt Ord/ + ſamā kallar þitt 2 Tim.
Folk med Heilógum Herlædre/ þui þitt 1.
Ord er Sannleikuren/ og Kraptur Guds Joh 11
ſem holpna giórer þa ſem a þ trua. 17.
Rom 1.

2 Jardneſker Kongar rykia/og þrra
Gots + Gæſur eru Jardlegar + fafeing= 1 Cor.
elegar. Enn þu ert Kongur a Himnum/+ 15.
ert rykur af Sannleikanum/þeim Aumu Pſa 45.
til hialpar. Gud þinn Fader hefur þig Eſa 61.
ſent ad kienna Fauyſum/ ſundurknoſud
Hiórtu ad græda/þeim Herteknu Lauſn
og Frelſe ad boda/Nadartyd Drottins
ad kunngióra/og þann Dag Hefndar Dr=

Eph 2 ottins/öllum Sorgfullum til Huggnar.
5. Þu ert komen med Bodskap Fridarins/
og hefur elskad þijna Christne/ og þig
j Daudan giefed fyrer hana. Þu ert Upp
risan og Lijfed/ Huör a þig truer/ hañ
lifer/lyka þo hañ deyie.

3 Jardneskir Kongar rijkia/ enn þo
Joh 16 skamastund/ og eru sijnum Vndersatum
vt vm stundlegan Frid. Enn þu lætur
þijna Christne vid þessa Heims Kross +
Mat. Motgang beriast/so hun j giegnū Syn-
21. der + Anauder komest j þitt eilijfa Rijke.

4 Jardneskir Kongar rijkia/ eñ þo
Act. skama stund / og verdur burt kipt þa
14. minst varer. Eñ þitt Rijke Drotten Je-
Psa 49 su varer eilijflega.

Lofadur sie Gud Drotten og Fad-
1 pet 2 er vors Herra Jesu Christi/sem oss hef-
ur af Myrkrunum kallad j sitt dasam-
lega Lios/og til eilijfrar Dyrdar/ + hef
Col 1. ur sett oss j Rijke sijns Sonar/ hia hu-
örium vier höfum Endurlausnena j hñs
Blode/ sem er Syndaña Fyrergiefning/
+ obrigdula Von eilijfa Lijfs.

Psa 45 Drotten miñ Jesu Christe/þu Kong
ur Dyrdareñar/ sem elskar Riettlæted +
hatar Ranglæted/ Gief mier þinn Hei-
laga

laga Anda/ ad eg kun̄e hafa mig j Hofe
j þessare Verølldu/ þui eg veit ad þesse
Hieruist endast. Vn̄ þu mier/ ad eg elske 1 Cor.
Samleikan̄ + Veg Fridarins. Forda þu 7.
mier Afgudadyrkan og Lygum/ + hallt
mier j riettre Kyn̄ingu þyns Vilia. Lat
mig jafnan hlyda þynu Orde og fylgia
þin̄e Raust/ Rotfest þu j mier kroptuga
Tru þyns Nafns/ og fyll mitt Hiarta
med stødugu Von til þyn/ vm þa eilijfu
Saluhialp. Lat mig ecke vnder ganga
Ok þra Vantruudu/ so ad eg lijkest ecke 1 Cor 6
Sonum þessarar Veralldar: þui þess-
arar Veralldar vegur liggur til Heluijt-
is. Hialpa þu mier sem ert sa eilijfe
Konungur Riettlætesins/ þa mun mig
ei neitt skada. Læt mig sækia epter þui
sem þad eilijfa er/ þar þu situr til Guds Mat 6
hægre Handar/ en̄ ecke epter þui sem hier
a Jardrijke a heima: Og nær mier kan̄ Col 3.
nockud a mote ad ganga/ lat mig Hug-
hraustan̄ vera/ og vm hyxa/ ad þu yfer-
uanst Verølldena. Læt mig þui ecke Joh 16
gleyma/ ad so sem þu hlaust ad lijda/ so
hliota og þijner Limer ad lijda Mot-
gang. Lat mig og þui ecke gleyma/ Luc 24
Drotten min̄ Jesu/ ad vier erum Børn

Tob 2 Heilagra sem vonum epter ödru Lijfe/
huört þu munt giefa þeim sem þia þier
stöd ugier j Trunne standa. O Jesu þu
Psa 42 Kongur Dyrdareñar/ Huad miög þyst-
er mijna Saal epter þier/ mijnum lifanda
Gude/ Nær eg mun koma þangad/ og
skoda þitt Blessada Auglit? Amen.

VIII. Huør christen Madur sie til reidu Daglega/ ad giöra grein a sine Truarjatningu.

Haf þad Epterdæme/ Saal mijn
Pet 3 af Drottne/ ad þu Daglega siert
til reidu ad giöra grein a þine Tru
Mat. + ad andsuara/ huör sem vill vita/ vid
10. huada Von þu lifer. Þui huör sem So-
nen medkiener fyrer Mönnunum/ þañ vill
hañ medkieña fyrer sijnū Himneska Föd-
Syr 4. ur/ Eñ huör hönum afneitar/ þeim vill
hñ afneita fyrer sijnum Himneska Föd-
ur. Halltu a Sañleikanum allt j Daud
an/ Saal mijn/ + Drotten mun fyrer þig
strijda/ Vert ecke sem þeir ed lofa myklu
Psal. med storum ordum/ eñ efna þa jlla Heit
119. en sijdan. Helldur skalltu eirnen fyrer
Kongunum ræda um Herrans Sattmal
og ecke skamast þijn. Lat mig ei ottast
þa

þa/Drotten/ſem Lÿkamanum tyna kunna/ enn ecke Salunñe / Helldur lat mig ottaſt þig/ſem Sal og Lÿkama matt j Heluijte tortyna. Mat 10.

Sakleyſe Christi openberaſt allſtadar. IX.

HEyr til Sal mijn/ huad lioſlega vpp kom þijns Lausnara Sakleyſe. Fyrſt ſagde Suikaren Judas/ Eg hef jlla giort/ad eg ſueik ſaklauſt Blod Pilatus viſſe og vel/ad Gydingar hofdu af Hatre og Aufund griped Jeſum/ og þſſ vegna vitnade hñ vm hñs Sakleyſe j ſiñ reiſur/ og leitade miog vid ad fa hann lauſan. Herodes fann ecke neina Skulld hia honum. Vm ſijder ſende Pilati Hwsfru honum Bod + ſagde/ Faſtu ecke vid þann Riettlata/ Þui eg hefe j Dag margt lided hans vegna j Suefne.

Huad hafder þu nu giort/ þu trulynde Þion Drottins/ ad þu ſkyllder ſo fordæmdr verda? Huad hafder þu brotet/ og huor var þijn Daudaſok? Eg/ Drotten miñ/eg var Sok og Efne þijns Dauda/ eg hef þui ollad/ þijn Sar og Þijnar Akomur hef eg veitt þier/ + þij-

na Angist hef eg giórt þier med mÿnum
Syndum. Þu varst þÿns Födurs einka
Mát 3. Sonur/ a hvórium hann alla þocknan
hafde/ þui kunne eingen þier vm neina
Synd ad kieña/ Aunguum hafder þu illt
Joh 8. giórt/ eingen Flærd var funden j þÿnum
Muñe/ samt + ædur hefur þu þÿnst fyr-
Esa 35 er oss Synduga/ og ert orden Bólvan
Gal 3. fyrer oss/ so þu leyster oss af Lógmals
sins Bólvan.

Heyr þu saklauſa Lamb Guds/
Joh 1. sem allar Heimsins Synder barst a þÿn-
um Herdum/ Lat mig alldrei órvilnast
j mÿnum Syndum/ Lat mig lifa + dey-
ja j þeirre Huggan/ad allar mÿnar Syn-
der sieu med þiñe saklausu Pÿnu bættar
og bitaladar/ og allt þad mig vantar
hafer þu med þÿnum Dauda mier wt-
vegad/ Amen.

Fimtande Capitule.

Hvørsu ad Barrabas Mordingen fieck Lÿf/ eñ Christus var Hwdstryktur/ hæddur/ og til Dauda dæmdur.

A Natÿd-

ANatijdeñe var Landsdómareñ vanur ad giefa Folkenu eiñ Fanga lausañ þann sem þeir vm bæde. Eñ hañ hafde j þad siñ eiñ Fanga sem mæg var Nafnkiendur/ ad hann være Illrædis madur z Mordinge/ sa hiet Barrabas/ sm̄ fyrer Vpphlaup var fangadur/ huer ad j sama Vpphlaupe er j Stadnum var skied hafde Mȧns Bane orded. Og Folked gieck vpp/ og bad ad Pilatus giørde sem hañ var vanur. Og þa þeir voru saman komner/ sagde Pilatus til þeirra/ Þier hafed til Sids ad eg giefe ydr eiñ Fanga lausañ/ Huorn vilie þier nu lausan hafa/ Barrabam eda Jesum þñ Kōg Gydinga er kallast Christus? Þui hañ visse vel ad Kieñemaña Høfdingiarner høfdu af Ofūd ofurselt hñ.

Og sem Pilatus sat nu a Domstolnum/ sende hans Hwsfru til hans/ z liet seigia honū/ Hafdu ecke par ad giøra med þañ hiñ Riettlata/ þui eg hefe j

Dag margt lided j Suefne hn̄s vegna. Eñ Kieñemaña Høfdingiarner og Ølldūgarner tøludu vm fyrer Folkenu og eggiudu þad til/ ad þad ſkyllde bidia vm Barrabam/ eñ Lijflata Jeſum. Þa andſuarade Landsdomaren/ ꝛ ſagde vid þa/ Huorn vilie þier ad eg lauſan giefe af þeſſum tueimur? Þa hropade allur Lyduren/ og ſagde/ Burt med þeñañ/ ꝛ gief oſſ Barrabam lauſan. Þa kallade Pilatus enn aptur til þeirra/ viliande lata Jeſum lauſan/ ꝛ ſagde/ Huad ſkal eg þa giøra af Jeſu ſm̄ nefneſt Chriſt-us? Enn þeir hropudu aptur/ Kroſſ-feſtu hn̄/ Kroſſfeſtu hañ. Þa ſagde hn̄ j þridia ſiñ til þra/ Huad illt hefur hañ giørt? Eg ſiñ ongua Daudaſøk med hønum/ Þui vil eg lata reſſa hønum ꝛ giefa hañ ſo lauſann. Eñ þeir hropudu þeſſ meir/ Kroſſfeſtu hañ. Og þeir løg-du ad hønum med myklu Kalle / ad hañ yrde kroſſfeſtr/ Og þeirra Hliod ꝛ Kieñ-emaña Høfdingiaña toku yfer.

Þa

Þa tok Pilatus Jesum z Hwdstrykte han. Eñ Striÿdsmeñ Landsdomarans foru med hann jnn j Þinghwsed/ R v.

1336 kølludu ſaman allan Flock Pienarañа/ afklæddu hañ og løgdu yfer hañ Purpura Kyrtel/ ꝛ flietudu Koronu af Pyrnum og ſettu a hans Høfud/ ꝛ ſettu eiñ Reyrlegg j hans hægre Hønd / bugtudu ſig fyrer hønum / og ſpottudu hann ſeigande/ Heill vertu Kongur Gydinga. Og þeir ſlou j hans Andlit/ hræktu a hañ/ toku Reyrleggen ꝛ ſlou hans Høfud med/ ſiellu a Knie og ſpottudu hañ ꝛ lietuſt tilbidia hañ.

Pa gieck Pilatus wt til þeirra aptur og ſagde/ Siaed/ eg hef hañ vt aptur til ydar/ ſo þier vited ad eg fiñ ongua Søk med hønum. So kom Jeſus wt/ berande Pyrnekoronu og Purpura Kyrtelen. Pilatus ſagde vid þa/ Siaed Manneñ.

Eñ þa Kieñemaña Høfdingiar og Hra Pienarar ſau hñ/ hropudu þeir ꝛ ſøgdu/ Kroſſfeſtu/ Kroſſfeſtu hañ. Pilatus ſagde til þeirra/ Take þier hañ ꝛ kroſſfeſted/ þui eg fiñ ongua Søk med høn-

hønum. Gydingar suorudu hønum/ Vier høfum Løgmaal/ og epter voru Løgmaale skal hañ deyia/ þui hañ hefur sig sialfañ ad Guds Syne giort.

Þa Pilatus heyrde þad Ord/ vard hañ hræddur/ og gieck jñ aptur j Þinghwsed/ z sagde vid Jesum/ Huadan ertu? Og Jesus ansade hønum ønguu. Þa sagde Pilatus/ Villtu ecke tala vid mig/ Veistu ecke ad eg hefe Magt til ad krossfesta þig/ z Magt ad giefa þig lausan? Jesus suarade/ Þu hefz øngua Magt yfer mier/ nema þier være giefen hun hier ofan ad/ Þui hafa þeir meire Synd sem mig hafa þier j Hend ur sellt. Og vpp fra þui leitade Pilatus vid ad lata hañ lausan. Eñ Gydingarner kolludu og søgdu/ Later þu hñ lausan/ þa ertu ecke vinur Keisarans/ Þui huer sig ad Konge giører/ hañ er j mote Keisaranum.

Þa Pilatus heyrde þad Ord/leidde hañ Jesum vt/settest a Domstol j þeim

Stad

Stad sem nefndest Hafeslotur / a Hebreska Tungu Gabbata. Enn þad var Affanga dagur Paska nær siøttu Stund. Og hañ sagde til Gydingaña / Sia þetta er ydar Kongur. Eñ þr kølludu / Burt / burt med hañ / Krossfestu hann. Pilatus sagde / skal eg krossfesta yduarn Konung? Kiennemaña Høfdingiarner suorudu / Vier høfum ønguan Kong nema Keisarañ.

Þa nu Pilatus sa / hañ kom ønguu til leidar / helldur munde þar verda af meira Vpphlaup / syndest hønū þad af ad giøra Folksins Vilia / og dæmde ad þeirra Bon skyllde skie / tok Vatn ꝛ þuo de siñar Hendur þar fyrer Folkenu / og sagde / Eg er saklaus j Blode þess hins Riettlata / siae þier þar fyrer. Þa suarade allt Folkid og sagde / Hans Blod kome yfer oss ꝛ vora Nidia.

Þa gaf hañ þeim Barrabam lausan / sem fyrer Vpphlaup og Mañdrap var fangen / vm huørn þeir badu / enn

Jesum

Jesum hæddan og Hwdstryktan feck hũ̃ þeim j Hendur/ epter þeirra Vilia/ so ad hann være Krossfestur.

Eintaled.

I. Gydingar afsøgdu Jesum/ enn bædu vm Barrabam.

HUgleid hier fyrst mijn Sal/ huernen þeir Gydingar afsøgdu þann
Act 3. heilaga og Riettferduga/ og bædu vm Barrabam/ ad hañ mætte laus verda/ enn Hófdingia Lijfsins Lijflietu þeir. Pilatus visse ad Jesus var saklaus/ og þar fyrer leitade hañ vid ad lata hann lausan. Og med þui hans Vane var/ad giefa þeim eiñ Fanga lausan/ þa lætur hann þa ecke vm fleire eiga ad velia/ eñ vm Jesum og þann Mañdrapara og Illradis Mañ Barrabam. Meinande ad þeir munde helldr vilia ad sa Meinlause Jesus af Nazareth være giefen laus/eñ hiñ vonde Mordinge/ epter huórs Dauda alla adra langade. Eñ þeirra Hiórtu voru so beisk + gróm/ ad þeir hefdu fyrr óllū Strakum + Mordingium hlyft/ helldr eñ Þr hefde læted Jesū þañ Riettlata lausan. Þui hropudu þeir so/ Burt/burt med þeñañ/og gief oss Barrabam lausan:

Eñ

Enn mijn Sæl / þetta er ecke skied forgiefens / helldur þier til Huggunar. Þui Mordingen Barrabas merker Ad-am / ꝛ alla hans Nidia / J han̄ mata / Ad so sem Barrabas vegna sijns Mor-ds og jllra Verka / hafde Daudan for-þient / So hafde Adam fyrer sig og sij-na Nidia / eilijfan Dauda og Fordæm-ning forþienad. Enn Mordingen ꝛ A-dam med sijnum Nidium þar vrdu frij og frialser / enn sa Meinlause Christur
hlaut ad deyia / Þuiad so sem aller j A- 1 Cor.
dam dou / so verda allerj Christo lifāde. 15.

Þar fyrer mijn̄ Herra Jesu / þo eg sie einn af þeim stærstu Syndörum / þa vil eg samt ecke örvænta mier Myskun-
ar / Þui eg veit þad / huar mijn Synd er Rom 5.
mégtug orden / þar er þijn Nad langt vm megtugre / Og huör sa sem örulu-ast j sijnum Syndum / sa neitar þui ad þu sert Nadugur. Nu kann ecke meire Gudlöstū ad vera helldr en su / nær Ma-dur efast ꝛ örvænter sier Guds Nadar / sa same seiger nei vid Guds Myskun / Sannleika og Almætte / huar vppa eg set alla mijna Von. A hans Nad vona eg þui eg veit ad j hönum hefe eg Guds

Bar-

Barna Nad ódlast. A hans Sannleika vona eg/ þui eg veit ad hans Fyrerheit munu alldrei liuga ad mier· A hans Almætte vona eg/ þui eg veit ad min̄ þesse Lausnare er Almattugr ad hialpa mier af Syndeñe ⁊ allskonar Neyd. Nu þott mitt eiged Hiarta vilie mögla a mote mier og seigia/ Huór ertu þess/ þijn auma Mañeskia/ ad þu meiger þier slijkrar Hialpar vona? Huad kantu til heñar ad viña? Þa andsuara eg hreystelega og seige/ Eg veit a huórn eg true/ hann same hefur sig j Daudan fyrer mig giefed/ og mier med sinne Upprisu eilijft Riettlæte ⁊ Lijf afrekad. Þessu hefur þu mier Drotten min̄ Jesu heited/ þar fyrer muntu þad eirnen hallda/ þui þu ert Bæde sañordur ⁊ almattugur Amen.

Sa Saklause Christus/verdur Hudstryktur sem Spilluirke.

I. Þessu næst liet Pilatus Hudstrykia Jesum/ og hugdest þar med ad stilla Gydingaña Grimd/ hñ meinte ad þeir munde þa aumka sig yfer hiñ·

Strax sem hañ veit j þeñañ Veigen vid Strijdsmeñena/ þeir jafnskiott gripu

grípu Jesum / flettu hañ sijnum Klædum / Bundu hñ og Hwdflettu hañ. Enn Psa 40 þad saklausa Lamb var syns Himneska Födurs Vilia hlyded / villde öngun þßsu j mote briotast / liet þa fara med sig sem þeir villdu.

O mijn Sæl / huad hrædelega hafa þeir vtleiked þim Lausnara / Eingen Limur var heill a hñs Lijkama / so hafa þeir med Vöndum og Suipum hans saklausa Lijkama sært og lemstrad / ad eingen Dijle var heill a hñs Hwd. Awui Sa sem allre Veröllduñe Nyskū veiter / hañ fieck ecke hiñ minsta vægdar Dropa edur Lijnkind hia þessum Buölörum. Awuij Sæl mijn / Veina + grat yfer þijnum Syndum / med huörium þu hafder forþient þa eilijfu Hwdstroku j Heluijte og Fordæminguñe / Og grat yfer þijnum Misgiördum sem til eilijfra Kuala hafa viñed. Eñ þu miñ Lausnare liest þig j miñ stad Hwdstrykia / og frelsader mig so fra Andskotans Vende.

Drotten miñ Jesus / sem so varst fyrer mijnar Synder særdur + blodgadur / Esa 53. Lækna þu Sær miñar syndugu Samuisku / med þijnum Vndum / og græd þu

mitt alsæra Hiarta med þijnum Blodlækium og Benium Amen.

III. Ecce Homo. Sia þu huad særlega Lausnaren var til reika.

NU sem Jesus var so aumlega vtleiken/ hwdstryktur/ baren/ lamen/ særdur/ og allur Blodrisa/ þa tok Pilatus hañ/ + leidde hañ wt mz sier wr Þinghwsenu/ ætlande ad þa þeir Gydingar sæe huörsu illa hñ var vtleiken/ þa mundu þeir aumka sig yfer hönum/ og lata hañ verda lausan. Og þui sagde hañ so/ Siaed Mannen/ Eg hefe giefed hönũ Rædning/ heimted ecke meira/ lated þetta nægia. Eñ þeir Gydingar villdu ecke lijta til Jesum/ sneru sier vndan/ Kölludu og sögdu/ Burt/ burt med hann.

Eñ þu mijn Sal/ giör ecke so/ helldur haf þijn Augu a Lausnaranum med jafnade/ + skeika ecke. Sia og hura vm huad Blodrisa hañ var/ Sia huörnen Blodet lagade vt/ rañ ofan epter hans
an 5. Lijkama. Nu kant þu ecke ad seigia/ Mijn Vin er Biartur/ + riodur/ vtualen/ af mörgum Þusundum/ Helldr so/ Mijn

Vin

Þijt er Blar og Blodugur.

O Jesu Christe þu allra Friijdaste medal Mañaña sona/ Huar var nu þijn Fegurd og Pryde? Huad sargræteleg a varstu vtleiken? huad osynelegur varstu þa orden/ huad sundur kramen + maren var þiñ Heilage Lijkame?

O Drotten Jesu Christe/ huad skal eg giöra? Huörnen skal eg mijna Hiartans Hrygd stilla? Eg vil taka allar mijnar Synder/ + allan Ohreinleika + kasta þeim j þijnar Heilögu Vnder og j þijn Sar/ sem þier mijna vegna giörd hafa vered. Þeim vil eg söckua nidur j þijnar Vnder/ so þær verde alldrei mijnt fra mar meir. Drotten miñ/ þuo þu mig + hreinan giör/ af öllum mijnum Syndū og Misgiördum/ med þijnu Heilaga Blode/ Amen.

Gydingar af seigia sinn eigen Konung. III

Sia nu/ Saal mijn/ huad omyskūsamlegt ader Steinhiarta þessara Gydinga/ + huörsu þeirra Girnd verdur alldrei fylld. Strax sem þeir sia nu Christum so vt leiken af Pilato/ þa

hroopa þeir vpp aller saman og seigia/
Burt/burt med hañ/ Krossfestu hann.
Kong Dyrdarennar af seigia þeir/a hu-
örn aller þeirra Fedur vonudu/ + seigia/
Vier høfum ecke Kong annann enn
Keisaran.

Deu. O þu galda + darlega Þiod/ þackar
32. þu so Gude þijnum? O Drotten Jesu/
Joh 1. Þu komst til þijns Heimelis/ enn þijner
þecktu þig eige/ Þu varst ecke næsta alit-
legur nie pryddur/ Þeir sau þig/ eñ eige
var þuilijkt/ ad þeim kyñe a þig ad lijt-
Esa 53 ast. Eñ mier lijst þu hiñ fegursti medal
Psa 45 allra Mañaña Sona.

Drotten Jesu/ mijn Sæl veit/ ad
þu varst þui sendur af Gude j þennann
Act. 2 Heim/ad þu skyllder pijnast og deyia fy-
rer vorar Synder/ og allskonar Smæn
og Fyrerlitning vpp a þig taka/ so þu
Synder vorar kuittader/ Daudan og
Dan 4 Diofulen yfer vnner/ Riettlæted aptur
giæfer + þad eilijfa Lijf. Drotten miñ
Jesu/ lat mig alldrei vid þig skiliast ei-
lijflega/ Amen.

Strijds-

Striids Meñerner endurnyudu Hadungar vid Christum. V.

Hvad hafast nu Strijdsmeñerner ad a medan? Þeir kalla saman Flocken allan/ ⁊ henda Gaman ad Christo/ Fyrst hañ sagdest Kongur vera/ þa kasta þeir yfer hñ Konglegũ Skrwda/ þo ogoodum/ sem var afgómul Purpura Kapa/ og flietta Koronu af Þyrnum/ og setia hana a hans Hófud/ ⁊ þreyngia heñe so fast ad Bloded lagade ofan epter hónũ/ og feingu hm̃ konglega Spíru j Hónd/ sem var einn Reyrleggur/ kiptu hónum jafnframe af Hende hónum/ og lómdu vm hans Hófud þar med/ þar m3 sýndu þr hónum Konglega Virding/ Bugtudu sig fyrer hónum/ heilsudu hónum/ ⁊ tilbadu hann/ lómdu hans Asianu og hræktu a hañ.

Psa 34 O Drotten Jesu/ þeir flycktust saman a mote þier/ og glóddust af þinne
Beiskre Anaud: þu varst sa fyrerlitnaste
Esa 53. fullur Eymdar og Veykleika. Þeir þig
sau hræddust þig / opnudu sinn Munn j
Psa 21. mote þier/ ⁊ hristu sijn Hófud ad þier.

Drotten miñ Lausnare/ Þui ertu orden Spott Folksins? Og Forackta Lydsins? Þess vegna Drotten/ ad þu frelsader mig fra þui eilijfa Spotte Hæde og

Skóm̃

Skóm̃ Heluijtis. Og þo ſa Ogudlege
Flockur ſpottade þig/ þa ert þu ſamt
min̄ Kongur ⁊ min̄ Drotten/ ⁊ ert þar
til fæddur j þennan̄ Heim/ ad þu vilier
min̄ Kongur ⁊ Lauſnare vera.

Drotten min̄ Jeſu/ ſem min̄a vegna
polder þa þrongun Þyrnekoronu/
Gief mier ad eg med Trun̄e a þig/ meige
ódlaſt þa Lijffins Koronu ſem fyrer
hugud er óllum þeim ſem a þig trua/og Joh 2.
þig elſka af Hiarta/ Amen.

Vm Polenmæde Drottins/ j óllum þeſſum Hœdungum og Hórmungum. VI.

HUgleid þu hier min̄ Sal/ þa ſtoru
Polenmæde þins Drottins/ So þu 1 pet 2
hen̄ar min̄eſt/og ſiert polenmod/ ef þier Mat.
kiemur nockud til ad lijda fyrer hans 11.
Nafns ſaker/ Lat þier til hugar koma
þad hann ſagde/ Læred af mier/ Eg er
hogvær/ ⁊ af Hiarta Lijtelatur.

Þar fyrer ſkalltu vera til reidu/ allra
Handa Motgang/ eirnen Daudan ſial
fan/ hans vegna ad lijda. O fsækie nockur
þig / eda hreke / þa ſeigdu af Hiarta/ 1 Cor
Jordena a Drotten/ og allt huad j Hen- 10.

ne er / ham a Heims kringluna og hvad
Psa 24 þar i bygger. Og vilie nockur saga þig i
sundur / þa hefur þu Spamañsins Esa-
Jon. 1 ie Dæme. Vilie nockur dreckia þier / þa
hyxa þu vm Jonã Spamañ. Sie þier i
Elld kastad / þa þeink vm þa þria Meñ
Dan 3. i Elldsofnenum i Babilon. Verde þier
fyrer olm Dyr kastad / þa hyxa vm Da-
niel Spamañ / sem kastad var i Leona
Grofena. Vilie nockur gryta þig i hel /
Act 7. hyxa til þeſſ fyrsta Pijslarvots sem var
S. Stephanus. Sie fra þier teked allt
þad þu att / þa hyxa med þier sem S.
Job 1. Job seiger / Naken kom eg af Modur
lijfe / naken mun eg i burt fara. Lijder
þu nockurn Oriett / gief þ i Guds Hend-
ur / hñ kañ þeſſ hefna. Faer þu Skada
eda Tion / gief þad i Guds Hendur / hñ
kañ þad bæta. Berer þu Hrygd + Sorg
gief þad i Guds Hendur / hañ mun þiñ
Huggare og Grædare vera. Eiger þu
Daudan ad lijda / gief þad i Guds Hen-
dur / hñ mun þitt eilijfa Lijf vera.

Veittu mier / Drotten miñ Jesu / slij-
ka christeliga Þolinmæde / til allra þ-
ra Hluta sem mig meiga astrijda / ad eg
lijde og vmbære alla Hlute i þijnu Naf-
ne.

ne. Lat mig ei girnast Mönnonum ad
þocknast / Þui ef þad verdur / þa er eg Gal 1.
ecke framar þinn Þion.

Drottenn avijtar Pilatum / vegna VII.
hans Mictnadar.

Egar Pilatus hrosade þui / ad hann hafde Magt ad giefa Jesum lausan / og ad Krossfesta hann / þa ansade hönum Jesus / seigande / Þu hefder engua Magt yfer mier / vare þier hun ecke hier ofan ad giefen.

Ja ad sönnu / mijn Saal / Eckert gie-
tur Madurenn teked af sier til / nema þad Joh 3.
sie giefed hinn af Himnenum / Ach / huad
vill þa þesse auma Molld og Aska mz Syr 10
sinn Hroka? Ecke er hun annad / enn and-
styggelegur slæmur Saur / lijka a medan
vid Lijfed lafer? Þui hefur Drotten a-
vallt Drambsseme Manna lægkad / og henne
vm koll kastad. Gud hefr hrunded Voll- Luc 2.
dugum af Stole / enn vpp hafed Lijtela- 1 Pet 5
ta / þui hann steindur a mot Drambsatum /
enn Lijtelatum giefur hann Naad.

Hialp mier Drotten Jesu / ad ganga
og lifa sem þu mier skipad hefur / og i Eph 4.
þui Kalle og þeirre Stiett ad þiona sinn

þu hefur mier til sett. Eg veit ad søn̄u
Drottenn/ ad Madurenn hefur ecke Rad a
Jer 10 sijnum Giørdum eda Fram̄ferde/ Send
mier. þui þijna Speke af Himnum/ og
af þijnu Velldis sæte send mier hana/
Sap 9 Ad hun hia mier sie + m3 mier arfide/ so
eg vite + giøre huad þier lijkar/ Lattu
mig avallt/Drotten Jesu/goodū Rads
Pro 19 um hlyda/og amin̄ingar þiggia/ so ad
eg byggnest.

VIII. Dauda Vrskurdurenn yfer Christo.

AThuga þad eirnen/ mijn Sal/ huørnenn Pilatus fellde Dom yfer þin̄ Lausnara/ so ad hn̄ Lijfletest/ epter þui sin̄ Gydingarner hotudu hm̄/ seigande/ Later þu þennan̄ lausan/þa ert þu ecke Keisarans Vinur/ þa vard Pilatus hræddur enn meir vm sig/ fyrer Kiesarans Reide/ ecke fyrer Guds Reide þar fyrer seiger hn̄ Domenn vpp/ + dæmer ad Gydinganna Villd skie skule: Og þo han̄ þuoe Hendurnar og segdest saklaus j hn̄s Blode/ þa gaf hn̄ samt þan̄ saklausa Jesum j þeirra Valld/+ dæmde ad þeirra Vilie skyllde fram̄gang hafa/

fa / ad hañ være Krossfestur.

Huad ranglega er Drotten sa riettlæte Domare dæmdur? Sem koma mun ad dæma Lifendur + Dauda.

O þu ranglæte Domare Pilate / þui dæmer þu so rangañ Dom yfer mijnū Drottne? Huór Jllgiórd var vitnisfóst vppa miñ Lausnara? Huada Vitne komu fram̃ a mote hónū? Voru þeir ecke hans Fiandmenn? Jæ / þeir sómu voru þar Sakaraberar og Vitnen. Er ecke plagsidur ad giefa Þm Sókudu Frest / so þeir vtuegie sier sijna Afbótun? Eñ miñ Lausnare var vm Midnætte fangen / og til næsta Morguns hæddur spottadur / + med Hrakum spyttur / og ad Morne snemm̃a Hwdstryktur / og iafnskiott til Dauda dæmdur / + til Aftókustadarens leiddur. Þu visser ædur / ad Gydingar hófdu af Hatre fangad hañ og ofursellt / Þui dæmd þu hñ til Dauda mote þiñe eigen Samuisku? Þu þuoder þijnar Hendur / eñ huór vill þuo þad saklausa Blod af þiñe Samuisku?

Eñ gledst þu hier vid / mijn Sæl / þui med þessum hætte ertu fra þeim stranga Dome frials orden og kuitt. Joh 3.

Þei

Þui huör a Sonenn truer/ hann mun ecke dæmdur verda. Nu mattu avallt med (Ebr 5.) goodu Giede koma fyrer Guds Nadarstol/ so þu hans Myskun ödlest ꝛ Lijkn sinner nær þier aliggur.

O þu allra sætaste Herra Jesu/ sinn af þeim heidna Lands Domara varst fordæmdur/ Lat mig fyrer þessa þijna Elsku ꝛ adra/ æfinlega þier þacker giöra/ Og þa þu kiemur ad dæma Lifendur og Dauda/ þa gack ecke j Dom vid þinn Þræl/ og minstu ecke a mijnar Synder/ Helldur vnn og gief mier af þinne Nad/ ad eg med öllum Utuöldum meige setiast ad þui Rijke/ sem þu hefr oss tilbwed fra Upphafe Veralldarinnar.

Sextande Capitule.

Um Utfør Lausnarans til Aftøkustadarins/ Og huad þar fleira vid bar.

Trijdsmennerner toku þa Jesum/ færdu hann af þeim Kyrtle/ ꝛ j sijn eigen Klæde/ leiddu hann vt til Krossfestingar/ og lietu

letu hañ sialfan bera sinn Kross. Og
sem þeir komu vt/ fundu þeir eiñ Mañ
sem þar fram hia gieck/er hiet Simon

af Syrenia/huør ed kom af Mørkefie/ z huør ed var Fader Alexandri z Rufi/ hønum naudgudu þeir til ad bera hans Kroß/ og løgdu Krossen hønum a Herdar/ ad hañ bære hañ epter Jesu.

Eñ hønum fylgde epter stor Fiølde Folks og Kueña/sem ed veinudu z grietu yferhønum. Eñ Jesus snere sier vid þeim/ z sagde/Þier Dætur af Jerusalem/grated ecke yfer mier/Grated helldur yfer ydur sialfum og ydar Nidium. Þui siæed/sa Tijme mun koma/a huerium þier munud seigia/ Sælar eru Obyria/z þeir Kuider sem eige hafa fætt/ og þau Brioſt sem eige hafa miolkaſt/ Þa munu þeir taka til ad seigia vid Fiøllen/Falled yfer oss/og vid Halsana hylied oss/ Þui ef þeir giøra slijkt vid þ græna Tried/ Huad munu þeir giøra þa vid þad Visna ?

Eintaled.

Vtleidsla Christi til Kualastadar-ins/ er vor Innleidsla j Himnaryke. I.

SJea þar mijn Sæl/ huørnen þinn Esa 53
Lausnare var tekenn af Lande þeirra
Lifondu. Þuiad/ þegar siñ Pilatus ha-
fde Domen vpp sagt/ þa toku Strijds-
meñerner Jesum/ og leiddu hann vt til
Krossfestingareñar/ so þad Lógmalsins
Fyrermyndan framkuæme j þssu. Huer-
ra Fornar Blod sem Kieñemaña Hó f-
dingenn førde jnn j þad allra Helgasta
fyrer Syndernar / hennar Kroppur var Ebr 13.
brenndur fyrer vtan Herbudernar. So og
einnen Jesus/ vppa þad ad hñ med sijnu
Blode Helgade sitt Folk/ þa leid hañ sig
fyrer vtan Borgarhliden pijna.

Drotten Jesu/ miñ Lausnare/ Eg giore þier þacker af mijnu Hiartans gruñe/ fyrer þad ad þu villder slijka Sman fyrer mig lijda/ & liest þig vt af þiñe Eign. til Kualastadarins vt fœra/ & siñ añañ Spillvirkia vtleika/ Þijn þesse Vtganga hun er mijn Jñganga j þad eilijfa Lijf.

Eg bid þig Drotten miñ Jesu/ sem

med-

med storre Skadung og Sman/ varst vt vr þessare Jardneskn Jerusalem leiddur/ Leid þu mig jñ j eilijfa Glede Æru ⁊ Vegsemd þrar Himneskn Jerusalem.

Hugleid hier/ mijn Sal/ Drotten hefur þetta til Epterdæmis læted hier/ ad þu skuler lijka vtganga fra öllū þui sem forackt & hans Nafn/og hans Heilaga Bod med Fotum troda. Þui skalltu hafa þig til vegar/ skilia vid þessa Heims Synder/og Drottne fylgia/ Huar Meñ vilia ecke þuī Lausnara hafa/þar skalltu ei stadar nema/ Helldur stappa Dupt þeirra af þijnum Footum. Eg seige/þu skuler hrista Syndareñar Dupt af þijnu Hiarta/ med riettre Jdran/ so vid komust vt til Drottins af Herbudonum þessa Heims/⁊ berum so Fyrerlitningena med Drottne. Vier vitum sañlega/ ad hier er eingen stadföst Vera/ og vid leitum þa okomna sem þo a ad koma. Þui öll Veröllden er forspillt/⁊ forgeingur med allre siñe Vellyst/ Gack þar fyrer vt af heñe/Sal mijn/ so þier blotnest eckert af hennar Syndum/edur mæter heñar Plagum. Þui heñar Synder na til Himnaña ⁊ Gud gaer ad heñ-

ar

ar ogudlegleika: Megtugur er Gud Drotten sem hana mun dæma.

Gief Nad Drotten Jesu/ad eg lýkest ecke þessare Veróllðu / ꝛ mig ei saurge med hennar Syndum / Lat mig æfinlega þier fylgia/ vid þig loda / þier þiona/ Læt mig einskis oska / einskis leita / eckert girnast nema þig minn Lausnare/ vppa pad ad eg afrække hid Stundlega/ enn elske ꝛ astunde þ himneska / Amen.

Drotten vard sialfur ad bera sinn þunga Kross a Herdum sier/ vt til Kualastadarins. II.

Miin Sæl/ Huørsu litla vægd hafa þr viliad sýna þijnu Lausnara. Þui þa hann var med óllu vppgiefenn og Mattlaus/ þar hann var þa lidlanga Nott lamen og strýktur/ hradur og hraktur/ po samt pa hneptu þeir hann þunga Kross hónum a Herdar/a huórium hann ætte ad deyia. Tueir Spillvirkiar voru med hónum vtleidder ad Krossfestast m3 hónum. Enn ei lesum vier skrifad/ ad þr hafe sialfer sijna Krossa Bored/ Mijn Lausnare hann alleina hlaut sinn Kross sialfur ad bera.

O þu allra þolenmodaste Herra Jesu/Huad ovmræðeleg var þijn Hlydne.
Gen 22 Þu varst sa riette Jsaac sem sialfur bar Elldeniden/ þa hönum atte ad offra. Eñ þu varst so þreyttur og Mattlaus orden/ ad þier veitte ecke par af ad ganga sialfum/ þo giekstu samt vnder þa þungu Krossins Byrde.

Eñ so hefur þu Ok vorrar Byrde (þad er Lögmaled) + vort Synda Hrijs
Esa 9. (sem var Dauden) a þig teked/+ Straff þess sem ad oss so freklega þiade/ þad er/Lögmalsins Bölvan yfer Syndenne/ þui Krossen þyder Syndena/ og allt þ Syndaña vegna a oss legst/ þad allt hefur þu þolenmodlega fyrer oss bored/ þu saklausa Guds Lamb/ sem barst allar Heimsins Synder. Vort Straff lä a
Esa 53. þier/ so vier værum med Fride/ og vorar Sæler j eilijfre Huggun. Myskuna þu mier Drotten Jesu/og gief mier þiñ Frid/ Amen.

III. Vm Syrlenska Simon sem Krossen Christi vard ad bera.

HA Kualararner sau ad Lausnaren munde verda til leingdar ofueykur vnder Krossbyrdeñe/ ottudust þeir

þiñ

hañ munde slockna vt af / fyrr enn þeir 1 Cor.
kiæmust med hañ til Aftöku stadarins / 10.
Þui gripu þeir einn Vegfarande Mann
sem kom Vijfande ad / Simon ad Nafs-
ne / og hræddu og neyddu hñ til ad Bera
Krossen epter Jesu.

Miin Sal / huad Trufastur er vor Gud / sem eirnen synest j þessu / ad sijnum Syne sem var orden Bölvan fyrer oss / lagde hañ ei meir vppa eñ hañ gat vnder staded. Og sem hañ var nu med aullu þreyttur vnder þeim þunga Krosse / sende Gud hönum þa Hialp sem mz hönũ Bære. Þess vegna / miin Sal / Nær þu j Heimenũ lijdur Angist + Neyd / þa kalla þu til Guds / hañ mun þier lijkna / og þitt Angur bærelegt giöra. Hann mun senda þier einhuörn goodan Simon sem þig styrke med Raad eda Daad / Ja / hañ sialfur vill sa Simon vera / + þier hialpa / Þui hañ er sa sem Mæddum Krapt Esa 40
eykur / + styrker sem duger þa Vanmættugu. Þo vnger og oluner sieu / þa þreytast þeir / Eñ þeir sem Drottne treysta fa nyan Styrk / so þeir meige vega sig vpp mz Vængiũ sem Aurnen / Ad þeir hlaupe og giefist ecke vpp / Ad þeir gange og

1 Cor 12 þreyteſt ecke/ Þuiad Kraptur Drottins er mættugur j þeim Veyku.

O Drotten Jeſu/ lattu allar mijnar Freiſtingar + min̄ Motgang ſo endaſt/ad eg af þijnum Nadar ſtyrk fae vel ſtadeſt/Amen.

IIII. Aller Chriſtner verda ad bera Kroſſen med Chriſto.

TAk þig vpp Sal mijn/og lær nu ad bera Kroſſen epter Herranum Chriſto/ ſem þeſſe Simon hűm Syrlenſke giórde. O huórſu gott + merkelegt er þad/hans Kroſſ ad bera? Oh huad ſtora Virding og Mæte fieck ſa Simon þan̄ Dag/ þa hn̄ fieck ad hialpa til/ad bera wt Kroſſen Chriſti?

Drotten Jeſu/ Sæll er ſa/ſem þier epterfylger/han̄ geingur ecke j Myrkrunum/helldur ſier hann þad Lijfſins Lios fyrer ſier. En̄ ſa þier vill fylgia / hlytur
Luc 19 fyrſt ad afneita ſialfum ſier/+ Daglega ſijn Kroſſ vpp a ſig ad taka/og fylgia þier epter.

Sia hier mijn Sal/ Hafe Drotten ecke ſkam̄aſt ſijn fyrer þig a Kroſſenum ad hanga/ þa ſkalltu ecke helldur ſkam̄-

aſt

ast þyn med þeirre Heilögu Jomfru
Maria vnder Krossenū ad standa. Þui
huör sin Kross ecke a sig tekur/ + fylger Mat.
hönum epter/ sa er hans ecke verdugur.
Ja / huör sinn Kross ecke ber og fylger 10
hönum/ sa kañ ei hans Lęresueiñ ad ve-
ra. Þui tak hans Ok vppa þynar Herd Luc 14.
ar/ myn Sal/ huört ad er sętt/ + hans Mat.
Byrde/ huör ad er Sęluñe liett bær' 11.

Mögla ecke j mote Drottne sem
margur giörer/ Huxa helldur ad sier kię Apo 3.
rā agar Drotten/ + tekur til a sijnu Hw- Eze 9.
se. Drotten miñ Jesu/ fyrr eñ þu lijte- Psa 119
lęckader mig villtest eg/ enn nu fylge eg
þynu Orde/ Þui var mier þiñ Age fyr-
er goodu/ so ad eg feinge ad lęra þyna Jer 25
Doma. Og þui hrosar sier mijn Sal af
Hörmunguñe/ þui hun hefur Þolenmę- Rom 5.
de/ eñ Þolenmęde Reynslu/ eñ Reynslan
Von/ eñ Vonen lętur oss ecke til Skaiñ-
ar verda.

Hialpa mier Drotten minn Lausn-
are/ so ad eg ei lijde eda straffest sem añ-
ar Mordinge/ Þiofur eda Illuirke/ eda
sa sem til añarlegs Embęttes grypur/ 1 Pet 4
Helldur ef so skier/ ad eg eige hier nöck-
ud ad lijda epter þynum Blessada Vil-

ia/ og litla stund Sorg og Mædu ad bera/eda adrar Freistingar/ þa gef Dr⸗
1 Pet. otten/ ad eg hier mijna Sal bifale/
11. 4. mijnũ trufasta Skapara/ til allra goo⸗
dra Verka. Og þo þijn Hialp kuñe vnd an ad dragast/ þa giör mig stödugan j
Hab 2. Voneñe/ Þui þijn Hialp kiemur vm sijd⸗
er og bregst ecke/ Amen.

V. Su seinasta Predikun Christi sem hñ hafde a Leideñe vt ad Aptökustadnum.

Sal mijn/hlyd þeirre snørpu Predikun/ sem Drotten Jesus hafde fyrer þeim Kuiñum sem hañ grietu/ og sinne Borg og Fosturlande liet epter j sijna Miñing. Huad aluarlega hñ aminte þa ad lata sijna Pijnu sier til Hiarta ganga/ og ad giöra Jdrã ꝛ Yfeyboot/ ꝛ optt sagde þeim fyrer/ huada Straffe hienge yfer þeirra Höfde.

Ja/ Mijn Sal/ þad var Jerusalem sem Drotten hafde vtualed/ þad var
Zach 3. Zion sem Drotten hafde sier kiöred til
Psa 131 Heimelis/ ad hañ þar bygge. Himnana ꝛ alla Himnaña Himna / ꝛ so Jörd⸗
Deu 10 ina og allt þar iñe er/ þad atte Drott⸗
en

ECCE HOMO

Þesse Figura a ad standa Fol. 133. Þar ed Pilatus leider Je-
sum vt/ Hudstryktan/ Þyrne kryndan/ Alblodugan/ og seiger til
Gydinga/ Ecce Homo/ Siaed þessa Manneskiu.

en þinn Gud / og allt er þad hönum j
Hende / Eñ samt þocknudust so Drottne
Gydinga Forfedur fram̃ yfer adra / ad
hann elskade þa / og þeirra Sæde epter
þa vtvalde hañ fram̃ yfer allar Þioder /
⁊ sende þeim siñ eingietna Son / sem þa
Mat. 1. hiolpna gióra skylde af óllū Ꝥra Syndū

Oh Herra Gud / Huad opt villde hañ
Mat. hafa safnad þeim saman / sem Hænan
23. safnar sijnum Vngum vnder sijna Væn=
ge ? enn þeir hafa ecke viliad / Helld=
ur toku þeir siñ eigen Herra til fanga /
dæmdu hañ til Dauda / selldu hñ heid=
num Mönnum j Hendur / so hñ spottad=
ur / hæddur / smædr / Hudstryktur ⁊ Lijf=
laten yrde.

Þar fyrer / Sæl mijn / vard Drotten
Mat. þiñ Gud reidur / sende siñ Her vt / og liet
23. fyrerfara þeim Mordingium / og þeirra
Stad vpp brena. Hañ sende nóckurs kon
Deut. ar fiærlæga Þiod yfer þa / fra enda Ver=
28. alldareñar / lijka siñ Arnn flyge / huórrar
Mæl þeir skildu ecke. Ja ad sóñu eina
grim̃a Þiod / huór ei foor epter Mann=
uirdingu / og ei vægde þeim Gómlu nie
Vngu. Þetta Folk krepte so ad Gyding=
um j óllū þeirra Borgarhlidum / þang=
ad

ad til þad gat nidur broted alla þeirra Mwruegge/ Huar vppa þeir reiddu sig/ vm allt Landed. Drotten hañ sagde þui slijkt fyrer/ seigande/ Vei Oliettum og Briostmylkingum a þeim Døgū. Þui Luc 2 þar kom ad þær vrdu ad eta sijns Lijfs Auórt/ og sitt eiged Foostur/ ꝛ Holld ꝛ Deut. 28. Kiót sinna Sona og Dætra. Þeirra Ouiner settu eina Vagnborg j kringum þa og þeirra Sonu/ og þreyngdu ad þeim a alla vegu/ og nidur brutu þa Borg/ so þar var ecke Steiñ yfer Steine standāde.

Þeirra Hófdingiar ꝛ Yfermeñ vollduger/ og hiner Magtarmestu hia þeim hærre Stiettum og lægre hófdu sig j Biargskorur ꝛ Kletta/ ꝛ sógdu til Fiallaña/ Falled yfer oss/ og byrged oss fyrer Asionu þess sem situr a Stolnum/ ꝛ fyrer Reide Lambsins/ Þui komen er sa hrædelege Dagur hans Grimdar/ Huór Luc 21 kann vid ad standast? Þeir fiellu fyrer Suerdū/ ꝛ voru fangner ꝛ færder mille Þiodaña. Oho/ Þui liggur nu Borgen so j eyde sem full af Folke var/ Hun er nu sem ein Eckia/ su sem var Hófdingleg Tren a medal Heidingianna/ og Drottning j Landenu verdur nu ad þiona.

Huxa þier vm/ mijn Sal/ ⁊ gleym
þui ecke/ huórsu þ Guds Folk er aum-
lega sundur tuistrad/ af þui þad þeckte
ecke Nadarennar tijma/ þa þeirra var
vitiad/ ⁊ forócktudu sin̄ Lausnara/ hu̅s
Dauda ⁊ Pijnu. Hafe nu Gud sin̄e Eign
og eigen Folke ecke hlijft/ þa mun hann
Rom 11 ⁊ þier ecke hlijfa/ Hafe han̄ þeim natt-
urlegum Kuistum ecke vægt/ þa mun hn̄
þier og ecke vægia/ ef þu lætur þier þ
verda/ sem er/ ad forakta hans Dauda
og Pijnu

Þess vegna Sal mijn/ Legg hans
Ord a Hiartad/ Þar han̄ seiger/ Grated
ei yfer mier/ helldr yfer ydr ⁊ ydr Sonū
Tren 3. Hell þijnum Tarum wt/ mijn Sal/ og
gief ecke vpp/ Enn grat ecke yfer Christo/
þui þad er hónum eingen Þioństa/ ⁊ ecke
helldur þacknæmt. Han̄ pijndest ⁊ deyde
viliugur/ Viliugur gaf han̄ sitt Lijf fyr-
er þig og adra/ En̄ þu skallt grata yf-
er þier og þijnum Syndum/ og tru þu
a han̄/ og giór riettelega Jdran.

O Drotten Jesu/ Þu ert ad sónu sa
fagurgræna lystelega/ Lijfsins Eik og
Trie/ og Dauids Kuistur/ berande tolf
falldan Auóxt a huórīū Manude/ huers

Lauf

Laufblód eru kröptug Lœkning Heiding aña/ Halla þu þier Sæl mijn ad þssare Eik/ Þa mūtu so vissvelega af þssu Trie þess eilijfa Lijfsins Auaxtar neyta/ so sin Adam Daudās Eple af þui forbod na Trienu eted hefur.

Hugleid hier/ huórnin ad Guds grim dar Reide gieck hardlega yfer þtta Trie so hrn liet þad fyrer añara skulld vppuisna og þorna. Ad vijsu/ Sæl mijn/ Fyrst soddan skiedur a þui græna auaxtarsama edla Trienu· Huad mun þa skie vid þad þurra + visnada? Huórnen mū þm Ogudlegu ganga/ sem ad eru Auaxtarlaus Bóluud Trie og onyt? Ef sa Riettlæte hlytur ad lijda/ Huórnen mun þa sa Ranglæte fara? Huór mū verda Afelok þeirra sem þui Heilaga Orde/ og Euangelio ecke trua? lifa j Jdranarleyse + epter Muñe + Maga/ aña fram epter Holldsins og Heimsins Girndum? Giór þar fyrer Jdran/ mijn Sæl/ þui Himnarijke nalgast/ Auxen er sett a stofn Eykareñar/ Huórt Trie sem ei ber goodan Auórt mun afhóggvast/ og j eilijfan Heluijskan Elld kastast. Mar 4 Mat 3.

Drottenn minn Jesu Christe/ Planta

Þin

þu mijna Sæl/ og lat hana verda ſem grænt Vidarſmiörs Trie j hijnu Hwſe/

pſal 52 Lat hana blomgaſt ſem fagurt Palm=

1. 92 uidar Trie a Vatnaböckum / ad hun gie=
fe ſiñ Auöxt j riettan Tijma/og ad hēñ=
ar Blöd ecke viſne/ + allt huad hun giö=
re luckeſt farſælega/ Amen.

Seytiande Capitule.

Vm þañ eitrada Vijndryck/ ſem þeir ſkeinktu Drottne j hans Kroſſfeſtin=gu/Og huerneñ hann var med Spill=uirkium reiknadur.

MEd Jeſu voru vthafder tueir Spilluirkiar/ ſo þeir ſkylldu Lijflataſt med honum. Og þr komu med hañ j þañ ſtad ſem kallaſt a Ebreſku Golgata/ þad þydeſt Hofudſkielia ſtadur. Og þr gafu hon=um þar Edik/ edur Myrru blandad Vijn ad drecka/ med Galle meingad. Og þa hann ſmackade þad/villde hann ecke drecka.

Og þeir Kroſſfeſtu hañ þar j þeim ſtad

stad Golgata/ og tuo Spilluirkia med
hønum/ eiñ til hægre/ og añañ til vin-
stre Handar/enn Jesum j midiuñe. Og

ſu Ritning vpp fylldeſt ſem ſeiger/ Nk
var reiknadur med Spilluirkium. Og
þad var vm þridiu Stund/ þa þeir neg-
du hañ a Kroſſin.

Þridia Stund Gydinga/er hia oſſ ad reik-
na ſo ſem niunda Stund /edur Dagmal.

Eintaled.

I. Vm þad eitrada Vijn ſem þeir budu Herranum Christo ad drecka.

AThuga hier fyrſt mijn Sæl/hua-
da Dryck þeir gæfu þijnum Lauſ-
nara ad ſuala ſier a/ og lijfga ſitt
Pro 31. daud þreytta Hiarta. Þad er vel ſatt ſiñ
vijſe Madurenn kienner/ ad Menn ſkulé
ſkeinkia gott og ſterkt Vijn þeim ſem
Lyflætaſt eiga og ſorgfullum Hiörtum/
ſo ad þau gledieſt/ og ſinna Harma ei
miñeſt. En mijnum Lauſnara gæfu þr
Edik/ edur Myrru blandad Vijn med
Galle ad drecka:

Drotten minn Jeſu/ Þu hlauſt einn
Eſa 53. hiñ allra veſalaſte ⁊ overdugaſte a Jörd
vnne ad vera/Og huad riett var ad væg-
ia

ka Spilluirkium og jllrædis Mönnum/ þ
þotte ei riett vera ad vægia þier med.
Þu hafder þier eitt Folk plantad/ so ad Jer 2.
þad skyllde verda þier eitt sætt Vijnnid-
arens Trie/ og eitt æskeligt Sæde/ Enn
þad er orded þier ad beiskum og surum
Vijnuid/ so ad eg hier af hefde Huggun
og Hugsuala/ j öllum mijnum Anaudū.
Eñ þa þu þierra Vijn smackader/ vill-
der þu ecke drecka/ Þu villder þijna Þij-
nu eda þitt Lijf ecke þar med sialfur phil 2.
stytta/ helldur Hlydne þijnum Födur þar
med syna/ allt j Daudan/ Ja/ j þann
Krossins Dauda.

Hier af skalltu læra/ mijn Sal/
ad þetta Vijned sem Christur villde hier
ecke drecka/ þad merker Vellystingar þiss-
arar Veralldar/ og Glede þessa auma
Lijfs. Þessa Heims Glede er sem Myr-
ru blandad Vijn/ og med Galle meing-
ad/ Og þessa Heims Vellysting er rām-
are enn Gall/ Huör þar af dreckur/ sa
hlytur þm eilijfa Dauda ad deyia. Þui-
ad allt þad j Veröllduñe er/ sem er Holld- 1 Joh 2
sins Vellysting/ Augnaña Vellysting/ og
stolltur Lifnadur/ þ er ei af þeim Him-
neska Födur/ helldur af Veröllduñe/ og

Ver-

Verölldenn mz siñe Vellyst mũ forganga.

Ja/ Glede og Vellyst þessa Heims er sa forgyllte Bikar þeirrar myklu Hor konu/ huórn hun fier j Hende hefur full-
Apo 17 ann Andstygdar og Fylu sijns Hoor doms. Enn dreck þu ecke þar af/ mijn Sal/ Helldur sla fra þier þeñar stund legre Vellyst/ ꝛ forsma þeñar forgeingelega Glede/ so þu fyrerfarest ecke j þeñe sem þeir Ogudlegu.

Pad virstu mier ad giefa/ miñ Lausnare/ad þetta swra Gallblandada Vijn/ sem er þssa Heims Vellyst/ sie mier leid/ fyrst ez sie þu villder ei drecka þar af. Lat mig ei suiken verda med þui fagra Skine þessa auma Lijfs/ og ei drucken verda af þss fals Sætleika/ Lat mig ei lijkiast þeim sem Lioſed fyrer Myrkur ꝛ Myrkren fyrer Lioſed hallda/ Sem surt sætt/ og sætt surt kalla/ Amen.

II. Huørnen vier eigum med vorum Hugskotsins Augũ ad alita ꝛ skoda Drottenn/ sem hñ hieck a Krossenum.

Hyft nu vpp þijnũ Augum/ Sal myn/ og skoda þeñañ Hófdingia Lijfsins hangãda a Krossins Galga.

ga. Sia / allur þüge hns Lÿkama / hieck a einum þremur Nöglum / Og hans allra Helgasta Blod lagade nidur wr hans Blessudum Benium. Awuij / awuij / Huad særlega var hañ pÿndur / huad oseiganlegar voru hans Kualer? Skoda ⁊ sia Sæl mÿn / þetta er Drotten Jesus Christus / Drotten vor Gud / vor Frelsare / Guds hiñ eingietne Son / sañur Gud og sañur Madur / sa eine sem vnder Soluñe er Flecklaus funden / Eñ so sem Vtburde er vant ad kasta wt / strax sem hann af Modurlÿfe kiemur / so var þinn Herra af þui vesla auma Folke vtkastadur.

O þu sæte Jesu / huad særlega varstu vtþanen a Krossins Galga / so þu gatst önguan þiñ Lim edur Lid hrært / nema þitt Höfud / Huad omæleleg var þÿn Kuöl og Pÿna / hid iñra og ytra / fra Huirfle og til Ilia / a hægre Hönd ⁊ vinstre / Sia Drotteñ miñ / eg sef a eiñe Dunsæng / enn þu hieckst a þeim harda Krosse / Þo eg siñe ei nema lÿten Höfuduerk / þa legg eg fullmiukan Kodda mier vnder Höfud / Eñ þu hafder þÿnu Blessada Höfde huörge ad ad halla / sem þo var næsta veykt orded / blatt ⁊ blodugt /

og med þeirre hvóſſu Þyrnekorónu ſun-
dur mijſt.

Ja Drotten minn Jeſu / Þeir raku
þijnar Hendur og Fætur j gieginum / og
óll þijn Bein mætte telia j þijnu Kroſſ-
feſta Lijkama: Þu / giórdeſt Madkur en̄
Pſa 22 ecke Madr / óll þijn Bein ſundr lidoduſt.

Hvad hafder þu til ſaka / min̄ Lauſ-
nare ad þu værer ſo jlla vtleiken? Hvad
hafder þu med þijnum Heilógum Lid-
um og Limum ſyndgad / ad þeir ſkylldu
ſo ſarlega ſundur þeniaſt? Ad ſón̄u haf-
der þu ekkert Broted / + ecke an̄ad til þſſa
vn̄ed en̄ þad / ad þu oſſ ſo miog elſkad
er. Ja Herra / Eg er ſa ſame hvórs
vegna þu / wt af ſtorre æſtar Elſku
til vor / hefur allt þetta lided / ſoddan
Kvól + Þijnu. Min̄a Synda vegna er-
Eſa 53. tu ſærdur / og minna Miſgiórda vegna
ertu lemſtradur. Þu hefur nidur ſokt og
ſteypt þier j Kvalaren̄ar Flod / ſo eg yr-
de frij + frials þar j fra. Þitt Lijf gaf-
ſtu j Daudan til þeſſ / ad giefa mier apt-
ur Lijfed. Þu ber þijns Himneſka Fód-
Gal 3. urs Reide / hvória eg forþient hafde / +
ert orden Bólvan fyrer mig / til þeſs ad
frelſa mig fra Lógmalſins Bólvan̄. Þu
deyd-

deyder forsmanarlegum og bólvudum Dauda/so sem skrifad er/Bólvadur er sa sem a Trie hanger/so eg yrde frelstur fra bólvudum Dauda eilijfrar Fyrerdæmingar.

Þu hefur j burt teked þa Handskrift sem oss j mote var/og j Setningunum var grunduð/Hana hefur þu afmad/j þui ad þu af skiærre Aast og Elsku til vor/liest þig a Krossen festa med Höndum + Fotum/+ tokst hana burt og fester hana lijka a Krossen.

O Herra Jesu/Huad ovmrædelega mykel er þijn Hlydne og Þolenmæde? Huad viliuglega hefur þu allt þtta lided? Oh/ Huad hiartanlega hefur þijn Hlydne Fodurnum þocknast?

Sia mijn Sal/ Þar var slatrad Joh 1.
þui saña Guds Lambe/sijñ allar Heim-
sins Synder bar a sijnum Herdum/Þar
hieck sa riette Eirormur/sem var Mañs Num. 21.
sins Son/ sem so var vpphafen vegna
þiña Synda/so þu og aller þeir a hañ
trua ecke fyrerfarest/ helldur hafe þad Joh 1.
eilijfa Lijf. Ja/þad var sa Herran þiñ
Lausnare sem olldungis Syndlaus var/ 1 Cor 5
eñ þo giórde Gud hañ ad Synd + Ból-

van vorra vegna / ſo vier i hǫnum yrdū ſo Kiettlǽter / ſem Gude vel lijkade: Sia / þeſſe er vor ædſte Kieñemadur / ſiñ ei med Hafra eda Kalfa Blode / helldur
Ebr 9. med ſijnu eigeñ Blode / hefur einu ſiñe inn
10. geinged i þad allra Heilagaſta / og hefur vtuegad oſſ eilijfa Endurlauſn. Hañ er ordeñ Sætleikans Offr i þijnu Auglite / þu eilijfe Fader Dyrdareñar / ſo þu ſnuer þiñe Reide fra oſſ / og ad vier fyrer hiñ erfdum Himnarijke.

Og nu / Himneſke Fader / Eg hefe þig ſtygt / eñ ſialfr kañ eg ecke ad ſætta mig aptur vid þig / Eñ þinn kiære Son ſem Mañlega Natturu hefur a ſig tekeđ / ſo ad hañ er eiñ Madur ordeñ / offrade ſig til forlijkūar Offurs / fyrer þad ſem Maduren hafde broted / ✝ þui ſitur hañ nu til þiñar hægre Handar / og bidur fyrer mier / ſynande þier ad hañ hafe mijna mañlega Natturu vppa ſig teked.

Oh þu Himneſke Fader / Alijt þu nu þijns kiæra Sonar Hǫfud / ſem hann hneigde nidr / ✝ i Daudan fyrer mig ſöckte. Þu Myſkunſame Skapare / Alijt þu Kiærleika / æſt og trulega Elſku þijns Sonar / og aumka þig yfer Veykleika

þiñar

hińar aumu Skiepnu. Alijt huorsu hiñs Hiarta var Bert/ huorsu hiñs Sijda var raud/ Huad orþreyttur var allur hans vtþandur Lijkame/ Huornen hans Heilögu Augu vrdu döpr/ huornen hiñs dyrdlege Muńur fölnade/ Huornen hiñs megtugu Armlegger stirnudu/ Huornen hans styrkue Lijkame hieck allur a sijnum Punga/ Huornen ad hans giegnum gröfnu Fætr aller albloduger voru.

Þetta virstu o Himneske Fader Dyrdarennar ad alijta/ og þar ad auk þijns kiæra Sonar Lidu og Lime so sundurþanda/ og hyra naduglega til vor Aūra/ huad lijted vær eigum ad oss. Alijt þu Pijnu og Kuöl þijns Sonar sem Bæde var Gud og Madur/ og myk þu vorar Kualer/ sim erum ecke nema einfalldar Mańeskiur og þijn Handaverk. Alijt þu Pijsl vors Frelsara/ og fyrergief hiñ Syndernar sem hann hefur endurleyst. Þesse er sa same sem þu/ Himneske Fa- Esa 53. der/ sökum Misgiörda þijns Folks hefur straffad/ þo hiñ være hiñ einka Son. Þesse er sa sem med Illuirkium er reiknad/ þo hiñ være alldrei af neinu Suikum eda neinu illu kuñur.

Og þui bid eg nu af Hiarta/ þu dyrlege Skapare Lífsins/ ad þu fyrergiefer mier mijnar Synder fyrer þijns kiæra Sonar Dauda + Pijnu. Lát hn̄s Nad hialpa mier fra mijnum Syndum/ Lát hn̄s Angist bæta mijna Illsku / hn̄s Lijtelæte mitt Dramblæte/ hans Polenmæde mijna Opolenmæde / hans Giæsku mitt Hardsin̄e/ hans Hlydne mijna Ohlydne / hn̄s Blessada Frid mijns Hiarta Ofrid/ hn̄s Sætleika/ mijns Hiarta Beiskleika/ hans Millde mitt Hatur og Reide/ hn̄s Kiærleika lát tu vinna og bæta mitt Aastarleysi.

O þu allra sætaste Jesu Christe/ sin̄ ad a Krossins Galga þinn Blessada Fadm opnader/ og þijnar Hendur vtbreidder j mote oss öllum Aumum og Syndugum / Sia / Eg aumur Syndare kiem til þijn/ og fell þier til Fóta vnder Krossenum. Þu ert reidubwen̄ ad taka vid mier/ + j þijnum Fadme ad geyma. Drottenn min̄ Jesu/ j þijnu̅ Heilaga Fadme vil eg lifa + deyia/ þar vil eg fagna + syngia. Eg lofa þig Lausnaren̄ goode/ þu leyst hefur mijna Saal.

Drotten minn Jesu/ hvad gott er

mier

mier þa/ nær eg hupa vm þijnar Heiløgu Vnder. Þui þott vonder Þankar kome j mitt Hiarta/ þa hleyp eg strax til þinna Blessudu Vnda. Ulle Holld og Blod kreinkia mig/ þa hupa eg til þiña Vnda/ ⁊ so fæ eg vpp aptr rised. Þa Diøfullen offsæker mig/ þa fly eg til þierra myskunsømu Vnda mijns Lausnara/ ⁊ þa vijkur Sathan fra mier. Þa jllar Girnder plaga mig/ þa minnest eg Vndaña Jesu Christi/ þa lijda þær j Burtu. Ja/ J allskonar Neyd og Arasum hef eg øngua slijka Lækning sem þessar Vnder Lausnarans/ þar vil eg jnne hylia mig ⁊ huijla ohrædდur.

Gief þu mier Lausnare miñ Jesu/ ad eg meige seigia med Postulanum/ Eg er Krossfestur med Christo/ Blodga þu mitt Hiarta med Nøglum þijns Otta/ og lat mig a Lijfe og Sælu med þier krossfestan vera/ og eckert vita eda girnast/ vtan þig ad eins/ miñ elskulege Herra/ sem fyrer mig varst krossfestur.

Mijn Sæl/ lofa nu Drottenn/ og lat þier ei fyrnast huad hann hefur vid þig giørt/ Hañ sem þier fyrergaf þijnar allar Synder/ ⁊ allan þiñ Veykleika lækn- Psal. 103

 ad

ad hefur. Ac / Gud giæfe allar Tungur þöckudu þier miñ Lausnare / fyrer þyna omælelega Giæfku / Lofe þig allar Skiepnur Himneske Fader / sem þynum ein-
Rom 8 Ka Syne ecke hlijfder / Helldur hañ fyrer oss j Daudan gafst / so ad vier hefdum
1 Joh 2 hañ fyrer Arnadarmañ + Tulk hiá þier á Himnum.

Huad matter þu meira viña til miñ ar Saluhialpar / Drotteñ Jesu? Eñ huad kañ eg þier j staden ad endurgialldа? Eg aum Manneskia sem ecke er nema Molld og Aska / huörnen a eg ad launa þier? Sia / tuent er eg þier skylldugur orden. Fyrst ad þu hefr giefed þitt Lyf vt fyrer mig. Þar næst eg er þier vm mitt Lyf skylldugur / sem þu hefur mier tuisuar giefed / Einu siñe j Sköpuneñe / aňan tyma j Endurlausniñe. Þess vegna hef eg eckert sem eg maklegar meige þier endurgiallda eñ mitt allt Lyf. Eñ huad eg kuñe þier fyrer þitt Lyf ad giefa / siñ þu vtgafst fyrer mig / kañ eg Aũur ecke ad kupa nie fiña. Þui þo eg mætte giefa þier Himen og Jörd j stаden / med allre siñe Pryde / þa være þ hellst oflited.

Enn ad eg giefe þier þad sem mier

er j Hende/ þa send mier þijna Naad þar til/ Drotten miñ Jesu/ ad eg alla mijna Lijfdaga j sterkre Tru/ stödugre Von/ og brennande Elsku j þijnu Auglite fram gange. Þu veist miñ Drotteñ/ ad eg hefe þig af Hiarta kiæraň/ og vona alleina a þig/ Mig langar alleina epter þier og þier sende eg mijnar Anduarpaner. Og þo mijn Tru sie veyk ⁊ mijn Von sie lijtelmotleg/ þa set eg samt med þessare miñe Tru allt mitt Traust og alla Von a þig/ og veit/ ad mijn veyk Von mũ alldrei læta mig til Skam̃ar verda.

Gief þu mier Drotten minn/ ad eg þijnum Fotsporum fylge/ og ad eg aflegge þess gamla Höggorms Radum ad fylgia/ helldur nyr Madur verde. Lat mig jafnan vm þa eilijfu Dyrd hugsa/ ⁊ þar fyrer allre þessare Heims Fegurd ⁊ Pryde aluarlega gleyma. Lat mier sinackast þinn Sætleik/ so eg fare ecke ad Veralldareñar Sætleik/ Lat mig öngvan Veralldlegan Hlut fra þier fæla/ huörke jllan nie goodan/ Lat mier eckert fagurt nie kostulegt þikia nema ÞV alleina/ Og ad mig til einskis lange nema til þijn/ ⁊ til þiña Bodorda/ Huad þier

a mote er / þad sie ✝ mier a mote / Huad þier bocknast / þ læt ✝ mier bocknast. Læt Heimsins Vellyst vera mier Hrygd / en̄ mijn Vellyst sie þier ad þiona / ✝ þijns Nafns vegna ad lijda. Þitt Nafn endurnære mitt Hiarta / og þijn Minning hugge þad. Læt mijn Tær ala mig Dag og Nott / so eg leite epter þijnum Domum / Læt mier Lögmal þijns Munns kiærara vera / en̄ mörg þusund Gylline stycke. Læt mig hafa alla Vellystíng til ad vera þijnum Blessada Vilia hlyden / en̄ hafa allan leida / Andstygd ✝ Obocka til þess ad vera þier ohlyden / alla mijna Lijfdaga / Amen.

III. Huørsu ad Drottenn var med Illvirkium reiknadur.

Mijn Sæl / Ad sijdustu hugleid þu huórnen ad þinn Heilage Lausnare var reiknadur a mille Illuirkia / Þuiad med tueimur Spillvirkium er han̄ vtleiddur / ✝ a mille þeirra er hn̄ vpp festur og krossfestur. Aumū minn Lausnare / Aunguum hefur þu Oriett giört / og ecke voru Suik þier j Munne / En̄ vorra vegna ertu reiknadur fyrer þn̄ mesta

ïesta Syndara og Glæpamañ/ Þuiad ïu barst allar vorar Synd. Þar fyrer er ïter vtvalen sa hellste Stadur a medal Ræningiañ a/ z varst mitt a mille þeir a krossfestur/so sem ad værer þu þeirra hiñ allra verste.

Oh mijn Sæl/ Huxa med jafnade ïm Ord Postulans. Þad er eitt vissu egt z dyrmætt verdugt Ord. Ad Jesus Christus er komen j Verølldena/ so ïann holpna giørde þa Syndugu/ 1 Tit 1. Medal huörra þu ert ecke hin minsta Sæl mijn. Eñ vert Hughraust/ þu hefr hia Drottne Myskun ödlast/ Þui þiñ Lausnare var med Illuirkium taldur/ so þu kiæmest j Guds Barna Tölu/ Hann var med Spilluirkium vtleiddur/ so þu ned Heilögum j Guds Rijke yrder inn eidd/ Hañ var mille Ræningia vppï iengdur/ so hann þig wr midiu Heluijte frelsade.

Drottenn miñ Jesu/ gief Hiarta mijnu þessa kröptuga Huggan / fyrer þinn Heilaga Anda/ ad eg j þessare Blessadre Huggū christeliga Lijfe z deyie / Amen.

Attiande Capitule.

Vm þau ſiø Ord Herrans Chriſti ſem hañ talade a Kroſſenum / Og huad annad þleira þar jñþellur vm ad ræda og huxa.

NN Jeſus ſagde/ Fader/ fyrergief þu þeim/ þui þeir vita ei huad þeir giøra.

Og Pilatus ſkrifade eina yferſkrift/ huør ed være hñs Daudaſøk z feſte a Kroſſen yfer Høfde hm̃/ z þar ſtod ſo ſkrifad/ IESVS AF NAZARETH KONGVR GYDINGA. Eñ þeſſa Yferſkript laſu marger Gydingar/ þui ſa Stadur var nærre Borgeñe þar Jeſus var kroſſfeſtur. Og þad var ſkrifad med Griſkum og Ebreſkum og Latinſkum Ordum. Þa ſøgdu Kieñimanna Høfdingiarner vid Pilatum/ Skrifa þu ecke KONGVR GYDINGA/ Helldur ad hñ ſagt hafe/ Eg er Kongur Gydinga. Pilatus ſuarade/ Huad

Nuad eg hefe skrif ad þ hef eg skrifad.
Eñ þa Strijdsmeñerner hæfdu kroſſ
feſt Jeſum/ toku þeir hans Klæde/ og
ſkiptu

skiptu j fiora stade/ hiorium Strijds=mañe eiñ Hlut þar af/ þar med hans Yferhøfn sem osaumud var/ og gagnof=en fra ofanuerdu allt j Falld nidur. Þa søgdu þr sijn a mille/ Skierum vier hana ecke j sundur/ helldr kostum Hlut=keste vm huer hana skal eiga/ so Skrif=ten vpp fylld yrde/ sem so seiger/ Þeir hafa skipt med sier mijnum Klædum/ og a mitt Fat løgdu þeir Hlutskipte. Og þeir satu þar / hafãde vard halld a hø=num. Þetta giørdu nu Strijdsmeñerner eñ Folked stod og horfde a.

Og þar stod vnder Krossenum Mar=ia Moder Jesu/ og hans Modursyster/ Maria Cleophæ Kuiña/ og Maria Magdalena. Og sem Jesus sa nu sij=na Modur þar standande/ og þañ Lær=esuein hia heñe/ sem hañ elskade/ sagde hañ vid sijna Moder/ Kuinna/ þar er þiñ Sonur. Þar næst sagde hann vid Læresueinen/ Siã/ þar er þijn Moder. Og vpp fra þui annadest sa Lære=

sueiñ

ſueinn hana.

Eñ þeir ſem fram̃ hia geingu/ løſtudu hñ/ ſkoku ſijn Høfud z ſøgdu/ Suei Sijnlega brytur þu nidr Guds Muſtere og bygger þ vpp aptur a þremur Døgum/ Hialpa þu ſialfum þier. Siertu Guds Son/ ſo ſtijg nidur af Kroſſenum. Slijkt hid ſama Kieñemaña Høfdingiarner ſpottudu hañ ſijn a mille nʒ þeim Skriptlærdu og Ølldungum og Folkenu/ ſeigande/ Audrum hefur hann hialpad/ ſialfum ſier gietur hann ecke hialpad. Sie hañ Chriſtus ſa Kongur Iſraels/ z Vtualde Drottins/ þa hialpe hañ ſier ſialfur/ og ſtijge af Kroſſenum nidur/ ſo vier ſiaum þad/ og truum honum. Hañ treyſte Gude/ leyſe hñ hñ nu/ hafe hañ þocknan a honum/ Þui hañ hefur ſagſt vera Guds Son. Slijkt hid ſama høfdu vppe a honum Mordingiarner ſem Kroſſfeſter voru med hønum/ og ſmadu hañ.

Strijdsmeñerner hæddu ad honum

eirnen

eirnen/ geingu ad fram/ z ſkeinktu hønum ad drecka Edik/ og ſøgdu/ Siertu Gydinga Kongur pa hialpa nu ſialfum þier. Enn annar af þeim Spillvirkium ſem þar hiengu laſtade hann z ſagde/ Siertu Chriſtus ſo hialpa þier og ockur/ Þa ſuarade hinn annar/ z avijtade hann og ſagde/ Og þu ottaſt ecke enn Gud/ ſem ert j ſamre Fordæmingu/ Og vid lijdum ad ſønnu maklega/ þui vid fæum ſem vid høfum til vnned/ enn þeſſe hefur eckert jlla giørt. Og hann ſagde vid Jeſum/ Herra/ minnſtu mijn þa þu kiemur j Rijke þitt. Og Jeſus ſagde vid hann/ Sannlega ſeige eg þier/ j Dag ſkalltu vera med mier j Paradijs.

Og þa komed var ad ſiettu Stund/ vrdu Myrkur yfer allt Landed allt til niundu Stundar/ og Solen miſte ſitt Skin. Og vm niundu Stund kallade Jeſus hatt/ og ſagde/ Eli/ Eli/ Lama Azabatani/ Þad þydeſt ſo/ Minn Gud/ minn Gud/ þui hefur þu yfergiefed mig?

Enn

Enn sumer af þeim þar stodu/ þa þeir heyrdu þad/ søgdu þeir/ Hañ kallar a Eliam. Þar epter sem Jesus visse nu ad allt var fullkomed/ so Skriften vpp fylldest/ sagde hann/ Mig þyster. Þa stod þar eitt Kier fullt af Edike/ Og strax hliop einn af þeim þangad/ tok Niardaruøtt/ ꝛ fyllte vpp med Edik ꝛ Ysop/og sette þad framan a Reyrlegg/ bar ad hans Munne og gaf hønum ad drecka/og sagde med þeim Ordum/ Biid vid/lat sia huort Elias kiemur og tekur hañ ofan. Sem Jesus hafde nu Ediked smackad/ sagde hañ/ Þad er fullkomed. Og eñ aptur kallade hann hatt og sagde/ Fader j þijnar Hendur fel eg miñ Anda. Og þa hañ hafde þad sagt hneygde hñ Høfuded nidur/ ꝛ gaf vpp sinn Anda.

Og sia/Fortiallded Musteresins rifnade j tuent fra ofanuerdu/nidur j giegn/og Jørden skalf/ Biørgen brustu j sundur/og Grafer Daudra opnudust/ꝛ

risu vpp marger Lijkamer Heilagra/ sem þar suafu/ og geingu af sijnum Grøfum epter hans Vpprisu/ og komu j þa Heilogu Borg/ z birtust mørgum.

Enn hundrads Høfdingen sem þar stod ganguart/ og þeir sem hia hønum voru/ z høfdu gaat a Jesu/ Þa þeir sau hañ andadest med slijku Kalle/ og sau Jardskialftan/ og huad añad þar bar vid/ Hræddust þeir næsta/ prijsudu Gud og søgdu/ Sañlega hefur þesse Madur Riettlatur vered z Guds Son. Og allt Folk sem þar hia var/ og horfde a þetta/ þa þeir sau huad skiede/ børdu þeir sier a Briost z sneru heim aptr.

Og þar stodu aller hans Naungar langt fra/ og margar Kuiñur sem hønum høfdu epter fylgt af Galilea/ og sau allt þetta/ Medal huørra ad var Maria Magdalena/ og Maria yngra Jacobs og Josephs Moder/ z Salome su Moder Zebedei Sona/ huøriar hønum høfdu fylgt og þionad þa hañ var j Gali-

Galilea/og margar adrar sem mz hønum høfdu ferdast vpp j Jerusalem.

Eintaled.

I.

Þad fyrsta Ord Herrans Jesu a Krossenum.

Fader/Fyrergiefþ þeim þad/ Þuiad þeir vita ei huad þeir giøra.

SKoda hier mijn Sæl/ þa storu Þolenmæde Guds saklausa Lambs/ Þuiad j allre sinne Neyd og Pijslum/ heyrdust ecke nein Motmæle til hans nie þyckiu Ord vid sijna Kualera/ Helldur bidur hañ fyrer þeim/ og mællte Ord Nadareñar og Blessanareñar yfer sijnum Ovinum.

Huad kann hoguærara ad verda/ Huad kñ nadugra ad seigiast/mijn Sal? Hañ þagde/ og leid og þolde allt þad ad Høndum kom/Ei huxade hañ vm Hatr sijña Ovina/ecke klagar hñ vm sijna sa- Esa 5

1626 xu Kuól / ecke vm sijna Smæn og Hæd-
ung / Helldur aumkade hañ sig yfer þm
hañ Krossfestu / læknade þa sem hñ særa-
du / Bad þeim Lijfs sem hañ aflijfudu /
sem var þier / mijn Sál / ꝛ óllum Mōñ-
um sem hñ med sijnū Syndū krossfestu.
Sia / Hañ leit vpp sijnu Hófde til
Himens / þar hañ hieck a Krossenū og
sagde / Fader / fyrergief þeim þad / þeir
vita ei huad þeir giøra / Sem villde hañ
Psa 40 seigia / Sia Fader / Hier er eg / ꝛ er þier
Phil 2 hlyden allt j Krossins Dauda. Læt þier
þetta Offur þocknast / og vertu nu for-
lijktur vid mijna Brædur / þeirra Synda
vegna / Læt þa hreina verda af óllum
Joh 17 sijnum Syndum / ꝛ lat þeirra Afertrods-
lur langt fra þeim.
Sia þar mijn Sál / þar er nu Bæ-
nen Herrans Christi / sem hñ j siñe Pijnu
og Kuól med jñelegu Hiartans Kalle
giórde til sijns Himneska Fódurs / ꝛ vard
eirnen bænheyrdur vm hans Brædur sem
Gud hafde hónum giefed.
Sia nu miñ Himneske Fader / Þesse
Ebr 9. er vor ædste Byskup / sīn ei þarf m3 añ-
arlegu Blode ad forlijka oss / þui hann
hefur sialfs sijns Blode vthellt. Stoda
Him-

Himneske Fader/og alijt hans omælanlega Hlydne/haf ei Augun af hans Bænum / so þu siaer huorsu vorar Synder eru dyrt Bitaladar/ Leg þu þetta saman/ hans Kuól og vorar Synder/ so þu þess rijkuglegar vtheller þinne Nad og Myskun yfer oss. Haf þui Huggū mijn Sal/og vert glód j Drottne/þiñ Lausnare er til Guds hægre Handar og bidur fyrer þier.

O þu miñ liufe Lausnare/ sem frame stendut fyrer mig hia Fódurnum/
Bid þu so eirnen fyrer mier/Fader/fyrer
gief hónum/ þui hañ veit ecke huad hañ
giórer. Ja Drotteñ Jesu/Huór kañ vi- Psa 19.
ta huad opt hañ fellur? Kienn mier ad
þeckia mijna heimuglega Breste. Eg bid
þig Fader j Nafne þijns elskulega Son
ar/ fær þu mijna Sal vt af Myrkua
stofuñe/so eg þacke þijnn Heilaga Naf
ne. Eg bid þig gratande fyrer þijns
Nafns saker/og fyrer þijns kiæra Son- Psa 14.
ar skulld/ Frelsa mig af óllum Synda
bóndum/ og endurnyia mig til eilijfs
Lijfs/ Amen.

Vm þa Yferskript/sem Pilatus sette yfer Hófud Jesu a Krossenum.

PJlatus skrifade yfer Høfde Herrans Christi þesse Ord/ Jesus af Nazareth Konungur Gydinga. Enn Gydingum lijkade ecke þesse Titell edur Yferskrift/mógludu þar fyrer/ og villdu ecke ad hañ þeirra Kongur hiete.

O Drotten miñ Jesu/ Gydingum ertu
Cor 1 Hneyrslan/Heidingiū Heimska/Eñ myñ
Sal veit vissulega/ad þu ert samt eiñ
Kongur/ þui Gud þiñ Fader hefur þig
Esa 2. innsett a sitt Heilaga Fiall Syon/so þu
siert Hófud þinnar Christne. Hañ giórde
þig ad Liose Heidingianna/ so þu siert
hans Hialpræde/allt til Veralldarennar
Esa 49 Enda. Þar fyrer heiter þu Jesus/ Þui
þu frelsader þitt Folk af óllum þeirra
Syndum.

O þu Dyrdarennar Kongur/Herra Jesu/ Forda þu miñe Salu fre eilijfu Skóm og Smæn. O þu Nadarennar Kongur/ Lat þu þijns Himnesku Fódurs Reide ecke vera yfer minne Salu eilijflega. Þu Kongr Riettlætesins/frelsa myna

misna Sal af Syndenne/ og þui eilijfa Kanglæte. Þu Kongur Gledennar ✝ Fagnadarens/ Frelsa miina Sal af þeirre eilijfu Hrygd. Þu Kongur Fridarins/ Gief ad kinn Fridur sie eilijfur j miinu Hiarta/ Amen.

II.

Þad annad Orded Christi a Kross-enum til sinnar Modur.

Kuinna/ Sia þar er þinn Sonur

Og til Lærefueinsins sem hann elskade.

Sia / Þar er þiin Moder.

ÞA Drotten saa nu siina harmþrungna Moder þar nærre standa/ tok hans sonarlega Hiarta sart til hennar/ og sagde/ Kuinna/ þar er þinn Sonn/ Og viisar til S. Johannem Gudspiallamans/ ad hun skyllde hinn a Hendur ✝ til Forsionar falen vera. Oh Herra/ osafnt skipter þu vid þiina Modur/ gafst henne Lærefueinen fyrer Meistaran/ Þrælen fyrer Herran/ daudlegan fyrer odaudlegan

Skiepnuna fyrer Skaparann/ + Son Zebedei fyrer Son Guds.

Þar næst sagde Drotten vid Læresueinen þañ sem hñ elskade/ Sia/ Þar er þijn Moder/ So fieck Christur sinne Modr sem añare Muadarlausre Kuiñu Johañem til Forsuars og Vmhyggiu. Sia/ mijn Sæl/ þar vpp fyllest Spadomur Simeons hins gamla vm Mariam/ Tuieggiad Suerd/ sagde hañ/ þad er nistande Sorg mun þijna Sæl j giegnum smiuga.

Eñ Herran Jesus huggar hana mz
sijnu Tillite/ og Ordum/ Hann læknade
Psa 14. heñar sundurknosada Hiarta/ og hægde
7. 119. heñar Sorg. Drotten minn Jesu/ mijn
Augu langar epter þijnu Orde/ + seigia/
Nær ætlar þu Gud ad hugga mig?
Lijfgadu mijna Sæl Drotteñ/ og snu
miñe Hrygd j Glede/ Þui þu Drotten
huggar þa Lijtelmotlegu.

Tak þu eirnen hier til Hiarta Sæl mijn/ Kiærleika Drottins til siñar Modur/ ad hañ huxade so vel fyrer heñe/ adur hñ gaf vpp siñ Blessada Anda. Hier ættu Drottins Fotsporum eirnen epter ad fylgia/ þui þetta liet hann þier til Ept-

Epterdæmis. Þar fyrer skalltu heidra
þinn Fódur af allre aluóru/og gleym ecke
huad þungur þu hefur vered þinne Mod-
ur/þa hun bar þig i sijnu Lijfe/ ꝛ fædde Syr 5
þig i Heimen. Huórnen kantu henne ad
launa? Heidra Fódur og Modur med
Ord og Verk/med allre Þolenmæde/so
ꝥrra Blessan hrijne a þier/þar til hial- Syr 3
pa þu mier Drottenn Jesu/Amen.

Maria þyder Christnena/Johañes Kiennemennena.

Merk hier eirnen Saal mijn/ad su verduga Jonfru Maria var hier einn Speigell/ christelegrar Kirkiu/a Jórdunne/ Þui so sem Maria med Sorg og Harme stod vnder Krosse sijns kiæra Sonar/ og med Hiartans Angist hlaut ad sia/ huórnen hans Blessada Blod floode af hans Heilaga Lijkama/ a Jórd nidur. So er Herrans Christi Samkunda og Christne hier a Jórdunne avallt Krossenum vnderorpen/ og hlytur med Sorg og Angist ad sia ꝛ skoda/ huórnen Blod ꝛ Forþienasta sijns Lausnara Jesu Christi/ af þeirre Ogudlegu Verólld og Ovinum Krossins Christi/

med Jotum troden ꝛ forocktud verdr.

Herra Jesu Christe/ Allyt jafnan med Nꝏdeñe þyna Christne/ ꝛ haf Vmbygggiu fyrer heñe/ þui hun er aum og
Psa 42. vesol hier a Jardryke. Og sem þu S. Johañem þiñe Blessudu Moder gafst til Forsuars/ So send þiñe Christne alla
Joel 2 tyma froma og riettsiñada Kieñefedur/ og trulynda Hirdara/ epter þynu Hiar-
Jer 3. ta/ þeir ed Christnena foodre med kieñingum ꝛ Vysdome/ Amen.

Vm þa sem Herrans Klꝏdum skiptu med sier.

Sem vor Drotten/ fyrer þeim folsku Spamoñum/sem koma til vor j Saudaklꝏdum/eñ jñra eru þeir glepsande Vargar. Þad eru nu þsser/ sem þynum Klꝏdū med sier skiptu/
Psa 22 og logdu Hlut a þiñ Mottul. Þad eru þr Hirdarar/sem sialfa sig fꝏda. Eiga
Eze 34. ecke Hirdararner ad fꝏda Hiordena? Eñ nu eta þeir þad feita Fied/klꝏda sig mz þess Vllu þeir slatra/ eñ Saudena fꝏda þeir ecke. Þess giꝏta þeir ecke sem veykt er/ og þad siuka grꝏda þeir ecke. Þad villta sꝏkia þeir ecke/ Þess tapada leita þr

þeir ecke/ Helldur eru þeir ſtranger/ og omyſkunſamer vid þa.

O Drotten/ þu goode Hirder/ tak ſialfur þijna Hiörd j geymſlu/ og haf vppe ha ſem fra Hiördiñe villaſt. Send oſſ avallt þijna riettſiñada Lærefedur/ Tit 2.
ſem þinn hreina og ofalſada Lærdom fram̃ fyrer oſſ bere/ med heilnæmũ laſtlauſum Lieñingum/ Gief þu ad vorer Pſa 132
Kiennemeñ klæde ſig med Riettlætenu/
Snipt ei fra oſſ goodũ Kieñemöñum/ Eſa 30
ſo Hiörden tuiſtriſt ecke/ Helldur læt oſſ
þeim hallda og þeim fylgia/ og þeſſa
Rauſt meiga med Glede og voru Sælar Num 27
Eyrnagne heyra/ Pad er Vegurẽn/ ganged Eſa 30
hann/ enn huörke til vinſtre nie hægre Handar.

III.

Pad þridia Ord Drottins vid Ræningiann ſem jdradeſt:

Sannlega ſeige eg þier/ J Dag ſkalltu vera med mier j Paradijs.

Sim

SJæ hier/ Sæl mijn/ Jdran Ræningians / Huad agiæt hun er / þo hũ kiæme seint fraũ. Oh huad mykla Tru og sterka hefur hañ haft / Drotten (sagde hañ) minstu mijn þa þu kiemur j Rijke þitt. Siæ / Hañ jatade Drotten ad vera eiñ meggtugan Lausnara + hialpar Ulañ þo hñ heinge þar nu a Krossenum siálfur Hialparlaus / Hañ badst Lijknar af hönum / þott hañ sæe hañ være þar med Spilluirkium krossfestur.

Þar mættu og eitnen mijn Sæl / sia gooda Auöxtu hans Jdranar / Þui þo hñ a Höndum og Fotũ være vid Krossenn neglδur / þa þionade hañ samt Gude med sijnu Hiarta / jatade sijnar Synder / og leid sitt Straff med Þolenmæde / hñ vottade Drottins Saklerse / og avijtade hinn annann Ræningian sem Drottne amællte. Jæ / þa aller Læresueinar þogdu / + voru j burt / þa medkiende hñ Drotten sijduglega allt j Daudan.

Þui alcit Drotten hañ naduglega / og huggade hañ mz þessu Lijffsins fyrerheite / Sañlega sañlega seige eg þier / j Dag skalltu vera mz mier j Paradijs.

Mein

Meinar þu Sæl mijn/ ad Drotten lange
epter Dauda hins Synduga/ enn ecke ad Eze 18.
hann vmsnue sier og life? Jæ/ nær sa O-
gudlege snyr sier fra synum ogudlega
Lifnade/ og bæter sig vel/ þa mun Dr-
otten lata hans Sæl lifa/ og óngra hns
Synda framar meir minnast:

Med þessu villder þu/ Drotten minn
Jesu/ openbera þann omælelega Krapt
þinnar Forþienustu/ þijns Dauda og þinn-
ar Pijnu/ Giefande hier med óllum Syn-
dórum hugguarsamlegt Epterdæme/
ad þu vilier oss nadugur vera/ og vora Sap 12
Jdran fyrer Syndernar medtaka.

Avrvij/ Vier erum synduger aller/ allt Esa 64
vort Riettlæte er sem saurugt Klæde/ og
þa vier hófum sem best giórt/ erum vier
samt onyter Þionar/ Þui vier vitum ad Luc 17
Madur verdur ecke holpen fyrer Verk
Lógmalsins/ helldur med Trunne a Jes- Gal 3.
sum Christum?

Hialpa mier Lausnare minn/ ad eg
kunne af Hiarta ad jdrast/ so sem þesse Joel 2
Ræninge/ ad eg jate a mig mynar Syn-
der/ og mig af Hiarta angre allt huad
eg hef þier a mote giórt/ Auk mijna
Tru/ Gief ad eg þitt Nafn akalle og Rom 8.
hol-

holpen verde/ Styr og stiorna mier med þijnum Heilaga Anda/ ad eg sie Guds Barn/ og Erfinge Himnarijkis/ eñ þim Broder og Samarfe/ Lat mig ei lifa epter Holldenu so eg deye ecke/ helldur med Andanum Holldsins Gierder kefie so eg life.

Ia Drotten miñ Jesu/ j miñe efstu Andlats Neyd/ þa eg mun so til þijn kalla og seigia/Drotten minstu mijn þar þu situr til þijns Fødurs hægre Handar/ medtak þu mig jñ j þitt Rijke/ Þa vilier þu ei þeigia vid mier/ helldr taka vid mier so sem vid Ræningianum/ og seigia so vid mijna Saal/ Sañlega seige eg þier/ j Dag skalltu vera med mier j mijns Fødurs Rijke. Gief þu mier Drotten gledelegan Afgang/ þa mijn Stūd kiemur/ og fær mijna Saal fra þessare Tymd til eilijfs Lijfs / Fær mig fra Syndum til Riettlætesins/ fra Neyd j Sælu/ fra Dauda til Lijfsins/ fra Helvijte til Himerijkis/fra Fordæmminguñe til eilijflegrar Saluhialpar/Amen.

Um

Um hiñ aňaň Kænngian til vinstre Handar/ um Kieñemaña Høfdingiana/ Strijdsmeñena/ ⁊ adra sem lóstudu Herran Christum a Krossenum.

Varastu / mijn Sæl/ ad þu siert
ein af þm Gudlóstóru͂/ so sem sæ
vinstre Kæningen/ Kiennemanna
Hófdingiarner ⁊ Strijdsmeñerner/ huer-
ium ecke þotte Christur hafa ad bera
nog j siñe Kuól/ og smanarlegu Pijnu/
helldur hæddu þeir hann þar ofan a/
skoku sijn Hófud/ lóstudu haň og brixl-
udu hónum um/ ad ódrum hefde hann
hialpad/ enn sier sialfum gæte hann ecke
hialpad. Ja/ Drotten miñ/ þeir spentu
sitt Giñ upp j mote þier/ ⁊ sógdu/ Vel/ Psa 35.
Vel / Þad gietu vier sied/ þ er riett/ þad
er vor Vilie/ ad þu skylld so fara : Þeir
ra Sman hellteſt yfer þig / og þo dar- Psa 69
udu þeir þig þar ad auke/ og sógdu/
Huar er nu hans Gud?

Mijn Sæl/ Drotten hefur sagt fyrer
ad a sijdustu Dógum munu koma þuilij- 1 Pet 3.
ker Gudlastarar/ sem meir munde lifa 2 Tim 3
efter siñe Vellyst/ og meir elska hana eñ
Gud /

Gud/ þeir munu synast gudleger / enn ecke reynast ödru vijs enn falslega. Enn þu mijn Sal skallt fordast slijka/ og vita fyrer vijst/ ad Drotten mun straffa þa. Sijñe Oblijdu mun hañ yfer þa vtausa/ og hans grimdar Reide mun grijpa þa. Hañ mun þeirra Augu blijnda ad þeir siae ecke/ hañ mun lata þa falla j eina Synd af añare/ ad þeir nae ecke hans Riettlæte. Hañ mun afma þa af Bok lifande Manna / ad þeir sieu ecke skrifader j Tölum Riettlatra. Drotten mun Esa 66 koma med Ellde/ og hans Ogn mun vera sem añad Ovedur/ad hñ þeim endurgiallde Grimd sinnar Reide/ + bitale þeirra Lastaner med Ellds bale:

Hañ mun til þra tala j sijñe Reide/ + j sijñe Grimd mun hñ skielfa þa/ þa hñ Ja 2. Doms atkuæde aleggur/ a þeim Deige Domsins + seiger/ Vijked fra mier Bölvader/ j þad eilijfa Ellds Bal/ sem fyrerbwed er Dioflenum + hans Einglum. Þa mynu þeir j þær eilijfu Kualer ganga/ Þeirra Ormur mun ecke deyia/ og þeirra Elldur mun ecke vtslockna/ Þar munu þeir ad Daudanum leita og ecke fiña/ þeir munu girnast ad deyia/ og Dauden

Dauden mun fordast þa.

Drottin Jesu Christe / Halltu mine Saalu j þynum Otta / ad eg avallt hrose mier af þynu Nafne / so ad eg ei med Gudlöstorum til Heluytis fyrerdæmdur verde / Amen:

IIII.

Þad fiorda Ord Herrans Christi er þad særgrætelega Kall til Födursins.

Min Gud / min Gud / þui yfer gafstu mig.

HEyr þ og merk myn Sal / Huad sarlega þinn Lausnare kallade j sine Neyd ⁊ Angist Min Gud / min Gud / þui forliestu mig? O eilyfe Gud / Huada Ordum er slykt? Kantu nockud hryggelegra ad heyra myn Sal / enn þetta var.

Huad var þier þu allra Helgaste Lausnare? Huadan kom so sarlegt Kall upp fyrer þier? Yfred mykel var þyn ytre Pyjsl og Kuól / En su jnnre var langtum meire ⁊ oseiganlegre. Þad giörde

su óseiganlega Byrde vorra Synda/sem
Gud hafde lagt vppa þig/Eg hefe syn
dgad/en þu pijndest/Eg hefe Broted og
illa giórt/en þu barst Kuólena/Eg hefe
til Reide reitt þiñ Fódur/enn henne var
steypt yfer þig/ Hañ sende Elld sinnar
Tren 1. Reide i þijn Bein/ hans Grimd þiade
þig + þuingade mz óllum sijnū Strau-
Psa 88 mum. Þu giórdest Lógmalsins Bólvan
fyrer mig/ og Heluijtis Giñ villde þig
suelgia. Þijn Sál var full Sorgar og
Kuala/ + þitt Lijf var i Heliu/ A þier
lá grimdar Reide Fódursins/ mijnar og
alls Heimsins Synder. Þig plægudu
Pijslur Andskotans/ og Skeyte Belial/+
Snórur Daudans og Fiótur Heluijtis/
Af þessu óllu særdest so þitt Blessada
Hiarta/ ad þu fanst óngua Hialp fyrer
psa 22 Hónum. Þu barst þig illa enn Hialpen
var ei nærre/ Ja/ eirnen Solen a Him-
num byrgde sig/ + villde ei horfa a þig/
þar þu varst ad Bóluan orden + so for-
láten af Gude. Drotten minn Jesu/
Huad strangt Erfide/ huad stora Sorg
Mædu/Pijnu/Angist/hef eg þier bakad
Esa 43 med mijnum Syndum/Allt hefr þu þre-
ta lidid fyrer mig/ Þu varst forláten af
Gude

Gude/ so eg yrde medteken af bônū. Þu barst grimdar Reide þijns Fôdurs/ so eg Nædina feinge/ Þu barst mijnar Synder/ so eg riettlætur yrde/ Þu smackader Andskotans Pijlur/ so eg ohrædur vera meige/ Þu varst Hugguanarlaus og yfergiefen/ so eg feinge bæde Hialp + Huggan. Solen byrgde sig fyrer þier/ so su eilijfa riettlætis Sol skijne mier eilijflega.

Drotten Drotten/ huad strangt Er- Esa 53
fide atte þijn Sæl/ Huad særlega varstu
sleigen. Ja min̄ Lausnare/ So yfergaf
þig þin̄ Himneske Fader vm stundar sak-
er/ en̄ med Dyrd og Vegsemd hefur han̄ Psa 8
þig aptur koronad. Nu hefur han̄ sett
þig til Herra yfer ôll sijn Handaverk/ +
þier allt vnder Fætur giefed/ Han̄ hefur
leyst þig fra Angist og Dome/ Huôr vill
nu telia Leingd þin̄a Daga?

Drotten min̄ Jesu/ sem ert daen fy-
rer vôrar Synder/ + vpp risen fyrer vors Esa 53
Riettlætis saker/ Sie þier Lof + Pack-
er ad eilyfu/ Amen.

Huernen Sælen skal sig hugga m̄z
þssu Epterdæme Herrans Christi
j Daudans Neyd.

HAd skalltu epter hafa/ mijn Saal/ Ad lijka sem Christur j sine Neyd ꝛ Angist kallade til sijns Himneska Födurs/ so skalltu og kalla j allre þine Neyd/ þegar Andskotenn særer þitt Hiarta m; sijnum daudlegum Pijlum/ Þegar þijnar Synder vakna/ ꝛ þig vid Gud skilia ætla / Þegar þu finur Reide Drottins/og Bölvan Lögmalsins/ Þegar Daudenn setur sinn hvassan Brodd þier a Briost og myrder þig/ Þegar Helvijte gaper til ad gleypa þig/Þegar aller þess er heliar Hundar ellta þig so sem j
psa 22 Einangur/ so þu kiemst huörge/ og Veröllden er þier þraung þinnar Samvisku vegna? Huört villtu þa? Huad villtu þa giöra? Þad skalltu nu læra af þijnum Lausnara/ Kalla þu til hans/ hañ mun þier Naad og Lid leggia.

Drottenn minn / ætlar þu leinge ad gleyma mier ? Ætlar þu leinge ad byrgia þijna Asian fyrer mier? A leinge mijn Saal ad syrgia? A mitt Hiarta ad angrast Daglega ? Ætlar þu leinge ad reidast? Og lata þitt grimdar Baal breña? Mijn Saal er ad mestu yfer komẽ. Aæuñ
psa 79 Drottenn miñ/er langt epter? Eg er yfer komin

komin af Hiartans anduórpunum / og
flyt j minn Sæng/ og væte mijnar Huij-
lu voderj mijnum Tarum. Mijn Asio- Esa 28
na er torkienneleg af Hrygd/ og afgóm-
ul orden/ þui allt geingur ad mier / Þu
hefur mijn Bein sundur mared sem eitt
Leon/so eg sagde/Nu hlyt eg ad deyia/
Mijn Augn voru so sem brosten/Eg lijd
Neyd Drotten/ lijkna þu mier Drott-
en/ lijkna þu mier / Amen.

Ja mijn Sæl/ þad bregst ecke/ Ver-
ólldenn mun enn þa spotta þig/ og þessū
þijnum Ordum snua/ og ymislega þau
vtþyda/ Enn ackta þu þad ecke/ og vert
Hughraust/ Þeir giórdu so vid þinn Lau-
snara/ þa þeir sógdu/ Bijd vid/ lat sia
huórt Elias kiemur + hialpar hónum.
Enn halltu a þinne Bæn/ + akalla Gud.

Sia nu Drotten minn Gud/ nu ligg
mier næsta a Huggun/ Vert mier nu ecke
ognarlegur/ þui þu ert mitt Athuarf j
Neydenne. Snu þier til mijn Drotten/ +
frelsa mijna Sæl/ hialpa mier sókum Esa 38
þinnar Giæsku/ Drotten vert ei langt Jer 17
burt/ Minn Styrkur/ skunda þu mier til
hialpar. Þu hefr hialpad mier fra minn- Psa 5
ar Modur Lyfe. Þu varst mitt Traust

Þa þegar eg la a Mödur Brioste/ Mig
langar epter þier/ þui muntu hialpa
Psa 91: mier/ Eg þecke þitt Nafn/ þui virdstu
ad hlijfa mier/ Eg akalla þig/ þui virdstu ad Bænheyra mig/ Amen.

Giörstu ecke so hrygg/ Sæl mijn/
Psa 42 ꝛ lat þier ei vera so orott/ Vona a Gud
þui eg mun hönum eñ nu þacka/ ad hañ
hialpar mier ꝛ vill vera miñ Gud. Hygg ad Dæmum fornum/ Huar er sa nöckurn
Syr 2. tijma til Skaiñar orden/ sem a hñ hefur vonad? Huörn hefr hañ forsmad/ siñ
hañ hefur akallad/ Þui Drotten er nadugur og myskunsamur/ fyrergiefr Syndernar ꝛ hialpar j Neydeñe

Drotten minn Jesu/ þu veist ad eg
vona a þig/ Kom og hialpa miñe Sæl/
þa þier þiker Tijme til/ Og þo mitt eiged Hiarta villde fordæma mig eirnen/
1 Joh 2 þa ertu langtum stærre og sterkare enn þ
Job 13 er/ Ja/ Þo þu deyder mig Drotten/ þa
lattu mig samt eilijflega a þitt Nafn vona.

V.

Þad fimta Ordeð Christi.

Mig

Mig þyster.

I Fimta sinne sagde Lausnaren/ Mig þyster. Drotten Jesu/ Hefur þu ecke sialfr skapad Sioen ✝ alla Vats Bruña? Nu þyste þig og varst örmegna a Krossenum. Þad er ad sönnu natturlegt/ ad allar adfram̃ kominar Mañeskiur þyste. Eñ þo þig þyst hafe j meira lage/ þa voru þad eingen Vndur/ Þu varst sañur Madur/ fanst Hungur og Þosta/ sem huör annar/ Þar ad auk hafder þu ædur vm Nottena j Alldingardenum sueist þeim Bloduga Sueita/ varst þar fangen/ bunden/ sleigen/ hraktur og hrtadur/ hwdstryktur/ hæddr forsmædur/ a Krossen negldur/ so þitt Blessada Blod var næsta burt runed/ ✝ Mattur og meigen var allt j burt. Þui var ei kyn þo þig þyste.

Enn huad gafu þeir þa mijnum Lausnara ad drecka? Þu Giæsku fulle Jesu/ Þu pryder Ared mz þijnum Gooda/og sedür allar lifande Skiepnur med Sögnude. Eñ j þiñe sijdustu Neyd hielldu þeir þig ei verdan eins gods þosta Dryckiar. Þui þeir gafu þier Gall ad

Psa 6, 145.

eta / og Edik ad drecka j þinne storu og
Psa 59 hrædelegu Neyd + Angist.

Eñ vertu glód mijn Sal/ þui med
þessum swra banuæna Dryck hefur þiñ
Lausnare vmgeinged þier þann eilijfa
heilsusama Salar Dryk. Hañ þyste so
þier yrde sualad/ Hñ vthellte sijnu Blo-
de og gaf þier ad drecka / Hañ órmegn-
adest/ so ad þu endurnærest/ Hañ skorte
so þu hefder nog/ Hañ giórde þig druck
Psa 35 na af rijkuglegre Giæsku siñar Nadar/
Hñ skeinker þier Vellysting ad drecka siñ
añañ reñande Straum/ Smacka og siá
Psa 34 huad sætur ad Drotten hañ er.

Eñ Drotten þyste ecke ad eins Lijk-
amlega/ Helldur þyste hans Hiarta epter
þier eirnen. Hañ þyste epter þiñe Tru/ +
langade epter þinne Saluhialp. Hann
þyste epter þier/ þui lát þig þysta epter
hónum. Kom til hans og dreck/ + suala
þijnu Hiarta/ þa þier þiker strangur
vera Motgangur j þijnum Sottum og
Freistingum + Daudans Neyd:

O þu goodfuse Jesu/ Þu hefur þet-
ta sagt/ Huórn sem þyster/ Sa kome til
Joh 7. mijn og Drecke/ þui þinn Bruñur er o-
þriotande med Lijfsins Vatn/ Huór þar
af

af dreckur mun ei þyſta eilijflega / Huad Psa 6
miög þyſter nu mijna Sal epter þinne
Huggan/ ſo ſem Hiörten fyſer epter Va=
tsbrunnunum / ſo fyſeſt mijn Sal + ſæk=
er til þijn Drotten minn Gud
O þu ſætaſte Jeſu Chriſte/ dyf þuí
fremſta a þijnum nædar Fingre j þitt
raudlita Blod / ſem þu fyrer mig vthell
ter / og kom ad dreypa a mijna ſorgbit=
na og Harmþrungnu Sal og yferkom=
ed Hiarta / Þuí eg lijd ſtoran Þoſta j
minne Neyd / Huad gott mun minne Sal
verda vid/ nær þu a hana dreyper med
þijnu Bleſſada Blode? Þuí nær eg dreck Joh 6
þitt Blod / þa er eg j þier + þu mz mier.

Chriſtner verda lijka Nøminngar=innar Bikar ad drecka þeſſa Heims.

TAk hier eirnen Mark a Sal
mijn / ad ſo ſin̄ þeir ſkeinktu þijn=
um Lauſnara/ Gall og Edik ad
drecka/ ſo hlytur lijka Notgangs Bik=
ar þier til Handa ad koma. Þann Bikar
hefur Drotten ſialfur j ſinne Hende/ full=
an Sorgar og Notgangs / og ſkeinker
af honum og giefur øllum ſijnum Tru= Psa 1

uda

ndū ad drecka. Vert okuijden Sæl mijn/ Siaa/ ad Drotten ſialfur hefur han̄ byrlad/ ⁊ fyrer hömm haft/ Dreck þu eirnen m3 þijnum Lauſnara. Þui þo þiſſe Bikar ſie ſvr ⁊ beiſkur/ þa mun hn̄ þier fyrer beſtu verda. Þar fyrer/ Ef ad þu villt nu jn̄a Drottne nockru fyrer allt þ ſem han̄ hefur þier til Gooda giört/ þa medtak þu þan̄ Heilſuſama Motgang ſins Bikar/ Vert þolinmod og prijſa hans Nafn/ Murra þu ecke nie mögla vid þui/ þad er ecke nema lijtel Stund/
Pſa 51 þa muntu ei drecka hn̄ leingur/ Þui þa mun han̄ ſkeinkia ſætan Fagnadar dryck a fyrer þig/ ſin̄ þin̄e Sælu mū æſinlega vel ſvala. En̄ þeim Ogudlegu/ þijnum
Eſa 75 heiptar Mönnum mun hn̄ ſinar grimdar Bikar ſkeinkia/ þan̄ munu þeir hliota vt ad drecka allan̄ ſaman̄/ og Dreggiarnar álldungis vtſvpa.

En̄ vakta þig Sæl mijn/ fyrer Ohoofe/ ⁊ misbrwka þ eige ſin̄ þin̄ Lauſnara ſkorte a Kroſſenū. Hooflega drucked Vijn gledur Manſins Hiarta/ en̄ O-
Syr 32 hooflegt orkar Kualar/ Þui ſkalltu ei drecka þig ofdrucken / þui þad leider vondan Lifnad epter ſig/ og Dryckiurutarar

rar munu ei j Guds Rÿke sitia.

Drotten miñ Herra Jesu/ Vardueit Eph 5
þu mig fra Ofdryckiu + öllu Misbrw- 1 Cor 6
ce a þÿnu Læne/ Gief ad eg avallt spar neyten + hofsamur life/ so eg þess hæfilegre sie til ad lofa og prÿsa þitt Heilaga Nafn/ So ad eg j þiñe Pionustu/ + hvörin Augnablike sie funden + verde/ Amen.

VI.

Þad siøtta Orded.

Þad er nu fullkomnad.

Hetta siøtta Ord er hid mesta Fagnadar + huggūar Ord/ er hñ sagde Þad er fullkomnad. Fagna mÿn Sæl og vert obrædd/ og efast eige/ þui þiñ Lausnare hefr allt þad fullkomnad sem vm hañ var skrifad. Allt hefur hñ fullgiört sim þurfte til þinnar Sælu hialpar. Allt hefur hañ fyrerbræd þad sem heyrde þier til Huggunar/ allt hefur hañ þad sigrad + yferstÿged sim mote þiñe Sælu var. Allt hefur hañ þad apurfeinged/ siñ Adā + Efa höfdu glatad. Allt hefur hñ þad bætt/ hvörin þu

og adrer med Syndonum spilltu.

Jæ Drotten Jesu / Allt hefur þu
Mar 7 vel giört. Gæfur ⁊ Fornfæringar / breñe
Ebr 10 Offur og Synda Forner villde þiñ Fad-
er eige / ⁊ eige þocknödust þær hönum /
þær sem epter Lögmælsins Setningum
fornfærdar voru / Enn þu ert komen
þijns Födurs Vilia ad giöra / og hefur
fyrer Syndernar fornfært þad sem æfin-
lega duger / Þui med þijnum Blessada
Lijkama einu siñe fornfærdum / hefr þu
fullkomnad fyrer alla þa sem helgast
munu ad Eilijfu. Þu hefur sætt oss vid
Fodriñ / hñs Reide j Blessũ snued / Högg
ormsins Höfud sundur broted / Synder-
nar bætt / Diöfulen yferuñed / hans Verk
nidurbroted / hans Rijke sundur tuistrad /
Lögmælsins Böluan burt teked / Heluijte
hefur þu nidur broted / Allt hefur þu
vel fullgiört og fullkomnad.

Eilijfe Himneske Fader / allt er full
komnad med Offre þijns Sonar / sem
hañ hefr sett fyrer mijnar Synder / Ver-
tu mier nædugur myskunsamur. Ef þu
værer mier frahorfen / so sem eg hefe
med mijnum Syndum forþient / þa lijt
þu til mijn aptur / med þijnum Nædar-

aug-

augum / og fyrer saker þijns elskulega Sonar. Alijtt Sonen þinn og vert þrælnum nadugur / Alijt hans Hollds-gan/+ fyrergief mier alla mijna Skullð. So opt sin þu alijtur þær heilögu Under þijns Sonar / þa lat mijnar Synder vera huldar fyrer þier. So opt sem þu alijtr þad rauda dyra Blod sem runned er af Sijdu Jesu Christi / þa hreinsa mig af mijnum Misgiördum.

Eg hefe vijst mijked illt med Syndum forþient / En minn Lausnare hefur langt um meira med sijnu Blode bætt + bitalad. Stort er mitt Ranglæte / enn myklu stærra er mijns Lausnara Riettlæte. So sem Gud er stærre og meire enn Naduren / so er hans Nad og Miskun meire en mijn Synd.

Huórnen kañ nockur so stora Synd ad hafa giört / ad Guds Son hafe ecke med siñe Pijnu / þar fyrer bitalad? Huórnen kann nockur Drambseme ad vera so stor / ad hun verde ecke bætt og bitölud m3 soddan Lijtelæte? Huórnē kañ Daudans Vallð ad vera so stort / ad Guds Sonar Daude hafe þad ecke nidur brotid? Ja miñ Gud / Skyllde saman veja

Mañens

Naadarins við Lausnarans Naad + Myskun/ þa er þar so langt a mille sem a mille Austurs og Vesturs/ a mille Helvijtis og Himerijkes. Þviad þar Syndin er stor og ma mijked / þar er Naaden myklu stærre/og ma meira.

Rom 5.

So vakta þig nu mijn Saal/ fyrer þeim sem sialfbirger þikiast ad hialpa sier/ viliande med sijnum eigen Verkum þad allt fullkomna. Eñ lærttu þier sagt og kient vera mijn Saal/ ad Madr verdur ecke Riettlætur med Verkoñu/ helldur fyrer Truna a Jesu Christum. So tru þu og eitnen a Jesum Christum/ so ad þu holpen verder.

Gal 2.

Eg giöre þier þacker/ Drottenn miñ Jesu ad þu hefur allt so vel fullkomnad og tilreitt/ mier til Saaluhialpar. Æfinlegt Lof og Dyrd sie þier/ Heidur og Vegsemd/ ad þu mijna Saal so vel glatt + byggad hefur/ Amen.

VII.

Þad siøunda Orded Christi.

Fader i þijnar Hendur fel eg minn Anda.

Legg

LEgg vel a Hiartad Sæl mÿn/ Herrans Chriſti Ord a Kroſſenū/ og hura vm huada Dauda ⁊ And lææt þetta var/ og huór ſa var ſem þar gaf vpp Andan. Þetta var ecke Abraham/ ecke Jſaac/ ecke Jacob/ eck: Moſes/ ecke David nie nóckur Spamadur/ helldur var þad ſialft Lÿfed ſem þar do a Kroſſins Galga/ Þar gaf vpp ſinn Anda Hertuge og Hófdinge Lÿfsins/ Þar deyde Jeſus Guds Son ſem Himen og Jórd hafde ſkapad/ ſa allar Skiepnur lÿfgar/ og vid Magt helldur óllum Hlutum med ſÿnu króptugu Orde/ hann liet þar ſitt Lÿf a Kroſſenum. Þui þo ſu guddomlega Natturan j hónum ſie odaudleg/ og giæte ecke daed/ þa deyde 1 Pet: 4 ſamt Perſonan ſem var ſannur Gud og ſañur Madur/ eñ hañ deyde epter Holldenu þui ORDED huÿldeſt a medan/ ſo hañ kyñe ad freiſtaſt/ kroſſfeſtaſt ⁊ deyia/ Eñ þo var og er/ ODRED/ þad er Guddomuren Mañdomenū ſamteingdur ſo ad ſu mañlega Nattura giæte ſtadeſt/ ſigrad ⁊ vpp aptur riſed/ og alla ſæla giórt:

O Drotten Jeſu/ Huad diupt lÿte-

læck-

læckader þu þig/og giördest hlyden allt
Rom 5 til Daudans/Ja allt til Krossins Dau-
da. Þu varst ad vijsu sa goode Hirder/
Esa 53 sin̄ þijna Sal gafst vt fyrer þijnar Sau
da Kindur. Þu ert sa einka Endurlausn-
aren̄/ sem þitt Lijf gafst til Bitalings
Joh 10 fyrer so marga. Þin̄ Daude er mitt Hæ-
le og Athuarf/ Þitt Lijflat er mijn For
þienusta/ Þegar eg a þin̄ Dauda þeinke
þa er eg holpenn/ Huer vill fordæma
Rom 8. mijna Sæl. Hier er til Christur/ sem fyr-
er hana er daen/ Sa hefur mig frelsad
fra Daudanum og Heluijte. Þu Daude/
Ose 13. han̄ vard þier ad Eitre/ Þu Heluijte/ hn̄
Esa 68 er orden̄ þier ad Drepsott.

Vertu nu glöd Sæl mijn/ Fyrst þu
hefur nu soddan Lausnara/ sem aullum
hialpar/ + Drotten er allra Drottna/ Hn̄
hefur Daudan vpp suelgt/ j sin̄e Sigur-
uiñing/ Daude/ huar er þinn Broddur?
Heluijte/ huar er þinn Sigur? Asinlegt
1 Cor. Lof sie mijnum Lausnara/ sem mier hef-
15. ur sijna Siguruiñing giefed. Life eg nu/
þa life eg þier Drotten min̄ Jesu. Deye
Rom eg/ þa dey eg þier/ Huört sem eg lif
14. eda dey/ þa er eg þin̄/ Drotten min̄ Jesu/
Eilijflegt Lof sie þijnu Heilaga Nafne.

Huört-

Huørnen christen Madur eige ad andast/edur sofna vt af.

HAf j Miñe Sal mijn/ad þa Drotten þiñ Lausnare ætte ad giefa vpp Aundena/þa tok hñ huggunar Ord af Heilagre Ritningu/ᵹ sofnade so vt af Fader j þijnar Hendr fel eg miñ Anda. Psa 31
O huad mörg þusund Eingla munu þa nærre vered hafa / og flutt hans Sal jñ j þann eilijfa Paradijsar Fögnud. So skalltu eirnen giöra j þijnu Andlate/þa þu Stũd er komeñ/Og so sem þiñ Daude Lijkãe a þa ad sueipast j huijtre Lijflæuñe / eins skalltu sueipa þijna Sal med einhuörre agiætre huggunar Grein/ og skiliast so vid mz Fögnude.

Ja / so sem Siglinga meñ / þa þrra Skip brotnar/grijpur huõr þad nær/ Fialer/Styre/eda huad añad sem þeir meiga sier a fleyta/ᵹ synda til Lands/ og hialpa so sijnu Lijfe. Eins skalltu giöra mijn Sal/ Þegar Skipkorn þijns Lijkama er komed ad brote/þa grijp þu Huggun wr Ordum Jesu Christi/ og hällt þier fast vid þau/ þa nær þu vel Lande/ og þa muntu komast j giegnum

Daudan/og j þad eilijfa Lijfed. Þui hu-
Joh 3. ør Jesu Christi Ord vardueiter/ mun ei
Daudan smacka ad eilijfu.

O Drotten minn Jesu/ Hallt mier jafnan vid þitt Heilaga Ord/ so eg lære gudlega ad lifa/ z christelega ad deyia/ Amen.

Christner Menn eiga ad læra ad vita huad þeirra Daude sie.

HJer skalltu læra/ Sal min/ ad skilia þad sem þinn Lausnare hefur talad vm Dauda þeirra Gudlegu / og huør Nøfn hann hefur giefed hønum. Þui þa vier heyrum Daudan nefndan/ þa er oss þad hrædelegt Ord/oss stendr Otte þar af/ þui vier hugsum so vm Daudan sem vor Samuiska seiger oss/ ad vier høfum med Syndum forskulldad hann. Enn þinn Lausnare hefur miøg huggunsarsamlega talad vm Dauda og Afgang sinna Vina af þessum Heime/ og kallar hann einn høgan Suefn/ sem hann sagde vm Lazarum. Lazarus Vinur vor sef-
Joh 11. ur/ Huør sem nu er truadur Vinur Christi/ sa deyr ecke/ helldur sofnar hann/ Og

j ödrū stad sagde Christur vm þa Stulku sem hann vakte af Dauda / Stulkan er ecke daud/helldur sefur hun. Og Mat 11
so talar Drotten fyrer Muñ Esaie/ Esa 25
Ganged j burt mitt Folk/z j ydar Suefnhws/ og læted aptur Dyrnar epter ydur/Fel þu þig eina litla Stūd/þang ad til Grimden er vm liden. Og j þessare Pijnuñar Historiu stendur/ Ad margar Lijkamer þeirra Heilögu risu vpp/sem adur sofnader voru.

Huór hañ sefur nu/sa er ei daudur/ helldur huijlest hañ af sijnu Erfide/ Þar fyrer skalltu ei ottast Daudan/ Þui þo hañ sie sa sijdste vor Ovinur og Ofsokare/ þa orkar hañ ecke meira / eñ skilia Sælena vid Lijkaman/ og þar epter a orkar hann einskis/ huórke a Sal ne Lijfe þeirra Gudlegu. Lijkaman leggur hañ nidur til huijldar j hans Suefnhws sem er Gröfen. Enn Sælen er j Hende Sap 3.
Drottens an Kualar/ z huijler j Sælu. Fyrer Augum þeirra Heimsku er ad sia so sem þeir deyie/ og þeirra Afgangur er reiknadur fyrer Kuól/ z þeirra Burtfór fyrer skada/ Eñ þeir eru j Fride.

Drottenn minn Jesu / Gief þu mier þessa rietta Tru allt til Afeloka / & veit mier goodan christelegan Afgang & Endadag / Amen.

Vm Herrans Christi Lijkamans Hegdan / þa hann gaf vpp sinn Blessada Anda.

DRottenn minn Jesu / sem so milldelega hneigder þitt blessad Höfud nidr a Krossenum / Eg bid þig gratande / Hneig þitt Blessada Eyra til mijn / og gief mier þinnar Nadar & Fridar Koss. Minn liufe Lausnare / sem þijnar Hendur a Krossens Trie vtbreidder / Lættu mig auman og Syndugan verda eirnen j þijnum Fadme / Minn Gud þu sem so hætt varst vpp heingdur a Krossen / Lættu mig auman alla tijma vpp hefia mitt Hiarta til þijn. Þu milldaste Jesu / sinn þar j millum Ræningianna gafst vpp þinn Anda / Læt mig nu j þijnum Fadme vt af sofna. Minn Lausnare huer ad varst Lijflaten sem hinn stærste Illgiörda madur / Lættu mijnar Synder ecke hryggia mig j minne Dauda stundu. Mijn allra besta Huggun sem hiekst j mille

mille Himins og Jardar / Gief ad mitt Hiarta fyseſt vpp til þijn / og eg aluarlega til þijn anduarpe. Minn Medalgangare / ſem þijn Knie beygder a Kroſſenum / bid þu Fôdurenn fyrer mier / og ſend mier chriſtelegan Vidurſkilnad hiedan. Miñ Himneſke Konungur / ſem barſt þa ſtirdu Þyrnekoronu. Kryn þu mig epter þetta Lijf / med oforgeingelegre Koronu eilijfrar Sæluhialpar. Minn Frelſare ſem a Hôndum og Fotum varſt alblodugur / lækna þu Saar og Aurkuml mijns Hiarta / Sælar og Samuiſku. Miñ Hialpare / ſem lieſt þijna Sijdu j giegnum ſtinga / og þijnar Hiarta dyr opna / Læt mig avallt fela mig þar jnne j allſkonar Motgange og Olucku. Miñ Lauſnare þu ſem allur varſt blar og blodriſa full ur Særa og Benia a þijnum Bleſſada Lijkama / hreinſa og endurnær mijna Sæl med þijnu Blode / og læt mig alltijd hallda og hafa þig fyrer þañ allra vænſta og kiæraſta j mijnu Hiarta / Þu ſem hieckſt naken og alſber / klæd þu og ſkyl miñe Sælu / med þijnu eilijfa Riettlæte

1 Pet. 2

Sia þu Drottenn miñ / eg legg mig j þiñ Bleſſada Fadm / og fel mig ôlldungis

is

Apo 14 ls þier a Hendur/ Þui sæler eru þeir Daudu sem j Nafne Drottins vt af sofna.

Þar fyrer mijn Saal/ þott ad Helsuijste vilie þig a þiñe Dauda stundu Binda ꝛ Daudans Snórur þig vilie anetia/ Þa vertu ohrædd/ ꝛ giór sem þiñ Lausnare þier kient hefur/ Akalla þu hañ/ so sem hann sinn Fódur akallade / Og þo Muñuren eige mæla kuñe/ þa anduarpa samt j þijnu Hiarta/ þui þad mun vera fyrer hónum so sem stort Kall/ og þad mun smiuga j giegnum Himinen vpp til Þijns Lausnara.

O þu nadiuge Jesu/ sem þitt Lijf hefur fyrer mig læted/ og miña Synda vegna ert daen/ Þier fel eg mijna Saal j Hendur/ þu hefur hana endurleyst/ þu Trufaste Gud. Þiñ Daude er mitt Lijf/ mitt Riettlæte/ mijn Huggun/ mijn Hialpar Von og eilijfur Fridur. Eingen gietur slited mig af þiñe Hende/ mz mig hefur Dauden og Diófullen alls eckert/ Miñ er Jesus Christi sa Hóf dinge Lijfsins sem mier til Gooda hefur Daudan og Dióffulen yferstijged/ Heluijte nidur broted/ og Himnenum vpp loked. Hia

mier eru mörg þusund Eingla Drottins/ sem bijda epter miñe Sælu/ad þeir fære hana jñ j Himerijke/Hiedan j burt mz Fride eg ber/feigen og gladur j Gude/ Huggad nu vel mitt Hiartad er/⁊ horfen allur Kuijde/Eins ⁊ Gud hefr heited mier/ Huijldarsuefn minn er Daude/ Amen.

Nittande Capitule.

Vm þau Jardteikn sm̃ skiedu/þa Herran Christr gaf vpp siñ Anda/Huar vm sa næst skrifade Gudspialls Texte hliodar/og ma þar lesa.

Eintaled.

GJef nu giætur ad Sæl mijn/ huada Vndur og Fodæme ad skiedu þa þiñ Lausnare pijndest og do a Krossenum. Siæ/ ad Solen bra siñe Birte/ ⁊ Myrkr giördest j öllu Landenu. Fortialld Musterins rifnade j sundur ofan j giegn/ Jörden skalf ⁊ titrade/Biörgen brustu j sundur/ Daudra Maña Grafer opnudust/og marger Heilager sem suafu risu vpp/ og

geingu j þañ Heilaga Stad og Byrtuſt
mórgum.

Sia þar mijn Sal/ huórnē Skiep
nuñe allre vard vid Dauda þeſſ Riettla
ta/ Sia hvada Jardteikn Gud liet ſki
Joel 2 a Jórdu + Himne/ huórnen Solen miſt
ſitt Skin og Landed vard fullt Myrk
urs a albiórtum Deige. Ja miñ Lauſn
Amo 8 are. Himen + Jórd ſyrgdu/ + allar þij
nar Skiepnur baru harm vegna þinnar
ſtoru Kualar/ og herfilega Dauda/ Enn
ſu ſynduga auma Mañeſkia/ fyrer huór
ia þu ſo pijndur varſt/ hun tok pad ſiſt
til Hiarta.

Þeſſ vegna kom nu Sal mijn/ og
vakna af þijnu Athuga leyſe/ Statt
vpp/ lypt vpp þijnum Augum og ſia/
Haf þijn Eyru open + heyr/ bw þu þitt
Hiarta til/ + hyra vm/ lia þijna Skyn
ſeme til ad ſkoda ſakleyſe Drottins þeſſ
Riettlata/ ſem fyrer þig Ranglaten da
en er. Skoda þañ Heidna Hófudsmañ/
+ þa ſem med hónum hófdu Vardhalld
a Herranum Chriſto/ og ſo adra ſijn hia
Kroſſenum ſtadder voru/ huad ottaſleg
ner vrdu þeir aller/ og votiudu Chriſti
Meinleyſe openberlega bertu ſier a Bri
oſt/

ſt/ ſneru heim og giǫrdu ſaña ſidan.

So ſkalltu + giǫra eirnē Sæl mijn/ lata þier nǫckud ſiñaſt til vm þeſſe Undur/ og lata þier Frelſarans Dauda ganga til Hiartans: Solen geymde ſitt Skin/ þui leggur þu ecke lijka af þitt Dræſniſkin? Fortialdded Muſtereſins rif nade j giegn nidur/ Þui rijfur þu ecke lijka j giegn nidur þa Skylu þiñar Vantruar og mañlegrar Skynſeme/ſem fyrir þijnum Hugſkotſins Augū hanger/ + ſkygger a þau? Jǫrden Bifadeſt ſem þo r helldur faſtlega grunduǫllud/ Þui titrar ecke lijka þitt Hiarta/af þeirre obærligre ſynda Byrde ſem Guds Son hiñ Kiettlate hlaut ad bera. Biǫrgen klofnudu/ Þui klofnar ecke lijka þitt Hiarta og lykur ſier vpp/ſo Guds Sonar Blods Krapti kome þar jñ? Daudra Maña Grafer opnuduſt/ og þeir riſu vpp/ Þui vill þitt Hiarta ecke vakna/ ſem ſo faſt ſefur j Syndēnum. O mijn Sæl/ ber þu þier á Brioſt med allre Alvd og Aluǫru/og ſnu aptur af þeſſum vallta Veige. Skriptaſt þu fyrer Drottne + ja a þijnar Synder/ enn vidurkienn hans Sakleyſe/ med hvǫriu hañ hefur bital-

ad fyrer þijnar Synder.

O þu nadarsame Guds Son/ hvers Sakleyse allar Skiepnur vottudu/ Vert tu mier aumum + syndugum nadugur/ Fyrergief mier allar mijnar Misgiörder og afma mitt Ranglæte fyrer sökum þijns Dauda og þinar Pijnu / m3 hvörium þu hefr endurgollded fyrer mig. O Jesu Christe / vegna þijns Sakleysis bifadest Jörden/ Gief ad mitt Hiarta titre og skialfe af christeligre Jdran/ vegna mina Synda. O Jesu Christe min goode Naudhialpare/ Vegna þijns Sakleysis klofnudu Biörgen + Klettarner/ kliuf þu eirnen mitt steinharda Hiarta/ so ad eg med Glede medtake Krapt + Verkan þijns Dauda og þinar Pijnu:

O Jesu min Sæluhialpare / Vegna hvörs Dauda Fortialld Musterisins rifnade j sundur/ + þad allra Helgasta giördest oped fyrer hvöriu Manne/ Gief Nad so ad eg j þijnu Nafne sæke þangad m3 Fögnude + Glede/ fram fyrer þin Nadarstol/ so eg Miskun ödlest og Nad fine
Ebr 9. a hvörium Tijma/ sem mier er Hialpar og Huggunar vant j minne Neyd og Astrijdu.

Þu

Þu Jesu eilijfe Guds Son/ Endurlausnare Heimsins / huórs Pijsla + Kuala vegna Solen byrgde sig/ þui þu giór dest Bóluan fyrer osz/ Lattu mier Hug-gunar eñar Sol skijna/ huad sem mier a-liggur. Þu Almattuge Drotten Jesu Christe/ Af huórs krapte ad Grafer Dandra opnudust/ + þeir risu vpp/ Vek þu mig eirnen a þeim sijdasta Deige/ so eg þa a þeim effsta Paskadeige rijse vpp vr miñe Gróf/ jñgange/ og lende j þeim Heilaga eilijfa Stad/ og þeirre Himnesku Jerusalem/ hia Gude/ hñs Englum + óllum Utuóldum Amen.

Um Herrans Christi Vine/ sem stodu langt fra/ og a þetta allt horfdu/ huad fram for.

Athuga hier mijn Sæl/ Vine og Naunga Herrans Christi/ med buórium var Moder hans Maria/ + Johannes/ þeir stodu nóckud langt fra Krossenum / hórmudu + grietu yfer þm osiiganlegum Pijslum/ Hæde + Spotte sem Christus atte ad lijda/ og sau lijka þau hrædelegu Vndur sem skiedu.

Þetta var eiñ Speigell þessara sijd-

nstu

ufin Daga Saal min/ þess vegna skall-
tu festa þad j Aliine/ Þui vier sem nu
lifum erum ad Veralldarenar enda kom-
ner. Sia/ huórnen þesse vonda Verölld/
ad nyiu Herran Christum krossfester/
Huórnen Ranglæted yfergnæfer. Enn
Kiærleiken sloknar j margra Hiörtum.
Sia huórnen Alleñ lifa j sijnum Hollds-
sins Girndum og epter siñe eigen Villd
og Fottroda Bloded þijns Lausnara/
so sem þeir er hann krossfestu. Guds
Sendebodar og Ordsins Þienarar kalla
Esa 33 og amiña/ og þeir Einglar Fridarins
syrgia hersilega/ad Vegur Riettlætesins
sie audur/ og eingen vilie ganga Götu
Jdranareñar + Yferbotareñar.
Esa 53. Eñ huór truer vorre Kienningu og
Predikun? Og huórium er Armleggur
Gen 6. Drottins auglystur? Mañaña Syner vil
la ei læta sier seigiast leingur af Guds
Psa 12 Anda/ Og faer medtaka og hlyda E-
uangelio. Þeir Aumu verda ofsokter/ +
þeim Fatæku giefur ad anduarpa. Þui
Joel 2 læt Gud Undur siast a Himne + Jördu
og Stormerke/ med Blode og Reyk og
Ellde/ Solen sortnar og Tungled verd-
ur ad Blode/ þui sa ognarlege Dagur
Drottins

Drottins er fyrer Dyrum. Hn̄ sender oss
og eirnen sijnar Amiñingar + Heitingar/
Drepsott og dyra Tijd/ þar med Tijd⸗ Mat 24
inde ognarleg af Strijde og Blods vt⸗
hellingu/af Jardskialftum og Sioar yf⸗
ergange/af þessu er vijda til ad spyria.
O þu Eilijfe Vollduge Gud/ Huör Psa 90
truer ad þu mūer so miög reidast? Huer
kuijder vid þiñe Grimd? Þar fyrer mū⸗
tu setia þig j mote slijkum Foröcktörū/
og lata þa fa siöfölld Giölld siña Syn
da. Þu munt Andstygd og Oþocka hafa Leuit.
a þeim/og þeirra Land eydeleggia/ Þu 26.
munt þeirra Helgedoms Kirkium vm
koll steypa/ og senda þeim kröptuga
Villu.. Þu munt lata svarta Myrkr ko⸗
ma/+ þiña Orda Lios fra þeim huerfa.
Þu munt ei giegna þeirra Bænum nie A⸗
kalle/ Þu munt giefa þeim eitt Blautt
Hiarta/ so þeir sieu hrædder fyrer fiuk⸗
ande Laufblade/Og vilie þr ecke snuast
fra sijnu Ranglæte/ þa muntu lata þa
deyia + fyrerfarast j Syndū sijnum.
Ad sönnu Drotten/ so hefr þu giört
vid þitt eiged Land og Lyde/ þa þeir
giördust þiña Orda Motstandarar/So
muntu eiñ giöra öllū þeim þitt Heilaga
Nafn

Nafn ecke akalla + ei tilbidia.

Gief mier þa Nad/Lausnare min̄/
ad eg avallt sie med þijnum Vinum og
Naungum/sem eru langt fra/og syrgia
vegna þess Ogudlega Framferdis sem
þeir sia j Heimenum. Og þo eg siae þr
Heilógu take til ad falla fra/+ þa Tru=
udu fæcke/þa lat mig ecke hneykiast þar
a/ þui þu Drotten munt geyma þier
þijn sió Þusund sin̄ ecke beygia sijn Knie
fyrer Baal/ helldur standestóduger j þij=
num Ordum allt til Afiloka. Og þo
eg hliote Harm og Kuijda ad bera/ sem
Maria og Johan̄es/ þa send mier Þol=
enmæde/ og kien̄ mier ad hyxa/ad sæler
sieu þeir sem harma/ þui þeir munu
Mat 11 Huggun ódlast. Þo eg hliote ad vera til
Spotts og Andstygdar j Heimenum/ þa
lat mig a þig vona/ þui þu munt mig
Eze 5. vpp hefia þa þier lijst. Þo eg hliote ad
ganga vm Myrkrañ dal/og rata j Ey=
md og Motgang so sem Maria + Jo=
hañes/ þa lat mig hyxa til þijn/+ þui
trua/ ad þeim Gudhrædu mune Lios
birtast mitt j Myrkrunum/ hia þeim
Myskunsama og Nadugu Gude. Þo
Luc 12 eg kun̄e sia/ad nóckur true vm Stundar
saker

saker / enn a Freistingar tijmanum falle
hann þar fra / þa lattu mig stødugan
standa sem Mariam og Johañem / þui Mat 10
sa sem stadfastur er til endans mun hólp 24.
en verda. Þo eg siæ ad þu sender meg=
nan Villudom a Jardrijke / vegna O=
backlætis Mañaña / Þa gief þu mier eg 1 Tess.
hallde mig fast vid þitt Ord / Þui þitt 2.
Ord er lios miña Fota / og lyser mier a Psa 116
mijnum Veige. Þo eg siæ þijn Vndur Jer 10.
og Stormerke a Himnenum / þa lat mig
ei skielfast ofmiög / helldur mijnu Höfde
vpp lypta / & hyxa ad mijn Endurlausn
nalgast. Þa eg sie þad hardlega Straff
og refsingar Plagur sem þu munt senda Luc 21
yfer þa Vondu / Þa gief mier ad eg ør=
uænte ecke / helldur a þig eflaust vænte
og vone / Þo þeir take Lijfed af mier fy Psa 112
rer þijns Nafns saker / þa lat mig Hug
gun hafa hia þier / Þui Daude þinna
Heilagra er dyrmætur j Auglite þijnu: Psa 115
Þa eg a ad skiliast vid þessa Verölld /
þa vertu mijn Huggun / og lijsga mig
med stødugre Von þess eilyfa Lijfs / þar
eg mun Fögnud og Glede ödlast / og
taka fyrer Sorg & Hrygd þessa Heims /
eilijflega Glede / Amen.

Tuttug=

Tuttugaste Capitule.

Þeir brutu eckert Bein Herrans Christi/Enn lögdu j giegnum hans Sijdu med Spiote/ huar ed vt rann Vatn og Blod.

ENN søkum þess ad Affangadagur var/so Lijkamarner hienge ecke a Krossønū vm Þuottdagen/ þui sa Þuottdagur var stor/þa badu Gydingarner Pilatum ad læta briota þeirra Bein og taka nidur af Krossønum. Þa komu Strijdsmēñerner og brutu Bein hins fyrsta ꝛ annars sem med hønum Krossfester voru. Enn er þeir komu ad Jesu/og sau þad hañ var þegar daudur/brutu þeir eckert hans Bein/Eñ eiñ af Strijdsmøñum lagde j giegnum hans Sijdu med Spiote/ꝛ jafnskiott flaut þar vt Vatn og Blod/ Og sa þetta sied hefur/ vottar þad/ og hans Vitnisburdur er sannur/ Og sa same veit ad hañ satt seiger/ og ad

ad þier skulud trua. Þui þetta er skied so Ritningen vpp fylldest/ Þier skulud eckert hans Bein briota. Og aptur seig er ønnur Ritning/ Þeir munu sia hañ j huørn þeir hafa stunged.

Eintaled.

SIa hier Saal mijn/ Huad streingelega Gydingar þr hielldu Lógmæled/ villande ecke læta Lijkamana vera a Krossónum vm Nottena/ og komu þui Strijdsmennerner/ brutu Bein beggia Ræningianna/ so þeir dæe þess fyrre/ og ad þa mætte taka ofan a mote Kuólldenu/ og grafa/ Eñ þijns Lausnara Bein brutu þeir ecke/ þui hañ var þegar andadur: Enn þeir lógdu j hans Sijdu med Spiote/ huar vt af flaut Vatn og Blód/ sem og skiede epter Ritninguñar Hliodan/ Huórs vegna S. Johañes þad skyrlega vottar/ ad hann þad huórtueggia sied hafe.

Vm þad þeir brutu eckert Bein Herrans Christi

Þ. Jar

1856

Ja/ ad sønnu Drottens miñ Jesu/
þeir hafa eckert af þijnum Bein-
um Broted/ þui þu varst þ einka
Exo 12 Paskalamb/ vm huort skrifad var/
Þier skulud eckert bein j þui ſũdr briota.
Ó Drotteñ miñ/ Huad næsta gooda
Huggun hefur mijn Sal af þessu/ þui
Psa 34 so muntu og mijn Beiñ foruara/ ad þau
brotne ecke. Þu veist Verollden hatar
mig/ ⁊ miñ Motstandare Diöfullen gein-
gur vm kring sem greniande Leon/ ad
hañ giete giört mier Skada. Eñ þu set-
ur hönum Takmark/ og þu þecker alla
mijna Lime/ Ja/ þu hefr öll mijn Höf-
ud Hær taled so eckert fellur af añ þijns
Blessada Vilia. Þess vegna/ þo þr Rang
lætu sitie vm mig/ og vilie mier Skada
Psa 33. giöra/ þa lætur þu þa ecke na þui.
Drotteñ miñ Jesu/ miñ Skiölldur ertu/
hialpa mier af allskonar Neyd og Vo-
Psa 37 da/ Amen.

II. Su opnada Sijdan Christi er huijldar Stadur allra Harmþrunginna syndugra Maña.

SKoda nu Sal mijn/ þa giegnum lagda Sijdu þijns Lausnara/ þui þar

þar sinā allar syndugar og harm þrung-
nar Samuiskur. Nad og Lijkn Huijld ⁊
Roo. Skunda nu Sæl mijn til Sijdun-
ar Jesu Christi/ sem er þinn Huijldar-
stadur/ Hier sinnur þu Hiartans Millde
Drottins/ Hier smackar þu huad sætur
Drotten er. Þijns Lausnara Vnder eru
fullar af Nad og Saūleika Sætleika
og Kiærleika/ Þa nu þijner Ovuner krep
pa ad þier/ og Heluijtis Hundar/ Synd-
en/ Dauden/ Diöfullen/ vmkringia þig/ Psa 21
Hlaup þu strax og fel þig j þeim Sijdu
Fylsnum þijns Lausnara/ hia hans
Nadarrijka Hiarta/ so sem Fuglen flyr
j Eikana Holur vndan stormidrenu/ Þui
þu Drotten ert þad Lijfs Trie/ J þijn-
um Skugga og Skiole er þeim mæddu
Hiörtum gott ad huijla og aflyast/ og j
þijnu Sijdu Sære endurnærast sundur-
knosadar Samuiskr. Halla þier ad þess-
are Lijfsins Eik/ Sæl mijn/ þui vnd er
hennar Greinum ertu Hæskalaus.

Vatn og Blod rañ af Sijdu Lausnarans. III.

MErk hier Sæl mijn/ ad þinn
Lausnare er sa/ sem komen er fy- 1 Joh.
rer Vatn ⁊ Blod/ ei mz einsömlu

Vatne/ helldur med Vatne og Blode/ so Eph 5. hañ vtuegade sier eigenlegan Sófnud/ med sijnu eigen Blode/ og hann hreinañ giórde med Vats Bade j Ordenu. Huiad so sem sa fyrste Madur Adam sofnade j Paradis/ og Gud tók eitt af hans Rifium/ og Gud skapade Euam þar af/ siñ þar fyrer vár Holld af hans Hollde og Bein af hans Beinum. So hefur þu og sofnad miñ Lausnare/ sem ert sa annar Adam/ Herran Himins og Jardar. Þu sofnader vm stūdar saker vt af a Krossenum/ og lietst opna þijna Sijdu/ og hleypter þar vt Blode + Vatne/ sem þu huórttueggia hefur bunded jnn j þijnu Heilaga Orde og Sacramentis/ + skapar þier þar af þijna elskulega Brwdur/ siñ erū vier þijn Christne/ þiñ Sófnudr/ huórn þu hefur med þijnu raudlitada Blode endurleyst + helgad. Vndu þier nu Sæl mijn vid þeñan lijknar Bruñen/ siñ er Sijdan Herrans Christi/ huór offsten dur open fyrer/ ad hreinsa og þuo vorar Synder og Saurinde/ af huórium Bruñe ad Vpp sprettur Vatn og Blod. Sia/ þetta er Blod hins nyia Testamen- Zach 13 tis/ sem er vthellt fyrer þijnar Synder/

sem

sem þig bæde hreinsad og helgad hefur
og riettlata giórt / og þar med eñ j Dag 1 C
endurnærer þijna Sæl j þeirre Heilógu
Kuólldmaltijd Drottins.

Sia og skoda mijn Sæl / huad dyr
mæt þu ert j Auglite Drottins. Þu ert
ecke endurleyst med Gulle eda Silfre / 1 Pet 1.
Helldur med þui dyrmæta Blode Jesu
Christi / þess saklausa Lambsins Drott-
ins. Þar fyrer / þott þijnar Synder sieu 1 Joh 1.
myklar + hrædelegar / þa órvinlast ecke /
þui þu ert med dyru Verde keypt / + hef
ur æfinlega Endurlausn j þessu Blodenu
Christi. Þad alleina giórer þig hreina Eze 36
af óllum þijnum Syndum og Saurind- Zach 9
um / Þad frelsar þig fra Heluijte huar
iñe eingen Lijkn nie Huggun er.

O miñ Himneske Fader / eilijfe Gud
reidstu mier ecke vegna mijkleika minna
Synda. Sia þu / þijns Sonar dyra
Blod hefur bætt mitt Brot / og mig ap-
tur vid þig sætt / þad er þad adreifing-
ar Blod / sem betra seiger eñ Abels Blod /
Þui Sonar þijns Blod hropar / + bidur
þig fyrer mier aumum Syndara / Ja /
þad hropar j mijnu Hiarta / og bodar
mier þijna skiæra Nad og Syndanna

fyrergiefning.

Gief lijka gaum ad/ Sal mijn/ Vat nem þui sem af Herrans Sijdu vt rañ/ Þui þad er þad Lijfsins Vatn/ med huórin þu Bade j Skijrnenne þueigen varst og hreinsud/ og so eñ nu Daglega þitt þysta Hiarta j Truñe nærer lijfgar + huggar. Drotteñ Jesu/ þu ert su rietta Hella sem Moses slo j Eydemórkunne/ af huórre Vats straume rañ/ so ad allt Jsraels Folk drack þar af. Hia þier Drotteñ er sa lifande vpp sprettu Bruñur/ þu giefur óllum þystum Hiórtum lijfsins Vatn ad drecka/ okeypis/ fyrer eckert af þijnum lifanda Bruñe. Huór þar af dreckur mun ecke þysta ad eilijfu. O Drotten gief mijñe Salu og eirnen þuilijkt Vatn/ sem er Vatn Huggunar ad endurnæra sig med Fride og Fógnude so hun ecke órmegnest.

Kom hier mijn Sal/ og aus med fógnude Vatned mz þijnum Muñe/ Aus þu þitt Hiartakier barmafullt med rietta Tru/ so þu fagner + æfinlega glediest. Hallt mier til þessa Bruñsins Drotten Jesu/ og varnda mig avallt fyrer óllu ódru Vatne og Bruñum Veralldarennar

og

* Dióſulſins / ſem Huggunarlauſer erú /
* miñar Sælar þoſta ei kuña ad ſlockua.

Tuttugaſte og þyrſte Capitule.

Lijkamen Chriſti var teken af Kroſſenum / og grafen / og Vardhallds meñ tilſetter ſem hañ ſkyllou geyma.

A Kuollde þeſſ Dags ſem var Affangadagur / og kallaſt Vpphaf Þuottdaganna / Kom Joſeph af Arimathia eiñe Borg Gydinga / eiñ rijkur Madur / Ræds Herra / goodur gudhræddur Madur / ſem ecke hafde ſamþyckur orded j Gydinga Ræde og Tilteke / ſa ꝫ eirnen vænte epter Guds Rijke / og var einn af Læreſueinum Jeſu / þo heimuglegur / ſok um þeſſ hañ ottadeſt Gydingana / Sa hætte þad / og gieck fyrer Pilatum / bidiande ad hann mætte taka nidur Lijkaman Jeſu.

Eñ Pilatus vndradeſt / ad hann var

þegar andadur/kallade Hundrads høf/
dingan til siin/og spurde huørt hn̄ være
fyrer løngu daudur. Og sem han̄ vard
þess

þess sama vijs af hundrads Høfdingianum/ gaf hañ Joseph Lijkaman Jesu/ ⁊ skipade ad hann være feingen hønum. Og Joseph keypte sier einn Lijndwk. Þar kom og eirnen Nicodemus sem a Nattarþele hafde vered hia Jesu/ hafande Myrru og Aloes bland/ nær hundrad Pund. Þeir toku Lijkaman Jesu/ og vøfdu hañ j hreinum Lijndwk/ smurdu hañ og bundu/ sem plagsidur var til hia Gydingum.

J þeim sama stad var Alldengardur/ og j þeim Garde var ny Grøf sem Joseph atte/ huøria hañ hafde j Stein høggua lated/ j huøria Grøf ad eingen Madur hafde enn þa lagdur vered. Þangad løgdu þeir Jesum/ søkum Affangadags Gydinganna/ sem vpp hoof Þuottdagen/ ⁊ af þui Grøfen var þa so nærre. Og þeir velltu einum ste um Steine yfer Grafar muñañ/ geingu þar fra.

Eñ þar voru þær Maria Magda

a/og Maria Joseps/þær sætu gagn-
art Grøfinne/med þeim ødrum Konum
n fylgt høfdu Jesu af Galilea / og
at-

afhugudu huørnen hans Lÿkame være jardadur. Sijdan sneru þeir heim aptr/ biuggu til Salue og dyrmæt Smyrsl/ z vm Þuottdagen huijlduſt þeir epter Løgmaaleuu.

Aññars Dags ſem kiemur epter Affanga Dagen/ komu Kieñemaña Høfdingiar a ſamt med Phariseis til Pilatum/ og ſøgdu/ Herra vier miñunſt ad þeſſe Suikare ſagde / þa hann lifde/ Eg vil epter þria Daga vpp riſa/ þar fyrer ſkipa ad haft ſie Vardhalld a Grøfeñe/ allt til þeſſ hins þridia Dags/ ſo hans Læreſueinar kome ecke og ſtele hønum j burt/ og ſeige fyrer Folkenu ad hañ ſie vpp riſen af Dauda/ og verde ſu ſeirne Villan argare enn ſu fyrſta. Pilatus ſagde vid þa/ Þar hafe þier Vardhallds Meñena/ fared burtu og vakted ſem þier kuñed. Þeir geingu j burtu/ og geymdu Grøfena m z Vardhallds Mønnunum/ Og jnnſigludu Steinen.

Ein=

Eintaled.

Huad vel Joſepho af Arimathia og Nicodemo var vid Chriſtum/ ꝛ hueria Rækt þeir höfdu vid hañ Daudan.

HEſſe Joſeph var eiñ Radsherra hia Gydingönum/og Nicodemus Höfuds madur Phariſeaña/ Enn þeir höfdu ei ſambycker orded j Rade þeirra ſem dæmdu Jeſum/Helldur/ ſem þr ſau/ ad Makten villde ganga fram yfer Rietten/biföludu þr þad allt Gude a Hendur þeim riettlata Domara/ ſneiddu ſig fra þeim ogudlega Flocke/ og giörduſt Chriſti Læreſueinar/ og trudu hönum og a hañ/ viliande ſo hafa eina gooda Samuiſku fyrer Gude ꝛ Mönnum. Og þo þeirra Tru være fyrſt vm ſiñ veyk/og þeir være nu og ottaſlegner/ þa ſlocknade hun ecke ſamt/ helldur lifnade j goodan tijma/liomade ſkiær ꝛ giördeſt a ugſyneleg. Þui Joſeph bad vm Lykaman Chriſti og fieck hañ/ Eñ Nicodemus kom med dyrmæt Smyrſl til ad ſmyria Jeſum.

Sia hier/ huad kiæran þeir haft hafa Herrañ Chriſtũ? Huad mikꝛd þotte

Þm

heim j hwse vm han̄? Huad agiæt var þeirra Stadfeste? Huad kostuleg var þr ra jatning? Huad heidarlega biuggu þr þin̄ Lausnara til Grafaren̄ar? Huar er nu Petrus sem ædur vllde med Christo j Daudan ganga? Huar er nu Thomas/ sem med hōnū eirnen deyia villde? Siæ/ ad Konurnar voru meir hugadar en̄ þr Þui Petur + Thomas hōfdu flwd j burttu/ En̄ Maria Magdalena og ædrar Kuin̄ur m3 hen̄e vrdu þar hia/ + villdu siæ huad af hans Lijkama vrde.

Haf þad Epterdæme/ mijn Sæl/ + hallt þier fast vid Christū/ Huga huad trur han̄ var og er vid þig/ Huōriu gietur þu þad launad hōnum?

Drotten̄ minn Jesu/ hialpa mier/ Styr mier og stiorna med þijnum Heilaga Anda/ so ad eg sie þinn trur Þræll og Læresuein̄/ sem Joseph/ og aluarlega a þig true sem Nicodemus. Hallt mijnu Hiarta til Samþyckis/ og ad eg ottist þitt Nafn/ og epter Guds Rijke bijde. Forda þu mier ad eg verde samþyckur j Rade Ogudlegra/ + ei hylle huad rangt er. Giōr mig reidubwen̄ j ōllum goodum Verkum ad giōra þin̄

Vilia

Vilia / ꝛ verka mz mier huad þier þocknast / Lat mig af Hiarta elska þig sin Joseph / ꝛ feigensamlega þier þiona sin Nicodemus / Lat önguan Voda hrædda mig fra þier / helldur j liufu ꝛ leidu hia þier stödugan og stadfastan vera / Amen.

II. Vm Greptran og Jardan Herrans Christi.

TAk þig nu vpp Sal mijn / ꝛ kom til Grafar þijns Lausnara / Sia huörnen hñ var af Krossenum teken / og virdelega j sijna Gröf lagdur.

O huad beisklega mun þær Gudz hræddu Kuiñur grated hafa? Huilijku Taraflode mun hans Blessada Moder hafa vthellt? O Herra Jesu Christe / þu allra frijdaste a medal Manña Sona / Huad bleik og föl er þijn Asiona orden / burt er nu þitt fagra Yferlit. Huad stirder eru nu aller þijner Lider og Limer? huörsu særlega ꝛ aumlega hefur Dauden vtleiked þig? Eñ samt er þijn Huijldvegleg / og hefur feinged ærlega Greptran. Þeir sueipa þiñ Heilaga Lijkama j hreinum Lijndukum / og smyria hann med forkostulegum ilmande Smyrslu / og

+ leggia hāñ nidur j nyia Gróf Josephs.

Eg þacka þier Drotten miñ Jesu/ af mÿnum Hiartans grunne/ fyrer þÿna Heilögu Greptran/ huar med þu ei ad eins audsynder/ad þu eflaust værer daen fyrer mÿnar Synder/ Helldur og eirnen hef eg hier eina veglega og gledelega Huggun/ad þu allar mÿnar Synder/sim þier af þÿnum Födur voru a Herdar lagdar/hafer med þier j Gröfena lagt og saññarlega stillt þÿns Födurs Reide. Þuiad so sem Stormen og Storsioen stillte/ strax þa Jonas Spamanne var kastad vtbyrdis/ og Hualuren hafde gleypt hañ. So er nu sa Stormur þÿns Himneska Födurs grimdar Reide sañlega stilltur/ jafnsnögt sem þu varst sliten vr Lande Lifendra/ og þa þu varst sem Böluan + hreinsunar Offur j Gröfena lagdur.

Sæl mÿn/hrædstu ecke þÿna Gróf/ þar þu ætt ad liggia/ Hugsa med þier/ ad Drotten hefur vijgt hana og giört hana þier ad Suefnhwse. Þar fyrer/nær þijn Stund kiemur/ þa skalltu gladlega ganga j þitt Suefnhws/ + loka Dyrunum epter þier/og fela þig þar vm Esa 2

stundar

ſtundar ſaker/ a medan Relde Drottins lýdur hia. Heyr þu Sál mijn/ Huórſu huggunarſamlega Spamadureñ Eſaias hañ talar vm Gróf þijns Lijkama þar þu ert nidur lagdur/ Þijn Gróf/ ſeiger hañ/ er fyrer Gude ecke añad eñ eitt Suefnhws. Þiñ Daude er ecke añad eñ ſætur Suefn. Þa Meñ leggia þig j Grófena/ þa er þad ecke añad/ eñ ſo ſem þu ſiert lagdur j þijna Sæng. Þegar Meñ auſa þig Mollduñe/ þa er þad ei añad enn ſo ſem þu later aptur Dyrnar a þijnu Sueſnhwſe. Þa þiñ Lijkame rotnar og verdur ad Molldu/ þa er þ ei annad/ eñ ſo ſem þu ſofande huijler og fordeſt Olucku + voda Suartnætteſins.

Drotteñ miñ Jeſu/ ſem ert daeñ miña Syndavegna + hefr med þijnum Heilaga Lijkama helgad mijna Gróf. Gief ad eg ſkielfeſt ecke/ þa mier kiemur mijn Gróf til hugar. Kieñ mier ad vita og miñaſt/ ad eg er Molld/ og verd aptur ad Molldu. Skrifa þeſſa Huggun med þijnum Heilaga Anda j mitt Hiarta/ Ad mijn Gróf ſie ecke nein eitrud Andſtyggdar Hola/ Helldur eitt æſkelegt Suefnhws/ og ſætur Huijldar ſtadur/ huar jñe þu

þui hefur eirnen leiged/ og ert a þridia Deige vpp aptur risen/ So eg skule læ-a þar af/ gladlega til miñar Huÿldar þo ganga/ + þar ad huÿla þãgad til þu vpp vekur miñ Lÿkama a Doms Deige og fører mig þa med þier jnn j eilÿfa Himerijkis Dyrd og Sælu.

Vm Phariseana/ sem mz vondre Samuisku vm Vardhallds meñ bidia / til ad sitia yper Grøþenne. III.

HEyr þu/ Sæl miñ hrædelega jllsku Phariseaña/ + Hreckuÿse Kienemanna Hófdingianna og þeirra Fylgeiara/ Sia huórsu kröptugur Diöfullen er j Bórnū vantruareñar. Þeirra Hreckuijst Hiarta liet sier ecke nægia ad þeir hófdu fordæmt og aflÿfad Christum/ helldur auka þeir a hū Lytum + Smähū allt j Gröfena/ + kalla hū Svikara.

O þier aumer vesaler Pharisearar/ Huad eiga ydur Vardhallds mennerner? Og þui Jñsigle þier Lÿksteinen? Ef hū er Guds Son/ so sem noglega var augliost og biuÿsad/ og sem hañ medkieñde fyrer ydur/ þa kuña huórke Vardhallds mennerner/ ei ydar Jnnsigle/ nie Dauden

ſialfur hann ad hindra. Enn ſie hann
einfalldur Madur ſem ydar Meining
var/ þui ottuduſt þier ? huad ſkyllde
daudur Madur kuña ad giöra ydur?
Enn þetta allt giörde. þad brenda
Tim. 4 Merke ſem j ydar Samuiſkum/ og j yd-
1. Joh 3 ar eigen Hiarta fordæmde ydur. O hreint
er ydart Hugſkot og Samuiſka. Og þui
væntu þier jafnā hins veſta. Ydar Otte
kiemur þar af/ ad þier treyſtid ydur ecke
til ad verda þeſſ kiender huad þier giö-
rt hafed. Eg helld ad ſönnu/ ad ydar
Jerem 2 Hreckuyſe hafe maklega leiked ydur nu/
Þui huar med þier hugdud ad hindra
mijns Lauſnara Vppriſu/þar med vard
hun hellſt og meſt openber/ og ad hann
være a þridia Deige vpp riſen fra Dau-
dum/ ſem hañ ſagdt hafde. Böluader
eru þier/ og Böluader eru ydar Pening-
ar eiliflega/ſiñ þier gefud Vardhalldz
Mönunū.

Oh/ Sæll er ſa/ mijn Sæl/ ſiñ gooda
Samuiſku hefur/ og huörs Aform vel
luckaſt/og ei kiemur hönum ad giallde.
Syr 15. Þui jil Samuiſka a öngua Roo/ og hræ-
deſt huört Laufblad. Enn good Sam-
uiſka er ein Daglegt Farſælld/ og giörer
Hiar-

Hiartad gladt bæde fyrer Gude og Mönnum.

Varduueit mig Drottenn minn fyrer 2 Cor 8 vondre Samuiſku/ og ſtiorna mier med þijnum Heilaga Anda/ ad eg j einfallde-leika og Gudrækne life a medan eg er hier j Heime. Gief mier ad hallda þeſſare Huggan og ærlegre Hroſan/ ad eg meige koſtgiæfa/ minar Samuiſku good 1 Joh 1 an vitnisburd ad hafa hia huőriũ Manne hialpa mier/ ſo ad mitt Hiarta fordæme mig ecke/ helldur ad eg hafe æfinlegan Fögnud j þier.

Drotten miñ Jeſu/ ſem Syndenne ert daen/ og hugldeſt j þiñe Gröf/ Gief þu mier ad eg Daglega þañ gamla Adam med Truñe deyde ⁊ greftre/ So ad mijn Samuiſka ⁊ mitt Hiarta huijleſt/ og læte af öllum illum Verkum/ ⁊ þier Daglega þione/ j Riettlæte og Heilagleika/ ſem þier þocknaſt/ So ad eg þar med þañ rietta Huijldardag og þa eilijfu Hatijd vpp byrie hier a Jördune/ og annars Heims fullkomlega hallde/ Þa eg m3 þier miñ Lauſnare j eilijfan Frid ⁊ Farſælld verd jñgangande/ Amen.

FINIS.

ERRATA.

Þad er þad sem yfersiedst hefr j Þryckinguñe. A merker þa fyrre sijdu a Bladenu. B þa seirne.

Folio 16. B. Linea 8 off overdug/ þar les/mier overdugum.

Folio 28. A. Linea 22. les þijnu Blode

Fol. 34. B. Lin. 2. les hefur mig.

Fol. 46. B Lin. 7. les giegnum.

Fol. 47. A Lin. 23. les stödug.

Fol. 49. B. Lin. 4. les stadfesta:

Fol. 58. A. Lin. 12. les samañ.

Fol. 59. B. Lin. 23. les hun.

Fol. 71. A. Lin. 19. 20. les hier.

Fol. 75. B. Lin. 8. les þijnū/Kalek

Fol. 79. A. Lin. 13. les Byrde.

Fol. 94. B. Lin. 11. les skie.

Fol. 117. B. Lin. 25. les hughreysta.

Og hvar sem vijdar er rangt/edur misteckst hefur/edur eitt Bokstafur er ovarlega settur j staden añars/ þad lese gooder Meñ j Maled/ + lagfære sialfer.

Ein Þackargiørd fyrer Herr-ans Jesu Christi pijnu.

VIer þockū þier Drottenn Jesu Christe/ sañur Gud og sañur Madur/ ad þu hefur oss aumar fordæmdar Mañeskiur/ endurleyst og frelsad/ fyrer þijna Helgu Pijnu/ þitt Sakleyse/ þiñ Dauda og dyrmætt Blod. O Herra Jesu Christe/ Huad þung er þijn Kuøl/ huad stor er þijn Pijna/ huad margføllð er þijn Pijsl/ huad diupar eru þijnar Vnder/ huad bitur og beiskur er þinn Daude/ Huad obmrædeleg er þijn Elska/ fyrer huøria þu hefur sætt og forlijkad oss vid þiñ Fødur/ þa þu fyrst j Grasgardenum/ vt af þūgre Daudans Angist sueittest Blodenu/ og gafst þig viliuglega j Hendr þeirra Ogudlegu/ huørier þig omyskunsamlega bundu/ og færdu þig fra einum ranglætum Domara/ til annars/ fyrer huørium þu varst falsklega aklagadur/ hæddur/ spottad-

ur/hræcktur/og sárgrætelega sleigen og barenn j þitt Heilaga Blessada Andlit/ Auum Drotten/Vorra Misgiørda vegna ertu særdur/ Vorra Synda vegna ertu sleigen/Hwdstryktur/Þyrnekryndur/med Fotum troden/sem annar Madkur/ & so herþeliga vtleiken/ad þu varst ecke nøckrum Manne lijkur. Þu varst sa Hyrerlitnaste og forsmanarlegaste/full ur Saara og Benia/so ad heidins Mans Hiarta/kiende j briost vm þig/ & sagde/ Staed/ Huilijk Manneskia hann er? Þu barst vorar Synder/ þa þu barst þinn Korss/og vorra Synda vegna ertu a medal Spilluirkia reiknadur/ & hieckst þar a Høndum og Fotum sundurgrapen/ so sem ein Bølvan/ og ert j þijnum stærsta Þosta/med Edike & Galle dryckiadur/ og hefur þinn Anda j kriskre Kuøl og Þijnu vppgiefed/ og hefur so bætt vorar Misgiørder/so vier erum fyrer þijnar Vnder heiler ordner. Fyrer allar þijnar Kualer/Þijsler og Pijnur/

seigū

ſeigium vier þier/ Drottenn Jeſu/ af Hiarta Lof og Heidur og Þackargiød/ Og bidium þig/ ad þu later þijna Heiløgu Pijnu ecke vera oſſ gagnlauſa/ Helldur ad vier huggum oſſ ꝛ heñe/ ꝛ hugleidum hana ſo/ ad þar med vtſlokne og nidur ſtæfeſt med oſſ allar vondar Girnder/ ſo ad vier deyium fra Syndonum/ enn lifum Riettlætenu. Og ad vier fylgiū þijnum Fotſporum/ þad Bonda og oriettan med Þolenmæde ad lijda/ og bijda ſo epter vorre Daudaſtundu/ ꝛ verda fyrer þig Saluholpner/ Herra Jeſu Lofadur og Bleſſadur ad eilijfu/ Amen.

Prentad a Holum.
ANNO.
M. D. XC. IX.

bwa 611. Sia 6b11. Asian 6b24. Sia 7/27. b23.

Ann 13b16. 19/16.

bw = bu 33b5. infnhws 1/8o.

jengid 1185. ranglatan 186b21

dlort 222. Hiðrtenn. 2.

Kiðted. 216. Kið 213. Kið. d 210

3rd. 6 b10

Verðlld 8b1

bwa 9b18.

puna Hatðgn Sijna 11/7

